

پۆمان

ئاشوبى سىن
و
كۆرى شىن

عومەر سەيد

ناوی کتیب: ئاشوبی سین و کۆری شین
ناوی نووسەر: عومەر سهید
بابەت: رۆمان
دیزاینی بەرگ : هەلگورد ئەحمەد
دیزاینی ناوهوه: محەمەد عەلی قەرەداغی
هەلەچن: سهلام مستەفا
نۆبەتی چاپ: یەکهەم ۲۰۲۰
چاپ : چاپخانەی نەجات
تیراژ: (۵۰۰) دانە
نرخ: (۵۰۰۰) دینار
ژمارەی سپاردنی: لە بەرپۆه بەرایەتی گشتیی کتیبخانە
گشتییەکان ژمارە (۱۷۸۲) ی سالی (۲۰۲۰) ی پین دراوه.

دۆخى جەنگ، تەنھا پاساويكە بۆ بەردوامى
ستەمكارىيى ناوخۆ
ئەلىكساندەر سۆلژنىستىن

س سەرباز و قادسییە

دوو رۆژ بەرلەووەی ریکورەوان تەمەنم ببیت بە
هەژدە سال، باوكم لە شەرگەووە خۆی گەیانده ماله‌وه،
ئیدی نازانم چۆن لە سەرودختی هیرشی دوژمندا،
لەکاتی تەنگانەدا مۆلەتی وەرگرتبوو، یان مۆلەتیان
پیداوو. بەسمیلیکی قیتەووە، وا منی داووە تە پیش خۆی،
بو بەرپێو بەرایەتی تەجنیدی سەربازی و بەو پەری
شانازییەووە بە ئەفسەرەکه دەلیت:

"ئەم قارەمانە کورپی منە، لە شەرگەوی پیشەووە
مۆلەتم وەرگرتوووە، تا بە چاوی خۆم ساتی بە

پیاو بوونی توخمی خوّم ببینم. کوریکى تریشم هەر ئیستا له بهرەى پیشه وهى جهنگه که دایه، بژیى نیشتمان، بژیى سه روکی فه مانده.

له ته جنیدی سه ربازی، بووم به خاوهنى دهفته رى خزمه تى سه ربازی، دهفته ریکى رهنگ قه وزه یی، وینه ی دایکى تووره ی کو ماری به سه ره وهیه، له بیست په ره یه ک پیکه اتوه. ئیستا که ئەم دهفته ره م وه رگرتوه، ریک هه ژده سالم و خویندکاری پۆلى شه شی ئاماده ییم.

بو شه وه که ی، باوکم برادر و خزمه کانی خو ی بانگه یشتی خوانیکى رازاوه کرد. شه و ئاهه نگیکى ریکخست، تا نیوه شه و له به رده م میوانه کانیدا، منى وه ک جهنگاوه رى قاره مانى دواپوژ ناساند، به رده وام به دهنگیکى دلیرانه وه هاواری ده کرد:

"ئهمرو ئیمه له هه موو کات زیاتر پیویستمان به سه ربازه، سه رده میکی نو ی و زی رین به ری وهیه، سه ره تای قاده سییه کی نو ییه. روژگاری هه له اتنى خو رى شانازی و سه رکه وتنه، له سایه و سی به رى سه رکرده یه کی مه زن و گه لیکی گیان فیدای قاره ماندا. ئهمرو له سه ر شه رفه ی له دایکبوون و به پیاو بوونی کوره که م، گرتنه به رى ری پاله وانانى سوپا و جهنگاوه رانی ئاینده، ئاهه نگ ده گترین."

خەلکىي بەدەست مندالى خراپەوہ گىرۆدەن، منى نەگبەت بەدەست باوکمەوہ، باوکىكى كەللەپووتى بەعسى ھەمىشە توندوتىژ. تاقە زمانىك كە دەيزانى زمانى جەنگ و پياھەلدانى حىزب و سەرۆك بوو. لەوہتەى خۆم ناسىوہ، نەيھىشتووہ تاويك بەوئىمەوہ. ھەمىشە وەك بوکەلەيەك ھەلپەپراندووم. لای ئەو، جگە لە كەرەستەيەكى جەنگ بەولاوہ ھىچىتر نىم، تا لە قۇناغى سەرەتايى بووم، دەيووت:

"دەبى بىتە نمونەى تەلأئىكى رىكپۆش و بەويقار، دەبى وا لە مامۆستاكانت بكەيت، روژانى پىنج شەممان، ئالاي نىشتيمان ھەر بە تۆ ھەلكەن. دەبى ھەمىشە پىشەنگىت، لە وتنەوہى سروودەكانى حىزب و نىشتيمان. لە ئىستاوہ خۆت وەك سەرباز وەك قارەمانىكى دواروژ ببىنە."

ئەو، چەندىن جار پىي وتووم:

" لە خىلەكەى داىكت تەنھا و تەنھا ئەو پەندەيانم بە دلە كە دەلئت، بەرخى نىر بو سەربىرەن باشە."
 بە دوايشيدا دەلئت: "ئەو شەم بە دلە كە دەلئت.
 شەر لە بەتالى باشتەرە."

من بو ئەو، جگە لە سەربازىكى ئايندە، كە ئەو خەونىتى تا دوا پلە، تا سوپا سالار برۆم. وەك مندال، وەك جەرگى خۆى لىم ناروانى. تازە فاممكردبووہوہ، فىرى رىورۆيشتنى سەربازىي كردم. وەك ئەركى

پيروژ و ياساى بنه‌ره‌تى ژيان، فيزى كردم و ناچارى
كردم، وهك جه‌نگاوه‌ريك وهك سه‌ربازيك
هه‌لسوكه‌وت بكه‌م.

هه‌ر له مندالييه‌وه دايبريم له سۆز و خوشه‌ويستى
دايكم و مروڤگه‌لى تى چوارده‌ورم، وهك قوره
سناعه‌يه‌ك، به ئاره‌زووى خووى و ويسته
ئيبليسييه‌كه‌ى، شتى نامۆ و شيوه و شكلى سه‌يرى
دوور له روحي مندالانه‌ى تيا دروستكردم. هه‌ر له
مندالييه‌وه كه هيشتا بوونى شيرى خاو له ده‌م
ده‌هات، جارى تير نه‌بووبوم، له باوه‌ش و سۆزى
دايكم، ئيسكم نه‌رم و ناسك و گوشتم خاو و خليچك
بوو. هيشتا به باشى زمانم نه‌پژابوو، به مه‌كته‌بم
ده‌گووت مه‌كه‌ت، ئه‌و پشته‌ ملي گرتم و وتى:

"ريك راوه‌سته، سه‌رت بو پيشه‌وه و سنگت به‌رز
راگره. قاچه‌كانت جووت بكه، به ده‌نگى به‌رز و دلير
سروودى نيشتيمان بليره‌وه. به‌رزتر هاوار بكه،
ده‌نگت با له ده‌نگى نه‌ره شير بچيت، نه‌ك پشيله."

باوكم، پياوى گوى له مشتى حيزبه، پياوى ده‌وله‌ت
و سه‌روكى ده‌وله‌ته، جه‌نگاوه‌رى سميل فشى نيو
جه‌نگه، جه‌نگيش هه‌رگيز كوئايى نايه‌ت.

روحي جه‌نگاوه‌رانه‌ى ئه‌و، دنياى منى كردووه‌ته
دۆزه‌خ.

لاى باوكم، له دايكبوون، ئەو رۆژەيە كە دەفتەرى خزمەتى سەربازىيى وەردەگرىت، نەك ئەو رۆژەيى لە سكى دايكتەو دەيىتە دەرهو. بۆيە ئەو شەو، بە نەشئە و دەنگى بەرز، وەك ھەور دەيگرماند:

"مروّف ھەتا ھەژدە سالی، لەناو مندالدىنى نىشتيماندا دەژيىت، لە خوین و رۆح و بەروبومى خاكەكەي دەخوات، بە ئاو و خوینی شادەمارەكانى گۆش و پەرودە دەبيىت. لە سايەي حىكمەتەكانى و بەھا پرشنگذارەكانيدا بالآ دەكات. ئەو نۆ مانگە و نۆ رۆژەي كۆرپەلە، لە سكى دايكدايە ھىچ نىيە، شتىك نىيە شايەن بە قسە بيىت. ئەو ھى لە سكى دايكەو دەيىتە دەرهو، مشكە كویرەيەكە و ھىچى تر، تۆپەلئى گۆشتى خاوە، بى زمان و بى شانازىيە، گەر نىشتيمان گەورەي نەكات. رۆحى جەنگاوەرانە و ھىز و تواناي پى نەبەخشى، ھەر زوو لار دەبيىتەو و دەمريىت. لە دايكبوون رۆژى ئامادەبوونە بۆ چەك ھەلگرتن، بۆ چوونە بەرەكانى شەپ و گيانفیدايى لە پىناو دايكە مەزنەكەدا، كە نىشتيمانە، رۆلى دايك كەم و بى ئەرزشە، ئەو ھەمان رۆلى كارگەيەك دەبيىت بۆ دروستكردن. خۆشەويستى، شەرەف و نامووسە پىرۆزەكە، خاكە، خاك. ئىدى كورى من، ئىستا يەكئىكە لە پالەوانەكانى ئەم نىشتيمانە، ئەم گەلە قارەمانە، كە لە مێژەو خوداوەند، بۆ سەرکەوتن و

بەرەنگار بوونەووەی دوژمنانی خوێ ئازایەتی بێ
وینە پێبەخشیووە، سەرۆکی فەرماندەیی بلیمەتی
پێبەخشیووە."

لە کاتی کدا باوکم، وەک نەرەشیریک، لە بەردەم
میوانە وەرگ زل و گەژەکانیدا، بە جووتی سمیلی
فشەووە، دەینەراند و چەنەبازی دەکرد. خیرا خیرایش
فەرمانی بەسەر دایکە داماوەکهەمدا دەکرد و داوای
خزمەتکردنی زیاتری لێدەکرد.

من کە بە حیساب و کیتاب، روژی دوو جار لە
دایک بوونمە، کەر و بێدەنگ لە سووچیکدا وەک
تووتکە سەگیک هەلکورمابووم، چاوەرێ بووم
میوانەکان ملیان بشکینن و برۆن. من و دایکە
داماوەکهەشم، تاویک بەویننەووە، هەر یەکهەمان برۆین
بە لای کاری خۆمانەووە، من بو لای کتیبەکان و
سەعیکردن، دایکیشم بو ناو قاوگە بێدەنگ و
تەنهاکەیی خوێ.

هەندی جار، لە دلی خۆمدا دەلیم. بەووەی باشە
هەمیشە شەرگەکان هەن، بو پیاووە دلرەقەکانی وەک
باوکم، ئەگەر نا ئیمە، من و دایکم، دەمیک بوو لە
بەردەم جەبەر ووت و دلرەقییەکهەیدا، توابووینەووە و
ئەسەرێکمان نەماوو.

ژیان بو ئیمه، تهنه ئه و روژانه یه که ئه و له مال نییه، ئه و روژانه ی له شه رگه کاندایه، که زورترینی روژه کان بوو.

ئاشنا بوون و بهرکه وتتم به ژیان و دنیا، هه ر ئه و کاتانه بوو که دوور له چاوی تیژ و پر ته لیسمی سام و قینی ئه و بوو. ئه و روژانه ی له گه ل دایک و برا و خوشکه که مدا، ده چووینه لادییه که ی باوانی دایکم، له گه ل خال و خزم و هاو زمانه کاندایه، ئاویتته ده بووین. یا خود ئه و کاتانه بوو که به تهنه و دوور له چاودیری و چا و سوور کردنه وه ی ئه و، ده چوومه قوتا بخانه.

دنیا و ژیانی ئیمه ئاویتته یه ک بوو له تال و شیرین، له دیسپلین و عه سکه رتارییه ت و خه یال و فه نتازیای، دنیای سه ربازیی باو کم و دنیای ساده و خۆشه ویستی دایکم. ئه و شه وانه ی باو کم له مال ده بوو، به زور ئیمه و دایکمی، راپیچی به رده م ته له فزیونه که ده کرد. به زور، ناچار به بینینی (صور من المعركة) ی ده کردین. وینه ی کوشتارگه ی پاش جهنگ، وینه ی هه لاهه لا بوونی جهسته ی مرو ف، ئاویتته بوونی گوشت و خوین، پارچه ی ماشین و چه کی سه ربازیی. دیمه نگه لیک من و دایکمی، تا دوا سنوور ئازار ده دا. دایکم ده گریا، منیش رشانه وه م ده هات، به دزیی باو که دل ره قه که مه وه له سه ر یه ک

هیلنجم دەدا. دەمبینی دایکم، خور خور فرمیسک
دادهبارینی، له ژیر کراسه که یه وه ترس ترپه تری دلی
بهرزتر ده کرده وه. به بینینی تهرمی سه ربازه
کوژراوه کان، له ژیر لیوه وه دهیوت:

"ئهی دایکتان بمری رۆله، کویراییم داییت بو
گهنجی و جوانیتان، وهی له ئازاری جهرگ سووتان،
وهی دهبی ئیسته کوره که م حالی چی بی. خودایه
ئاوی بکهی به م ئاگره دا، خودایه جهرگ نه سووتینی،
خالیده که م مه حفووز بکهیت. کوره که م ده سپر مه
رهحمهت و گهرهیی تو خودایه، کوری من و کوری
هه موو مووسلمانان، مه حفووز بکه خودایه..."

باوکه دل ره که شم، هه میشه گالتهی به نزاکانی
دایکم ده کرد و به نه برهیه کی گالته جارپیه وه دهیوت:

"گه مژه، ئه و که لاکانه هی دوژمنه، پیاوی عیراقی
شه هیدیش بیت، تهرمی ناکه ویتته ژیر چنگی دوژمن،
ئه وانهی تو ده بینینی. که لاکی ئه و ئاگر په رستانه یه، که
به دریژی میژوو چاویان بریوه ته ولاته که مان. خو
ئه وانه شایه نی به زهیی نین، ئه م لووشکه لووشک و
گریانه ی ناوی. گه مژه، تو دهبی به بینینی ئه م
که لاکانه خو شحالییت، شانازی به کوره کهت و
سوپای سه روکه وه بکهیت."

پاشان رووی ده کرده منی رهنگ په ریو و پیی ده وتم:

"خەمت نەبى، ئەم شانازىيە پىرۆزە، بەر تۆش دەكە ویت. جەنگى گەرانە وەى شکۆ و سەر وەرى هېشتا لە سەرەتادايە، تا دامەزاندنە وەى نىشتىمانى گە وەرى عەرەبى، ئەم جەنگە درىژەى دەبیت."

بىرمە پارسال ئەم وەختانە، هەمووى حەوت رۆژ بوو، کاکە خالیدم لە زىندان هاتبوو دەرهو. دەبوایە لە ماوەى هەفتە یەکشدا، پەيوەندى بە سوپاوە بکات. لە بەردەم دیمەنى کوشتارگەى نیو تەلەفزیۆنە کەدا، بە باوکمى وت:

"باوکە، ئەمە جەنگ نییە، ئەمە کۆمەل کۆژییە! کەس لەو جەنگە بە زىندووپی نایەتە دەرهو. باوکە، لیمگەرئى با نەچم بۆ سەربازى، بەیله با خۆم قوتار بکەم. لە گوندە کەى دایکما خۆم حەشار بەدم، من نامەوى بەشدارى ئەم جەنگە بم."

باوکم کە هەرگىز چاوەرپى ئاوا هەلویتىكى نەئەکرد، رەنگى پەرى و چاوەکانى وەک گا زەق دەرپەرین. راپەرى و بە پیلەقە نىشتە سەر کاکم و وەک دڕندە یەک، نیچىرى بەردەست کەوتبى. هەتا تەوانى مشت و پیلەقەى پىدادە کیشا. بە من و دایکمەو، نەمان دەتوانى لە کاکمى بکەینەو، کە لەژىر چەپۆکیدا خۆى گرمۆلە کردبوو و دەنوزایەو.

دایکم پڕ بە ماله کە دەیزرىکاند، قژى خۆى دەرنى، ئەسرا دوور وەستابو، لە ترسا بە دەنگى بەرز

ده‌گريا. هيندهم پال به باوكمه‌وه نابوو تا له كاكمى
دوور بخه‌مه‌وه، هه‌ناسه‌بركيم پى كه‌وتبوو. باوكم، به
له‌ره‌ى خنكاوه‌وه، به هه‌ناسه‌ى سواره‌وه، له‌سه‌ر يه‌ك
ده‌ينه‌ران:

" ئەم شه‌و له ژير چنگم ده‌رناچى هه‌ى جه‌بان، له
مردن ده‌ترسى هه‌ى خوڤىرى! ده‌ته‌وى پله و پايه و
شانازى من تيكشكىنى. هه‌ى هيچ و پوچ، ده‌ته‌وى
بمكه‌يته گالته‌جارى دۆست و دوژمن. سبه‌ى يا به‌م
ده‌مانچه‌يه‌ى خۆم له خوڤىنى خۆتدا ده‌تگه‌وزينم، يا
ملت ده‌شكىنى و ده‌رۆى بۆ سه‌ربازيه‌كه‌ت."

ئه‌و شه‌وه نه‌ من و كاكم، نه‌ دايمك و ئەسرا، تا
به‌ره‌به‌يان كه‌س‌مان خه‌و نه‌چووه چاومان، تا
خۆره‌لاتن، به‌ديار يه‌كه‌وه ده‌گريان و ده‌رده دلمان
هه‌لده‌رشت.

چيشته‌نگاو، كاكم به‌ نابه‌دلى و ده‌موچاوى
هه‌لئاوساوه‌وه، دل شكست و ناچار رى تهنيدى
گرته‌به‌ر و خۆى ناوونوس كرد. سى رۆژ دواتر، مالى
جيه‌يشت، به‌ره‌و سه‌ربازى رويشت.

ترسى دايمك، ترسيكى راسته‌قينه‌ بوو، ترس بوو له
گيانى كوربه‌كه‌ى، كه‌ نزيك به‌ سالتك بوو سه‌رباز
بوو. له پيشه‌وه‌ى به‌ره‌كانى جه‌نگه‌وه‌ نامه‌ى بۆ
ده‌ناردينه‌وه. بۆيه هه‌ميشه و ريك به‌ پيچه‌وانه‌ى
باوكمه‌وه، كه‌ بوونى كورپكى له به‌ره‌كانى جه‌نگ، پر

نەشئە و دلخۆشى دەکرد و لە ھەموو کۆر و
 کۆبوونەو ھەبە کدا، شانازی پێو ھەکرد. بۆ دایکم،
 ھەمیشە مایە گریان و ترس و نیگەرانی بوو.
 ولات بە تەواوەتی کەوتبوو ھەبە نیو جەنگیکی
 درێژخایەنی فراوانەو، بە درێژایی سنوور، شەو و
 رۆژ زرمەتی تۆپباران بوو. رۆژ نەبوو بە سەدان و
 بگرە بە ھەزاران، تابووتی تەرمی بە ئالا داپۆشراو
 بەرەو شار و گوندەکان نەگەرپێتەو. بە
 پێچەوانەشەو بە سەدان و ھەزاران لاویش، روو ھو
 سنورەکانی مەرگ، بەرپێتەخرین.

ھەر کە بیژەری تەلەفزیۆنە کە دەقیقێران:

"یا حوم آتبع لو جرینا"

ترس ھیندەتی تر دایکمی گۆشەگیر دەکرد و لە
 پەلووپی دەخست. دایکان و ژنانی رەشپۆش، تۆقیو
 و ترساو، ببوونە ھێما و سومبلی نیشتیما. ھەر کە
 راگەیانندی حیزبی سەرۆک، بانگھێشتی ئەو دالە لاک
 خۆرانەیان دەکرد، تا دوایان بکەون. ولات پەر دەبوو
 لە لافیتەتی رەش، لە خیمەتی درێژی تەعزیی
 کۆلانەکان. ھەر کە بالەکانیان دەجوولان، سەدان
 لاوی نیشتیما، وەک گەلای داری بەر رەشەبا
 ھەلدەو ھەرین.

سەرلەبەیان، یەکەم رۆژی پاش شەو ئاھەنگی لە
 دایکبوونم و گەیشتم بە ھەژدە سالی و بوون بە

پیاو. یان وهک باوکم ده لیت، له نیشتیمان بوون. له قوتابخانه، دهفتهری خزمه تی سه ربازییه که م پیشانی هاوریگاندا، هه ندیکیان وتیان:

"جا ئه وه چییه! ئیمه ده میکه هه مانه."

هه ندیکیشیان، ئه م ده ست و ئه و ده ستیان پیده کرد، به سه رسورمانه وه لیی ورد ده بوونه وه.

تا یه کتیکیان وتی: "خه لکیی له ولاتانی تر له بری ئه مه، ده بنه خاوه نی پاسپورت و گه شتی هه موو دنیای پیده که ن. به لام لای ئیمه ئه م دهفتهری خزمه ته سه ربازییه مان ده ده نی، که ته نها گه شتی به ره و مه رگ و دوزه خی پیده کریت."

خویندکاریکی تری هاوریشم وتی:

"گویی مه ده ری، وا بو چوار سال ده چیت جهنگ هه لگیرساوه و زوری نه ماوه کوتایی بیت. رهنگه تا ئیمه خویندن ته واو ده که یین، جهنگه که ش کوتایی پیهاتبیت."

له وانهی چواره میشدا، کاتی ماموستا حیزبییه مپوموچه که، ئه وهی وانهی روشنبیری حیزبی پیده وتینه وه. خوی کرد به پویدا، چاودییری پوول هاواری کرد: "قیام"

پوله که، هه موو هه ستاین و پیکه وه به کورس هاوارمان کرد: "قادیسیه صدام حسین"

"جلوس"

دیسانہ وہ ہاوارمان کرد: "انتصرنا علی فرس
المجوس"

خویندکاری کی چوختی ہاوریم، ہر زو وہستا و
وتی: "مامؤس—تا، پیروزیبایی له دوورہگ
ناکھیست؟" (ہہلبت ئەمہ نازناوی من بوو لای
خویندکارهکان).

مامؤستاش، رووی تیکردم وتی: "چی بووہ؟"
منیش بییدنگ ھهستام و دەفتەری خزمەتی
سەربازییە کەم بۆ برد.

له کاتی کدا، لئی دەروانی و ئەمدیو و ئەودیوی
پێدەکرد. بە دەستی کیشای بەسەر شاندا و بە
دەنگی بەرز وتی: "ھەر بژیت، پیروژە."

پاشان کەوتە زۆر بلیی:

"ریگای رزگار بوونمان لەم دەفتەرە بچوو کەوہ
دەستپێدەکات، نەک لە کتیبە قەبەکانی فیزیا و کیمیا و
شیعری جاھلییەوہ. تەنھا لە ریگە ی دروستکردنی
سوپایەکی گەورە، تۆکمە و یەگرتووہوہ، ئیمە
دەتوانین سەروہرییەکانی میژووی کۆن و
پرشنگداری باوباپیرانمان بگێرینەوہ. روژگاریک
تەواوی دنیا لە بەردەم لەشکری ئیمەدا ھەلدەھاتن و
ھەلدەلەرزین، خواھنی بەھیزترین سوپا بووین. ھەر
بە تەنھا لە سەردەمی فەرمانرەوایی سەرکردەییەکی
وہک عومەری کورپی خەتابدا، لەشکری ئیمە پتر لە

سى و شەش ھەزار، شار و شارۆچكە، قەلاو ناوچە داگیر دەكات و دەیخاتە نیو قەلەمپەوی خۆیەوہ. ئەمپۆ، ئیمە دەبی لە ریگەى سوپایەكى گەورە و مەشق پیکراو و پەر ئیمانەوہ، جارێكى تر ترس و سام، بخەینەوہ دلى ھەموو جیھان. سوپایەك كاتى پۆستالەكانیان دەكیشن بە زەویدا، لەرز و تۆقین پەخشكاتەوہ، لە ھەموو جیھاندا دەنگ بداتەوہ. ئیوہ دەبی شانازی بە خۆتان و بەم سەردەمەى خۆتانەوہ بکەن. ئیوہ دەبنە گەردیك لەو سوپایەى كە بە رابەراییەتى سەرۆكى فەرماندە تۆلەى ھەموو رابردووی ژیر دەستەى و پارچە پارچە كەردنمان دەكاتەوہ. ریگای سەرورەى و سەرکەوتنى یەكجارەكى ئیمە، ھەمان ریگای سەرۆك و حیزبە، ھەمان ریگای سوپایە، كەواتە ھەمووتان پیرۆزبایى لەم قارەمانە بکەن، كە كەوتە سەر ریگای گەل و نیشتیمان و حیزب."

ئەم مامۆستایەمان، ئاسەوارى سووتانیكى كۆن بە دەستوولپلیەوہ دیارە، دەلین كاتى خۆى لە جەنگى دژ بە ئیسرائیلدا، ھەك سەربازىك چووتە فەلەستین، لە كاتى تەقینەوہى تانكەكەیدا، بە پەرچوو رزگارى بوو، بەلام بە شیواویى و سووتاوویى.

ئەو وانەيە، چل خولەك بى وەستان، مامۆستاي
نيوه برژاۋ، لە بارەى رۆل و پيرۆزىي سوپاي
سەرۆكەوہ چەنەبازى بۆ كردىن.

شەو، لە كاتىكدا لە مالاوہ سەرقالى سەئىكردن
بووم، باوكم ھاتە ژوور سەرم، تاويك لىم راماو و
وتى: "خەرىكى چىت؟"

وتم: "وہك دەبىنى بۆ سبەى سەئى دەكەم."
"سەئى لە چىدا؟"

پىلوم ھەلبىرى و پىم وت: "لە بىردۆزدا."

بەسەرسورمانەوہ وتى: "بىردۆز چىيە؟"

وتم: "بىردۆزى بىركارى."

لە تەنىشتەوہ دانىشت، كەوتە تەماشاكردنى ئەو
بىردۆزانەى ھەلم كردبوون، تاويك لىيان راماو و
پاشان پرسى:

"ئەم ھەموو سىن و سادانە چىين؟!"

"باوكە ئەمە بىردۆزى فىساگۆرسە، گریمانەيە،
بووہ تە بناغەى زانست و دەبى بىخوئىن، تا لىي
تىبگەين."

بە چاوہ زەق و سامناكەكەى، قوول لىي روانىم و
دىسانەوہ وتى: "تۆ لىي تىگەيشتووى؟"
وتم: "كەمىك."

دىسانەوہ پرسى: "چى ئەلىت؟"

تۆزى خۆم جولان، رووم كرده باوكم و كه وتمه
شيكردنه وهى بيردۆزه كه:

" گەر سى گوشه يه ك، لاكانى برىتى بيت له سين و
ساد و جيم، ئەوا هەر دووجاى سينىك، يه كسانه به
دووجاى..."

نه يهيشت هيچى تر بليم، كتيبه كهى هه لگرت و تا
هيزى تيدا بوو توريدا، به لاقرتيوه وتى: "قسهى قور،
ئهمه كه لكى چى ده گرى، ئەم سين و ساد و جيمه؟
ميشكى خوت به چييه وه سه رقال ده كه يت؟! لايبه و
خوت فيرى بيردۆزه كهى من بكه."

به سه رسورمانه وه پرسيم: "كام بيردۆز؟! بيردۆزى
تو چييه؟"

به له خوبايى و فيزه وه وتى: "بيردۆزه كهى من
خومالييه، هى خومانه، به ئەزموون و ئەقلى خوم پيى
كه يشتووم، ئاسانه و باشترين ريگاشه بو
به خته وه رى و ئازادى."

ديسانه وه حۆل و چه په ساو، ليم پرسىيه وه:

"خوت داتاوه؟!"

"نه خيىر، له قوتابخانه كهى سه رووك و حيزبدا
فيرى بووم، ده بى هه موو هاو لاتييه ك بيزانيت، توش
له برى ئەم ناوه قوربه بى كه لكانه، خوو بده
بيردۆزه كهى سه رووك."

به شیوه و تئیکى پارانه و هوه و تم: "باشه بۆم
شیکه ره وه باوکه گیان؟"

تۆزى ئحم ئحمى کرد و که و ته شیکردنه وه:

"گهر س سه روک بیت، له به رامبه ردا س سه رباز
هه یه، که واته س یه که م سه رچاوه ی س دو وه مه، س
دو وه میش، له و کاته دا ده بیته پاشکو بۆ س یه که م،
که واته س یه کسانه به س. ئیتر به م جو ره سینی
که و ره ده بیته سه رچاوه و یه کسان ده بیت به گ گه ل
و ن نیشتمان، دوا جار هاوکیشه که به دوا قونایى
خوی ده گات، که س پیروژه که یه، مه به ست س
سه رکه و تنه."

پاشان ده ستی خسته سه ر شانم، به ئارامی و
هه ستی دلیرییه وه وتی: "تیگه یشتی؟"

له ترسا و تم: "به لئ باوکه گیان، هه ر له به ریشم کرد.
س سه روک یه کسانه به س سه رکه و تن."

خۆشحال و پر غرور، ده ستی کیشا به شانمدا و
وتی: "ئافه رم کوپی خۆم."

هه ستا و پشتی تیکردم، به ده م رویشتنه وه ده نگى
لى هه لپری:

"ته نها دوو روژی تر له مال، سبه ی ئاماده به بۆ
مه شقی سه ربازیی."

هاوارم کرد: "من سبه ی تاقیکردنه وه ی بیرکاریم
هه یه باوکه!"

هه روا به دەم جیهیشتنمه وه، به ئەسپایی وتی:
"سبە ی یەكەم رۆژی تاقیکردنە وهی پالەوانیتی
تۆیه، برۆ بنوو."

به ره به یان به دەموچاوی خه والوو وه، له دهشتایی
لای مائی خۆمانه وه، ره پوراست وه ستابووم و
چاوه پروانی فرمانی باوكم بووم. له پشتمه وه شاریکی
خامۆش و نوستوو، له لای راستیشمه وه، نیله نیل
ئاگری هیمما و میژووی شار به هه وادا شه پۆلیده دا،
ئاگری هه میشه داگیرساوی نه وت، نه وتی
باوه گورگور.

له لای چه پیشمه وه، ریزه مائی خه لکی داماو و
هه ژار به یه کدا چوو بوون.

به رامبه ریشم باوكم بوو، به جلی كه شخه و خاکی
سه ربازییه وه، به پۆستالی ره شی بریقه داره وه، مه دالیا
شوشه ییه كه ی سه ر سینگی كه وینه یه کی سه رۆك
بوو، به تیشکی خۆره كه ده بریسكایه وه، ره پوراست
وه ستابوو. سه ره تا خوی كه وته جوله و هه لوه ره، به
نیگای چاویش، داوای لاساییکردنە وهی لیکردم. منیش
وهك سه ربازیکی ناو گۆره پانی مه شقکردن، كه وتمه
هه لبه زودابه ز تا گهرم داهاتم. پاشان به زمان و
شیوازی فه رمانی سه ربازی هاواری به سه را كردم:
"استعد" "استرح" "الی الامام سر... الی الورا در..."

ئەو فەرمانانە لە مێژە دەزانم و پێیان ئاشنام،
هەموو سالیك لە پشووی هاوینەدا، هەرچی خویندکار
هەیه بە زۆر راپیچی خولی هاوینەى سەربازى
دەكرين. تا ئیستا، كە لە بەردەم باوكمدا وەستام،
نزیكەى چوار جار بو ئەو سەربازگە هاوینانە راپیچ
كراوم.

بە شیوەى رێپوڤیشتنى سەربازى كە و تەمە
هەنگاو هەلەیان، ئەویش دوور و نزیك چاودیڤى
دەكردم. ناوە ناوەش دەقیقان: "داوم... داوم..."
نزیك بە نیو كاتژمیر، وەك كەرى ژیر جەنجەر، لە
بازنەیه كدا خولاندمییه وە.

ورده ورده ههوا گه‌رم‌تر ده‌بوو، به‌هه‌موو
جەستەمدا ئاره‌قه‌ ده‌چۆرا، خەرىك بوو بو قومی ئاو
كویراییم دائه‌هات. به‌لام ئەو تا ده‌هات مه‌شقی
قورستر و تاقه‌تپروكینی پیده‌كردم. هەر له راکردنه‌وه
تا شناو، ته‌قله‌ى دوابه‌دواى یه‌ك و له‌سه‌ر سك
خۆخلیسكاندننى سه‌ر دركودال. به‌ ئاستیك له‌گه‌لمدا
توند و دل ره‌ق بوو، تا نه‌كه‌وتم به‌لادا و له‌ هوش
خۆم نه‌چووم، ده‌سه‌به‌ردارم نه‌بوو.

كاتیكیش پیلۆه‌كانم هه‌لبه‌رى، بینیم دایكم به‌سه‌ر
سه‌رمه‌وه ده‌گرئ و ئاهوناله‌یه‌تى، به‌ په‌رۆیه‌كى ته‌ر
نیو چاو و ده‌ست و قاچی فینك ده‌كردمه‌وه. له‌ ژیر
لیه‌وه‌وه دوعای له‌ باوكه‌ دل‌ره‌قه‌كه‌م ده‌كرد و نزاى

چاکبوونه وهشی بۆ من دهکرد. منی گوناوه و گیرۆدهی ژیر چنگی داللهه مرووف خوهرهکهی سههه بیرییهکهی باوکم، ئهه داللهی له ههه موو شوینیک ههه بوو. له ناو تهلهه فزیوون، له بازار، گوهرهه پانهه کان، مالهه کان، پهه رهه یهه کهمی کتیب و روژنامهه کان، سههه دیوارهه کان، سههه شان و ناو چاوی پیاوهه کان، له ههه موو شوینیک ئهه داللهه و وینهه ی سههه روکی فهه ماندهه ههه بوون. دالیک بوو پیر و توورهه، له ناو ولاتدا، خهه لکی بهه چاوهه تیژ و زهه قهه کانی دهه توقان، له کاتی جهه نگیشهه دا، چلیس و برسی دوا ی سوپا دهه کهوت، بۆ خواردنی گوشتی قوربانیهه کان.

بۆ سههه ی نهه متوانی بچمهه وهه بۆ خویندنگهه، باوکم دیسانهه وهه خو ی شیکپوش کردهه وهه و بۆی دهه رچوو. بهه رهه وهه ی ئاودیوی ههه شهه کهه بیتهه وتی:

"دهه چم بۆ خویندنگهه کهه ت و مولهه تهه بۆ وهه ردهه گرم."
سههه راپای جهه سههه تهه، وهه ک دار رهه ق ههه لاتبوو، بهه ئاسهه تهه دهه متوانی بجولیم، ملم وهه ک ملی بهه راز نهه دهه سوورا. پشت و قاچهه کانم رهه ق ببوون، سههه رم بهه ئازار و وروگیژ، بی ههه ز له سههه ر جیگاکهه م راکشابوووم. دایکم، دهه سههه می خستهه بووهه نیو دهه سههه تی خو ی و بهه دهه رزییهه ک ورد ورد و یهه ک یهه ک، خهه ریکی دهه رهه ینهه یانی درکهه زورهه کانی دهه سههه ت و پل و پینهه کانم بوو، کهه

نزیك به وینهی بیژنگیک پیستی منیان کون کون کردبوو.

چوار روژ له جیگادا که وتم، هرچیم دهخوارد هلمدههینایه وه، تهواوی ئه و ماوهیه دهمنالاند و ورینهم دهکرد. داواي کتیب و قهله م و دهفته ره کانم دهکرد، له بهر خو مه وه وه لامي پرسیاری ماموستاکانی خویندنگه م ئه دایه وه. هاوکیشه بیرکارییه کانم حل دهکرد، سین و جیم بوو. راسته پیشتر هر له مندالییه وه باوکه دلره قه که م، مامه له ی سه ربازی له گه ل کردووم و به شداری خوله کانی خویندنگه م کردووه. به لام به وینهی ئه و روژه قورس نه بوون، ئه و روژه بو یه که مجار، بهر قورسی و دلره قی جیهان که وتم. ئیستا تیده گه م که هاوری خویندکاره که م مه بهستی چیبوو، که وتی ئه م دهفته ری سه ربازییه ریگایه که رووه و دوزه خ و مهرگ.

که چاکبومه وه، باوکم به ره و جهنگ گه رابوو وه و ملی خو ی شکاندبوو، خو م و دایکم ماینه وه، دیسانه وه چوینه وه سه ر ریتی ژیانی ئاسایی خو مان.

تاقیک دهچوومه دهوام، تاقیکیش له ماله وه سه عیم دهکرد و هاریکاری دایکم دهکرد. ئیواره درهنگانیش، ئه و کاته ی په خشی ته له فزیو ن، به مارشی جهنگ و

وینەى تورە و قیزەونى دالە مرو خۆرەكە دەكرایەوه،
سەرەتا بە قورئان خویندن دەستی پێدەکرد. دایکم
هەمیشە گوێی لێدەگرت، لەگەڵیدا تەسبیحات و نزای
دەکرد، لەژێر لێوہوہ هەمیشە دەیوت:

"خودایە ئاوی بەم ئاگرەدا بکەیت، رۆلەى ئەم
خەلکە سەلامەت بکەیت و کورەكەى منیش پارێزراو
بکەیت."

خۆشترین کاتى من، ماوهى منداڵان بوو، بە شەوق
و خۆشییەوه تەماشای ئەفلام کارتۆنم دەکرد. تاکە
شتیک بۆ من مایەى خۆشحالی و ریگای دەربازبوون
بوو، لە واقعی تال و بیزارکەر. قوول رۆدەچوومه نیو
چیرۆکەکانیان، لەگەل کەسایەتییه کارتۆنیەکاندا،
ببومه هاوڕیى گیانى بە گیانى، لەگەل نیلزدا، بەسەر
بالى قازیکەوه و هاوشانى قازوقولنگەکان گەشتى
دنیا دەکرد.

لەگەل سیندباددا، ئاشنای دنیای جادووکەر و
دیوودرنج دەبووم، لەگەل ساندی بێلدا، دەبوومه
کارەکتەریکی نیو شارە گەرە و ئارام و خۆشەکانى
دنیا. یان دەبوومه پالەوانیکی ناو کەشتییه
ئاسمانییهکان، لەگەل فلاش گۆردن و هاوڕیکانیدا
گەشتى هەسارەکانى گەردوونم دەکرد. لەگەل خیزانى
هەمیشە دەم بە خەندە و بەختەوهەرى
بەربەشترەکاندا، خەيالى لەزەت بەخش، وەك باران

دەبارييه نيو دل و ھەناومەوھ. وەك ئەوان شيۆھ و قەبارە و دەستوپەلم دەگۆردرا، بە ئارەزووی خۆم شيۆھى سەير و عەنتیکەم لە خۆمدا دەخولقاند. بریكى زۆر لە خەيال و ئەندیشه و جوانييهکانى من قەرزارى ئەو فيلم کارتۆنانە و حیکایەتە فولکلۆرييهکانى دایکمن. چونکە ئەو سەردەمە ھەموو شتیک بۆنى جەنگ و مەرگ، حیزب و سەرۆكى لیڤدەھات.

پاش ماوھى كەمى بەرنامەى منڊالان، ئیتر تەلەفزیۆن، تەنھا سرودی نیشتیمانى و جەنگ و کوشتارگەى بەرەکانى جەنگ بوو. جگە لە قورئان و ماوھى منڊالان، لە دالەوھ بۆ دال، ھەر وینە و سرودەکانى سەرۆک بوون. سەدام وەك سەرۆک کۆمارى عێراق، سەدام وەك سەرۆكى ئەنجومەنى وەزیران، سەدام وەك فەرماندەى گشتى ھیزە چەكدارەکان، سەدام وەك ئەمیندارى گشتى سەرکردایەتى قوترى حیزبى بەعسى عەرەبى ئیشتراكى، وەك سەرۆكى ئەنجومەنى بالای پلاندانان، وەك سەرۆكى لیژنەى ریکەوتنەکان، سەرۆكى ئەنجومەنى بالای کشتوکال، سەرۆكى ئەنجومەنى بالای نەھیشتنى نەخویندەوارى...

سەردەمى مردنى گەنج و کوشتنى خەيال بوو. گەرچى من گەرە بووم، بەلام جگە لە فيلم کارتۆن و

چيروَکه ئه فسانه ييه کاني دايکم هيچي تر نه بوو، (گهر چاو له و جارانه بپوشم که دهچومه سينه ما.)

له بيرمه يه که م جار، له يانزه ساليډا چوموه سينه ما، يه که م روژي جه ژني قوربان، خالم هات. من و خالیدی برامی له گهل خویدا بو سينه ما برد. نه و روژه، بو من بوو به دوو جه ژن، هيندهم که يف و سه فا کرد، هيندهم سيحر و رهنگ و قهره بالغی بينی که هه رگيز له ياده وه ريما کال نه بيته وه. بينینی يه که م فيلم له سينه مادا، هينده قوول کاريگه ری له سه ردا جيده هيليت، که هه رگيز زه من ناتوانيت بيسرپيته وه.

نه و روژي جه ژنه، سه دان کوروکالی هاوته من و هه مه رهنگ، تیکچر ژابوونه به رده م سينه ماکان، له پوستره ری فيلمه کان ورد ده بوونه وه. تیکچر ژانی گه نج له به رده م ده لاقه ی بليت کريندا، له ململانیی و پاله په ستودا بوون. قريوه و فيکه و هات و هاوار و قه رقه شه يه ک بوو، که س به که س نه بوو. هه بوو به سه ر شان و سه ری هاورپکانيدا، له سه ر سک به ره و ده لاقه که ده کشا و به ده سته يه ک بليته وه ده هاته وه. به لام نه وه ی جلو به رگ بيت به به رييه وه نه نه ما. هه بوو پيشتر، چه ندين بليتي کرپيوو، له دوورتر و به گرانتتر، به دوو قات و سي قاتی پارهی خو ی ده يفرؤشته وه. ئيمه ئاوها بووینه خاوه نی بليتي چوونه ژووره وه. خالم به پارهيه کی زور، له کورپکی

کرییه‌وه، سوک و ئاسان خۆمان کرد به هۆلی
 سینه‌ماکه‌دا، جمه‌ی ده‌هات له خه‌لک. هه‌رچۆنیک بی‌ت
 سی کورسیمان ده‌سکه‌وت و به‌ده‌م گویگرتن له
 ده‌نگی ئوم که‌لسومه‌وه، چاوه‌روانی ده‌ستپیکردن
 بووین. تا له پر ده‌نگ و رووناکی نه‌ما، په‌رده‌ی سپی
 و ئه‌فسووناوی که‌وته‌جوله و ره‌نگ پرژاندن، هۆلی
 سینه‌ما، پر بوو له فیکه، له هات و هاوار و
 چه‌پله‌ریزان.

هه‌ره‌ینده‌ی پاله‌وانی فیلمه‌که‌ ده‌رکه‌وت، پاله‌وانی
 چاو‌گه‌وره و قژ پر و ره‌ش، به‌هه‌یبه‌ت، هه‌روا
 کورسی بوو ته‌قه‌ی ده‌هات. تیکرا بی‌نه‌ران هه‌ستانه
 سه‌ر پی، فیکه و چه‌پله، گوییان که‌ر ده‌کرد. خالم
 به‌ده‌م فیکه و هاواری درێژ و به‌رزه‌وه، له شیت
 ده‌چوو. بیرمه کاتیکیش دانیشه‌وه، ده‌مم برده‌ بن
 گویییه‌وه، به‌ کونجوکۆلییه‌وه لیم پرسی:

"خالو ئه‌و پیاوه کئییه؟!"

به‌وپه‌ری خۆش‌حالییه‌وه وتی: "ئه‌میتاب باب‌ه‌جانه."
 پینچ سال دواتر خاله‌ ئازهرم، ئه‌و گه‌نجه‌ جوان و
 خۆشه‌ویسته، که‌ ناوه‌ ناوه‌ ئیمه‌ی ده‌برده‌ سینه‌ما و
 گه‌شت و گه‌ران، به‌ شار و دنیای شاری ئاشنا
 ده‌کردین. له‌ لایه‌ن پیاوانی ده‌وله‌ته‌وه‌ سه‌رنگووم
 ده‌کریت.

مه‌غریبانیک، له کاتی‌کدا له‌گه‌ل دایک‌مدا، له‌سه‌ر
سفره نانمان ده‌خوارد. ده‌ستیکی توند، به‌رده‌وام
ده‌رگای حه‌وشه‌مانی ده‌کوتی، هه‌ردوو‌کمان
راچله‌کین، دایکم خیرا وتی:
"خودایه به‌خیری بگیری."

په‌له‌په‌ل خۆم گه‌یانده‌ ده‌رگا‌که، له‌ کاتی‌کدا زرمه‌ی
لیده‌هات کردمه‌وه. سه‌ربازیکی ماندووی شرۆل، به
ئه‌سپایی سلّووی کرد. به‌ر له‌وه‌ی هیچی تر بلی،
چاوم چووه‌ سه‌ر ته‌کسییه‌که‌ی کۆلان که‌ تابووتیکی
به‌ ئالا داپۆشراوی به‌ سه‌ره‌وه‌ بوو. به‌ دوا‌ی مندا
دایکیشم خۆی گه‌یانده‌ به‌ر ده‌رگا، هه‌ر به‌ بینینی
تابووته‌که، له‌ زیرکه‌یدا، هینده‌ فریا‌که‌وت بلی:
"وا‌ی خالی‌دم رۆ... به‌ لادا‌که‌وت."

وه‌ک شیت، په‌لاماری سه‌ربازه‌که‌مدا و هاوارم
کرد: "ئه‌مه‌ کییه‌ له‌و تابووته‌دا... ئه‌مه‌ جه‌نازه‌ی کییه‌؟"
سه‌ربازه‌ ماندوو‌ه‌که، هه‌ردوو ده‌ستی به‌رز
کرده‌وه‌ و هاواری کرد: "مالی‌ی مام که‌ریم... مالی‌ی مام
که‌ریم کامه‌یه‌؟"

دایکم هه‌ستایه‌وه‌ و له‌ ناو کۆلانه‌که‌دا، به‌ چنگ،
قژه‌ سه‌ری خۆی ده‌رنی. وه‌ک که‌ رویشک ده‌یزریک‌اند
و قیژه‌ی تا‌حه‌وت گه‌ره‌ک ده‌رۆیشت. منیش وه‌ک
شیت، که‌وتبوومه‌ گیانی سه‌ربازه‌ شرۆله‌که‌ و به
هه‌ردوو ده‌ست یه‌خه‌یم راده‌ته‌کاند.

شۆفیری تهكسییهكه، هاته نیوانمانهوه و لیکی
دوور کردینهوه. دایکم بهسهه کۆنکریتی کۆلانهکهوه
شینی دهکرد و بی ئاگا دهینالاند، بانگی خالیدی
دهکرد. منیش گریان ئهوکى گرتبووم، ههرچی گیانم
ههبوو میڕولهی دهکرد.

سههرازه تۆقیوهکه، دیسانهوه و لهسهه یهک
هاواری دهکرد: "مالی مام کهریمم دهویت... مام
کهریم... مام کهریم... ئهمه تهرمی ئایدنی کورپیتی."
به هینانی ناوی ئایدن، کهمیگ هیور بوومهوه، پرم
دایه دایکم، به پهله و لهسهه یهک چپاندم به گویدا:
"دایکه... دایکه... دایکه... خالید سهلامهته... خالید نییه
دایکه گیان... دایکه ئهمه تهرمی کورپهکهی مامه
کهریمی دراوسیمان... تهرمی ئایدنه، دایکه ئایدن...
ئایدن... ئایدن."

کهمیگ هۆشی هاتهوه بهر، وهک شیت پهلاماری
یهخهیدام و لهسهه یهک هاواری دهکرد:
"خالید نییه؟! بللی بهخودا ئهوه نییه... ئهی کوا
خالید... خالید... خالید...؟!"

به قورگی پر گریانهوه، بهردهوام دههگوت:
"نا دایکه گیان، خالید نییه، ئایدنی مامه کهریمه،
پرسیاری مالی ئهوان دهکن. ئایدنه، ئایدن... ئایدن..."
ههستا و لاره لار خۆی گهیانده لای تابووتهکه،
پر به گهرووی کهوتهوه هات و هاوار و گریان، به

چه پۆك ئەيكيشا به سهري خۆيدا و شيوه نيكي
گه رمى خولقاند.

زۆرى نه برد ده رود راوسى، به ترسه وه كه وتنه
سه ره تاتكى، له بالكۆنه و بهر ده رگاوه، تۆقيو و
ترساو ده يانروانى. ئەوانيش چى دايكه كان و
باوكه كان، چ كور و كچه كان، هه ره موو به ترس و
سىماى هه لېزركاوه وه، سه ره تا به جه نازهى كور و
براى خويان تيگه يشتبوون. كه دايكميان به و حاله وه
بينى، هيورتر بوونه وه و به جه نازهى خاليدى برام
تيدده گه يشتن.

ئه و رۆژگار، له ته واوى ولا تدا ژيان ئاوها
ده گوزه را. به ترس و سامه وه، چونكه هه موو خه لك،
كه سيك و دوان و ته نانه ت هه ندى خيزان، سى و
چواريشيان، له به ره كانى جه نگدا بوون. ده ركه وتنى
ته رميكي به ئالا داپوشراو، رووى له هه ر ناوچه و
گه ره كيك بكردايه، هه موان ره نكيان ده په رى، دليان
ده كه وته كوته كوت، له ژير ليوه وه ده يان كوت:

"خودايه به خيرى بگيرى و رۆلهى ئيمه نه بيت."

ئه و شه وه گه ره كه كه مان شيوا، پر بوو له ئاخ و
ئوف و گريان، هه موو بو ئايدن، شينيان ده كرد. تاقه
كه س، تا درهنگ خه بهر و ئاگاي له هيچ نه بوو، باوكه
پيره كهى بوو. مام كه ريم، له كوئوه پييزانى. ئه و له
دامينى گه ره كه كه دا، تاق و ته نيا، له كه لاوه يه كدا ده ژيا.

چاو کز و تهنه نه فهس، پر دهر د و به لا، زهخت و شه کره هینابویانه لیواری مهرگ. ئەو هەر که دنیا تاریک دانهات، به سهر بهرماله که یه وه، دو عای خیر و سه لامه تی بو تاقه کور ه که ی ده کرد.

پیوانی گه ره ک، له نیو خویاندا که وتنه مقومقو، کهس نه یده زانی چی بکریت باشه، هه موو سه ریان لی هاتبووه یه ک. ئەبو جهواد وتی: "چار نییه، ده بی بییه ن و بیکه ن به حه وشه ی مالی مام که ریمدا."

مه لا قادر، هه لیدایه و وتی: "نا کاکه بیبه ن بو مزگه وت، با تا به یانی له وی بیت، خو به م شه وه هیچ نا کریت."

تابووته که مان برده مزگه وت، له گه ل هه ندی کور و پیای تردا، به ده وریا خومان گرموله کرد. زوری نه برد بیست سی که سیک، له پشتی مه لا قادره وه، نویژی عیشایان به سهر جه نازه که وه کرد. پاشان به دم و یرد و لاحه وله وه لا قووته ئیلا بیلاوه، مزگه وته که یان بو ئیمه و تابووته که جیهیشت.

شه و درهنگ، هه ر هینده مان زانی مام که ریم که دوو هه رزه کار ده ستیان راده کیشا. خوی کرد به هو لی گه وره ی مزگه وته که دا، که دوو ریز فرمیسک وه ک چه می لاپالیک، به هه ردوو روومه ته چرچه کانیدا ده رزانه نیو ریش و سمیله سپیبه که یه وه. ئاخو چ خه م ساردیک، به م شه وه هه واله که ی پیوتووه.

به لاره لار، به دهم لوشکه لوشکه وه هات و خۆیدا به سهر تابووته که دا. تاویکی زۆر باوهشی به تابوتی کورپه کوژراوه کهیدا کرد و قورت قورت، به دهنگی بهرز گریا و گریا. ئیمهش هه موو که وتینه گریان، فرمیسی گهرم، بی ویستی خۆمان وهک تاوه تهرزه دابارییه کۆش و بهر پیمان.

مام کهریم ورده ورده ئارام بووه وه، له بهر خۆیه وه کهوته ورینه: "رۆله کهم هاتیه وه؟ یاخودا به خیر بیته وه، ئای رۆله چهن بیرم ئه کردی، وای رۆله چهن دوعای خیرم بو کردی، رۆله کهم، باوکه کهی باوکم، ئای ئایدنه کهم چهن بیرم ده کردی..."

به دهسته له رزۆکه کانی دهیویست سه ری تابوته که هه لیداته وه، به چنگه کرپی کهوته ویزه ی تهخته داره که. پیاویک په لاماریدا و وتی: "مه که مام کهریم، له خهوی مه که."

مام کهریم که لوشکه لوشک ده گریا، به لاله په تیه وه وتی: "با بیینم، توخوا با بیینم، له میژه نه مینیوه... وای رۆله رۆ، خۆم رۆ..."

له پر مام کهریم له هۆش خۆی چوو، کهوته شاگه شکه وه، چاوه کانی ده رپۆقین و ههرچی ده کرد هه ناسه ی بو نه ئه درا. خیزه و نرکه یه کی تو قینه ری لی بهرز ده بووه وه، هینده ی نه ما بخنکی. له هیکراش دهستی بو گیرفانی پالتۆکه ی ده برد. تا پیاویک په له و

بروسک ئاسا، دهستی کرد به گیرفانیدا، په مپی
هه ناسه دانه که ی دهر کرد و خستییه ده مییه وه. توند
وهک ئه وهی ژیان هه وای تیدا نه مایی، جگه له و
چۆر هی له ناو ئه و ئامیره بچو وکه ی ده میدا، له سه ر
یهک و به رده وام پر به سییه کانی، پر به دنیا بیکه س
و به دبه خته که ی هه وای هه لمژی. چهند جار یک له سه ر
یهک، وهک نیوه مردوویه ک، وهک که سیک هینده ی
تاله دوزویه ک نیوانی له گه ل مردندا بیت. خیرا و
شیواو، له سه ر یهک ئامیره که ی هه لده مژی، سینگی
وهک مه شکه ی دو هه لبه زودابه زی ده کرد.

خیزه و دهنگی سینگی قورس و سامناک بوو، به
ئاستیک، ئیمه ی مؤله ق کردبوو.

ههر به و حاله وه، به دهم نهرمه نوزانه وه و
ورته ورته وه رووه و دهر وه ملی نا.

دراوسیکه م دهستی خسته سهر شانم وتی:

"له گه لیدا برۆ، نه کا شتیکی به سه ردا بیت."

به دوایدا رویشتم، قورس و لاره لار به ره و
ئاودهستی مزگه وته که، ملی ریگه ی گرتبوو. له دلی
خومدا وتم، رهنگه میزی بیت و سه رئاو بکات. له بهر
هه یوانه که دا، خوم به ته سیبچه که ی ده ستمه وه
سه رقال کرد و چاوه روانی هاتنه وه یم ده کرد.

زوری پینه چوو، دهر که وته وه، که لیم نزیک
بووه وه، بونیکي ناخوشم هه ست پیکرد. کاتیکیش

سه‌رم هه‌لب‌ری، بینیم سه‌ر و ریشی و ته‌واوی
 جه‌سته‌ی به گووه‌وه بوو. ده‌سته‌کانی پر بوون له
 گووی مه‌یله و زه‌رد، به‌دهم گریانی به کوله‌وه، به
 سه‌راپای جه‌سته‌ی گوواوییه‌وه خۆی کرده‌وه به
 هۆله‌که‌دا. زمانم شکا، هه‌ر هیندهم پیکرا وه‌دووی
 که‌وم، ئه‌وانی ژووره‌وه‌ش هه‌ستانه سه‌ر پی و ئه‌بله‌ق
 و بی‌ده‌نگ ریگه‌یان بو کرده‌وه. مام که‌ریم، به‌و
 حاله‌وه، هه‌ردوو ده‌سته گوواوییه‌کانی پیشانی ئیمه
 ده‌دا و به نرکه و ناله‌وه، هاواری ده‌کرد:

"خۆ ئیوه ده‌زانن، به پاره‌ی گوو گه‌وره‌م کرد!"

چه‌پۆکی پر گووی ده‌کیشا به سینگ و دهموچاوی
 خۆیدا، قورت قورت ده‌گریا. ئیمه‌ش به ئاخ و ئۆفی
 گریانه‌وه، ئه‌وه‌ی پیمان ده‌کرا ته‌نها دورا و دور
 ته‌ماشامان ده‌کرد. تا به پرتاو خۆی کیشا به‌سه‌ر
 تابوته‌که‌دا، به‌رزتر له پرمه‌ی گریانی دایه‌وه. تابوتی
 به ئالا داپۆش‌راوی له باوه‌ش گرت، ده‌سته
 گوواوییه‌کانی ده‌هینا به‌سه‌ر تابوته‌که‌دا، له‌به‌ر
 خۆیه‌وه، به نرکه و فیغانی جه‌رگ بره‌وه ده‌ینالاند:

"رۆله ئایدن، من به‌م گووه‌ گه‌وره‌م کردی،
 نیشتمان و سه‌رۆکی فه‌رمانده، ئه‌و کات له کووی
 بوون؟"

هەر سی ئهستیره سهوزهکه له گوودا کالبوونهوه،
بهشه سپییهکهی ئالاکه به گوو، مهیلهو زهره
هه لگه ران.

"کورم ئایدن، من هه موو ته مهن و ژیانى خوّم له
پاککردنه وهى چاله گووى مالاندا دانا، ته نها به خاترى
گه وره کردنى تو. ئه م سه روکه گووه به چ هه قییک
دهتخاته تابووته وه، ئه م په رو گوواوییه چییه تو یان
پیدا پۆشیوه؟ رو له ئایدن، سه ربازى مه که، وه ره وه
لاى باوکه نه خو شه که ت..."

ئیمه ده گریان و له ناخه وه ده سووتاین، دیمه نه که
قورس و جه رگ بر بوو. یاده وه رى منى برده وه بو
رابردووى دور، دلنیام هاوکات له ناو که لله سه رى
دراوسیکانیشم، هه مان یاده وه رى، وه ک فیلمیکی
سینه ماى نمایش ده کرا.

مام که ریم، له گه ره که که دا به که ریم پو خچى
ناوده برا، ئه و کارى دهره ینانى چاله گووى مالان بوو.
به که ریکى ره شه وه که هه میشه چوار به رمیلی
بچووکی لى شه ته ک دابوون، به یانى تا ئیواره به
گه ره ک و کو لانه کانى شاردا ده گه را و هاوارى
ده کرد: "گوو رامالینى مالان... گوو رامالینى مالان..."

سه رى چاله گووه که ی هه لده دایه وه، به سه تلێک
گوواوه که ی هه لده گووزى و ده یکرده به رمیله کانه وه.
دوا جاریش خه لته چره که ی له سه رخو هه لده شیلا و

ره‌حه‌تیی‌ه‌کی ده‌خسته ده‌می به‌رمیله‌که‌وه، ورد ورد
 پری ده‌کردن. پاشان باره گووی که‌ری ده‌برده
 ده‌روه‌ی شار، له‌ته‌نیش‌ت کل‌په‌ی هه‌میشه‌گه‌رم و
 به‌رزی ناگری شاردا هه‌لیده‌رشت. که‌ریم پو‌خچی که
 کچوله‌کانی گه‌رک پیی پییده‌که‌نین و دورا و دوور به
 بینینی لووتی خو‌یان ده‌گرت. پیی ده‌وتن:
 "عه‌یارانه، ئەمه‌خه‌نه و وسمه‌یه، ده‌یگرمه‌قژه
 سه‌ری دایکتان!"

مام که‌ریم، ته‌نها ئەم کور‌ه‌ی هه‌بوو. هه‌ر زوو
 هیش‌تا ئایدن، حه‌وت هه‌شت سال بوو. دایکی به‌ده‌رد
 و به‌لایه‌کی سه‌یر و قورس سه‌ری نایه‌وه. بوو به
 مندالی هه‌موو گه‌رک، مندالیکی چاو شینی سپی
 وه‌ک به‌فر، نازدار و گه‌شاوه وه‌ک گول، له‌م مال و
 ئەو مالی گه‌ره‌کدا گه‌وره بوو. ده‌مه‌و ئیوارانیش ئەو
 کاتی ئیمه‌ی مندالانی گه‌رک، یاری هه‌لماتین و
 توپینمان ده‌کرد. هه‌میشه ئایدن چاویکی له‌وسه‌ری
 کولانه‌که بوو، چاوه‌رپی ده‌رکه‌وتنی باوکی ده‌بوو.
 کاتیکیش که‌ریم، به‌خو‌یی و که‌ره ره‌شه‌وه
 ده‌رده‌که‌وت. ئیمه و یارییه‌که‌ی به‌جیده‌هیش‌ت، به‌ره
 و رووی باوکی غاریده‌دا. به‌ئامیزی پر بو‌نی گوو و
 خو‌شه‌ویستییه‌وه، باوه‌شیان به‌یه‌کدا ده‌کرد.

هه‌میشه، هه‌موو ئیواره‌یه‌ک که‌ریمی باوک، پاش
 ماچ و مووچی کور‌ه‌که‌ی، ده‌ستی ده‌کرد به‌گیرفانیدا

و بابۆله يه كى كه بابى دهخسته مشتییه وه. ئه ویش به بهرچاوى ئیمه وه دهیماشییه وه. بابۆله يه ك كه بابى بهلهزهت، به بۆن و بهرامه ی گوو. مام كه ریم ئاوها به پاره ی گوو دهردان، كوره كه ی گوره كرد.

دواى شه كهت و ماندوو بوونى مام كه ریم، له گریان و باوكه پۆ. جه لیلی دراوسیی دهسته راستمان، كورپكى تا بللی مروّف دوست و سه لار و سه نگین بوو. قۆلى لى هه لمالى و پیره كه نه فته گوواوییه كه ی گرته ئامیز، بردى له بهردهم به لوعه كه دا، رووتى كرده وه و پاك و جوان شووردی. سه ره له نوئى به و جلانه ی له ماله لانه وازه كه یه وه هینابوویمان، پۆشته و په رداخى كرده وه و بردییه وه سه ر تابووته كه، كه چه ند گه نجیكى تر ئه ویشیان خاوین كردبووه وه. به لام ئیدی تابووته كه رووت بوو، ئالا گوواوییه كه یان لیدامالى بوو، دوور فرییان دابوو.

مام كه ریم، به ته نیشته تابووته كه وه خهوى لیکه وت. جه لیل وتی: "پییوست ناكات لیڤه بن، برۆنه وه پشوویه ك بدهن، من ئاگادارى ده بيم."

له گه ل دوو هاوه لى تریدا مانه وه، ئیمه ش هه ر یه كه و به ره و مالى خوّمان ملمان نا.

دایکم نه نوستبوو، له سه ر جیگا كه ی ته سیبى حاتى ده كرد. كز و نا ئارام، هینده گریا بوو، چاوانى سوور هه لگه رابوون.

چوومه تهنیشتییه وه، وتم: "دایکه تۆ باشی؟"

به کزییه که وه وتی: "باشم، کورم باشم."

"ئه ی بۆ نانوی دایکه گیان، درهنگه؟"

"رۆله تۆ هیلاکی و سبهینیش ده بی زوو بچیته
سه ر قه بران، بچۆ بنوو رۆله گیان، خه می منت نه بی."
دایکم، به خه م و ترس و چاوه ئاوساوه کانیه وه
جیهیشت. چوومه سه ر جیگا که م. میشکه جه نجاله که م
ریی نه ددها بپه ر مه وه دنیا ی خه و، به سه ر جیگا که مه وه
گینگم ددها. بیر کردنه وه له تهرمی راکشاوی ناو
تابووته که، له یاده وه رییه کانی مندالی و هه رزه یی، له
برسیتییه که ی، له بی که سییه که ی. له و رۆژانه ی هه ر
جاره ی یه کیک له دراوسییه کان دهستی ده گرت و
ده بیردوه وه سکی تیر ده کرد. له و ساتانه ی له چاوه
شینه کانیدا هینده ی شینای ئاسمان، تامه زرۆ بوونیم
بۆ کرینی کریمستییه ک ده بیینی و له به ر بی پارهی
نهیده توانی بیکرئ، چاوه کانی ده برییه دهستی مندالانی
تر. که ریم پۆخچی، مافی خۆیه تی هه موو دنیا پر بکات
له گوو، نه ک دنیا له گوو پاک بکاته وه. راست ده کات،
ئه و کاته ی ئایدنی به گوو گه وره ده کرد. نیشتمان و
ئالاکه ی، سه رۆکه که ی له کوئ بوون؟ به م خه یالاته وه
له ساتیک، یا چه ند ساتیکدا، که وتمه ناو تاریکایی
قوولی خه وه وه.

له هه موو لایه که وه گوو دهباری. هه زاران هه زار
 قونی رهش و سپی، پانتۆله زهیتونییهکانیان شوپ
 کردۆته وه، گوو به هه موو شتیکیدا دهکن. بهردهوام و
 بی برانه وه، له کوونی قونیانه وه دهپژیت به شاردا.
 گووی شل و توند، گووی زهرد و سوور و بوور،
 گووی لوول پیچ و پتک پتک، شار دهکه ویتته ژیر لرفه
 و هاژهی گووه وه، به خاسه دا شه پۆلده دا. مال و
 مزگهوت، که نیسه و په رهستگاکانی تر، پر دهبن له
 گوو، قه لا غه رق ده بیت. من و دایکم، ئایدن و جهلیل و
 خالۆکانم راده کهین، له سیلاوی گوو هه لدیین، که چی
 گوو دهگات و دامانده پۆشی. که ریم پۆخچی، وهک
 پالنه وانی نیو فیلمه کان، به رهنگاری دهکات، هه ولده دات،
 ریپهوی گووه که به رهو ده ره وهی شار بگوپری.
 ناتوانی و نغرو ده بیت. گوو دهگاته ئاگرهکانی چوار
 دهوری شار، گوو ناسرهوی، هه شامات هه موو گوو
 دهکن. بازنه ی گووی چر و بوون پیس، هیرش ده به نه
 سه ر ئاگری هه زاران ساله، خه ریکه له شه پۆل و
 ته وژمی خۆیدا دایده مرکینه وه. جهنگه که له نیوان
 گووی ئیستا و کلپه ی میژووه وه، جهنگی رووناکی و
 بوونی پیس. خه ریک بوو گوو دایده پۆشین، هینده ی
 نه مابوو گوو ئاگره ئه به دییه که بکوژینیته وه. دایکم
 نغرو بوو، خالیدی برام، که وته گیتراویکه وه و له گه ل
 خۆیدا لووشیدا. ئه سرای خوشکم خنکا، ده رودراوسی،

گهڙهڪ، تهواوی شار لافاوی گوو دایپوشین. پر به
گهرووم هاوارم دهکرد، دهگریام و دهمقریشکاند، دهم
و لووتم پر بوون له گوو، خنکام.

بهدهم هاواریکی بهرزهوه راچلهکیم، قورگم وشک
وشک، خهریک بوو دهخنکام. نیو ژوورهکه م و مالهکه
پر بوو له بون کروز و دووکهل، به پرتاو خووم
کوتایه موبهقهکه.

بهسه ر ناگرهکهوه کترییه چای سووتاو، دووکهالی
رهشی لیبهرز دهبووهوه. دایکم بهسه کورسییهکهوه
و به دیارییهوه خهو بردبویهوه. خیرا تهباخهکه م
کوژانهوه، پرمدايه پهنجهرهکان، هه ره موویانم
خستنه سه ر پشت.

دایکم راچلهکی، بهدهم گریان و ورته ورتی گلهیی
و شهرمه زارییهوه وتی:

"ئهمشه و نهووستوم، کویراییم دایه روله به دیار
چاکهوه خهوم لیکهوت."

چیشتهنگاو، هه شاماتییک له گوپرستان به یهکدا
گرموله ببوین. تا ئه و ساتهی تهرمهکه مان خسته
گوپهکه یهوه، هه والیک له مام کهریم نهبوو. چاوم بو
گیپرا، له هیچ لایهکهوه دیار نهبوو. ئه و کاته ی پیاوی
ناو گوپهکه، داوای بهردی دهکرد تا تهرمهکه
دایپوشی. مام کهریم له پر بهدهم گریانهوه، دری به
هه شاماتهکه دا و خوئی بو ناو چالهکه دهکووتا. یهک

دوو کهس بهریان پیگرت، نه یانهیشت خوئی هه لدا ته
گۆر هکه وه.

که ریم به گریان ه وه هاواری ده کرد: "بیه لن با
بگه مه لای... به رمدهن..." دهستی به بابۆله که بابی
به رز کرد بووه و دهینالاند:

"بیه لن با ئەم بابۆله یه ی بدهمی... ریگیای دووره با
برسی نه بی! ئایدن... ئایدن... رو له ئایدن،
بابۆله کهم بو هیناوی..."

خه لکه که، هه ره موو له پرمه ی گریاناندا.

به ئاسته م دهنگ و نووزانه وه ی دهرده هات. به
سیمای زهرد و نیوه مردوو وه وه، به خه لکه که ی
وت: "بیه لن، با ئەم دوا بابۆله ی بدهمی... برسییه تی...!"
مه لا قادر هاواری کرد: "ریگه ی بدهن با بابۆله که ی
بداتی."

به و دیمه نه هه موان تاسان و ریگه یان بو کرده وه.
ئه وه ی ناو چاله که، باوه شی بو کرده وه، دایگرته
خواره وه بو ناو گۆر هکه.

ئیمه له سه ره وه، به دهوری چاله که دا، به دهم
هه لڤشتنی فرمیسه که وه، ته ماشامان ده کرد.

مام که ریم نوشتایه وه، به سه ره کفنه که وه ماچیکی
کۆر هکه ی کرد و وتی:

"کۆر هکه م، ئایدن گیان، ئه وه بابۆله که ت رهنگه
سه فهرت دوور بیته، که برسیته بوو بیخۆ."

دانه‌وییه‌وه، به‌دهم دانانی بابۆله‌که‌وه به لادا که‌وت،
به‌سه‌ر ته‌رمه‌که‌وه رۆحی ده‌رچوو.
که‌سیک به‌ حیرس و گریانه‌وه هاواری کرد:
"دایانیۆشن، پیکه‌وه دایانیۆشن."

س سەگ و خۆشەويستى

پىناچى ئەم رۇمانە، لە ريگەي كەسى يەكەمى
تاكەو، بە تەنھا لە ريگەي دوورەگەو، ئامانجى خۆي
بېيكت. لە گۆشەنيگاي كورپىكى گيل و نەفامەو،
گەنجىكى خەسيو و بى ئاگاۋ، بىرى مېژوويەكى
دوور و دريژى پر لە قوربانى جەنگ و مەلانىۋ، لە
ريگەي تاكە كەسيكەو، كەسيكى گوناھ و بى كارىگەر
بنوسرىتەو.

باشتر وايە لەگەل ئەودا. (گەرچى سەرگوزشتەي
ئەو، پر بە پىستى سەردەمەكەي خۆيەتى،
نمونهيەكى زەق و بەرچاوى دنيای ئەو رۆژگارەيە
تا ئىستا.) بگوازينەو بۆ گيرەرەوھى ھەموو شت

زان. دوورەگ لەوێ کۆلەوارترە، بتوانیت هەموو
رۆمانەکهمان بۆ بگێڕیتەوه.

شەش هەزار سال بەر لە ئێستا، بەسەر تاتە
قورپیکەوه، که لە موسڵ و لە نیوان سەدان تابلوی
بزماریدا دۆزراوێتەوه، چەند دێرپیک نوسراوه. کاتیکی
ئەو خەتە میخییە، وەردهگێڕیتە سەر رینووسی ئێستا،
دەلیت:

لە زەمەنیکی دوور بەر لە ئێستا

مار و کولژدم نەبوون

نە چەقەل و نە شیر

نە سەگی کینوی و نە گورگ نەبوون

ترس و توندوتیژی نەبوون

مرۆف دوژمنی نەبوو...

لەگەڵ هاتنی ئاشورییەکاندا، هەموو ئەمانە دین و
سەرھەلئەدەن. لەو کاتەوه تاوێکو ئێستا، ئەوێ دیت
و دووبارە دەبیتهوه، چەقەل و گورگ و مارەکان،
دوژمنی مرۆفەکان، تا ئەوێ بەعسییەکان، حەرەس
قەومییەکان دین. لە پەر لە رێگەێ کودەتایەکی
سەربازییەوه، عەبدولکەریم قاسمی، سەرۆک،
دەکوژن و دەسەلات دەگرنە دەست و دەکەونە گیانی
خەلک. لە ماوێ دە مانگدا، دەیان خەرمان لە
کەللەسەری قوربانییەکان هەلدهچن. زیندانەکان پەر
دەکەن لە پیاو و ژن. کون بە کون دەکەونە

راوه دوونانی نه یاره کانیان، به تایبه تی کورد و شیوعیه کان. پیشتر میشل عه فله قی باوکی رو حی و فیکرییان، پری کردوون، ئاماده و پر ژه هری کردوون. ئه و ده لیت:

" له هر ولاتیکی عه ره بیدا، کاتیک حزبی به عس جله وی ده سه لات بگریته ده ست. شیوعیه کان به توندترین شیوه، ریگریان لیده کریت و سه رکوت ده کرین."

به ئاستیک درنده و بکوژ بوون، ته نها له چه ند روژی سه ره تادا، پتر له پینج هه زار ها ولاتییان کوشت و زیاتر له چوار هه زار ئافره تیان لاقه کرد. له و ده مانگه دا، نزیکه ی سه د و بیست هه زار که سیان ئاخنییه نیو زیندانه وه و به سامناکترین شیوه که وتنه ئازاردانیان. هر له دامالینی پیسته وه، تا ده ره یانی ددان و نینوک، پچراندنی گوشتی جهسته به پلایس و ئه تک کردن و سووتان، ده یان جوړی تری قیزه وونی ئازاردانی جهسته و رو ح.

به جوړیک که شایه دحالیکی روژانی ئه و قه ساخانه یه ی زیندانی کوشتی نیه ایه، ده کاته کتییک به ناوی "راستییه کانی زیندانیانی باستیلی حیزبیه عه فله قیه کان" و ده لی:

"ده مه وی ئاژهل بم، هیواخو ازم خودا بمکاته مه یموون، یان سه گ و پاشان بزر بم. چیترا نامه وی

مرۆڤ بم، مادام ئەوانەى له زیندانی کۆشكى نیهاییه
بینیمن دەلین مرۆڤین، نەفرەت له مرۆڤ، مادام ئەم
دەردانە لەوانن!

له شارە کوردییەکانیشدا، بۆ چاوە ترساندن کەوتنە
وێزەى خەڵک و دەستیان دایە کۆمەڵکۆژى. له
کەرکوک بیست و هەشت کەس و له سلێمانیش
هەشتا و سێ کەسیان کۆمەڵکۆژ کرد. وەک سەگى
هەر بەربوونە شار و گوندەکان.

هاوکات دەکەونە راوەدونانى رۆشنبیر و
نووسەرەکان و کتیبخانەکانیان دەسووتین، ناوەندە
فیکرى و رۆشنبیریەکان، پێ دەکەن له پیاو
گەژەکانى خۆیان.

له و دەمانگەدا، بە رادەیهک جەوروستەم دەکەن.
ناوبانگى خۆنڕیژیان دەگاتە هەموو جیهان، تەنانەت
ژان پۆل سارتەرى فەیلەسوفى فەرەنسى،
له بارەیانەوه دەنوسیت. "ئەم دەسەلاتە نوێیه، هەر له
سەرەتاوه سیمای خۆینیى خۆى پێشانداین کە
سیاسەتیان بەرمەبنای تیرۆرکردنى نەیارەکانیانە، تا
له ناو بردنى یەک بە یەکیان."

سالى ۱۹۶۳ له گەڵ هاتنى حەرەس قەومییەکاندا،
خەڵکی زۆر له عەرەبەکانى ناوەراست و خوارووى
ولآت، بەرهو گونە کوردییەکانى دەوروبەرى
کەرکوک هەلدین. وەک پەناگەیهک خۆیانى تێدا ون

دهكهن، له تيرور و توقاندى به عسييه كان پاريزراو دهبن. كه به هموو لايه كدا و دژ به هموان، ههلمهت دهبن، نهيار و نهندام و لايه نگرانى حربه كانى تر دهكوژن.

يه كى له و گه نجه عه ره به هه لاتوانه ي ده گاته گوندى گولباخ، فيراس جبورييه. بنه ماله ي فيراس سالانتيكى زور پيش نه و ميژووه، به هوى ئالوگوري بازارگانويه، دهبنه ئاشنا ي بنه ماله يه كى كوردي گه رميان، له ريگه ي هاموشوي به رده وامه وه دهبنه هاوري و دوستي يه كتر. حاجي ميروهيسي گولباخ، گويژ و تري و گهنم و به روبومي كوردستان ده نيروي. حاجي عه ماشيش، له به رامبه ردا كالا و شمهك و خورما ده نيروي. نه م ئالوگوره ش جگه له قازانچ، ده بيته مايه ي ئاشنا بوون و جوړيك له خزمايه تي هه ردوو بنه ماله كه. چه ندين جار بو گه شتوگوزار و سيله ي رهحم و خوشه ويستي به خاووخيزانه وه هاموشوي يه كتر دهكهن. ههستيكي گهرم و پته و له ريز و خزمايه تي دهكه ويته نيوانيانه وه. كاتي كوده تاكه، فيراس گه نجيكي جواني پر دليري و تورپه ييه، سالانتيك بوو وهك كادريكي زيت و وريا له ريزي حيزبي شيوعي عيراقدا، كاري ده كرد. يه كييك بوو له وه هزاران هه زار كه سه ي له خهوني به هه شتي ئيسلامه وه وهرگه رابوون به ره و خهوني به هه شتي نه م

دنيا. دهيانويست له كورترين ماوه و كاتدا، به خيراترين ريگا، ئيدى هر ريگايه ك بيت، سوشيا ليزم بچه سپين و بهه شتيك وهك بهه شته كهى خودا، له عيراقدا بخولقنين.

ئهو روژهى حهرهس قه ومييه كان، كوده تا دهكه ن. ئم له گه ل چند هاوړپييه كيدا، كه خه ونى ئه وه يان هه بوو حزه كه يان له پر دهسه لات بگريته دهست و فيرده وسه چاوه پروان كراوه كه بخولقى. نهك كوومه له خه لكىكي ده شته كى قه ومچى، بين و به زه برى چهك و خوینرشتن ولات داگير بكن. بويه دهكه ونه خويان و به چهك به رهنگاريان ده بنه وه، نايه لن به ئاسانى شاروچكه كه يان داگير بكن.

ئيدى فيراس ده بيته داواكراوئيكى پله يه كى كوده تا چييه كان، مال به مال به دواى خوئى و هاوړپيكانيدا ده گه رين. باوكى، پله وپايه ي عه شيرهت و كوومه لايه تى و دهوله مهندييه كهى ده خاته خزمهت رزگار كړدى كوره كهى. له ديوه خانه گه وره و فراوانه كهى خويدا چند جاريك به مه به ستي هيور كړدنه وهى رق و گه پانى به عسييه كان، به دواى كوره كهيدا، ده عوهت و ده عوهت كاريان بو دهكات، به خواردنى چه وړ دل و دهرونيان نه رم دهكات. به په نهانيش له ريگه ي برايه كى كه شو فيري ريگاي نيوان پايته خت و كه ركوكه، كوره كهى به ره و لاي حاجى ميروه يسى

هاودۆستی رهوانه دهکات. که دوو کورپی له کهرکوکوه به ریگای قاچاخ، دهیگهینهنه گوند، له مه‌رگی حه‌تمی رزگاری ده‌بیته.

فیراس ده‌بیته ئەندامیکی خیزانی حاجی میروه‌یس، ورده‌ورده به ژیان و کلتور و زمانی کوردی ئاشنا ده‌بیته. خه‌لکی ئاواپی وه‌ک هه‌ر کورپیکی تری حاجی مامه‌له‌ی له‌گه‌ل ده‌که‌ن، بگره‌ زیاتریش. چه‌ندین جار له‌گه‌ل ئەو پێشمه‌رگانه‌دا ده‌که‌ویته‌ گه‌توگوو و چه‌له‌حانییه‌وه. که‌ ناوه‌ ناوه‌ و گروپ گروپ دینه‌ نیو گونده‌که‌وه. له‌ گه‌توگوکانیدا بانگه‌شه‌ی مرو‌قاییه‌تی ده‌کرد و دژی نه‌ته‌وه‌په‌رستی قسه‌ی ده‌کرد. ده‌ستی راده‌وه‌شاند و یه‌کبین هاواری ده‌کرد:

"نه‌ته‌وایه‌تی، پلانی سه‌رمایه‌داری و ئیستیعماره، بۆ په‌رته‌وازه‌کردن و نانه‌وه‌ی دووبه‌ره‌کی و ئاشوب، بۆ لاوازکردنی هیزی له‌بن نه‌هاتووی چینی کریکاران و جووتیاران، نه‌ته‌وه‌په‌رستی شه‌رمه‌زارییه‌ بۆ مرو‌ق." ئەو گه‌نجیکی به‌حه‌ماس، پڕ وره‌ و چاو نه‌ترس بوو. له‌ به‌رامبه‌ریشدا پێشمه‌رگه‌کان ده‌یانگوت:

"ئه‌وه‌ی ده‌بی شه‌رمه‌زار و ریسوا بکریته، حوکمه‌ت و حیزبه‌ نه‌ته‌وه‌ییه‌کانی به‌غداده، حه‌ره‌س قه‌ومیه‌کانه‌ که‌ هه‌لده‌کوته‌ سه‌ر گوند و ناوچه‌کانی ئییه‌ه."

پیتیان دهوت: "برا، گەر وهک تو دهلیت ،
نه ته وایه تی و شوپش، له پیناو نه ته وهدا
شهرمه زارییه، ئەی بو نه ته وه که ی تو ئاماده نییه
که مترین مافی نه ته وه ی ئیمه قبول بکات؟"

به گور بوو، خه یال و دنیا بینه که ی به لرفه و
هاژه بوو، شوپش و گورانکاری گه وره و بنه رپه تی
کریکاران و جوتیاران، میشکی ته نیبوو. له ناخه وه
هیزیک و ئیراده یه کی گه وره، به ته وژم، په لوپوی
ده هاویشته. هه میسه، له سه ره هه موو شتیکی قسه ی
خوی هه بوو. له سه ریدا، مه ودا یه کی که م، هینده ی
دووری نیوان جوگه له یه کی باریک و تیژ، دوور بوو
له و به هه شته وه که دلنیا بوو له هاتنی. به هه شتیکی
خولقاو له هیز و بازووی کریکاران و جوتیاران.

له ماوه ی ده مانگی مانه وه ی له گونده که دا، به
دنیای کورد و کلتوریان، ژیا نی ساده و قورسیان
ئاشنا بوو. چه ند جاریک هاوشانی پیشمه رگه کان
چوو هه جه نگی به ره ننگار بوونه وه ی حه ره س
قه ومیه کانه وه، که به رده وام هیرشیان ده کرده سه ر
گونده کان و تالانیان ده کرد. گه رچی زوری هه ولدا
له گه ل مه فره زه چه کداره شیوعیه کاندای چه ک هه لگرت
و ببیته پیشمه ره گه یان، به لام حاجی میروه یس،
ریگه ی نه ئه دا، به کادری مه فره زه که ی گوتبوو:

"ئەم كورە، ئامانەتى بىرايەكى ئەزىزمە، ژيانى لە ئەستۆى مندايە، بە هيچ شيۆەيەك وەرى ناگرىت."
 لە ماوەى دە مانگدا، فېرى ژيان و كاروبارى لادى بوو، لە درويىنە و گولەبەرۆژە تەكاندن و شوانيدا بەشدارى كارى ھەرەوھەزى دەکرد. بەلام ئەوھى فېرى نەبوو، زمانى كوردى بوو، داوى دە مانگ، تەنھا دەيتوانى بلى. چۆن، باشن، ئەويش بە فۆنەتيكىكى خراپ.

شتىكى تر كە لە گوندى گۆلباخ، بۆيەكەم جار فېرى بوو عەشق بوو. ھەر زوو كەوتە داوى كەزىھى دريژ و نيگاي گەشى بەفراوھە، كچە ناسك و نازدارەكەى حاجى ميروھيس. كە جارجارە و دوور و نزيك، لە نيو حەوشە و ديوھخانەكەى باوكيدا، ھەندى جارى تريش، لە كۆلان و سەر كانيدا، دەبييني. خيرا، بى ئەوھى ببنە جىي سەرنجى هيچ رۆحەبەريك، نيگايەكى بروسكە ئاسايان دەگۆرپيەوھ. بەفراو لەبەر حەيا و حورمەتى باوك و براكانى دوور، زۆر دوور خۆى رادەگرت. فيراسيش وەك كورپىكى ميوان و دالەدە دراو، وەك غەريبەيەك، وەك گەنجىكى پەروەردەى خيىل و عەشرەت، دەيزانى نايت سنور ببەزىنى و رازونيازى دلى ھەلپريژى. دەيزانى عەشق ھيلى سوورە، لە كۆمەلگاي خيىلدا، پيىدەوترىت بينامووسى، ئەو وشەيەش باجى قورسى خۆى

لهسهره. بۆيه ههر دووک دووراو دوور، بى هيچ ورته و قسه و وشه يهک عاشقى يهک بوون. پهيمان و بريارى ژيانىكى ئه به دييان به يه کدا. پهيمانىک ته نها له ريگاي چاوه وه، له ريگاي ههست و سۆزى دووراو دووره وه. خو ئه وان ته نانهت له زمانى يه کتريش تينه ده گه يشتن. به لام گر و ئاگرى خوشه ويستى، کوا گوى به بهر به ست ده دات.

پاش ده مانگ، کاتى به عسييه کان به هه مان شيوه ي هاتتيان له ده سه لات دوور خرا نه وه. تا راده يهک ژيان چو وه وه دوخى پيشوترى. فيراسيش گه رايه وه شاروچکه که ي خو يان. به لام وهک په نده عه ره بييه که ده لىت: "چو ونه حه مام وهک هاتنه ده ره وه ي نييه." ئيدى ئه و کور ه سه رکه ش و ياخييه نه بوو که ده يو يست له پردا، ژيان ژير و ژوور بکات. له ئوقيانو وسه وه بو که نداو، بکاته يهک چينى بى چه وسان دنه وه. که متر ده دوا و که متر ده جو ولا. وهک ئه وه ي که فوکولى شيو عيه ت، جگه له دمامک و په ناگه يهک بو ته نيایى و پووچى ژيانى، هيچى تر نه بوو بىت. که مکم ناوى هاوړى لينين و ستالين، فه هد و حازم، به سه ر زار ييه وه جيگاي بو ناوى به فراو چول ده کرد.

پاش ده مانگ مانه وه، به ره به ياننىک به کولنىک ديار ييه وه، به دلنىکى پر عه شقه وه، عه شقى به فراوه

شۆخ و شهنگ، مائاوايى له گوندى گۆلباخ كرد.
له گهڵ باوك و برايه كيدا، كه رۆژى پيشووتر به
دوايدا هاتبوون، به رهو شاروچكه كهى خوى گه پرايه وه.
بيست رۆژى پيناچى، به ياوه رى باوك و دايك و
خزم و خويشى، له گهڵ يهك پيكاب دياريدا
ده گه رينه وه گۆلباخ، داخوازي به فراو بو فيراس
ده كه ن.

س سەئید و بەعس

عەبدولسەلام عارف، کە پلەدارێکی سەربازیی گەورەییە و ھاوکات سەرۆک وەزیرانیشتە، وەک یەکیەک لە نەتەوەییە توندپەرەوێکان، کۆدەتا بەسەر بەعسدا دەکات و کۆتایی بە جەوروستەمیان دەهێنێت. لە ساڵی ۱۹۶۴ دا، دەستوریکی نوێ بۆ عێراق دادەنێت، کە لە کۆلەکەیی تەریشدا باسی کورد ناکات. بە پێی ئەو دەستورە، عێراق ولاتیکی عەرەبییە، بە شیکە لە نەتەوێ عەرەب، لە مادەیی یەکیدا دەلیت: (عێراق ولاتیکی دیموکراسیی سۆشیالیستی، ئەم دوو چەمکە لە کلتوری عەرەبی و ئیسلامییە وە وەرەگریت. عێراق یەکی خاکە، ھەرگیز دەستبەرداری

ئەو ناپىت كە بەشىكە لە نەتەوھى عەرەب و زمانى
فەرمى دەولەت تەنھا زمانى عەرەبىيە).

ھەر لەگەل نوسىنەوھى ئەو دەستورەدا، لە
شارۆچكەيەكى نزيك بە پايتەخت، دوانەيەك دىنە
دنياو، لە باوكيكي عەرەب و دايكيكي كورد،
دوانەيەكى كور و كچ، تىكەلەيەك لە دوو زمان. بە
لەدايكبوونيان درزيكي گەورە دەخەنە دەستورە
نوئىكەوھ.

فیراس چووھ كۆليژی سەربازى، تەنھا رۆژانى
پينج شەممە و ھەينى دەكەوتە مالەوھ. بەفراو، وردە
وردە بە زمان و دابونەريتي عەرەبى ئاشنا دەبوو.
زۆر بەي كاتەكانى بۆ بەخيوكردنى دوو ساواكەي
تەرخان كوردبوو.

ژيان بۆ خەلك بە گشتى سادە و بى كيشە
دەچووھ پيش. بۆ دەستەبژيري سياسى و حيزببش،
پەر شەر و مملانيى دەسەلات بوو. ئەو رۆژەي
سەرۆك لە فرۆكەكەيدا بوو بە خەلون، بەفراو بە دەم
ژانەوھ، دوانەيەكى ترى خستەوھ. دوو كورپى قژ
رەش وەك باوكيان، جەستە سپى وەك دايكيان. بەلام
ئەوھى بووھ جىي داخى ھەموو خيزانەكە، مردنى
سەرۆك و دارودەستەكەي نەبوو. بەلكو بە مردوو لە
دايكبوونى يەكئىك لە كۆرپەكان بوو. نە گريان و نە
جوولەيەكى نەبوو، بەر لەوھى ھەواي ئەم دنيايە

ههلمژئ، بهر له وهی چاوی بهر رووناکي بکهوئ، مرد و گهرايه وه بۆ نه بوون.

ئهو رۆژه جگه له و کورپهيه، هاوکات عه بدولسه لام عارفی سه روک و هه نديک له وه زير و پله داره کانی دهولهت، له نيو فرۆکه که دا که به ريوه بوون به رهو شاری به سره، که وتنه خواره وه و تياچوون. باری قورس و رهشی خه م ته وای و لاتي داپوشی. تا ئیستاش که س نه یزانی چۆن و به چ هوکاریک، یان به دیاریکراوی کئ له پشتی رووداوه که وه بو!

له ئاینی ئیسلامدا، کورپه له گهر به مردوویش له دایک بییت. ههر ده بی ناو بنریت و بۆ ئهو دنیای پیویستیتی. مردوو که یان ناو نا سه عید، زیندوو که ییش یاسر، که دواتر به دریزایی ژیانی، یاسر هیوای به سه عید ده خواست، ده یان هه زار جار له ماوهی ژیانیدا ده لیت:

" بریا من له بری برا جمکه که م بمردمایه، چاره نوسی ئهو هی من و هی منیش بۆ ئهو بوايه."
ولات له ئاشوب و به ره لاییه کی گهره دا بوو، هیز و لایه نه کان، به گشتی له مملانیی چوونه ده سه لاتدا بوون.

فیراس به رده وام بوو له خویندنی سه ربازی و به فراویش له مالیکی ئارامدا، مالیکی پر له شووبرا و خه سو و خه زور، ژنانی عه با رهشی خزم و خویشی

میرد، هه‌موو کار و ژيانی په‌روه‌ده کردنی منداله‌کانی بوو. هاوکات هیډی هیډی فیږی زمانی عه‌ره‌بی ده‌بوو. هیشتا فیراس خویندکاری کولیزئی سهر‌بازی بوو. جاریکی تر، سه‌رله‌نوی به‌عسییه‌کان هاتنه‌وه ده‌سه‌لات، دیسانه‌وه له ریځای کوده‌تایه‌کی تره‌وه، جله‌وی فه‌رمان ره‌واییان گرتنه‌وه ده‌ست.

سالی ۱۹۶۸ ده‌بیته سالی سه‌ره‌تا و ده‌سپیکي رژیمیکی دیکتاتوری فاشی، بو عیراق. له ماوه‌یه‌کی که‌مدا، جه‌ماوه‌ری به‌رفراوانی عیراق له شیوعییه‌ته‌وه ده‌گوازنه‌وه بو به‌عس ولیشاویک له خه‌لک ده‌چنه ریزه‌کانی نه‌و حیزبه‌وه که هیشتا کفنی قوربانییه زوره‌کانی پیشوویان زه‌رد نه‌بوو بوو.

یه‌کیک له وه‌که‌سانه‌ی ده‌چپته ریزی حیزبی به‌عسه‌وه فیراسه، له خه‌ونی دیکتاتوریه‌تی پرولیتاریاوه، ده‌گوازیته‌وه بو دیکتاتورییه‌تی حیزب. دواي نه‌وه‌ی کولیزئی سهر‌بازی ته‌واو ده‌کات، هه‌ر زوو پله‌وپایه‌یه‌کی سهر‌بازی بالا ده‌گریته ده‌ست.

بو ته‌فره‌دانی جه‌ماوه‌ر، نه‌م جاره به‌عسییه‌کان وه‌ک پیشوو، هه‌له‌کانیان دووباره نه‌کرده‌وه، به کوشتوبږ و تاوانی گه‌وره ده‌ستیان پینه‌کرده‌وه. به‌لکو هه‌ر زوو له ریځای کومه‌لیک چاکسازی و خزمه‌تگوزارییه‌وه خویمان سه‌پاند. هاوکات له‌گه‌ل سرپنه‌وه‌ی نه‌یاره‌کانیان، که‌وتنه بنیاتنه‌وه‌ی ولات و

هه موو ئەو پرۆژانەى پيش خۆيان خسته بواری
جیبه جیکردنه وه. به مهش سه رنجی هه موو تووژ و
چینه کانیان بو لای خۆيان که مه ند کیش کرد. توانیان
له مه و دایه کی کورت و که مدا، به ته وا وه تی کوئترۆلی
ولات بکه ن.

تاقه کار که به عسییه کان، له سه ری به رده وام بوون
و توکمه تر و به رنامه پوژ تر کاریان له سه ر ده کرد.
جهنگی دژ به کورد و مه سه له ی ته عریب کردنی
ناوچه کوردییه کان بوو. به تایبه تی شاری که رکوک و
ده و روبه ری، که هه ر له دروس تیبوونی ده وله تی
عیراقه وه، له کاتی مه له کییه وه، به رده وام و بی
جیاوازی هه موو حکومه ته کان به هه مان میکانیزم به
لێشاو عه ره بیان بو دنارد و خه لکه کورده
ره سه نه که یان به زه بری هیژ لی راده گواست. ئەمهش
به مه به سستی گوړینی باری دیموگرافی شاره که و به
عه ره بکردنی.

هیشتا سالیک نه بوو که جله وی حوکمیان گرتبووه
ده ست، سوپا له گوندی دیکانی، سه ر به پاریزگای
موسل، شه ست و هه وت ژن و مندال و پیری کورد
که له ترسی توپ بارانه کانیان په نایان به به ر
ئه شکه وتیک بردبوو. ئاگریان تیبه ره ئه دن و له ناو
ئه شکه وه ته که دا ده یانسوتینن. ئەو سوپایه ی که هیدی
هیدی ده گوړدرا بو گیانداریکی درنده ی رامکراو و

دهسته مۆى به عس، ئه و سوپايه ي شهري ئه به دى و
به رده وامى له گه ل كورده كاندا بوو.

يه كه م جه نگيش، كه به عس هه ليگيرسان. هه ر
جه نكي دژ به كورد بوو. سالى ١٩٧٤ له ته واوى
چياكانى كوردستاندا، بوو به قرمه ژنى گولله و زرم
و كوتى توپ و دهنگى سامناكى فرۆكه. فيراس كه
پيشتر له كوده تاي يه كه مى به عسدا، له گونديكى
كوردانه وه دژيان جه نكا و وهك شيوه يه كى به پروا و
نازا به رهنگاريان بووه وه. ببوو ئه فسهرىكى جه سوور
و ملهورى سوپا و له پيشى پيشه وه شهري دژ به
پيشمه رگه ي ده كرد. گونده كورديه كانى جى هه وارى
عه شقه كه ي پيشووى بومباران ئه كرد. وهك دوژمنى
سه رسه خت ته ماشاي ده كردن. ئه و خه لكه ي پيشتر
دالدهيان دابوو، كه وتبوونه ژير رهحمه تى توپ و
تفه نكي سه ربازه كانى. ته نانه ت دوو ديلي خه لكى
گولباخ، كه پيشتر وهك براى خويان مامه له يان
كردبوو، به ده ستى خوى گولله باران كرد.

فيراسى كوونه شيوه ي، هه م له ئه فسهره له
پيشه كانى جه نكي دژ به كورد و هه م له يه كه مه كانى
هاورده ي سه ر خاكى كه ركوك بوو. خيزانك بوو له و
سه دان خيزانه عه ره به هاوردانه ي به مه به ستى
ته عريي كردن، گوازرانه وه سه ر خاك و ناوچه ي
كوردان. له به رامبه ريشدا به رده وام، روژانه خيزانه

كوردەكان، خاوەنى راستەقینەى شارەكە، بە زەبرى
هیز و چەك، دەردەكران. وەك قەرەج، بە خۆیان و
پریاسكەكانیانەو ئاوارەى شارە كوردییەكانى تر
دەبوون. عەرەبە هاوردەكانیش، جگە لە پارچە
زەوییهك، دە هەزار دینارى سويسریشیان پێدەدرا تا
خانووەكانیان بنیاد بنین. كە لای كوردەكان، ئەو
خیزانە عەرەبانە، بە دە هەزارى ناو دەبران.

بەفراو، دلخۆش بوو بە گواستنه‌وه‌یان بو
كەركوك، بو ئەو وەك گەپانەو بوو لە غەریبیه‌وه
بو هەوار و نیشتمانی خۆى. سەرشار بوو بە نەشئە
و كەیف و خۆشى. هیندەى غەریبى چەشتبوو، ئاگای
لەو نەبوو، كە گەپانەو هەى بو هەوارەكەى، بەشیکە لە
بەرنامەى داگیركارى و پاكتاوى رەگەزى
مەملەكەتەكەى. ئەو هەى بو ئەو گرنگ بوو، نزیك
بوونەو هەى بوو لە هەوارى خیزان و رەچەلەكە
راستەقینەكەى. گەرچى ئەو عەشق سەرى پێهەلگرت،
بەلام ئەو عەشقه ئیتر خامۆش و سارد و سەپ بوو.
یەكەم گورزى بەعس، بەر عەشق كەوت و دلەكانى
وەرگێرایە سەر توندوتیژى، پیاوكانى كرده كۆیلەى
خوین رشتن و گورگی درى نیشتمان. لە میژ بوو لە
نیوان دلى خۆى و دلى فیراسدا، رایەلیك نەما بوو هە.
بەعس پیاوەكەى لە عەشق و خاوەن بەهەى
مروّقاىه‌تیبیه‌وه كردبوو و درنده‌یه‌كى بى هەست و

ره‌گه‌زپه‌رست و فاشیست. ئه‌وه‌ی بۆ به‌فراو
مابوو‌ه‌وه، تهنه‌ها منداڵه‌کانی بوو. تهنه‌ها خه‌م و
فرمیسکه‌کانی بوو بۆ که‌سوکار و جی‌هه‌واری
منداڵی. که‌رکوک بۆ ئه‌و گه‌رانه‌وه بوو بۆ ماله‌ باوانی،
بۆ لای برا و خزم‌خویشی.

پیشتر به‌ وریایی خۆی منداڵه‌کانی فیری زمانی
کوردی کردبوو. هه‌ستی ئه‌وه‌ی له‌ نیو‌عه‌رهباندا،
منداڵه‌کانی زمانی دایکییان له‌ ده‌ست دده‌ن.
وایلیکردبوو له‌ ماله‌وه به‌ پیچه‌وانه‌ی ده‌ره‌وه، تهنه‌ها به
کوردی له‌گه‌لیان بدویت، هاوشانی زمانی باوکیان،
فیری زمانه‌که‌ی خۆیشی ببن.

به‌ بارکردنیان بۆ که‌رکوک، دایکه‌ به‌فراو، ئه‌و
خه‌مه‌شی له‌ کۆل بووه‌وه. شار و گه‌رک و قوتابخانه
په‌ر په‌ر بوو له‌ کورد زمان. ئه‌و کاته‌ی گواستیانه‌وه
که‌رکوک، خالید و ئه‌سرا، ته‌مه‌نیان نو‌و سالان بوو.
یاسریش تهنه‌ها هه‌شت سال بوو. له‌ قوتابخانه‌ پۆلیک
له‌ هاوهرپی نوویی، له‌ کورد و تورکمان و عه‌ره‌ب و
مه‌سیحی بۆ په‌یدا بوو. هه‌ر زوو بوو به‌ به‌شیک له‌و
دنیا نوویی، دلخۆش و ته‌با، بووه‌ قوتابییه‌کی گویرايه‌ل
و خۆشه‌ویستی قوتابی و مامۆستاکانی.

یاسر بووه‌ هاوکیشه‌یه‌ک له‌ نیوان سی‌ فیگه‌ردا،
نیوان باوکی له‌ لایه‌که‌وه، باوانی باوکی له‌ نزیک
به‌غداد، باوانی دایکی له‌ گۆلباخ له‌ لایه‌کی تروه‌وه. هه‌ر

وهك چؤن ناوهكهشى بووه سى به شهوه، خيلى مامهكانى به ياسر بانگيان دهكرد. هرچى رهچه له كه كوردببهبه كهش بوو به ياس، له قوتابخانهش نازناوهكهى بوو به دوورهگ. پاش ئه وهى كه ئاشكرا بوو كه له باوكيكي عه رب و دايكيكي كوردهوه هاتوته بوون.

ياسر يان ياس، هر زوو له مندالييه وه بهر دوو جور مروقى جياواز كهوت. له نيو دوو زمان و دوو ژينگهى جودادا. هر زوو ههستى به به خشندهى و جوانى دنياى پر خوشه ويستى نه كه سه بوو وه عه ره به كهى و نه كه جه ميله كورده كهى كرد. ده بيىنى ههردوو كيان سيما، به تايبه تى چه ناگه يان به ريزه خال چنراوه، ههردوو نهك به دم گورانييه وه مانگاكانيان ددهوشن. وهك يهك هه موو روخ له به ريكيان خوش دهويت، هر يه كه يان خوى به قوربانى دهكات و شيرينى ددهنى. وهك يهك نويژ دهكهن، وهك يهك خير و هه سهنات ده به خشنه وه، له خزمه تى هه موو كه سينكان.

هر زوو ههستى كرد، مندال و كچ و ژن و پيرهكانى ههردوو رهگه زه كهى به شيكن له سروشتى ئارام و هيچ بانگه شه و بيركردنه وه يه كهى شه رهنگيزانه يان نييه، كهس به دوژمن و ناحهز نابيين. تيگه يشت سه رچاوهى ئاشوب و شه، گهنج و

پیاوه‌کانن، هه‌ستی کرد خودا لای نه‌نکه‌کانی، ئه‌وه‌یه که به لیشاو شیر دهرژینیتته گوانی مهر و مانگاگان، ئه‌وه‌یه به لیزمه باران دهبارینیتته سه‌ر کیلگه‌کان، ئه‌وه‌یه نه‌وه‌کــــــــــــان روژ له دواى روژ زور و عه‌مباره‌کان پر گه‌نم ده‌کات. پیچه‌وانه‌ی گه‌نجه‌کان، که خودایان وه‌ک پالپشت بو جه‌نگ و داگیرکاری باس ده‌کرد. نیشتیمانیش بو ئه‌و جیگایه‌ک بوو که یاری تیدا ده‌کرد. هه‌ندئ جار نیشتمانی ئه‌و، ته‌ختایی بیابان و سیبهری دار خورمای به‌رز بوو، هه‌ندئ جاری تریش به‌رده‌لانی دامینی چپای به‌رز و سیبهری دار به‌روو بوو.

ئه‌وه‌ی تیننه‌ده‌گه‌یشت، شه‌ری پیاو و گه‌نجه‌کان بوو، جنیو و نوکته سه‌خیفه‌کانیان بوو له‌سه‌ر یه‌کتر. پیاوه مل ئه‌ستور و ورگ زله‌کان، له هه‌ردوو نه‌ته‌وه، باسی فیداکاری بو نیشتیمان و کوشت و بری دوژمنیان ده‌کرد.

دووره‌گ له قوتابخانه‌دا، هیمایه‌کی ته‌بای نیو بیردۆزیکى گه‌وره بوو. سال دواى سال نیمچه زیره‌کانه قوناغه‌کانی ده‌بری. هاوینان پییه‌کی له گونده‌که‌ی باوکی و پییه‌کی له گولباخ بوو. ته‌مه‌نی نزیکه‌ی نو سال ده‌بوو. که بو یه‌که‌م جار پیشمه‌رگه‌ی بینی، که رژابوونه نیو ئاوی. ئه‌و کات هیتده گیل بوو، به خالی وت:

" خالە، ئەمانە چىن؟! "

خالى ئەو رۆژە ماوەيەكى زۆر قسەى بۆ كرد،
مىژووى كورد و شۆرشەكانى، كىشەى خاك و
نىشتىمان، كىشەى كورد و ھەرەمى دەسەلاتى عىراق.
باسى پىشمەرگە، ئامانجى پىشمەرگە، باسى ھەموو
شتىكى بۆ كرد.

ياس باش تىنەدەگەيشت، بۆيە بە كونجوكۆلىيەو
لەسەر يەك پرسىياری دەکرد:

" خالۆ، ئەمانە لەگەل كىدا شەر دەكەن؟ "

" لەگەل دەولەتدا، لەگەل تاوانبار و كورد كوژەكانى
بەعسدا، لەگەل ئەو عەرەبانەى خاكەكەمانيان داگىر
كردوو، لە نمونەى باوكت. "

چەند رۆژىك دواتر لەسەر سفرەى نانى ئىوارە، بە
باوكى وت: " پىشمەرگەم بينى، ئەوان زۆر ئازان. "

باوكى بە بيستنى ناوى پىشمەرگە، وەك بەرازىكى
كىوى پرماندى، چاوه زەقەكانى برپىيە بەفراو. پاشان
تا ھىزى تىدا بوو زللەيەكى كىشا بە بناگوڤى ياسردا،
زللەيەكى ھىندە توند، بە پشتا خستى و چاوهكانى پر
كرد لە ئاو. لە ھىكرا خاليد و ئەسرا، ھەر يەكەيان بە
لايەكدا ھەلھاتن. بەفراو بەدەم قىژەو پەلامارى
جەرگەكەيدا و گرتىيە باوھش، بە پرتەبوولەو
ھاواری كرد: " كورەكەت كوشت، ھەى مائتم بە قور
گرت! "

فیراس که هه‌میشه له نیو مالد، جلو به‌رگی فه‌رمی سه‌ربازی له‌به‌ر بوو. به‌دهم جنیو و قریشکه‌وه، ده‌ستی برد. نیتاقه سه‌ربازییه‌که‌ی له پانتۆله‌که‌ی راکیشا و هه‌تا هیزی تیدا بوو که‌وته لیدانی به‌فراو، که خو‌ی دابوو به‌سه‌ر منداله‌که‌یدا، له‌گه‌ل هه‌ر پیاکیشانیکدا ئۆف و ناله و گریانی به‌رزتر ده‌بووه‌وه. چه‌شنی وه‌حشیک، که په‌تی پچراندبی، به‌دوو چاوی ترسناک و ده‌میکی پر جنیوه‌وه، به‌هه‌موو توانایه‌وه، به‌پشت و سه‌ری ژنه‌که‌یدا ده‌کیشا و ده‌ینه‌راند:

"هه‌مووی له‌ژیر سه‌ری تودایه، سه‌گبابی بی ئابرو، هه‌زار جارم پی وتی، به‌س ئەم مندالانه به‌ره لای ئەو لادییه تیکده‌ره وه‌حشیانه. ده‌ته‌وی منداله‌کانم له ده‌ست ده‌رکه‌یت، بیانکه‌يته موخه‌پ، بیانکه‌يته تیکده‌ر و دژه حیزب. چه‌ند ساله من هه‌ولده‌دهم بین به‌پیاو، به‌پاله‌وان، به‌لام تو ده‌یانخه‌يته به‌رده‌ستی برا خو‌یرییه‌کانت تا میشکیان تیکبده‌ن."

ئه‌و شه‌وه له‌ماله‌که‌دا، هه‌موان ده‌گریان و ده‌نوزانه‌وه، منداله‌کان ترس و سام ره‌نگی به‌روویانه‌وه نه‌هیشتبوو. به‌ده‌وری دایکیاندا گرمۆله ببون و ده‌نوزانه‌وه. دایکیشیان به‌لا چاوی شین هه‌لگه‌راو و ئاوساوه‌وه، به‌جه‌سته‌ی پر ئازاره‌وه ده‌ینالاند، به‌خو‌ر فرمیسکی هه‌لده‌رشت. هه‌رچی

فیراسیش بوو چووبووه دەرەوه بو لای رەفیقه
بەعسییەکانی، لە یەکی لە یانەکان، بە دەم گوێگرتن لە
سەعدی حلییەوه، دەخواردەوه.

بو سبەیی بە بەرگی فەرمییەوه، بە باقوبریقی
ئەستێرە و دالی سەر بییریەوه، رەپ و راست لە
بە دەم منداڵەکان و دایکیاندا وتی:

"ئێتر بە هیچ شیوەیەک بو تان نییە بچنە سەردانی
گوندی گولباخ، خەلکانی ئەوئ خائین و ئینفیسالین،
تیکدەر و دژە شوپش، هەموو ژانیان جەردەیی و
پیاو کوژییە."

بە فراو هەلیدی: "جا کوا خو تویان نەکوشت!"
"منیان نەکوشت، چونکە ئەو کات خەریک بوو
دەبوومە یەکیک لەوان، منیش دژە شوپش و دژە
نیشتمان و نەتەوێکەم دەجەنگام. لای خزمانی تو
چەتە و یاخی خو شەویستن، تو دەتەوی منالەکانم
و هک براکانت خو پیری و ئازاوەگێڕ دەربچن، ریگات
نادەم ئەقلیان تیکبەدەیت."

بە فراو کەوتە پرتەوبۆلەوه، لە ریزەکە چووه
دەرەوه و بە دەم پیوەدانی توندی دەرگای ژوورەکەوه
وتی:

"خو ئەقلت بداتی، ئەم دەبەنگی و مل هورپییە تو
دەستت داوەتی ئاخیری خیر بی!"

فیراس دیسانه وه هاواری به سهر منداله کاندای
کرده وه:

" ئیتر به هیچ جوړیک ناچنه لای خالو بی
شهره فه کانتان."

لای ئیواره خاله فه رهاد، سهردانی کردن. ههر که
چاوی به سیمای خوشکه که ی که وت. راجه له کی و
هاواری کرد:

" نه مه کی وایلی کردووی؟! "

به فراو، نه یتوانی هیچ بللی و لیوی که وت ته ته له، به
چاوانیدا فرمیسی کی گهش و گهرم دابارین. فه رهاد
دیسانه وه دهنگی هه لبری: " چی بووه، قسه بکه، ناشی
ئه و خویری به به عسیبه ی میردت وایلی کرد بیت؟ "

به دهم هاواری خالیانه وه، منداله کان له
ژووره کانیانه وه هاتنه دهره وه. مات و مه لول له
خالیان دهروانی، که توره و بهرز دودوا.

فه رهاد، له ئه سرا چووه پیشه وه و پیی وت:

" روداوه که م بو بگیړه وه.؟ "

ئه سرا به دهم لوشکه لوشکی گریانه وه وتی: " یاسه
باسی پیشمه رگه ی کرد، باوکیشم زلله یه کی لیدا و
دوایی به نیتاقه که ی پشتی که وته گیانی دایکم."

فه رهاد دهستی کرد به پشتوینه که یدا، ده مانچه که ی
هات به دهستی به وه، له گه ل خرمه ی میل راکیشاندا

هاواری کرد: "کوا ئەو سه‌گبابه پێ په‌تییه، له‌ کوئییه؟ به‌ گۆری شه‌هیدان، هه‌ر ئیستا وه‌ک سه‌گ ده‌یتۆپینم." به‌ فراو غه‌مگین و کز وتی: "ده‌مانچه‌که‌ت لابه، ئەو مندالانه مه‌ترسینه، له‌ مال نییه ئەم به‌یانیه ملی شکان و رو‌شته‌وه بو سه‌ربازگه‌که‌ی."

فه‌ره‌اد تو‌رپه‌تر وتی: "به‌ گۆری شه‌هیدان وه‌ک سه‌گ ده‌یتۆپینم."

به‌ فراو هه‌ستا، هه‌ر دوو ده‌ستی خسته سه‌ر ده‌مانچه‌که‌ی ده‌ستی، به‌ سۆز و به‌زه‌یییه‌وه پێی وت: "برام وامه‌لی، هه‌رچۆنیک بیت باوکی ئەم مندالانه‌یه، چه‌واله‌ی خودای که، خوینی ئەو گلاوه مه‌خه‌ره ئەستۆی خۆت."

تو‌رپه‌تر فه‌ره‌اد وتی: "ئەوه چ باوکیکه، وه‌ک سه‌گ به‌رببیته گیانی مال و منداله‌کانی."

به‌ فراویش دیسانه‌وه به‌ کروزانه‌وه وتی: "قه‌یناکه برام، تو خۆت مه‌ئالینه ئەم درنده و پیاو کوژانه، ئەوانه خودا نه‌ناسن، هه‌موو تاوانیکیان له‌ ده‌ست دیت، چه‌واله‌ی خودایان بکه."

پاش ئەوه‌ی که‌می‌ک ئارام بووه‌وه، رووی کرده خالید و لێی پرسی: "ئه‌گه‌ر هه‌ته، زه‌رفیکی نامه‌م بو بینه؟"

خالید ده‌رپه‌ری، فه‌ره‌اد شانیه‌ی ده‌مانچه‌که‌ی ده‌رکرد، یه‌ک فیشه‌کی چکۆلانه‌ی زه‌ردی لێ ده‌ره‌ینا.

خالد گه‌رایه‌وه و زه‌رفیکى سپی نامه‌ی بو خالۆى
راگرت.

فیشه‌که‌که‌ی خسته نیو زه‌رفه‌که، زمانیکى به لا
سرىشه‌که‌یدا هینا و توند داخسته‌وه.

نامه‌که‌ی بو یاس دريژ کرد و وتى: " که باوکت
هاته‌وه، ئەم نامه‌یه‌ی بده‌ره ده‌ست و پى‌ی بلئى، له
فه‌ره‌اده‌وه بو‌ت هاتووه. ئە‌گەر که‌ر نه‌بئ تیده‌گات."
یاس به ترس و شله‌ژانه‌وه نامه‌که‌ی وه‌رگرت.
به‌لام هه‌ر دواى ئە‌وه‌ی خالۆیان ماله‌که‌ی جیه‌یشت.
دایکى زه‌رفه‌که‌ی لی‌وه‌رگرت و خسته‌یه‌ کونى
زیرابه‌که‌وه.

له‌وه به‌دوا، شه‌ر که‌وته نیو ماله‌که‌وه، شه‌ر
منداله‌کان و به‌فراوى کرده دوو له‌ته‌وه، دوو په‌لى نیو
دوو جه‌مسهرى دژ و نا‌کوک به‌یه‌ک. له‌ لایه‌که‌وه
فیراسى باوک و می‌رد، پیاوی به‌هیز و دل‌ره‌قى
ده‌وله‌ت و ده‌سه‌لات. له‌ لایه‌کی تریشه‌وه فه‌ره‌ادى برا
و خالۆى جه‌ربه‌زه، یاخى و دژه ده‌وله‌تى به‌عس.

فراوان‌تریش، له‌سه‌ر ئاستى ولاتدا، شاره‌که‌یان،
که‌رکوک، بووه هۆى هه‌لگیرسانى جه‌نگه‌ گه‌وره‌که،
پاش نزیکه‌ی چوار سال له‌ نیمچه‌ ئاشتى و
به‌یاننامه‌ی یانزه‌ی ئازارى ۱۹۷۰ دا. به‌ هۆى ملنه‌دانى
به‌عس و ده‌رکردنى شاره‌که‌ له‌ ناوچه‌ی

خودموختاری، دیسانه‌وه جه‌نگی کورد و به‌عس ده‌ستی پیکرده‌وه.

سه‌رکردایه‌تی شو‌رشی کوردی، مکور بوون له‌سه‌ر ئه‌وه‌ی که‌رکوک شاریکی کوردییه، ده‌بیت بکه‌ویته نیو سنوری کوردستانه‌وه. به‌لام پاساوی به‌عس ئه‌وه بوو، له‌که‌رکوک به‌ته‌ها کورد ناژی. شاریکه ده‌کری وه‌ک بچووک کراوه‌ی عیراق ته‌ماشا بکریت. هه‌موو نه‌ته‌وه و ئاینزاکانی تیدا هه‌یه، نا‌کری بخریته سه‌ر ناوچه‌ی خودموختاری. به‌لام له‌راستیدا مه‌سه‌له‌که نه‌وت بوو. ئه‌و به‌لا ئه‌به‌دییه‌ی خو‌ره‌ه‌لات، نه‌ به‌عس و نه‌ هیچ ولاتیکی ناوچه‌که، ئاماده نه‌بوون به‌ پاساوی هه‌ندی به‌لگه‌ی میژوویی شاریکی پر نه‌وت و ده‌وله‌مهند، شاریکی گ‌رنگ و ناوچه‌یه‌کی ستراتیژی بده‌نه کورد. له‌ به‌رامبه‌ریشدا کورده‌کان، ده‌یانزانی خودموختاری بی که‌رکوک، هیچ ئاینده‌یه‌ک ده‌سته‌به‌ر ناکات.

دواجار که‌ فیراس و فه‌ره‌اد، وه‌ک دوو تینوو به‌ خوینی که‌له‌سه‌ری یه‌کتر رووبه‌روو که‌وتنه به‌رامبه‌ر یه‌ک، چه‌ند روژیک به‌ر له‌ هه‌لگیرسانی جه‌نگه‌که بوو. له‌ نیو ژووری میواندا، به‌ به‌رچاوی به‌فراو و منداله‌کانه‌وه، فه‌ره‌اد رووی ده‌مانچه‌که‌ی کرده‌ سه‌ر سینگی فیراس و پی‌وت:

"دواجار که‌وتیته به‌ر ده‌ستم، نامه‌ردی ناپیاو."

فیراس به کهمیک ترس و شله ژانه وه وه لامیدایه وه:
"له نیو مالله کهی خوّمدا و به بهرچاوی ژن و
مندالله کانمه وه، چه کم لی راده کیشی، هه ر به راستی تو
خوڤروش و بی شه ره فی."

"هه رچییه ک بم، پیلا وه کانم تو ئه هینی، تو گه ر پیاو
بویتایه نه ئه که وتیته گیانی ژن و مندالله کانت، گه ر یه ک
توز غیره ت و که رامه تت هه یه، ئه وه ده مانچه که شم لا
ئه به م، وه ره پیشه وه."

فه رهاد ده مانچه کهی فریدا، هه لمه تی بو برد.
به فراو، به دهم قریشکه یه کی دریژه وه خوئی
هاویشته نیوانیانه وه، به گریان و پارانه وه وه هاواری
کرد:

"نا تو خودا نا، نه کهی براکه م."
ئه سرا و خالید و یاسریش، به گریان وه هاتنه
دامینی دایکییانه وه، زوره زور ده گریان.

فه رهاد هه ر هیئده فریا که وت، ده مانچه کهی
هه لگریته وه و رووه و ده رگا که مل بنیت. به لام به ر له
ئاودیو بوون، په نجهی هه ره شهی له فیراس راوه شانده
و پیی وت: "خودا بتکا به قوربانی خیزانه که ت، ئه گینا
وه ک سه گ ئه متوپاندیت. بمینم بو تو ئه مینم."

فه رهاد رویشته و فیراسیش له ژیر لیوه وه وتی:
"ئه مه ت به سه ره وه ناچیت."

هەر به راستیش به سه‌رییه‌وه نه‌چوو. سی رۆژ
دواتر، له‌شکریکی بی شومار به پالپشتی تانک و
زریپۆش و تۆپی دوور هاویژ، له‌هه‌موو لایه‌که‌وه
هی‌رشیان کرده سه‌ر کوردستان. به پالپشتی فرۆکه‌ی
سیخۆ و باجی‌پیش له‌ ئاسمانه‌وه که‌وتنه‌ بۆردومان
شارو و گونده‌کان.

شارۆچکه‌ی قه‌لادزی، به‌ هۆی ناپالم و موشه‌کی
فرۆکه‌وه و یێران کرا، نزیکه‌ی دوو سه‌د که‌س له‌ ژن و
مندال و پیاو بوونه‌ قوربانی. پاشان ته‌واوی خاک و
شاره‌کان، که‌وته‌ ژێر ره‌حمه‌تی ئه‌و فرۆکه
سۆفیتیانه‌ی که‌ گومان ده‌کری‌ت ته‌نانه‌ت
فرۆکه‌وانه‌کانیشی هەر رووسی بووبن.

رۆژ دوا‌ی رۆژ جه‌نگ گه‌رمتر و فراوانتر ده‌بوو.
نه‌بوونی چه‌کی پیویست و ئازوقه‌، گه‌وره‌ترین
ئاسته‌نگ و له‌مپه‌ری به‌رده‌م شو‌رش بوو. له‌وه‌ش
تراژیدی‌اتر ریکه‌وتنی عی‌راق و ئی‌ران بوو، له
چوارچێوه‌ی ریکه‌وتنه‌نامه‌ی جه‌زائیردا، شکست و
کو‌تایی پێهینانی شو‌رشه‌که‌ بوو.

شو‌رشی میله‌تیک، له‌ پڕ وه‌ک بلوور هاپه‌ی کرد
و هه‌موو شتی به‌ کو‌تا هات، ئاشبه‌تال کرا.

به‌ ده‌یان هه‌زار پێشمه‌رگه‌، چه‌که‌کانیان دانا و به
خۆیان و خیزانه‌کانیان‌وه ئاودیوی سنوری ئی‌ران
بوون. ده‌یان هه‌زاری تـریش به‌ خۆیان و

چه که کانیانه وه، ته سلیمی حکومتی عیراق بوونه وه.
کهس نه یزانی بوچی و چون، شورشیکی گه وره، له
پر ئاوا ئاشبه تالی پیکرا؟

س سەرۆك و بییسوو

مرۆف نزیکه‌ی نو مانگ و نو رۆژی گهره‌که تا پیده‌گات و ئاماده‌ی هاتنه ژيانه‌وه ده‌بیت. که‌رویشک به چل رۆژ بیچوو ده‌کات. کۆتر نزیکه‌ی بیست و یه‌ک رۆژ له‌سه‌ر هیلکه‌کانی کر ده‌که‌ویت، تا ده‌تروکین و ده‌بن به بیچوو.

ئه‌ی کۆمه‌لگا ده‌بی چهن وهخت کر و بیده‌نگ بیت، تا باشتیرین و ره‌قترین دیکتاتوریه‌ت هه‌لبه‌ینی. به پیچه‌وانه‌شه‌وه، دیکتاتوریک پیویستی به چهن رۆژ، یا مانگ، یا سال، له کر که‌وتنی هه‌شامات ده‌بی، تا له خه‌م بره‌خسی و بیته بوونه‌وه.

له و سالانه ی هیمنیه کی رووکه ش، بالی به سهر ولاتدا کیشابوو. دکتاتوریک ورد ورد له هه لکشان و گه وره بووندا بوو.

له هه ناوی کۆمه لگه یه کی کر که وتوودا، ئەژدیهایه ک به هه زاران هه زار سهره وه، به هه موو رۆح و ده ماری کۆمه لگه و ولاته که دا په لوپۆی ده هاویشته. له پشتی هیمنی و کپییه وه، ترسناکترین دیکتاتوری سهرده مه که له خو به هیژکردن و خو پر چه ک کردندا بوو. به گشتی خه لک به ئاگا نه بوون به رامبه ر ئەو هه موو قه لا و زیندانه ترسناکانه که هاوشانی قوتابخانه و نه خو شخانه کان و باله خانه کان دروست ده کران. به رامبه ر به و سهر بازگه و داموده زگا سهر بازی و ئەمنیانه ی شاره کانیا ن گه مارۆ ده دا.

خه لک ناوه خن و مه رام و حه قیقه تی ئەو پیاوه یان نه ده زانی که هیدی هیدی به جگه ره چرووته که یه وه لیره و له ویی ده رده که وت، له یه ک کاتدا هه م نوکته و هه م جنیو و هه ره شه ی بلاوده کرده وه.

ئەو دیکتاتوره ی پینچ سال پاش شکستی شو رشی کوردی، پاش مۆر کردنی ریکه و تننامه ی جه زائیر. به چرووته کوبییه که ی ده سستی و پیکه نی نه گالته جاربییه که یه وه، له به رده م حه شاماتیک له لیبوک و گه مره ی کر که وتوو، که بو هه موو شتیک

هه‌لده‌په‌رن. به‌لگه‌نامه‌ی ریکه‌وتتنامه‌ی جه‌زائیری
ئیمزا کراوی خو‌ی د‌ری. سه‌ره‌تای در‌یژترین جه‌نگی
سه‌ده‌ی راگه‌یاند که هه‌شت سال ده‌خایه‌نیت. هه‌ر به
ته‌نها، ژماره‌ی سه‌ربازه کوژراوه‌کانی هه‌ر دوو لا،
نزیک ده‌بیته‌وه له یه‌ک ملیون سه‌رباز.

خه‌لک له و هه‌موو کونده‌په‌پویه‌ش تینه‌گه‌یشتن که
سپیده‌یه‌ک هه‌راسانی کردن. ئەو روژه‌ی به ده‌نگی
کونده‌په‌پو بیدار بوونه‌وه.

ژن و پیاو له نیو جیخه‌وه‌کانیانه‌وه راپه‌رین و به
ترسه‌وه، که‌وتنه‌نزا و و‌ی‌رد خو‌یندن:
"خودایه به خیری بگیری، خودایه به‌لا و ئافاتمان که‌م
نییه، له‌وه زی‌اتر موبته‌لامان نه‌که‌یت!"
به‌سه‌ر ئارپیلی سه‌ربان و دره‌خت و باله‌خانه‌کانه‌وه،
سه‌دان په‌پوو، وه‌ک ئاژیری ئاگادار‌کردنه‌وه سه‌دایان
په‌خش ده‌کرد. سه‌دانیش به ئاسمانه‌وه باله‌فره‌یان
بوو. شار خرووشا، ژن و پیاو و مندال، به ره‌نگی
زه‌رد، سیمای ترس و توقینه‌وه، رژانه سه‌ر شه‌قام و
سه‌ربانه‌کان. هاواریان ده‌کرد، به مه‌نجه‌ل و سینی و
ستوونی کاره‌باکانیاند ده‌کیشا، به‌ردیان ده‌گرته
په‌پوو‌ه‌کان.

بوو به فرکان فرکان، به دار و به‌رد ده‌یانویست له
شاریان وه‌ده‌رنین. وه‌ک هیما و ئاماژهی به‌لا و
شوومی ده‌یانبینین. سه‌ربانه‌کان پر بوون له و پیاو و

مندالانه‌ی به دارلاستیکه‌وه، شه‌ری په‌پووه‌کانیان ده‌کرد. ئه‌وانه‌ی چه‌کیان هه‌بوو، که‌وتنه‌ راو‌کردن و به‌هه‌موو لایه‌کدا ته‌قه‌یان ده‌کرد. شار خرۆشا، ده‌نگی ته‌قه‌ی مه‌نجه‌ل و سینی و تفه‌نگ، ده‌نگی کونده‌په‌پووه‌کان که هه‌ندیکیان وه‌ک مار ده‌یانفیشکاند، هه‌ندیکی تریان وه‌ک سه‌گ ده‌وه‌رین، وه‌ک ئه‌سه‌پ ده‌یانحیلاند، ئاویتته‌ ببوون و مروّقیان و پروکاس ده‌کرد. به‌هه‌ر لایه‌کدا بتروانیا‌یه، چاوت ده‌که‌وته‌ ناو چاوی زه‌ق و زه‌ردی په‌پووه‌وه، به‌دوو گوچکه‌ی قووته‌وه‌ زه‌ق زه‌ق و بی‌جوله‌ ده‌یانروانی و ده‌نگیکی سامناکی شیوه‌ ده‌نگی ئاژیریان په‌خش ده‌کرده‌وه.

خه‌لکیکی زۆریش خۆیان کووتایه‌ نیو مزگه‌وت و که‌نیسه‌ و په‌رستگا‌گانه‌وه، له‌سه‌ر چۆک ده‌ستی به‌زه‌یی و فریاکه‌وتنیان بو‌خودا به‌رزکرده‌وه. له‌مینبه‌ره‌کانیشه‌وه، سه‌دای ئه‌لله‌وه‌ئه‌کبه‌ر به‌رزبووه‌وه. سه‌دان کونده‌په‌پو، پیکه‌وه‌ به‌یه‌ک ریتم، به‌رده‌وام ده‌یانخویند. هه‌زاران مروّقیش وه‌ک شیت و هار، ترساو و ره‌نگ په‌ریو، هه‌لده‌هاتن و تی‌کچرژابوون به‌وینه‌ی روژی‌ه‌شر.

خه‌لکی پینیان وایه، خویندنی یه‌ک په‌پوو به‌سه‌ بو‌کاولبوونی مه‌مله‌که‌تیک، چ جایی ئه‌وه‌هه‌مووه‌ که ره‌نگه‌ ئاماژه‌ی روونی کو‌تای هه‌موو دنیا بی‌ت.

ئەو بەيانىيە، لە تەواوى شار و ئاوەدانىيەكانى ولاتدا ئەم جۆره بالئندەيە، وەك تاوەتەرزە بارى.

دواتر خەلكى، ئەو رۆژەيان ناو نا رۆژى كوندەپەپو باران. ئەو رۆژەى بۆ دورخستنهوہى بەلا و موسىبەت، مەر و مانگايان كرده قوربانى، خوینی ئاژەل و پەپووەكان تىكەل بوون. پەلەى خوین سەربان و شەقامەكانى داپۆشى. كوندەپەپووەكان شووم بوون؟ يان دەيانويست ولات لە هاتنى ئافات و ويرانە و شوومىي، ئاگادار بكەنەوہ؟

كە جەنگ ھەلگىرسا، ياسر تەمەنى گەيشتبووہ دەوروبەرى پانزە سال، خویندكارى پۆلى سىي ناوہندى بوو. ھەرچى برا و خوشكەكەى بوو، بەو پىيەى سالىك لەم گەورەتر بوون، ھەردووکیان لە پۆلى چوارى ئامادەيى بوون.

ئەو رۆژگارە، سنورى جەنگ تەنھا سەر سنورەكان بوو. شار و گوندەكان، تەنھا لە ريگای تىقى و لافیتەى پرسەو و دروشمەكانى سەر ديوار و رۆژنامەكان، بەر جەنگ دەكەوتن.

ئەو سەردەمە ژمارەى دانىشتوانى عىراق سىانزە ملیۆن مرۆف بوو، زياتر لەو ژمارەيەش ويئەى سەرۆك ھەبوو. بەسەر دامودەزگاكانى حيزبى سەركرده و حكومىيەكانەوہ، لە نىو بازار و گۆرەپانەكاندا، بە ديوارى دوكان و مالهكاندا، لە

هه‌موو جییه‌کی جی سهرنجدا، وینه و دیواربه‌ند و په‌یکه‌ری سه‌دام حوسین ده‌بینرا. وینه‌ی هه‌مه‌جور و قه‌باره جیاوان. له وینه‌یه‌کدا به بالای به‌رز و قیافه‌تی گونجاو و شیکپوشه‌وه سلاو ده‌کات. له یه‌کیکی تردا به لا پاله‌وه، به ده‌می پر پیکه‌نینه‌وه، چا ده‌خواته‌وه، ئەمه‌یان ده‌بوو هه‌موو چایخانه‌یه‌ک هه‌لیواسی بیت. سه‌روک به برنه‌وه‌وه، سه‌روک به جلی شینی کوردییه‌وه، که ده‌ستی به‌رز کردوته‌وه و سلاو ده‌کات. سه‌روک به جلی عه‌ره‌بییه‌وه مندالان ماچ ده‌کات. به خوده پۆلای جه‌نگه‌وه، له ناو مه‌ته‌ریژیکی پیشه‌وه‌ی به‌ره‌ی جه‌نگدا، به دوربین ده‌روانیت. به‌سه‌ر ئەسه‌پی عه‌ره‌بییه‌وه، وه‌ک دوا شوپه‌سواری بی نمونه‌ی نه‌ته‌وه. سه‌روک له کاتی هه‌لدانه‌وه‌ی موجه‌میده‌ی مالان. سه‌روک به تاج و نه‌جمه و مه‌دالیای نازایه‌تی و سه‌رکه‌وتنه‌وه. سه‌روک له کاتی نوێژدا... سه‌روک... سه‌روک... سه‌روک...

ئەو روژگاره، مروژف گه‌ر چه‌ند جارێک دایکی یا برایه‌کی ببینیایه، ئەوا له‌سه‌ر شه‌قام و نیو ته‌له‌فزیو‌ندا، به لای که‌مه‌وه له شه‌و و روژیکدا، پتر له سه‌د جار، بگره زیاتریش سه‌روکی ده‌بینی. ئیتر ئەو پیاوه، هه‌میشه له خه‌یال و ئەقلی هاو‌لاتییه‌کاندا بوو. هه‌میشه سه‌دام و هاو‌ریکانت، سه‌دام و خانه‌واده‌که‌ت، سه‌دام و کتیبه‌کانت، سه‌دام و شوینی

سەر کاره کەت، ئاویتە دەبوون. جاریک کچۆلەیه ک له ریگای قوتابخانه کهی ئۆتۆمبیل لییدەدات. به په له ئەیگەیه ننه نه خوڤخانه، کچۆلە ی بریندار و حه په ساو، هیئده باسی سه دامیان بو کردبوو، هیئده وینه کانی بینیبوو، به دەم و پینه وه له بری هاوارکردنی دایک و باوکی، پر به قاوشه که دهیقیژان، بابە سه دام، بابە سه دام.

کارگوزاری قوتابخانه یه ک، له کاتی خاوینکردنه وهی وینه ی نیو پۆلیکدا، له بری ئاو به تف شوشه ی ناو چوارچیوه که خاوین ده کاته وه. بو نه گبه تی له و کاته دا مامۆستا ره فیه ق به عسییه که، چاوی لییده بیئ و راپیچی به رده م دادگای حیزبی ده که ن. هه رچی بابە ی هه ژاری کارگوزار ده گری و ده پارێتته وه و نییه ت پاکی خو ی ده رده بری. به لام هیچ سو دی نابی، به تۆمه تی که مه ترخه می و تفکرده وینه ی سه روکی فه رمانده، خودا بیپاریژی، له سیداره ئەدریئ.

هه تا جه نگ، گه رمتر و توندتر بوایه، چاوی وینه کانی سه روک تیژتر و زیاتر ده بوو بو سه ر هاو لاتیان. که س له ده ره وه ی چاودی ری چاوی وینه و چاوی پیاهه کانییه وه نه بوو. له نیو مالیشدا، باوک له مندال و دایک له باوک، ده رودراوسی له یه ک ده ترسان.

هه‌موان ده‌یانگوت، بیده‌نگ به و هیچ مه‌لی، دار و دیوار، چاو و گوئی هه‌یه.

مه‌گه‌ر له بازنه‌یه‌کی زۆر ته‌سکی خانه‌واده‌دا، یان هاورپیه‌تیدا، خه‌لک بیانوی‌رایه له ریگای نوکته‌وه، یان جینۆه‌وه، دهرده دلی خویان هه‌لپژن.

نوکتە‌ی باو ئە‌وه‌بوو که خه‌لک به دزیه‌وه ده‌یان گوت. پێویست به داگیرسانی ته‌له‌فزیۆن ناکات. وینه‌یه‌کی سه‌دام چه‌سپ بکه‌نه سه‌ر شاشه‌که‌یی و ته‌ماشای ددانه سپیه‌کانی بکه‌ن که پیمان پیده‌که‌نیت. خو له داله‌وه بو دال هه‌ر خۆیه‌تی که گوو ده‌خوات.

فیراسی باوک، پاش ئە‌وه‌ی چه‌ند خولیکی سه‌ربازی له ولاتیانی پۆلۆنیا و رۆمانیا ده‌بینی. ده‌بیته‌یه‌کی‌ک له ئە‌فسه‌ره‌ گه‌وره‌کانی ناو سوپا و زۆربه‌ی کات و ته‌مه‌نی، له به‌ره‌کانی جه‌نگدا به‌سه‌ر ده‌بات. ئە‌و کاتانه‌شی به‌ مۆله‌ت ده‌گه‌رپه‌ته‌وه بو ناو خیزانه‌که‌ی، بی ماندووبوون باسی به‌ره‌کانی جه‌نگ و قاره‌مانیتی، سه‌رکه‌وتن و دلیری، نه‌به‌ردی سوپا و پلان و ئە‌ق‌لی گه‌وره‌ی سه‌رۆک ده‌کات. شانازی و له‌خۆباییبوون، به‌ری چاو و دلایان گرتبوو. شه‌وان به‌ زۆر، وه‌ک ئە‌رکیکی ئە‌خلاق‌ی و نه‌ته‌وايه‌تی، منداله‌کانی ناچار به‌ ته‌م‌شا‌کردنی دیمه‌نه‌کانی به‌ره‌ی جه‌نگ ده‌کرد.

له چواچيويه شاشه يه كي بچو كه وه، سه دان
 جه سته ي هه لا هه لا بوو پيشان ده درا. خوین و
 گوشت و ئيسك، كه لله سه ري پڙاو، لاق و ده ستي
 قرتاو، گومي خوین، تانك و توپي تيكشكاو، به چوار
 ده وریدا ده يان ته رمي سه ربازي برڙاو.

هه موو شه وي دواي نوپڙي عيشا، ئه م كومهل
 كوڙيه له ريگاي ته له فزيونه وه ده رخواري خه لك
 ئه درا.

ئه و شه وانه ياسر، له ژير به تانيه كه يه وه قولپ
 قولپ ده گريا، فرميسك به لا رومه ته كانيدا ده رڙانه
 سه ر دوشه كه كه ي. هينده ده گريا، كونه لوو ته كاني
 ده گيرا و لووشكه لووشكي پيڊه كه وت. ده گريا و
 خه يال و بير كردنه وه ي لاي ئه و سه ربازه كوڙراوانه
 بوو كه ده مي پر هاواريان بريووه ئاسمان. ده گريا و
 له ترسا، له ژير جيگا كه يه وه هه لده له رزي. ده گريا و له
 ناخه وه وردوخاش ده بوو. ده گريا و ديمه ني
 كوڙراوه كان، ته رمي سه ربازه ئيرانيه پارچه پارچه
 كه وتوو ه كان، بهر چاو و نيو خه ياليان جينه ده هيشت.
 شه واني پر موته كه ي ته رم و ترس بوو. زوربه ي
 زوري نيوه شه وان، له خه و رائه چله كي، به ده م
 هاواري، كوا ده سته كانم، كوا قاچه كانم، ده يزريكاند و
 هاوار و گرياني ماله كه ي پر ده كرد.

ناچار دایکی، دهیبرده لای خوئی و له تهنیشت
خوئیه وه جیگای بو رادهخت.

حالی خالید و ئه سرارش، له و باشتر نه بوون،
شهوان هه موو ده خزانه تهنیشت جی خوئی
دایکیانه وه.

مانگانه ئه و چهند روژهی باوکیان دهگه پرایه وه.
ماله که، شیوهی سه ربازگه یه کی و هه رده گرت. ده بوایه
هه موو جو له و کار و کاردانه وه یه ک ریتم و
ریوره سمی سه ربازی و هه رگریت. یاسای سه ربازی
به سه ردا ده سه پاندن، ناچار به له به رکردنی
دروشمه کانی حیزب و وته کانی سه روکی ده کردن.

شه ویک که بریار بوو سه روکی فه مانده، به
بوئهی سه رکه و تنیانیه وه له هه موو به ره کانی جه نگدا و
پیشره وییان بو نیو خاکی دوژمن، و تاریکی میژوویی
گرنگ بلیت. فیراس هه ر سی منداله که یی و به فراوی
به زور له به رده م ته له فزیونه که دا، ریز کردن. خوئی
به جلی فه رمییه وه له تهنیشتیانیه وه دانیشت.

هه موو چاوه پروان و مؤله قی به رده م ته له فزیونه که
بوون. سرود دواي سرود، به شان و بالی سه دامدا
هه لیده دا، به سه رکه و تن و شکو و گه وره یی
قادسییه ی سه دامدا.

تا دواچار دالّه که لاک خۆره که دهرکهوت، له گه لیدا
مارشی ولات له مالّه که و گه رهک و هه موو شار و
ولاتا دهنگی ئەدایه وه.

سه روک به جلی سه ربازییه وه، که سه ر شانه کانی
په دال و شمشیر بوو. به سنگی په مه دالیای
ئازایه تییه وه دهرکهوت، به دهنگیکی گر و سامناک
وتی: "به ناوی خودا و حیزب و نیشتیمانه وه..."

که وته چه نه دان و زۆربلییی، باسی میژووی کرد،
خوی به نبوخرنه سر و پیغه مبهه چوواند. باسی
قادسیه ی یه که م و سه عدی کوری وه قاس، باسی
دوژمنایه تی له میژینه ی فارسی ئاگر په رست و رۆلیان
له شکستی گه وره ی ئومه ی عه ره بیدا کرد...

خالید و یاسر، که وهک دوو گوئیگری باش
دهرئه که وتن، له ناخه وه دلیان لای دهرس و
یارییه کانی گه رهک بوو. خه یالیان لای هاورپیکانیان
بوو. ئەسرا لای بوکه له و یارییه کانی. به فراویش بی
هیچ ههست و هه سه له یهک، ته نها هه ر ته ماشای
ده کرد و گوئی له هیچ نه بوو.

هه ر به ته نها فیراس بوو، که هه موو له شی
زه به لاهی ببوه گوئی و چاویشی نه ده تروکاند.

"ئهی جه ننگا وه ران... ئەمه روژی جیهاد و
سه رفرازیتانه، به هه موو توانا و هیزتانه وه لییان
بدن، ته فروتونایان بکه ن... دلنیا م ئیوه شمشیری

خودان له سهر زهوى، ئەو گەردنانهشى لىي دەدەن،
گەردنى ئەو ئاگر پەرسەستە سەتم كارانەن كە شوين
كەوتەى خومەينين...

دوچار سەرۆك هيندە تورە بوو. حيرس گرتى و
كەوتە هيرش كردنە سەر نەيارەكانى نيو خوئى ولات،
بە دوو چاوى زەق و سيمای ترسناكەوه، كەوتە
دەست راوه‌شاندن و هەرپەشەكردن لە دوژمنەكانى:

"هەر كەسێك دژايەتى شوپشەكەمان بكات، گەر
يەك كەس بێت، يان هەزار، يان دوو هەزار، تەنانەت
گەر بينە دەيان هەزار كەسەش. سەريان لە لەشيان
جيا دەكەمەوه، بى ئەوهى تالێك لە قژم بلەرزى. دلێكم
هەيه، گەر بە هەلە پى لە مېرولەيهك بنریت، هەست
بە خەم و ئازار دەكەم. بەلام لەو جۆره مرۆفانە،
ژمارەيان هەر چەند بێت. هېچ سۆز و بەزەيهەكم
بۆيان نابێت. پيوستە هەموو ئەوانەى دژى
شوپشەكەمان دەبنەوه، لەوه دلنباين كە تارمايى ئيمە
هەميشە بە دوايانەوهيه، تەنانەت لە ناو خەویشدا بە
دوايانەوهين، گەر لە قاسەيهكى بى ترسێشدا بن، ئيمە
دەستمان پينان رادەگات. ئەوهى لەگەل ئيمە نەبى لە
ريزى دوژمن و خائينانە، دەبیت بمریت..."

بۆ سبەى، رۆژنامەكان و ديوارى گۆرەپانەكان،
تەواوى دامودەزگا فەرمييه‌كان، بارەگاكانى بەعس،
بوون بە دروشم و لافیتەى رەنگاوپرەنگ. سەرۆك

پيشمان كه وه بۆ پيشه وه. گهر سه دام وتى، عيراق ده لىت. به رۆح و به خوڤن فيداتين ئه ي سه دام. شاسواري عروبه. به لى به لى بۆ سه دام حوسين. له ته مه نمان بۆ سه ر ته مه نت ئه ي پاله وان، پاريزه رى ده روازه ي خو ره لات. تا كه سه ركرده ي جيهان. سه رۆك سه دام خودا بيبا ريزى، زامنى ئاشتى و يه ك ريزى و سه ركه وتنه. هه موو شتت ك له پيناو سه ركه وتندا...

دوو رۆژ پاش وتاره ئاگرين و ميژوييه كه ي سه رۆك، وه ك گه لاي دار ته رمى به ئالا پيچراو دابارييه سه ر شار و گونده كانى ولات. به راده يه ك هه زاران لافيته ي ره ش، كه له سه ره وه ي نوسرابوو. (ولا تحسبن الذين قتلوا في سبيل الله امواتا، بل احياء عند ربهم يرزقون.) هه زاران له لافيته و دروشمه رهنگاو رهنگ و به باقوبريقه كانى پيشووى داپوشى. هه ر ئه و كاتانه ش، به ده يان كه س له نه ياره كانى به عس، له ته واوى جيهاندا تيرور كران.

ياسر و برا و خوشكه كه ي، له ئاوها دنيايه كدا پى به پى و هيدى هيدى به نيو ژياندا گوزه ريان ده كرد و بالا يان ده كرد. ژيانى كى قورس و پوچ، بى رهنگ و پر له هه والى جهنگ و مه رگ. گه ر بيت و چاو له و كه مه رۆژانه بپوشين كه ئازه رى خاليان، ده هات و له گه ل

خۆیدا بۆ سینهما و کووچه و ناو قەرەبالغی بازارهکانی دهربردن، شوینانیک سیخناخ له خه‌لک. بۆ یاسر سینهما، ئەو دنیا رهنگاوره‌نگ و به ئەفسونه بوو که خه‌ون و ژيانی تیدا دەدۆزییه‌وه. له واقعی تال و ره‌ش و دروشم و وینه‌ی سه‌رۆکه‌وه، ده‌یگواسته‌وه نیو دنیای پر رهنگ و جوانی و سه‌رسام بوونه‌وه. له فیلمه هندییه‌کانه‌وه، فی‌ری مانای عه‌شق و گۆرانی و مرو‌قاییه‌تی ده‌بوو. وه‌ک خویه‌ک زۆربه‌ی رۆژانی هه‌ینی، وه‌ک ته‌رزیک ئاینی یه‌ک به یه‌کی سینه‌ماکانی شار ده‌گه‌ران، هه‌ر فیلمیکیان به‌ دل بوايه بلیتیان لیده‌بری. ئەو رۆژگار و سه‌رده‌مه، به‌رده‌م سینه‌ماکان جمه‌یان ده‌هات له خه‌لک، چونکه ژیان به‌ هۆی جه‌نگ و ده‌زگا سیخو‌رییه‌کانی به‌عه‌سه‌وه، شیوه‌ی دۆزه‌خی وه‌رگرتبوو. سینه‌ماش شیوه‌ی به‌هه‌شت، به‌هه‌شتیک له‌ که‌رنه‌قالی رهنگ و ته‌لیسم. خو‌شترین جیگا بوو، بۆ تاویک هه‌له‌هاتن له دۆزه‌خی دیکتاتۆرییه‌ت.

یاسر، ئەو که‌مه یاده‌وه‌رییه شیرینانه‌ی هه‌رگیز بیر نه‌چووه‌وه. ئەو ساتانه‌ی له‌ نیو هۆلی سینه‌ماکاندا و به‌ر له‌ ده‌سپیکردنی فیلمه‌کان، هه‌موو جه‌سته‌ی ده‌بووه دوو گوئی زل، ده‌نگی ئوم که‌لسووم و عه‌بدولحه‌لیم سه‌رمه‌ستیان ده‌کرد. یا ئەو ساتانه‌ی که‌ گلۆپه‌کان ده‌کوژانه‌وه، شاشه‌ گه‌وره سپییه‌که، پر

دەبوو لە رەنگ و جوولە، لە ھێکرا دەبوو ھاتوھاوار و فیکە لێدان.

ھەر ئێ و کات ھەستی کرد، شتیک لە جیگە ی خۆیدا نییە. کاتی کە دەیبینی لە دیمەنە ئیروۆتیکەکاندا، لەقتە و دیمەنی ماچ و راموسانەکان دەقرتی و بینەرەکانیش یەک ریتە دەکەونە ھاوار و لورە ی درێژ و فیکوھوو. بە پیلەقە و مشتەکوڵە دەکەونە کورسییەکانی ژیریان، لە یەک ساتدا سەدان نیرینە ھاوار دەکەن، دزیی دزیی. لە بەرامبەر دیمەنەکانی جەنگ و کوشتن، زولم و ستەمیشدا، تیکرا کر و مات و بیدەنگ دەبن.

لای ئیوارانیش، دەگەرانیوە بو لای قەلا، خویان دەکرد بە چایخانە ھەسیرەکە ی خالە فەرھادیاندا. پاش نسکۆی شوژی ھەفتا و پینچ و ئاشبەتال، فەرھاد وەک کوردیکی دۆراو و تیکشکاو. دەگەرپیتەو ھەرکوک و لە ریگای چایخانە یەکی بچوکی لا چەپەکەو، بژیوی خۆی و مال و مندالەکە ی دابین دەکات. چایخانە یەک کە بە دیوارە کە یەو ھە دوو وینە ھەلواسراون. وینە یەکی گەرە ی سەرۆک، کە پیالە چایەکی بە دەستو ھە ی و پیدەکە نیت. لە گەل وینە یەکی رەش و سپی بچوکی ھەلی مەردان، کە بە روویەکی کرژ و خەماوییەو ھەستی خستوتە ژیر چەناگە یی و دوور دەروانیت. فەرھاد پاش نسکۆی شوژی،

له گه‌ل هه‌زاران پيشمه‌رگه‌ی تردا، له‌سه‌ر سنور له
ريزي دريژ دريژدا، كه‌نه‌فت و دردونگ و به‌زيو
ده‌ه‌ستى. تا خوى راده‌ستى حكومه‌تى عيراق بكاته‌وه
و له به‌رامبه‌ر چه‌كه‌كه‌ى شانيدا، سه‌د و په‌نجا دينار
وه‌ر بگري.

له گه‌ل به‌ره‌و پيش چوونى ريزه‌كه، بو نيو خيمه‌ى
راده‌ست كردنه‌وه‌ى چه‌كه‌كان. فه‌ره‌اد له گه‌ل هه‌ر
هه‌نگاو هه‌له‌ينانه‌وه‌يه‌كدا، گووى له ده‌رده دل و ئاخ و
پرته‌وبولەى ئه‌و پيشمه‌رگه‌ پيره‌يه‌خسیره ده‌بيت كه
له دوايه‌وه، به‌دهم گريانه‌وه ده‌ليت:

" چوارده ساله ئه‌م برنه‌وه‌ى ده‌ستم له پيناو
كوردستاندا هه‌لگرتووه، په‌يمانم به‌خوم و ئه‌م
برنه‌وه دابوو، يا كوردستان يان نه‌مان. ئه‌وه
كوردستان نه‌ما، تياچوو، هه‌موو دنيا پيلانيان
لينگيرين. قور به‌سه‌رمان هه‌ر هه‌موو تياچووين.
خومان و كوردستانه‌كه‌مان، تازه بوچى بژيم. تازه
چى له ژيانى ژير ده‌سته‌يى و يه‌خسيري ژير چه‌پوکی
دورژمن بکه‌م."

پيره پيشمه‌رگه، به‌دهم لوشكه‌لوشكى گريانه‌وه
هه‌ر ده‌يووت و دانه‌ئه‌ساكا.

فه‌ره‌اديش زياتر و توندتر سه‌ر و دلى ده‌گيرا،
خه‌م و شه‌رمه‌زارى به‌ر چاويان ليل ده‌کرد.

ههنگاوئیک و پیره له دوايهوه ئاخیکی قوولی
ههلهکيشا. ههنگاوئیکی تر و پیره دهیوت:
"نه فرته له دنيا."

ههنگاوئیکی تر و کپوزانهوهی پیره: "پشتم شکا و
کورستانم رو."

ههنگاوئیکی تر و فههاد بهدهم زرمهیهکی رهق و
بهززهوه راچهلهکی، دهست به ههر دوو گوئییهوه
کهوته سهه ئهژنو.

له ههموو لایهکهوه بووه هات و هاوار و راکه
راک. سههراز و ئهفسههکانی ناو خیمهکه، ئهوانه
چهکهکانیان له هیزی بهزیوی پیشمهههگه
وهردههگرتیهوه. شپزه و دهست به چهک، هاتنه
دههوه، به ترسهوه چاویان دهگیرا، ریزهکه شیوا.

فههاد تهنها سی ههنگاوی مابوو بگاته بهردهم
خیمهکه، که پیشمهههگه پیرهکه، لولهی برنهوهکهی
خسته ژیر چهناگهیی و پهجهی به پهلهپیتکهکهیدا نا
و سههری پر ئازار و پرسپاری خوی وهک شووتی پی
شهق کرد. کلاو و مشکیه پر تۆپهله میشک و قژه
سپیهکهی، دوور دوور فربوو. پیره به خۆکوشتن،
ههستی شکست و شهههزاری و یهخسیری له خۆیدا
کوشت و رزگاری بوو. بهلام فههاد چی، خۆ ئهوه،
لهوه ترسنۆک تره بتوانی دهستی بچیته خوی.
کاتیکیش بی چهک، له خیمهکه دیته دههوه. له روخ

چه مه که، ده که ویتته سهر چۆک و توند توند سهد و په نجا دیناره که ی ناو دهستی دهگوشی. سهر شوپ و زهلیل، قولپ قولپ ده که ویتته گریان، گریانکی بهرز و دریت.

بو ئه و، ئه و گریانه به خه م و به کوله، هه مان مانای خو کوژییه که ی پیشمه رگه پیره که ی هه بوو. به دم نرکه و ناله ی گریانه وه، له ناخ و روچیدا شتیک مرد. ئه وه، خه ون و کوردایه تی و هیزی به رهنگار بوونه وه بوو مرد.

به دم گویترتن له عه لی مهردانه وه، (ئاره قی مه کی یاری، شیرینتره له هه ناری...) دوو چای شیرین و خه ستیان نوش کرد.

ئه و روژه یاسر گوئی لیبوو که فه رهاد به دم کوکردنه وه ی پیاله چاکانه وه، به سوژ و پارانه وه وه به ئازهری برای ده لیت:

"برام واز له م کهینوبهینه بینه، کوردایه تی مایه پووچه، هه ول بو ژیانی خو ت بده."

وه لامی ئازهر، ته نها و ته نها بزه پیکه نینیک بوو. گهرچی یاسری هه رزه له وه کالفامتر بوو، بتوانی بزه و خه نده بخوینیتته وه. به لام ئه و ساته ههستی کرد خالو بچوکه که ی، دهیه ویت به خالو گه وره که ی بلیت:

"زه مین له ره وره وه ی خو ی ناکه ویت، تو هه ولی خو تدا و دوا جار شکستت هینا، فریودرای. ئه م

مهسه له يه گرنګ و چاره نووس سازه، وه ستاني بو نيه،
ململانيه كه به رده و امه تا گه يشتنه ئامانجه گوره كه."
له چاوي ئازهدا، هه مان گر و بليسه ي چاوي
فرهادي بيني، كه ئه و كاته ي بهر له هه شت سال،
په لاماري باوكيدا.

روژيكي تر، ئه و كاته ي فيراس له بهر هكاني جهنگ،
له ململانيدا بوو. ئه و كاته ي خاليد و ئه سرا له
قوتابخانه بوون. به فراويش له گه ل دوو ژنه دراوسيدا،
دهستاريان ده سوړان و گه نمي ساوه ريان ده هاري.
ئازهر هات، ياسري له گه ل خويدا برد. هه موو
هه و لي ئازهر، كوشتن و سرپينه وه ي ئه و به شه
به عسيزم و فاشيستهي ياسر بوو. ئه و ده يو يست
بيكاته كورديكي ره سهن و عه يار بيست و چوار.
ده يو يست وهك هه وير هه ليشيلي و ئه و به شه پيسه ي
باوكي له وتاندويه تي له ناخيدا ده ربه يتي و فرييدا،
ئه وه ي لي دروست بكات كه خوي ده يه وييت.

بردي بو سه ر قه لاي كه ركوك، ئه و قه لايه ي
هه زاران ساله، له نيو ئه و ده شت و پانتاييه فراوانه دا،
ماوه و ململانيي زه من ده كات. به سه ر خاسه دا
ده پروانيت.

شوین ده ریاچه یه کی وشک، که به تهنه له وهرزی
زستاناندا، خورهی ئاوی دیت. شاره که ی کردۆته دوو
له ته وه. که به چهند پرديک هه ر دوو بهری پيکه وه

بهستوتوه. به چوار دهوری پیره قه لاوه، شار به دهشته که دا کشاوه. به سهر قه لاوه، سهدان مالی کورد، تورکمان، موسلمان، مه سیحی و کلدانی و ئاشوری، پیکه وه به سادهیی ژیان دهکن. که دواتر به عس، هه مووی تهخت دهکات و خه لکه که ی پهرته وازه دهبن.

ئازهر، له کوآلانیکی تهسکی سهر قه لاوا، پیچیکی کرده وه و خوئی کرد به مالیکدا. له ژووره وه دوو کهسی تری هاوته مه نی خوئی، به پیری وه هاتن و پاش تهوقه و ماچ کردنی یه کتری، یه کیکیان رووی کرده یاسر و وتی:

"ئهم کورپه کییه؟!"

ئازهر، خوشکه زاکه ی خوئی پیناساندن، پاشان رووی تیکرد و پیی وت:

"هه ندی کارم بهم دوو پیاوه هه یه، تو دهتوانی بو خوت بچیته سهربان و ته ماشای شار بکهیت، زورم پیناچی."

له سهربانه وه به ههر چوار لادا دهروانییت. سهیری شاری کرد که له ناو گهرمای نیوه پوډا، خاموش و خه والو ئه له رزی. ئاگری هه میشه به کلپه ی چوارده وری شار سه رنجی راکیشا. له دوور ئه و گهره که نوییه عهره به هاوردانه ی بینی که تا چاو پری دهکرد، به دهشتاییه که دا کشابوون، زور و

پەرشوبلاو. بىنى خاسە، ۋەك جى بىنى شمشىرى
 غەدر و قىن، شارى دوو لەت كىردوۋە، بە ھەر دوو
 بەردا، خەلك و ئۆتۆمىيل جمەيان دىت. بەسەر
 پردەكانەۋە، ۋەك شارە مىرولە تىكچىرژاۋن. لە دامىنى
 قەلادا، چاۋى كەۋتە سەر جى ھەۋارى سىنەما خەيام،
 گەرايەۋە بۆ يادەۋەرىيە خۆشەكانى مندالى. چاۋى
 گىرا بە بازار و چاىخانە و خانوۋە كۆنەكانى ئىمام
 قاسم و بازارى ھەسىرەكە. لە ناو لق و پۆپى دار
 خورما و توۋە بەرزەكانەۋە، چەندىن كوكوختى
 دەبىنى. خەيالى دەگەرپىتەۋە بۆ لاي باجى كەلسومى
 ژنە دراوسىيان، كە چەندىن جار و بە زمانىكى
 كوردى نىمچە تىكشكاۋەۋە، چىرۆكى ئەم بالندەى بۆ
 گىراۋوۋەۋە.

"ئىشتە ئەم كەمۆترە پىي ئىژن بىبىسو، ئەھا كە
 دەخوئىنى گويچكت بدە ئىژى بىبىسو... بىبىسو...
 بىبىسو. زەمان زوىى بەر لەۋەى بوون بە كەمۆتر
 عەينەن من و توو بەشەر بىن. ئىشتە دوو ھەبىب
 يەك بىن. كەنىشكەكە، ئەمەنە ناعم و نازدار بى،
 ھەموو عالەم ئەو ۋەختە شىت و شەيداي بوين.
 كەنىشكەكە توركمان ئەم قەلەعەيە بى، كورە
 ھەبىبەكەش كورد بى. شەبەقىك ئەو ھەلەى ھەموو
 خەلك قەلەعە خۇيان بۆ شايى و خۆشى ھەلپەركى،
 ئەم دوو ھەبىبە حازر كىردە و يەك ھەمكە قازان

گه وره گه وره زنجير له مل، وه بان ئاگر ئاش قولپه
قولپ ئه كات. يهك حه مكه كور و كچ، خه ريكي خو
جوان كردن. به و سوبحانه بووك خان، له حه مام
مال خويان ئاگر له گياني بهر ئه ويٽ. به حه بيهت ژان
سووتيان وه ميمكي هاوار ئه كات: "ميمي ئاو... ميمي
ئاو... ببيسوو... بببي سوو... نه ميمي و نه عه بدل
به شه ر نه جاتي نادهن. له حه موو ئه و جوانيبه ي،
مشتي خو له كه وه ئه مينٽ. ئينجا خوا ئه يكات وه م
كه موتره جوانه، حه تا ئه ي حه له ش گوچكي پيبده
ئيزي بببي سوو... ميمي ئاو... ئاو... سووتام... ئاو...
ئاو... ئاو..."

به لام له راستيدا، ميژووي ده ركه وتني ئه م
كوكوختيانه، بو بيسته كاني سه ده ي رابردو و
ده گه رپته وه. پيشتر له م جوړه كوټره، نه له كه ركوك
و نه له ته واوي ولا تيشدا نه بوون. كاتيک بریتانیه كان
عيراق داگير ده كهن، سه ربازگه ليكي زوري هيندييان
له گه ل ده بيٽ. يه كيک له و سه ربازه هيندييانه كه
هه لگري ئايني سيخيه، پاش گه رانه وه ي بو ولا ته كه ي،
ده بيني كوړپه تازه له دايك بووه كه ي قاچه كاني
ئيفليجن و ناتواني بيانجوليني. كا براي سيخي رو و
ده كاته شاري بنجاب، له نيو په رستگاي هه يكه لي
ئالتوونيندا، چل روژ و چل شه و له ناناكي پيغه مبه ر،
ده پارپته وه كه شيفاي كوړپه كه ي بو بنيريٽ.

له چله مین شه ودا، خه ونیک ده بینیت. له
خه ونه کهیدا، نانا، پیشه وای رووحی ده بینی و پیی
ده لیت:

"چ گونا هیکی گه ورهت کردووه؟ بچوره وه ئه و
شوینه و که فاره تی تاوانه کانت بده و وهره وه بو ئیره،
بو لام."

کابرای سیخی، به دوی خه ونه کهیدا، به پرچی
دریژ و شهروالی فش و بازووبه ندی ئاسنه وه. له گه ل
سی قه فه سی، پر بالنده که له هر قه فه سیکیاندا بیست
جووت کوکوختی هه یه، به ره و عیراق ده که ویته وه
رئ. بو خو پاککردنه وه له و داگیرکاریه و ئه و
جه نگانه ی دهره ق به موسلمانان کردوویه تی. بو خو
پاک کردنه وه ی، له خوینی به ناهه ق رژاوی خه لک،
ئه و کوکوختییانه دینیت و له سی ناوچه ی جودا
به ره لایان ده کات. دهرگای قه فه سی یه که م له به سره،
دووهم له که رکوک، سییه میش له سلیمانی والا
ده کات. شه ست جووت کوکوختی به ئاسمانی ولاتدا
له شه قه ی بال دهن و دهرن. تا دواتر له نیو تا ق و
به ره هیوانی ماله شه هید و خانووه هه ژار نشینه کاندا،
هیلا نه چیده که ن و بیچووی زور ده خه نه وه، ئه مرۆ له
هه موو جییه کدا ده بینرین.

ده مه و ئیواره ش، کاتیک پیکه وه و هاوشانی یه ک
پله به پله ی قادرمه کانی قه لادا داده گه ران. یاسر وتی:

"خاله، ئەم قەلایە لە میژە هەیه؟"

"تەمەنی ئەم قەلایە، نزیک دەبیتهوه له چوار هەزار و پینج سەد سال، باپیره گەورەکانی ئێمە که پێیان دەگوترا گۆتییهکان که رهچهلهک و نهژادی من و تۆشن له دایکتەوه، ئەوان بوو بەرگری مەملەکهتەکهیان له داگیرکەرانی ئەو سەردهمه، ئەم قەلایە گەوره و پتەوهیان لێرەدا رۆناوه. پاشان شارێکیان لێرەدا بنیاتنا، که ئەو کات پێیان دەگوت ئارابخا."

کاتیکی گەیشتنه سەر شهقامه سەرەکییهکه، له دوور، ریک بەسەر پردهکهوه، دەنگی ئیسعافیکیان هاته گۆی. دەنگیک بەردهوام دەبووه مایهێ ترس و دل تهنگی شار. ئەوانیش وهک خهڵکی تر بهمبەر و ئەوبهري شهقامهکهوه، له چاوه‌روانی گەیشتندا بوون و وهستان. ئیسعافیک به دەنگه بهرزەکهیهوه گەیشت و به بەردهمیاندا تێپه‌ری. به دواشیدا ئەوهی دەرکهوت، سی تهکسی بوون، بهسەر چه‌مچه‌ی هەر سێکیانهوه، سی تابووتی به ئالا داپۆشراو هه‌بوو. سی تهرم، که تۆزیکي تر، له سی لای شارهوه، سه‌دا و فیزاحی گهرمه شین بهرز دهکاتهوه.

ئازەر تا ئەو کاته، بی جووله بهسەر راسته شهقامهکهوه، توند دهستی یاسری له ناو دهستی

خۆیدا گوشیبوو. له پڕ به ئاگا هاتهوه، به تۆنیک
غه مگین و پهستهوه، وتی:

"وهه به چینه چایخانه که ی خالت، دوو چا
بخۆینه وه."

به گهشتیان، هینده ی تر سه رودلیان گیرا. کاتیک
شاگرده که، به ده م کۆکردنه وه و خاوینکردنه وه ی
دوکانه که وه پپی وتن:

"کاک فه رهاد لیتره نییه، ئه م به یانییه، دوو ئه م ن
هاتن و فایلی ته رحیل کردنیان پی ئیمزا کرد. پیمان
وت، هه ر ئه م پۆ ده بی ماله که ت بگوازیته وه و
که رکوک به جیبه یلی."

ئازهر، به بیستنی هه واله که ره شداگه را، له ژیر
لیوه وه ریزیک جنیوی بۆ سه روک و به عس نارد. په له
و شپه زه دیسانه وه دهستی یاسری گرت و به
شه قامی جووتقاوه دا، به نیو دوکانی ئاسنگه ره کاندای
تیژ داگه ران، خۆیان کرد به قه یسه رییه کۆنه که ی
دامین قه لادا.

ده مه و مه غریب، مالیکی شرکه و پرکه به سه ره
لۆرییه که وه، که به سه رییه وه فه رهاد و ئازهر کز و
دۆش دامابوون. له شه قامی سه ره کی رووه و باکور
رییان گرتبووه بهر. له بازگه که ئه فسه ریک، به لگه ی
راگواستنی له فه رهاد وه رگرت، چاویکی به باره که دا
گیرا و وتی:

"ئەو دەبەيە چى تىدايە؟"
فەرھاد بە بىزارىيە وە وتى:
"نەوت."
ئەفسەرەكە وتى:

"دايگرە، نەوت بردن بەرەو شىمال قەدەغەيە."
ئەو رۆژگارە كەركوك، لە دەرياچەيەك دەچوو. لە
سەرەوە لای باشورەو، ئاوى لىل و پىسى تىدەرژا،
لە خوارەوہش رووہ و باكور، ئاوى روون و پاكى لە
بەر دەرۆيشت.

س سوپا و فیراس

پاش ناشتنی ئایدن و باوکی، خه لکه که بلاوه یان
لیکرد و گۆرستانه که یان جیهیشنت. تاقه که س که
مایه وه، زریان زامداری شاعیر بوو. که به پارچه
که چیک، له سه ر کیلی گۆره که نوی.

(باخی عالهم پر گول و باخی ئیمهش پر گوو.)

زریان شاعیریکی به دمهستی یاخی بوو،
شيعره کانی پر جنیو و سوکایه تی بوو به سه روک و
نیشتمان. پیشتر چه ند جاریک له لایه ن داموده زگا
دابلۆسینه ره کانی به عسه وه، تالای زیندانی چیشتبوو،
به توندترین شیواز ئازار و ئەشکه نجه یان دابوو. دوا

جار به ئەندازەيەك شەكەتى دەكەن، گێر و گەوال
دەبیت، بە ئاستەم دەیتوانی بە ریگادا بروت.

هەمیشە سەرخۆش بوو، بەردەوام چارەكی
عارەقی لە گیرفاندا بوو. رۆژ و شەو، وەك
دیوانەيەك بە شەقام و كوچهكانی شاردا دەخولایەوه،
بە دەم هەلقورانی مەیهوه ورتەورتی بوو، شیعیری
شاعیرە كلاسیکییەكانی لەبەر خۆیەوه دەوتەوه.

بۆ نیوەرۆ کاتی یاسر گەرایەوه مأل، بینی ئەسرای
خوشکی هاتۆتەوه. لەگەڵ باوەشکردن بە یەكدا،
ئەسرا، لە پەرمەي گریانیدا، بە كۆل بۆ ئایدن،
فرمیسکی گەشی پڕ یادەوهری هەلپشت.

ئەسرا، پاش ئەوهی لە تاقیکردنەوهی بەكەلۆری
پۆلی شەشی وێژەیی دەكەوێت و دەرناچی. فیراسی
باوكی بە زۆر ناچار بە شووکردنی دەكات. دەیدا بە
هاورپییەکی خۆی، كە ئەفسەریکی چوارشانەي گاردی
كۆمارییە و لە نیو یەكێك لە كۆشكە بی شومارەكانی
سەرۆكدا دەوام دەكات. ئیدی لە كۆشی گەرمی
دایکییەوه دەیگوازیتەوه بۆ بەغداي پایتەخت، بۆ مالى
مێردەكەي. پاشتر دەبیتە دایکی كور و كچێك كە
پێكرا، بە شیۆهیهکی كارەساتاوی دەبنە قوربانی
یەكێك لە جەنگەكانی سەرۆك.

رۆژێك، كاتیك یاسر و چەند هاورپییەکی لۆژە لۆژ
لە خویندنگەوه، بەرەو مأل ملیان دەنا. لە نیو چوار

ریانیکی جەنجالی شارد، لە لایەن چەكداران و پیاوانی دەسەلاتەووە تەوق دەدریڤ. كە سەرجهەم رینگا و دەروازەكانیان داخستوو و بە زۆر و زۆرداری هەموو حەشاماتی بازارەكە، لە بەردەم دیواری بەرزى نەخۆشخانەيەكدا گەرمۆلە دەكەن. پاشان حەوت كەسى يەخسیری دەست و چاوشەتەك دراو، لە زیلیكى سەربازىی دادەگەرن، لە پال دیوارەكەدا ریزیان دەكەن. حەوت لاو، دوانیان هیشتا هەرزە بوون و موویان لى نەهاتبوو. لە ناو یەكێك لە جیبە سەربازىیەكانەو، لە بڵندگۆیەكەو دەنگىكى نەره ئاسای توند و تیژ، بە زمانى عەرەبى بەرز بوووەو:

"لێرەدا بۆ پەند و عیبرەتى هەڵهاتوانى سەربازى و خو فرۆشانى خاك و نیشتمان، بۆ چەسپاندنى یاسا و دادپەرەوى سەرۆكى فەرماندە، خودا بىپارێزى..."

دەنگەكە تا دەهات بەرزتر دەبوووەو.

"بە برپارى ئەنجومەنى سەركردایەتى شۆرش، سزای گولەباران كەردنى ئەم حەوت خائینە جیبەجى دەكریت. كە چواریان، لە بەرەكانى جەنگى پىروژ هەڵهاتوون، سیانیشیان لە نیو شارد، بەسەر دیواری قوتابخانە و ناو گەرەكەكاندا، دروشمى جوداخوای و دژە شۆرشیان نوسیوە..."

حەشاماتی ژن و پیر و مندال، تۆقیو و رەنگ
 ھەلبزراو، بی دەنگ و بی جوولە، بی دەسەلات و
 زەلیل، ھەک قوربانییە چاو بەستراوھکان، سەری پڕ
 ئازار و خەمیان شوڕ کردۆتەو ھەر پێیەکانیان.
 ریزیکی سەربازی گاردی کۆماری بە دوای یەکدا، بە
 نەرمە غار دینە نێوان خەلکەکە و قوربانییەکانەو.
 روو دەکەنە سزا دراوھکان و بۆیان دەکەوێت سەر
 چۆک، رووی چەکەکانیان تێدەکەن. یەکیک لە
 میژدمندالە دەست و چاو بەستراوھکان، لەگەڵ پرمەیی
 گریاندا خوڕ خوڕ میز بە خۆیدا دەکات، پڕ بە شار
 ھاواری دایک و باوکی دەکات. خەلکەکەیش لەگەڵیدا
 دەکەوێتە گریان و فرمیسک ھەلپشتن. ئەفسەریک دیتە
 تەنیشتی سەربازەکانەو، فەرمانی ئامادەباشییان
 بەسەردا دەکات. ھەوت قوربانییەکە دەکەوێت لەرزین،
 ھەک گەلای بەردەم بای پایز ھەلەلەرزین. دەنگی ئەو
 میژدمندالەیی ھاواری دایکی دەکات، لە سەررووی
 ھەموو نرکە و نالە و قەرمەژنی چەکەکانەو ھەوێ. تا لە
 پڕ، دەنگی دەسپێژی گوللە ھەمووان کڕ و بێدەنگ
 دەکات. ھەوت سینگ بە فیشەکی گەردار، شەقار
 شەقار دەبن، خوین فیچقە دەکات. بۆ چەند ساتیک،
 ھەوت رووح، ھەوت خەون و خەییالی تیرۆرکراو،
 قورس و بە عەزاب دەیانەوێ خۆیان لە جەستە
 خۆیناوییەکانیان راپسکینن و بەرەو مەنزەگایەکی تر

بفرن. ئەفسەرەكە ئەم ھاوكیڭشەیه بە چەند فیشەكیكی دەمانچەكەى كە دەیخاتە كەللەسەرى قوربانییەكانەو، خیراتر دەكات.

لە ناو خەلكەكەو، دەنگیكی بەرز و دلیر پر بە فەزاكە ھاوار دەكات:

" بروخی بەعس، بروخی سەدام."

جەللادەكان دەكەونە ویزەى خەلك، دەبیته فرکان فرکان، خەلكەكە بە چاوی پر ترس و فرمیسكەو بە ھەموو لایەكدا ھەلدین. بەعسییەكان دەكەونە تەقە و دەسرپیژی گوللە بەسەر خەلكەكەدا دەكەن. ھەرچییان بەردەست دەكەویت، لە ژن و پیاو قولبەستی دەكەن. ئەوھى دەمینیتەو، بازارپكی پر سەرباز و ھوت تەرمى بە سەر یەكدا كەوتوو، بە پەلە و شپرزە دەیانخەنە پشتی زیلیكەو و تیژ دەردەپەرن.

بۆ شەو، یاسر تووشى لەرزوتایەكى توند دەبى، لەرزوتایەك سەرچاوەكەى ھەم ترس و ھەم تورپەییە، پیشتر و لە نیو تیقییەو، تەرمى زۆرى بینى بوو. بەلام گوللەبارانكردنى ئاوا راستەوخۆ، بە بەرچاویەو، بینینی مەرگ وەك خۆى، خوین وەك خۆى تەر و گەرم و بە فوارە، لە ناخەو رايچلەكاند و ترسى ئەبەدى تیا رواند و ئیرادەى تیکشكاند. ئەو شەو لە نیو جیگاكدەیدا، وەك ھوت گوللەباران كراوەكان، چۆن لە بەردەم تەوژمى مەرگدا

هه‌لده‌له‌رزین، ئه‌ویش هه‌لده‌له‌رزى و ددانه چۆقه‌ی بوو. له سه‌ره گهرمه‌که‌یدا، سه‌دای سامناکی می‌ردمنداڵه‌که که بانگی دایک و باوکی ده‌کرد، ده‌نگی ده‌دایه‌وه.

نیوه‌شه‌و، کاتی‌ک دایکی له موبه‌قه‌که‌دا، به‌ده‌م گریان‌ه‌وه شو‌ربای بو‌ لیده‌نا. گویی به‌ ده‌سپ‌ریژیک گولله‌ زرن‌گایه‌وه. راچله‌کی و له به‌رخویه‌وه که‌وته نزا و دوعا کردن.

ده‌سپ‌ریژیک له نیوه شه‌ودا، به‌سه‌ر راسته شه‌قامیکی شاره‌وه، جه‌سته‌یه‌ک شه‌قار شه‌قار ده‌کات. جه‌سته‌یه‌ک له‌گه‌ل خویندا، له جی کونی سه‌ر و دل‌یه‌وه، وشه‌ فواره‌ ده‌کات. وشه‌ی نازدار و خوینی گه‌ش ئاویتته‌ ده‌بن، به‌ جاده‌ قیره‌که‌دا شو‌ر ده‌بنه‌وه. ده‌یان و سه‌دان وشه‌ی هیجران، عشق و وه‌ته‌ن، ئه‌گریجه‌ی خاو و شه‌وی یه‌لدا و باده‌ی شه‌و، ده‌یان و ده‌یان غه‌زه‌لی نالی و پینج خشته‌کی و چوارینه‌کانی خه‌یام، مونا‌جاته‌کانی مه‌حوی، له‌گه‌ل خویندا ده‌رژین به‌ شه‌ودا، به‌ شه‌وی ئه‌نگوسته‌ چاوی شاردا.

ئیت‌ر له‌و روژه‌وه‌ی ئه‌و جه‌وت گه‌نجه‌یان به‌به‌رچاوییه‌وه گولله‌باران کرد. بووه‌ که‌سیکی تر، ئه‌و به‌رکه‌وتنه‌ی به‌ مه‌رگ، له‌ غه‌قله‌ت و بی‌ئاگایی بیداری کرده‌وه. له‌ که‌سیک هه‌موو دنیا‌ی به‌ یاری

ده زانی، گۆری بۆ که سیکى تیکشکاو و بی رۆح،
 پیشتر ته نانهت شه ر و مملانییه کانی نیوان باوک و
 خالۆکانیشی، وهک جۆره یارییهک، بۆ خۆشی و
 سه رمه ستی ده بیینی. یارییهک که هه رگیز ناگاته خوین
 و مردن، یارییهک، یا شه ریک، وهک ئه وهی له
 قوتابخانه، له گه ل دۆست و هاو ریکانی رووی ده دا و
 پاش چه ند ساتیک، یا ئه و په ری دوا ی چه ند رۆژیک
 ئاشت ده بوونه وه. وشه و چه مکى، وهک
 خودموختاری و مافی چاره ی خو نوسین، دیموکراسی
 و دیکتاتوری و فاشیزم... که له ناو ئه و به یاننامانه ی
 که خالی به دزییه وه پیی ده دا، هه ر وهک جۆریک له
 شه ره جنیوی مندالیی تیده گه یشت. تا ئه و رۆژه پیی
 وابوو، جهنگی خویناوی ته نها که وتۆته سنوره کانه وه،
 پیی وابوو شه ری راسته قینه، ئه وه ی مرۆقی تیا
 ده کوژریت. ته نها شه ری نیوان ده وله ته کانه، شه ری
 نیو ولات و شار و گونده کانی وهک گه مه و
 گالته وگه پ ده بیینی. تا ئه و رۆژه که به ریکه وت که وته
 بۆسه ی پیاوانی ده وله ته وه، له گه ل سه دان هاوشاری
 تر دا، ناچار به بیینی مه رگ و کوشتن کرا.

له و رۆژه به دوا وه، تا ئیستا و دلنیام تا مردن،
 دهنگی زریکه و گریانی به سوپو و پر ئازاری ئه و
 میردمنداله له که لله یدا، بی برانه وه هاژه و لرفه ی
 دیت. ئیتر له وه به دوا، ئه و هه مان منداله گه مرژه و

ساده برِواکه‌ی پیشتر نه‌ما، به روونی درکی به مهرگ
دۆستی و قیزه‌ونی هاوکیشه‌که‌ی باوکی کرد.
تیگه‌یشت له نیوان س سه‌رۆک و س سه‌رکه‌وتندا،
ده‌ریایه‌ک خوین هه‌یه، له به‌ینی ئەو دوو سینه‌دا،
هه‌رچی پیتی تر هه‌یه ده‌مرن و ده‌بنه قوربانی، ده‌بنه
گالته‌جاپ. باشتر و روونتتر له وته و گفتوگوکانی خاله
نازهری، تینه‌گه‌یشت.

ئەو شه‌وه موبته‌لایه‌ی به له‌رزوتا بو ئەو،
هاوشیوه‌ی هه‌مان حاله‌تی له‌رزوتای پیغه‌مبهر بوو
ئەو کاته‌ی وه‌حی بو ده‌هات. ئیتر ئەو نه‌ ترس، نه
ریز، نه خوشه‌ویستییه‌کی بو باوکی، بو حیزب و
سه‌رۆکی باوک نه‌ما. ژیان له‌ودا مرد، دلێ له‌ لیدان
نه‌که‌وت، به‌لام له‌ ژیان که‌وت. له‌وه‌ش زیاتر هیچ نرخ
و به‌هایه‌کی بو خویندن و ته‌نانه‌ت ژیانیش نه‌ما.
ته‌واو دلنیا بووه‌وه له‌وه‌ی که له‌ به‌رزه‌خدایه و
ئاینده‌ی چاره‌نوسیشی هه‌ر دۆزه‌خه. هه‌ر ئەو شه‌وه
بریاریدا، چیتر سه‌ر به‌سه‌ر کتیبه‌ بی رۆحه‌کانی
خویندنگه‌دا شوپ نه‌کاته‌وه. سه‌ره‌تای یاخی بوون و
روو هه‌لمالینی له‌و دنیا قیزه‌ونه، له‌ پشت گوێخستنی
ده‌رسه‌کانه‌وه بوو. چونکه له‌ میژ بوو باوکی مرخی
لیخوش کردبوو. ده‌یویست پاش ده‌رچوونی له
شه‌شی ئاماده‌یی، بینیریته‌ کۆلیژی سه‌ربازی، تا
بیکاته ئەفسه‌ری گاردی کۆماری، بی هیچ هه‌ستیک،

كوپ و مندالی خهلكی بو بكوژی. هر له مندالییهوه،
تووی رق و قینهی تیا دهچاند، ههنگاو به ههنگاو
بهروهو پیاو كوشتن دهیئاژوو. له بری پهروهده
کردن، دهیخسته ژیر باری قورسی مهشقی سهربازی
و پهله پهلی بوو تا بیکات، بهو رموزنهی خوئی
دهیویست.

گهر به ریكهوت ئه و رۆژه، ئه و كوشتارگهیهی
نهبینیایه، به دنیاییهوه ئیستا یهكیك دهبوو له و پیاو
كوژانه. رهنگه و به دنیاییهوه چارهنوسی له ئیستا
گهلیك باشتر بووایه، بهلام به دهستویلی
خویناوییهوه، نغرو له خوین و رۆحی قوربانیان. گهر
وهك باوکی دهیویست، ببویایهته گاردی كوُماری،
دهبووه جهلالاد. هر چوئیک بیت ئیستای، بهم
حالهشهوه باشتره، گرنگ بهرپرس نییه لهم دۆزهخه.
دواتر ئه و رووداوه کارهساتاوییهی ئاوا بو خاله
ئازهری گیزایهوه:

"ئه و نیوهرویه، چهشنی میگهلیك مۆل دراین، به
زۆر ناچار به بینینی گوللهباران کردنی هاو
رهگزهکانمان کراین. له نیو ههشاماتهکهدا، چاوم به
زریانی شاعیر كهوت كه خیرا خیرا و شیرزه دهمی
دهنا به شووشه عههقهکهی دهستییهوه. بی ئوقره و
پر جووله، سوور سوور ههگهراپوو. لیوی خوئی
دهكروشت و تژی له تورپهیی، له ژیر لیوهوه جنیوی

به ئەرز و ئاسمان دەدا. من و هاوێرێکانم، سەرەتا مۆلەق و سەرسام هەر لە خۆمان و خەڵک و ئەو هەموو سەربازە پێر چهکانەمان دەروانی. پێم وابوو وەک هەموو جارەکانی تر، مەبەست لە کوکردنەوهەمان نمایشیکی بەردەم کامیرای تەلەفزیۆنەکانە بە بۆنەی سەرکەوتتمان لە بەرهەکانی جەنگدا، یان یەکیک لە بۆنە و رۆژە زۆرهەکانی حیزب و سەرۆکە. هەرگیز خەیاڵم بوو ئەو نەدەچوو دلێرقیی و بێ ئابرویی بەعس، بگاتە ئەو جییهی بە بەرچاوی خەڵکەوه، بە شیوه نمایشیکی ئاھەنگ ئاسا، رۆلەکان و هاوالاتییەکانی خۆی بکوژیت. ئیستا تێدەگەم تۆ شەر لە پیناوی چیدا دەکەیت و بوو هیندە رقت لە باوکمە.

لەگەڵ دەستپێژی گوللەدا، زریان پێر بە گەرویی هاواریکرد، بروخی بەعس و بژی کوردستان. ئەو لە تەنیشتی منەوه بوو، بە چاوی خۆم بینیم دەنگی لێهەلەدەبری. بە دوایشیدا بوو بە فرکان فرکان و تیکههەلپژان. چهکدارەکان تیمان کەوتن، لەو یەکەم کەسانە ی کە سوک و ئاسان کەوتە نیو چنگیان من بووم. چونکە بە ئاستیک حەپەساو و مۆلەق ببوم بە دیمەنی مەرگ بارانەکە، وەک بیتیکی کۆنە سال، نە دەبزوام و چووبوومە حالی کۆماو. تا لە پێر یەک شەپازلەهێ توند بە لادا تەختی زهوی کردم. بە پیلەقە

و تیهه لدان فرییان دامه پشتی زیلیکه وه، که له چاو
تروکانیکدا سیخناخیان کردبوو له ژن و پیاو. دوو
شه قام ئه ولاتر، کاتیک ناسنامه که یان پشکنیم و
زانییان خویندکارم، دایانگرتم و به شه قی پۆستال،
فرییان دامه سهر جاده که.

ئه و روژه و ئه و ساته، بیکه سترین و گوناھترین
گهنجی شار و تهواوی دنیا یاسر بوو. ههرچی
به دهنی هه بوو به ئازار و تیکشکاو، ههست و
روحیشی په ریشانی ژیر کاریگه ری خوین و مه رگ
بوو. له قوولایی دل و دهرونییه وه توره بیه کی بورکان
ئاسا هه لده چوو، به ئاستیک توند و خراب له پرمه ی
گریانیدا. شه له شهل هه نگاوی هه لده هینا، خوړ خوړ
فرمیسیکی لی ده رژا. ئه و روژه، ئه و شه قه به جوړیک
دنیا ی ژیر و ژوور کرد، به ئاستیک دهستکاری هزی
کرد. که ئیستا پیی وایه ئه وه شه ق بوو بو پاشه لی
باوکی نه ک خو ی. شه ق بوو بو دنیا ی باوکی، که
هه ژده سال بوو تیایدا دروستی ده کرد. گێروگه وال،
به دم هه نسکی گریانه وه، هه زاران جینیوی رهوانه ی
باوکی و دنیا ی سه روکه که ی کرد. بریاریدا چیتر ئه و
منداله ترسنوکه نه مینی که به ئاره زووی خو ی
دهسکاری دل و ئه قلی بکات. نه فره تی له خو یی و له
شان و شه پیلکی گاردی کو ماری کرد. نه فره تی له

سه‌رۆك و له حیزب و نیشتیمانه‌كه‌ی، له‌و خویندنه‌ی
 كه دهیگه‌یه‌نیته‌ پله‌ی ده‌ستدریژی و كوشتنی مرۆف.
 بۆ سبه‌ی، پاش له‌رزوتا و گینگلی زۆری سه‌ر
 جیگا. كتیبه‌كانی هه‌لگرت و له‌بری خویندنگه‌، رووی
 كرده‌ گۆرستانه‌كه‌. پشتیدا به‌ كیلێكه‌وه‌ و رۆچووه‌
 ئه‌ندیشه‌كانی خۆیه‌وه‌. كه‌وتبووه‌ نیوان دوو جیهانه‌وه‌،
 جیهانی زیندوووه‌كان و جیهانی مردوووه‌كان. ئه‌و، له‌و
 كاته‌دا سه‌ر به‌ هیچیان نه‌بوو. جیهانی مردوووه‌كان بی
 خه‌م و ئارام، جیهانی زیندوووه‌كانیش پڕ شه‌ر و
 مه‌رگ و سه‌ر شو‌ری. پرسپاری له‌ خۆی ده‌كرد، ئه‌ی
 من چیم؟ ده‌بی له‌ كویدا بم، ده‌بی چیبكه‌م؟ ترس له
 خه‌ونی یاخیبوون له‌ باوكه‌ دل‌په‌قه‌كه‌ی، له
 هه‌لگه‌رانه‌وه‌ی دژ به‌ دنیا بۆگه‌نه‌كه‌ی، ئاسان نییه‌
 و دل‌نیابوو عه‌زابی گه‌وره‌ی به‌ دواوه‌یه‌. نا ئارام و بی
 ئۆقره‌، رارای كردبوو. لاوازیی و دل‌په‌راوكی، له
 ناخه‌وه‌ لرفه‌ی ده‌هات. خه‌ریك بوو مل بدات، هه‌ستی
 و ملی ریگای خویندنگه‌كه‌ی بگریته‌وه‌ به‌ر.
 له‌و كاته‌دا، له‌ ناو ماله‌ هه‌ژاره‌كانی خوارووی
 گۆرستانه‌كه‌وه‌، كوومه‌له‌ خه‌لكێكی كه‌م كه‌
 دارمه‌یتێكیان هه‌لگرتبوو، ورد ورد به‌ره‌و لای ئه‌و به
 ریوه‌بوون ده‌ركه‌وتن. كه‌مێك دوورتر له‌و، كه‌وتنه
 گۆر هه‌لكه‌ندن. یه‌ك دوانیكیانی ده‌ناسی، به‌ره‌و لایان
 كشا و پرسپاری مردوووه‌كه‌ی لێكردن.

یہ کیکیان بہ خہم و قورگی پر گریانہ وہ وتی:
 "جہ نازہی زریانی شاعیرہ، ئەمشہو بہ تہوریکہ وہ
 ہیرش دەباتہ سەر بارہ گای بہ عسییہ کان، بیناکہی
 سەر شہ قامہ کہ، بہر دەستریژی گوللہی دەدەن،
 دەسبەجی دەیکوژن."

لہ ہہ موو ژیانیدا، ہەرگیز ئەو سات و دیمەنہی
 بیرنہ چووہ وہ. دیمەنی ئەو دەستہی لہ دارمەیتہ کہ وہ
 ہاتبووہ دەرہ وہ. دەستیک توند توند دەسکی
 تہورہ کہی گوشیبوو، ہیندہ توند و بہ رقہ وہ کہ
 ئەوانہی جہ نازہ کہیان شور دبوو. ہەرچیان کردبوو
 نہیان توانیبوو لہ مشتی دەر بہینن. تا بہ ناچاری مہ لاکہ
 وتبووی وازیلیینن، بہ تہورہ کہ وہ کفن و دفنی بکہن!
 دەبی قین و تورہیی و پووچ بینینی ژیان گہ یشتبیتہ چ
 ئاستیک، تا وا لہ مروّف بکات بہ تہوریکہ کولی
 ژہنگاوی ہەلمەت بہریتہ سەر مہ تہریزی شہستتیر.
 بی دەر بہست و ترس، سنگی بداتہ بہر دەستریژی
 فیشہک! دەبی ریژہ و قہ بارہی ئەو تورہییہ چہندہ
 بیت، کہ پاش روّح دەرچوونیش ہیچ کہس و ہیزیک
 توانای لہ چنگ دەرہیتانی تہورہ کہی دەستی نہ بیت؟!
 ہاوریکہی، ئەوہی شہوی رووداوەکہ لہ یانہ کہ لہ
 گہلیدا خوار دبوہی وہ، بہ تونیکہی خاو و غہمگین وتی:

"شہوی زوری خوار دەوہ، حالی پەشیو و شیرزہ
 بوو. بہ دریزایی دانیشتنہ کہ، تا ئەو کاتہی جیمہیشت،

ده‌گريا و فرميسكى گه‌شى داده‌بارانه سهر ئه‌و
وهره‌قه‌يه‌ى له سهرى دهنووسى.

ياسر لىي ده‌پرسى:

"نه‌ترانى چى دهنووسى؟"

ده‌ستى برد، له گيرفانى شه‌رواله‌كه‌يدا، پارچه
كاغه‌زىكى قه‌د كراوى خويناوى دهره‌ينا، بوى راگرت
و وتى:

"ئه‌مه دوا شيعرى ئه‌وه، له گيرفانيدا دوزيمانه‌وه."
پيشتر كه خه‌رىك بوو له ناخه‌وه ترس له ياخى
بوونى باوكى لاوازى ده‌كرد، په‌شيمانى هه‌موو
جه‌سته‌ى ته‌نيبوو. كوشتنى زريان و شيعره‌كه‌ى،
سه‌رله‌نوئى پىرى كرده‌وه له وزه و هي‌زى
به‌ره‌نگار بوونه‌وه. هه‌ر له‌و شوينه‌دا، به‌ته‌نيشت
گوڤه‌كه‌ى زريانه‌وه، كتىب و ده‌فته‌ره‌كانى خسته ژير
گله‌وه. كتىبى پر بيردووزى بيركارى و زانستى كيميا و
ئه‌ده‌بى عه‌ره‌بى و ئاينى، وه‌ك ته‌رميك چوون ده‌خرىته
گوڤه‌وه، خسته چاله‌وه و وه‌ك مردوويه‌ك ناشتنى.

لاى نيوه‌پووش، كاتىك په‌له سىبه‌رىك نه‌ما خوى
تيادا په‌نا بدات. لوژه لوژ به‌ره‌و مال كه‌وته‌وه رى.
به‌ر له‌وه‌ى بگاته‌وه سهر شه‌قامه سهره‌كويه‌كه‌ى
به‌رده‌م گوڤه‌ستانه‌كه، ئوتومبيليكى دووته‌نى كه سى
پياوى كزوله‌ى به سهره‌وه بوو. لايدايه سهر ريگا
خوله‌كه‌ى گوڤه‌ستانه‌كه. كاتىكيش له‌و تىپه‌رى، له

دواوہی دووتہ نییہ کہ دا، حہوت دارمہیتی لہ سہر یہک
 ہہ لچنراوی بینی. تہرمی گوللہ باران کراوہکانی دوینی
 بوون. پاش ئہوہی کہ سوکاریان دہچن و پارہی
 فیشہ کہ کانیاں لی دہسینن. ئہو فیشہکانہی نراون بہ
 سنگ و سہر و رۆحی رۆلہ کانیاہوہ. تہرمہکانیاں
 رادہست دہکەن و پینان دہلین، بہ بی دہنگی
 دہیاننیزن، بہ ہیچ جوریک پرسہیان بو دانانین. ئہگینا
 ئیوہش بہ دہردی ئہوان دہبہین.

بہ کوردی و بہ کورتی، ئیدی نہچووہوہ بہ لای
 خویندن و خویندنگاگہیہوہ. کاتیکیش دایکی بہمہی
 زانی، کہوتہ سہرزہنشتی و پپی وت: "کورم بو وا لہ
 خۆت ئہکەہی؟ بو بہ دہستی خۆت گر لہ ئایندهت
 بہرئہدہی! بہ خودا باوکت بزانی وازت لہ خویندن
 ہیناوہ ئہتکوژی."

نا بہ دل وەلامی دایہوہ:

"کام ئاینده؟ باوکم ئہیہویت لہ ریگای ساتع
 تکریتی زاوامانہوہ، بمکات بہ گاردی کۆماری، تا
 خەلکی بو بکوژم. من ئہوہ ناکہم و بہرہو رووی
 دہبمہوہ."

دایکی بہدہم گریان و پارانہوہوہ ہەر دہیوت:
 "کورم، کی ئہزانی دنیا چی لیدیت، تو جارئ
 شہشہکەت تہواو بکہ، خوا گہورہیہ رۆلہ."

دایکی زوری له گه ل و ت، به لام نه و کوتا بریاری
خوی دابوو.

"کورم گهر نه خوینیت دتهکته نه عه سکه ر، وهک
خالیدی برات ده بی بجیته شه رگه کان، ئاخر نابینی
روژانه، وهک گه لای دار خه لکی به رده بـنه وه و
ده کوژرین."

به خوشحالییه وه وه لای دایه وه: "جا چییه، ده چم
بو گونده که ی خو مان و ده بمه پیشمه رگه."

دایکی به شیوه پارانه وه یه که وه دیسانه وه
وتی: "کورم پیشمه رگایه تی به تو ناکری، تو نه ساردی
و نه گهر مات دیوه و نه برسیتی، پیشمه رگایه تی
پیای خوی ده ویت."

کاتیکیش باوکی هاته وه و زانی بو وه ته کوری
به رده م سینه ماکان، پشتی له قوتابخانه و ئه رکه کانی
کردو وه. شیت و هار بوو، وهک گورگ په لاماریدا، به
له قه و مشته کو له تیروپری کوتا، هه زاران جنیوی
سووک و چروکی پيدا.

له بهر پییه کانیدا که وتبوو، به پیچه وانیه جارانی
پیشوو وه، نه گریا و نه لیی پارایه وه. ته نها دایکی
بوو، به دهنگی بهرز ده گریا و داوای له میرده که ی
ده کرد ده سته ردار ی بیت له وه زیاتر نازاری نه دات.

هه رچی فیراس بوو، توندتر و خیراتر تی هه لده دا،
تا په لی گرت و نه راندی:

" پيشم كه وه بؤ قوتا بخانه كه ت... "

له كولان خوئی له دهستی راپسكاند، تيز غاريدا و
هه لهات.

تا سی مانگ نه گه رایه وه مال، له گونده كه ی باپیری
بووه هاوده می خزمه كانی. به رۆژ له ترسی هیژشی
سوپا و جاشی به عس، له گه ل فیرار و جووتیار و
شوانه كاندا، له ناو باخ و چه م و دهشته كاكی به
كاکیه كانی گه میاندا ده ژیا. له گه ل هه له اتوانی
سه ربازیدا خوئی مه لاس هدا، به شه ویش له
دیوه خانه كه ی باپیری ده نووست. سه ره تا ویستی
بیته پيشمه رگه، به لام باپیر و خزمو خویش
نه یانه یشت، وتیان، جارئ تو مندالی و بؤ
پيشمه رگایه تی ماوته.

له و ماوه یه دا، به گه لیک کتیب و ژیان نوئی ئاشنا
بوو. له نزیکه وه پيشمه رگه ی ناسی، بؤی ده ركه وت
ئه وانیش، وهك دوژمنه كانیان توندوتیژ و مروّف
كوژن. تیگه یشت مروّف له به ره نگار بوونه وه ی
دوژمنه كه یدا، به بر و ئاستی دل رهقی و توندوتیژی
به رامبه ر، ئه ویش هاوشیوه ده گاته هه مان
په رچه كردار، به هه مان شیوه ی به رامبه ره كه ی دهستی
سوور ده بیته، له خوین و به خه م ساردییه وه
ده كوژیته.

تاقه جوانییهک، له هەردوو دنیاکەدا، دنیای عەرەبی
 باوکی و دنیای کوردی دایکیدا، نەنکەکانی بوون. ژن
 و کچەکان بوون، خەڵکە هەژار و سادەکان بوون.
 ئەوانەى به له دایکبوونی گـوـیـرـهـکـهـیـهـک، به
 دروینەکردنی باوەشیک گیا بو کە رویشکەکان، به
 هەلژانی مشتێ گەنم له بەردەم مریشک و
 جوجەلەکانیاندا، کۆلیک خۆشبەخت و شاگەشکە
 دەبوون.

بەریاریدا له نیوان هەردوو دنیاکەدا، له نیوان
 بەعسی باوکی و کوردایەتی خالەکانیدا، هیچیان
 هەلنەبژیرى. تاک و سەربەخۆ، بخزیتە قەپیکەکەى
 خۆیەوه و بو هیچ خوین رێژییهک، نەک هەر بەشدار
 نەبى، بەلکو چەپلەش لێنەدات.

پاش سى مانگ که گەرایەوه کەرکوک، ئیتر ئەو له
 قوتابخانە فەسل کرابوو. چیتەر سیفەتی خویندکاری
 نەمابوو، ببوو هەلەتووێهک له خزمەتی سەربازی.
 خۆ ئەگەر دەستگیر بکریت، هیچ گومانیک لەوەدا نییه
 که گوێیەکی دەبەرن. ئەمە ئەگەر شانسی هەبیت و
 گولەباران نەکریت. ئەوا راستەوخۆ دەنییەرنە
 بەرەکانی جەنگ. دەشیزانی ئەرکی سەربازیش هەر
 جەنگە، هەر کوشتوبەر و خوین رشتنە. هاوکاتیش
 بوون بە برغویەکی ئامیڕە زەبەلاحەکەى مەرگ و
 جەنگی بەعسە، بە سەرۆکیەتی دیکتاتور. بەلام

چارى ناچاره ده بى شانى بداته بهر. له هه موو
باريکيشدا، ئه رکى ناچارى که متر ويژدان ئازار ديدات.
هيچ ده رگا و ده رة تانيک بو ئه و نه مابوو، جگه له
ريگاي سه ربازيى. ريگاي جهنگ و کوشتارگه کاني
سنور. بو ئه و که هيچ بروا و چاره نوسىکى نه بوو،
هيچ ئوميد و ژيان کردنيکى تيدا نه مابوو. به مه به ستي
خو ونکردن، بو هه له اتن و ده ربازبوون له دوزه خى
به عس و سه روک و باوکی، بريارىدا، ريگاي
سه ربازيى بگريته بهر. وهک هه ر لاويکى ترى ئه م
عيراقه نه فره تيبه، به رگى بوور و پيسى سه ربازيى
بيوشى.

ئه و به رگه ي راسته وخو له مروقه وه ده تکاته
روبو تىکى بى روچ و گونا، به که سيک هه ميشه
چاوهرپى فيشه کىک، يان گولله توپىکه، فریبیداته
عه ده مه وه. به ناچارى و بى ويستی خو، وهک
مه له وانىکى ناو به له ميکى بى سه ول له ده رياهه کى به
لرغه و هاژه و شه پولا، خو راده ست کرد. پاش
دوو روژ به جانتايه که وه مى ريگاي سه ربازگه ي
گرته بهر.

س سەحرا و ھەلبەست

جەنگ ھەموو لایەك و ھەموو جیبەکی گرتبوو ھەو،
تا دەھات توندتر و بی رحمانەتر، خەلكی دەكرده
سووتەمەنی خوئی. بە درێژایی ھەزار و پینج سەد
کیلۆمەتری سنوری نیوان ئێران و عێراق، دەنگی تۆپ
و موشەكەكان نەئەبرانەو. فرۆكە و مووشەكەكانی
حوسین یەك، حوسین دوو، بابلی نوێ، لە قوولایی
خاك و شارەكانی ئێراندا و بی گویدانە ھیچ
یاسایەکی جەنگ، بە ھەزاران خەلكی مەدەنی، لە ژن
و منداڵ دەكوشت. لە نیو شیو و چیاكانی
كوردستانیشدا، بەردەوام شەپ و پێكدادانی پارتیزانانە
ھەبوو. لە شارەكانیشدا، لە ناو زیندانە قوول و

تاریکه‌کانی به‌عسدا، به لیشاو زیندانییه‌کان له ژیر
ئه‌شکه‌نجه‌دا ده‌مردن، یان گولله‌باران ده‌کران.

هەر له شاره‌کاندا، به سهر لقوپی و دار و
دره‌خته‌وه، به‌سهر دارتیل و ئاریلی مالانه‌وه. له
هه‌موو شوینیکا به‌سه‌دان و هه‌زاران بیبیسوو،
به‌رده‌وام ده‌یانخویند. بیبی سوو، بیبی سوو، بیبی
سوو... ئاو... ئاو... ئاو...

به‌سه‌دان و هه‌زاران ژن و کچیش، ئه‌وانه‌ی می‌رد
و برا و باوکیان که‌وتبووه، به‌ره‌یه‌ک له به‌ره‌کانی
جه‌نگه‌وه. ده‌ستی نزایان بوّ خودا به‌رز ده‌کرده‌وه و
هاواریان ده‌کرد: "خودایه ئاوئ به‌م ئاگرده‌دا بکه. ئاو...
ئاو... ئاو..."

هاوکات له نیو سه‌ربازگه‌یه‌کی مه‌شقد، یاسر
له‌گه‌ل سه‌دان سه‌ربازی ترده‌دا، به‌ده‌م هه‌روه‌له‌وه، یه‌ک
ده‌نگ هاواریان ده‌کرد:

"التدريـب... التـدريـب... ثم التـدريـب..."

ئه‌و روژگاره، له‌و جوّره‌ ناوه‌ندی مه‌شق پیکردنه
له‌سه‌دان شوینی ولاتدا هه‌بوون. جیگایه‌ک بوو بوّ
ئاماده‌کردنی مروّف، بوّ به‌ره‌کانی جه‌نگ.

سه‌ربازگه، بوّ ئه‌و ته‌واو جییه‌کی باش و له‌بار
بوو. ئه‌ویک هه‌ر له‌مندالییه‌وه مه‌شقی سه‌ربازی
پیکرابوو، گوئی له‌قورسی و ماندووپی مه‌شقه‌کان

نه بوو. شتیکی ناشنا به جهسته له ر و پته وه که ی بوو،
به ر و حه ماندووه که ی.

شه وانیش، بی خه م، بی بیرکردنه وه، ده خزایه ناو
یاتاغه چلکنه که ی و دوور له چاوی باوکی ر و ده چووه
خه وی قوول. وه ک کرمیکی ئاورپیشمین له کیسه
خه وه رهنگ قه وزه بیه که یدا، خپ دهنووست.

له چواره م مانگی سه ربازییدا، هه والی شه هید
بوونی خالیدی برای پیگه یشته و گه رایه وه بو لای
دایکی. کاتی ئه و گه یشته، پرسه نه مابوو، خزم و
خویش بلاوه یان لیکرد بوو. له کونجی تاریکی
ژووره که دا، باوه شی کرد به دایکه جگر
سووتاوه که یدا و به کول که و ته گریان. دایک و کوری
نه گبه ت، هه تا فرمیسک وشکی نه کرد، به سه ر یه کدا
گریان و شینیان گیرا.

ئیواره، هه ردو وکیان پیکه وه روویان کرده
گورستانه که. گورستانیک، نزیک له ئاگری دوزه خی
نه وت که خاموشی نازانیت. خو لی سه ر گوره که ی
خالید هیشته ته ر بوو. ئالایه کی پیس و قوراوی
عیراقی به سه ردا درابوو. لی ره و له ویی گورستانه که،
ده یان ژن و مندال و پیره پیاو ده بینران، که به سه ر
گوری ئازیزانیانه وه، مات و مه لوول دوش دامابوون.

بەسەر گۆرى براكەيەو، بە كول له پرمەى
گريانيدا، بە مشت خۆلى بە سەرى خويدا دەکرد. برا
رۆى له هەموو گۆرستانەكەدا دەنگى دەدايەو.
بۆنى بغورد، خۆلى تەر بە فرميسك و سەدا و
گريانى ئادەميان، هەواى شارى تەنيوو.

ئەو چەند رۆژەى مۆلەتەكەى، بە تەنيشت
دايكييەو بەسەر برد. يا دەگريان، يا باسى يادەوهرى
و كويرەوهرىيەكانى خاليديان دەکرد. خاليد، گەرچى
خويندكارىكى زيرەك بوو، بەلام قەدەرى بەد ريگاي
نەدا خویندن تەواو بكات و له كولیژيكد، بۆ چەند
سالیک دوور له جەنگ بژیت. ئەو رۆژیک كە هاوهرى
خالو ئازەرى دەبیئت. دەكەونه بۆسەى پياوانى
رژیمەو، دەگیرین و بى سەروشوین دەکرین. ئەو
رۆژگارە، هەر كەسيك بکەوتايەتە نیو توورى
بەربلاوى ئاسایشەو، مەگەر دەگمەن، ئەگینا كەس
چاوى پینەدەكەوتەو.

بە هۆى ئەو بەياننامە ياساغانەى گيرفانى
خالویەو، ئەویش دەكەويته كونجى زيندانه پەنهان و
ترسناكەكانى ئاسایشەو و سەرنگووم دەكریت. پاش
شەش مانگ ئەشكەنجە و عەزابى قورس، بە هۆى
ئەوهرى دەردەكەويت هیچ پەيوەنديیەكى بە ريخراوه
ياساگەكەى خالویەو نییە، له لایەكى تريشەو بە
هۆى هەول و واسیتهى گەورەى باوكییهو، ئازاد

دهکریټ. به لّام چیتړ ریگای گه پانه وهی نادهن بو ته و اوکردنی خویندنه کهی، بی ویستی خوی دهکریټه سه رباز و رهوانه ی به ره کانی جهنگ دهکریټ. تا به شیوه ی توپه لیک خه لوز، له دارمه یتیکی که بس کراودا دهیگه ریننه وه بو دایکه به فراوی. که هرچی شیوه ن دهکات و پرچ و روومه تی ده پنی و به دهنگی نووساوه وه ده پارټه وه، تا بو دواچار به مردو ویش بیت تاویک له کورپه که ی پروانیت. به لّام که س ناماده نه بو و سه ری بزماریژ کراوی به ئالا داپوشراوی داره بازیک هه لداته وه. که له بری تهرم، کیسه یه ک خه لوزی تیدا بیت. هیچ دایکیکیش تا به چاوه کانی خوی جگه رگوشه که ی به مردووی نه بینیت. هرگیز ددان به مردنیدا نانیت و هه میشه چاو له ری گه پانه وه یه تی.

به فراویش، تا له ژیاندا بو و سه بوری خوی به وه ده دایه وه، که خالید ونه نه ک مردوو. ئه و روژه هر دیت کورپه گه وره که ی بگه رټه وه ئامیزی. ئیستاشی له گه ل بیت، پاش ئه و هه موو مه رگه سات و مالویرانی و به لیشاو مردنی که سه ئازیزه کانی، پاش پیر بوون و له ده ستدانی بینایی چاوه کانی، هیشتا هر ئومیدی به له ئامیز گرتنی خالید له دل و رو حیدا، وینه و ئایدیایه کی زیندوه.

روژيک بهر له وادهى کوتايى هاتنى مؤله ته کهى،
 ياسر لای ئیواره، پاش گه پانیکى به شه قامه
 جه نجاله کانى نه حمده ئاغا و دکتوره کان و بهردهم
 سینه ماکاندا. گه پايه وه مال تا بو سبهى خوی
 کوکاته وه و بهر وه سهر باز گه کهى بگه پیتته وه. به سهر
 قه نه فهى ژوورى میوانه وه، چاوى چووه سهر فایلکى
 قه بهى رهنگ سوور. کاتیکیش له باره یه وه پرسى
 له دایکى کرد. دایکه به له ره یه کى کز و قورگى پر
 گریانه وه وتى:

" نه وه نه م نیوه پویه باوکت هینايه وه، میراتیبه کهى
 برا جوانه مهر گه که ته، عه ریزه ی وهر گرتنى زهوى و
 قه مه ره ی خوینى کوره شه هیده که یه تى."

بو نه وهى ناچار نه بی باوکی ببینى، په له و خیرا
 نه کا بگه پیتته وه، جانتا که ی کرده شانى و به دایکى
 وت: " نامه وئى چاوم به چاوى بکه وئى، خوئى و
 سه رو که کهى تا سه رى هه موومان نه خون وازنا هیتن."
 دایکى ده ستى خسته به روکى کوره کهى، به
 گریانیکى شیوه پارانوه وتى:

" کورپى شیرینم، با جاریکى تر جه رگ سووتاو
 نه بم. مه گه پیتوه بو سه ربازى، کورم ئاقیبه تت هه ر
 وهک برا کهت ده بیئت، قوربانن بم مه رو."

"دایکه گیان، هیچ ریگا و دهره تانیکم نییه، نه چمه وه
دیئن و له ناوچه وانم دهنوسن جه بان، به بهر
چاوته وه گولله بارانم دهکن."

دایکه، به زمانی شکاو و گریانی پارانه وه وه پیی
وت: "کورم گونده کان پرن له سه ربازی هه له اتوو،
مه رو پیکه وه دهگه ریینه وه بو گونده که ی خو مان،
له وی ئه م زالمانه دهستیان پیئت ناگات. تا خودا
دهروویه کی خیر له م عالمه ئه کاته وه..."

به هه ردوو له پیی، سه ری به هه وری پیچراوی
دایکی گرت و ماچیکی نیو چه وانی کرد. به په نجه
که له ی فرمیسه که کانی سه ری و قوول لیی روانی،
هیواش و نه رم پیی وت:

"ئه ویش ئازار و مه ترسی که م نییه، خه مت نه بی
هیچم لینایه ت، خو جارئ من دوورم له جه نکه وه."
په رو شتر دایکه وتی: "مه رو، لی ره له م ماله
دهتشارمه وه، لی ره بمینه وه و مه چو دهره وه، تا جه نگ
کو تایی دیت."

به ئه سپایی چرپاندی به گوئی دایکید: "ئه م ماله
توی لیده رچی، بو من قورسترین شه رگه یه، هه موو
ساله کانی ژیانم دو رواوی ئه م ماله م، هه موو جییه ک بو
من لی ره باشته ره."

کور و دایک، تاویک یه کیان له باوهش گرت. پاشان
به خیرایی مالی جیهیشت، ملی ریگای گه راجی گرت

بەر. که میک له بهردهم که لاهه که هی که ریم پۆخچیدا،
وهستا. له ده لاقه هی دهرگا که وه بینی نیو هه یوان و
حه وشه که، یه ک پارچه سه له گووی کریکار و
دهستگیزی مهیدانه که یه. له ژیر لیوه وه وتی: "ئایدن
گیان، ئەوه خالیدی براشم هات بو لات. چاوه ریم بن،
منیش به مزوانه پیتان دهگه م."

له ناخه وه پر بوو له گریان، پر بوو له بۆشی و
پووچی ژیان، دهیزانی ههنگاو به رهو چاره نووسی
رهشی خوی هه لدینی، به رهو جهنگ و مهرگ. که
چاوانی دهچووه سه ره ئەو هه موو بت و وینه
زۆرانه ی دیکتاتور، ئەو هه موو لافیه رهشانه ی قه
دیواره کان، له دلی خویدا دهیگوت:

"له سهردهم و شوینیکی خراپدا هاتمه بوونه وه،
گهر مروّف هیچ نرخ و به هایه کی نه بی، ریگای مهرگ
باشترین ریگایه."

بهردهم ههنگاو هه لهینانه وه، خه یالی دور
دهرۆیشته. به سه ری شو ره وه رابردوی برا
شه هیده که ی، وه ک فیلمیکی سینه مایی له میشکیدا
خوی نمایش ده کرد. روژانی لای نه که عه ره به که ی،
ئو کاتانه ی پیکه وه، باوکه دل ره که یان دارکاری
ده کردن. روژانی چوونه قوتابخانه و ترس و برسیتی،
روژانی پیکه وه سه عیکردن، شه ر و دهمه قالیه کانیا ن.
روژانی پیده شته کانی گهر میان و راوه سو یسکه و

كورپكورپ. هه موو ئه و شه وهى له پاسه كه دا بوو به ره و
 سه ر باز گه كهى، بو تا ويكيش فرميسكى بو برا كهى
 وشكى نه كرد. وي نه كاني رابردوى له خه يال
 ده ر نه ده چوو. ئه و روژهى به ياد هاته وه، كه خاليد له
 پولى سى ناوه ندى عه شقبا زى له ته ك كچى كى
 جوان كيله ي پوله كهى خو يان ده كرد. كچه كورديك
 ناوى ئاره زوو بوو. كچه چهن روژي ك نايه ته وه بو
 قوتا بخانه، خاليد حه جمانى لى هه لده گيرى و نازانى
 چون سه روسوراغى بكات. كاتيكيش به غه مگينى له
 به رده م ژوورى به رى — وه به ردا ده يبينى. به
 تامه ز رو ييه وه بو لاي ده كشي ت و هه والى ده پرسى.
 ئاره زوو، به رق و قيني كى زوره وه پى ده لي ت: " لي م
 نزي ك نه كه وي ته وه، به عسي به بى شه ره فه كاني چه شنى
 خو ت و باوكه سه گبا به كه ت، له م شاره ده ريان
 كردين."

ئه و روژه ئاره زوو، به لگه نامه ي راگواستنه كهى
 وه رده گري ت و بو ئه به د ون ده بيت. زوره به ي شه وان
 خاليد له گه ل خو ينده وهى نامه پر ناز و عيشوه كاني
 خو شه ويسته بز ره كه يدا، ده گريا و فرميسكى ده رشت.
 پاش دوو مانگ، له كاتي كدا سوپاي عيراق له
 زوره به ي به ره كاني جه نگدا شپرزه كرابوو، له
 پاشه كشه دا بوو. ياسر و هه زاران ياسرى تر، به ره و
 سه ر سنووره كان به ري خران. تا ببنه قه لغانى مرو يى و

بەر بە لیشاوی هیرشی دوژمنه ئیرانییه‌کان بگرن،
دەروازەى خۆرەه‌لات له ههژمۆون و مەترسى
مەجووسەکان بگرن. وەك بە عسییه‌کان بانگەشەیان
بۆ دەکرد و جەنگى قادسییه‌ى سەدامیان ناو نابوو،
جەنگى پاراستنى دەروازەى خۆرەه‌لات.

له پشتی زیلیكى سەرداپۆشراودا كە تیژ بە جاده
لمەكەدا تێدەپەرى و تۆزىكى چرى له دواى خۆیه‌وه
بە جێدەهێشت. یاسر له كونیكى بچووكەوه دەپروانییه
دەره‌وه. چاوانى پر بوون له دیمەنى تانك و زیلى
سووتاو و تیکشكاو، له لوول پیچی دركەزى دريژى
بە بیاباندا كشاو، له سەربازگە و مەته‌ریزى بە فەردە
لمى هەلچنراو. گۆییه‌كانیشى پر له تەقینه‌وه و دەنگى
دەستریژى گولله و تۆپ و راجیمه، هاوار و ئاه و
نالەى سەرباز.

ئێتر ئه‌و كه‌وتبووه ناو جەنگه‌وه، نیو سنوورى
خوین و مەرگه‌وه. سەربازىك بوو له بەره‌ى
پیشه‌وه‌ى شەرگه، دەبوو له پیناو س سەرۆك و س
سەرکه‌وتندا بجەنگیت. له‌گه‌ل چوار سەربازى تردا
فریدرانه ساتریكى پیشه‌وه‌ى شەرگه‌كه. پینچ كه‌س له
كوونه‌ گورگیكى به‌ چینكو و لم داپۆشراو، بازنه‌یه‌كى
هەلچنراوى فەردە لم. دەبوو بەرده‌وام شه‌و و رۆژ
ئیشك بگرن، ئاگادارى جمووجۆلى دوژمن بن. پینچ

كەس لە بەردەم ھەرهشەى بەردەوامى مەرگدا، ترس
و بى كەسىي كردبوونىيە ھاوړىي يەكتر.

دوو عەرەب و دوو كورد، يەكك لە كوردهكان
خەلكى شارى ھەولير بوو، ئەويتريش خەلكى بنارى
چىاى سماقولى و ياسرى دوورەگ بوون.
عەرەبەكانىش يەككيان، شاعيرىكى بەسرايى بوو. لە
خۆشەويستى بو نازك مەلائيكة، نازناوى مەلائيكةى
ھەلگرتبوو. بەر لە دوو سال كە ئاداب ئىنگليزى
زانكوى مستەنسرىيە تەواو دەكات. راپيچى
سەربازيى دەكرىت و لە ژير گرمە و نالەى تۆپەكاندا،
كتيبي دەخويندەوہ. بەو ھۆيەوہ چەند جارىك سزاي
دەدەن و زىندانى دەكرىت.

دوچار ئامرىك، كتيبەكانى دەسووتينى و پيى
دەليت: "دەستى جەنگاوہر بو چەكە، نەك كتيب، يەك
جارىتر كتيبت پيىگرم. بە تۆمەتى خيانەت دەتدەمە
دادگاي سەربازيى."

لەوہ بەدوا مەلائيكة، لە دلى خويدا شيعرى
دەنوسى، ھيندەى دەوتەوہ تا دەرخی دەکرد.
زۆر بەى كاتيش بو ھيور كوردنەوہ و ئارامى رۆحى،
بە دەنگى بەرز شيعرەكانى، رامبو و شيللى و
موتەنەبى و ئەبوو عەلاى موعەرى و سەياب و نازكى
دەوتەوہ.

له رووبه رېښه سې به سې مه تر دا، مه حکوم
 بوون به پیکه وه ژيان کردن. زور به ی کات چ به شهو
 و چ به روژ، یاسر و مه لائیکه پیکه وه پشتیان ددا به
 فدره لمه کانه وه و قسه یان بو یه ک ده کرد. ژيان و
 یاده وه ری خو یان بو یه ک ده گپرایه وه. زور جاری
 تریش مه لائیکه، باسی ئه دهب و فیکر و فله سه فه ی
 ده کرد، هه لبه سته ی خو ی و شاعیرانی تری ده و ته وه.
 زور جار کاتی سپنده که خو ری سوور له ئاسو ی
 دوور هه لده هات. مه لائیکه ده پړوانییه تابلوی
 سروشت، به ره زمیکه شاعیرانه وه ده یوت:

بیابان ته نها پانتایی لم نییه
 جییه که بو هه ستر کردن به گونا
 جییه که بو مردن
 بو شوشتنه وه ی ئه و خوینه ی
 باپیره کانی ئیمه رشتیان به باخدا
 ئه وان بکوژ بوون و
 ئیمه ش له ئیستادا کوژراو

به رده وام زرمه ی توپ و هاوون، هاژه و فیشکه ی
 راجیمه کان، گیزه ی فیشکه ده هات. له ناو
 ساتره که شدا، به رده وام مه لائیکه باسی ئه دهب و
 فیکری ده کرد. جار جار هه ش له گه ل سه ر بازه کورده
 هه ولیرییه که، ئه وی پاش دوانزه سال پیشه ی
 ماموستایه تی، راپیچی شه رگه یان کرد بوو. گفتوگو ی

گهرم و ئالوگۆرى دیدگا و شه‌ره شيعريان ده‌که‌وته
نيوانه‌وه. شه‌ويک مه‌لائیکه باسى ئه‌بوعه‌لاى موعه‌رى
ده‌کرد:

"حه‌وت سه‌د سال به‌ر له‌ کانت و دیکارت، ئەم
شاعيره نابینایه، باسى عه‌قلانیه‌تى کردووه و ده‌لیت،
رابه‌رایه‌تى و پيشه‌وايه‌تى ته‌نها بو‌عه‌قله. شاعيریکه
دژ به‌ خورافه و ئاینه. يه‌که‌م که‌سه که‌ شوینی
شاعيره‌کان له‌ دۆزه‌خه‌وه ده‌گوازیته‌وه نیو به‌هه‌شت،
به‌ر له‌ هه‌زار سال و زیاتریش له‌ خۆرئاوايیه‌کان،
باسى پووچگه‌رایى ژيان ده‌کات. ته‌نانه‌ت ژنى
نه‌هیناوه و هيچ وه‌چه‌يه‌کى نه‌خستوته‌وه، له‌سه‌ر
گۆره‌که‌ى ئەم دوو دیره‌هه‌لبه‌سته نووسراوه.

هذا جناه ابي علي

وما جنيت على احد

گه‌ر باپیره‌گه‌مژه‌کانمان، گوئیان له‌م شاعیره، له‌م
پیاوه نابینایه‌مان بگرتایه، له‌م پیغه‌مبه‌ره، ئیستا ژيان
جوانتر و به‌رچاويشمان روونتر بوو.

شه‌ويکی فينکی بیده‌نگ، مه‌لائیکه و یاسر، به
ته‌نیشته‌يه‌که‌وه. له‌سه‌ر پشت راکشابوون و له
ئاسمانى پر ئه‌ستیره‌يان ده‌روانى. مه‌لائیکه له‌سه‌ر خۆ
ده‌یوت:

ره‌نگه ئەم ئه‌ستیره تیکچرژاوانه‌ى ئاسمان

نه‌خشه‌ى جوگرافيايه‌کى فيرده‌وس ئاسا بیته

بهم جهسته و بهرگه سهربازييهوه هاوړې
 بهم چاوه كزانهوه و بهم روّحه ماندووهوه
 ناتوانين پهي به ريگاكي بهرين و هه لبيين
 رهنكه ئه م نه سيمي به ره به يانه ي سه حرايه
 نه شنه ي هه واريكي دووره دهست بي
 بي بال نه ستمه هاوسه فوري بين
 رهنكه ئه م گه ردي هه موو لمه ي به خوین سووره
 ئه و دوژه خه بيت كه ئيمه ده سووتينيت
 دهمه و عه سريكي ئالوز و ته پوتوزاوي، چاو
 چاوي نه ده بيني. توژ و لم، دنيای ته لځ و تاريك
 كړد بوو. هر پينجيان، دهست به چهك و سه رشور،
 خويان مه لاس دابوو. له پر پياوه هه وليرييه كه، له
 پر مه ي گريانيدا، به دهنگي به رز و قورت قورت بهر
 هه نسكیده، بانگي باوك و برا كوژراوه كاني ده كړد.
 له پينج برا و باوكي، ته نها خوي و برايكي ماون.
 باوكيان، له جهنگي شوړشي ئه يلودا، ده بيته قورباني
 و براكان به هه تيوي و كوله مه رگي گه وره ده بن. كه
 گه وره ده بن و له خه م ده ره خسين، جهنگه
 به رده و امه كان سه ري سيانيان ده خوات. برا
 بچوو كه كه شي، له ئيستادا پيشمه رگه يه و كه وتوته نيو
 چيا سه خته كان. ئه مه ش خويه تي له ناو ئه م لم
 بارانده، نه كه س ئاگادارييه تي، نه ئه ميش ئاگاداري
 مال و مندال و كه سو كاري تي. هر هينده ي نووكي

دړكېك، له مردنه وه دووره. ټه وټا بڼ نه گېټې و
مالویرانی خوږی دهگری، تف له سه روک و جهنگه کانی
دهکات. ټه و به خوړ دهگریا، مه لائیکه ش به رزتر له و،
به ټاوازیکی غه مگین دهیوت:

جهنگ ټالوژ بیرناکاته وه

هه موومان وهک جهنگاوه ر

وهک تهرم ده بینیت

ناپرسی کی ټاقانه ی هوت خوشکه

کی ده سگیرانه که ی چاو له رییه

کی فه رمان پیکراوه و

کی فه رمانی مه رگ ده دات

دایکی کام سه رباز هه میسه

روو له خودا و

دهم به نزا یه

جهنگ هه ر جهنگه

دهشی دایکیک دوو جار جه رگی بسووتی

دهشی باوکیک هه موو کورپه کانی بنیژی

دهشی جه نه رالیکیش هه ردهم پیبکه نی

جهنگ دادپه روهری نازانی

نه ماتماتیک

نه یه کسانی

نه په شیمانی

باوکت و براكهت و برای براكهت و خوت
دهكوژيت

سهروك و براكهت و كورهكانى و جهللادهكانى
سهگ و تووتى و نهسپهكانى
دهوهرن و دهريسن و دهحيلين

له يهك كاتدا و هاوئاوان، لورهى باى ترسناكى
بيابان و دهنگى به سويى گريانى ههوليرى و سهداى
شيعرى مهلائيكه ئاووته ببوون. له كات و شوينيكدا،
له دوورى مهتريكهوه، كهس كهسى نهدهبينى.
مهلائيكه وتى:

"گهورهترين تاوانبار باوكهكانن كه نهوه دهخهنهوه
بو ئهه دوژهه!"

كوره سماقوليبهكه به روويهكى گهشهوه پيى وت:
"ههه باشه، لهو رووهوه ئيمه بئ تاوانين."
مهلائيكه به سهرسورمانهوه لئى پرسى:
"ئيوه كين؟!"

كوردهكه وتى: "ئيمه ئاينزايهكى تايبهتين، پيمان
دهوتريت، حهقه، يان حههه سووريبهكان. بنهمايهكى
پتهوى ئاينهكهمان، نهخستنهوهى وهچهيه. من دوا
نهسلى بنهماله و ئاينهكههم، جهنگيش نهبيت زورى
نهماوه رهچهلهكمان كوئايى پيى بيت و رزگار بين."
مهلائيكه، كهميك تيراما و به سهرسورمانهوه
وتى: "پيم سهيره، لهه چاخههه و له ئيو ئهه چيا

دووره دەست و سهختانه ی کوردستاندا، ئاوها
ئاینزایه ک هه بیټ. ئەمە ی ئیوه دەیکەن، فەلسەفە و
دنیابینییەکی زۆر قوولی له پشته وەیه! هەر به راستی
ئاینه که ی ئیوه، ریگای منداڵ خستنه وەتان نادات؟! "
کوردە که به دلنیا بوونه وە وەلامی دایه وە:

" بەلێ ئاسووده و بی خەم دەمرین، چونکه هیچ
رۆحیکی پر ئازار بو ئەم کاو لاشه دۆزه خییە
جینا هیلین."

مە لائیکه، قوول له بیر کردنه وە رۆچوو، تەمی
خەمیکی سهیر که و تە سه ر سیمای، مت و بی دەنگی
کرد. پاش که میک روانییه هاوری کورده که ی، به بزه
و خوشحالییه وە، پیتی و ت:

" ئەزانی ئەم دیدگا فەلسە فییه ی ئاینه که ت، ره گیکی
زۆر قوولی له هزری مرۆ قایه تیدا هه یه! پیغه مبه ری
ئیه وش وە ک بو دایه، له ئە ده بیاتی ئه ویشدا
له دایکبوون سه رچاوه ی یه که می شه ره کانه. پیتی وایه،
جه و هه ری ژیان ئازار و تە له زگه یه. ئە نکراتیوکان،
کۆمه له یه کی مه سیحی گنوسین، ده لێن، تاکه ریگای
مرۆف بو به ره نگار بوونه وە و تیکشکانی مردن،
وه ستانه له منداڵ خستنه وە، به لای ئە وانه وە زیاد
بوون چ نییه جگه له ئامرازیک بو تیرکردنی مه رگ.
بابلییه کان خودایه کیان هه یه به ناوی مانی، خوی له
وه چه خستنه وە پاراستوه، پیتی وایه ئە وە تاکه

ریڱای دهرباز بوون و څوټایی هاتنی ئازاری مروځه.
گه وره ترین تاوان، منډال خستنه وهیه.

له و کاته ی مه لائیکه به هماسه وه ددوا.
گولله توپیک که و ته نیو مه ته ریژه که ی لای دهسته
راستیانه وه، به دوی ته قینه وه یه کی به رزدا، هاوار و
نالهی ئاده میان به رز بووه وه. ئه مانیش زیاتر خوین
ته ختی زهوی کرد و هه ناسه یان له خوین بری. تا
کورده همه سووریه که که هه روا ته ختی زهوی بوو
وتی:

"تاکه شتی جیی شانازیم بیټ، ئه وه یه که دهمرم و
وه چه م نه خستوته وه. نازناوی باوک قیزه و نترین
نازناوه."

له گه ل نالهی سه رباز و دهنگی توپ و لووره ی
سامناکی بیاباندا، مه لائیکه به رز و شیوه ناپازی
هاواری کرد:

"هه موو ئه م تهرمه هه لئاوساو و دارزاوانه ی
دهور و به رمان، به ره می ئه و باوک تاوانبارانه ن که بو
ساتیک له زه تی خوین ئیمه یان خسته ئه م ژیا نه وه. که
وهک کونه ره شه کانی گهردوون هه لمان ده لووشی و
پیشوازیمان لیده کات، تا وهک جهسته یه کی سارد و
بوگن فریمان ده داته دهره وه ی ئه م بوونه. باوک که کان
له و بوونه وه رانه ی نیو تووکی سه گیک ده چن، که به
دوی رووناکیدا ویلن. به لام له څوټاییدا به هیچ ناگن،

جگه له مهرگ. "دوورډگيش، كه تويزالتيكي نهستووري لم و تۆز سيمای داپوشي بوو، له دلی خویدا و هر بو خوی وتی:

"نه فرهتت لی بیت، فیراسی باوک، نه فرهت."

ئهو سه ردهمه، هه زاران هه زار لاو و پیر، له بهر هکانی جهنگدا، له ئاوها حالیکدا بوون. له ناو شاره کانی شدا، دوو هیئده له واعیزه زور بلتییه کان، هاواریان ده کرد: "هه موو شتیک به هوکاریک روودهدات، بهها و حیکمه تیکی گه وره و پیروژ، له پشتی هه موو شتیکه وه یه."

یا ئهو سته مگه رانه ی به ناوی نیش تیمان و پیروزی خاک و سه روکه وه، گه نجی خیر له خو نهدیویان فریدا بووه ئه م جهنگه بی ئامانجه وه، ئه وانی خویان له کو شکه کانیاندا رایانته بوارد، سه ربازیش، وهک مشک و جرج، له م کوونه وه بو ئه و کوون، سه ره تاتکینیان بوو له گه ل فیشه کی چاره نووسدا.

پاش پانزه روژ، ئه م پینج سه ربازه ده گه رینرینه وه بو سه ربازگه که، تا پینجی تر جیگیان بگریته وه. به لام له جهنگدا، هیچ جیه ک له دهره وه ی مه ترسیدا نییه. جهنگ باز نه یه که له هر پنتیکیدا بیت له ژیر هه ره شه ی مهرگدای، توپ و فیشه ک هه تا خودا هه ز کات دوور دهروات و قوربانیه کانی ده پیکیت.

نیوه‌رۆیه‌ک چه‌ند گولله‌ هاوه‌نیک ده‌که‌ونه نیو
سه‌ربازگه‌که، چه‌ندین سه‌رباز ده‌کوژی‌ت و بریندار
ده‌کات. یاسر یه‌کیک ده‌بی‌ت له برینداره‌کان.

س سینهما و گورستان

چەند زۆلە جەنگ، ئەو ھەمیشە ھەر رۆح نابات.
زۆر جار بەشیک، یان بە تەنھا ئەندامیک دەبات و
مروفتیکی شەلوشیت، بەو جوړەیی خۆی دەخوازیت
دەخولقینئ. کە تا لە ژياندا بمینئ، وەك شەرم و
نەنگی، وەك بار بەسەر ئەوانی ترەوہ خۆی دەبینئ.
ریدەكەوئ لە بری رۆح، بالیکت، یان ھەردووکیان
دەبات. قاچیکت، یان ھەردووکیان دەبات. یان پرت
دەكات لە ژھەر، بو ئەبەد رۆحت ئازار دەدات و
چەندین سال دواى جەنگەكەش تۆ ھەر دەتلیتەوہ و
برینت نوئ نوییە.

تو مندالی و باوكت دهبات، ههموو تهمهنت ههتيو دهكهويت. كورټ دهبات و بو ئه بهد دهبيته دايكيكي رهشپوشي گرینوک، برا و ميردت دهبات. هه رچی بهردهست كهويټ، وهك گه لای بهر ره شه با لووشي دهبات. ژيان به ههموو ره ههنده جوانييه كانبييه وه دهبات. ويرانه و مروقي نيوه مردوو به جیده هيليت.

چهند زوله جهنگ، كه ديټ. يه كه م شت چاو ده بريته كيلگه كان و بير له وه دهكات وه، چون بيانكاته خاكي سووتماك، يان سه ربازگه ي تانك و توپ. چاو ده بريته شار و گوند، پلان داده نيټ چون پريان بكات له كه لاوه و تهرم و برسيتي، له زريكه و ناله و فيزاحي ئاده ميبه كان. بير دهكات وه چون قوتابخانه و خهسته خانه و پاركه كان، بكاته گورستان. چون پیده شته كان، بكاته كيلگه ي مين و دنيايه ك مروی بي قاچ به ره هم بهيني.

له هر جيبه ك سوالكه ر و مندالانی سه ر شه قام و باله خانه ي دارووخاو، ئاواره و بي لانه ت بيني. مروقي سه راپا ره شپوش و غه مگينت بيني. دلنبايه جهنگ به ويذا تيپه ريوه.

جهنگي نيوان خودا و شه يتان، هه رگيز ناكري حه قيقه ت بيت. ميژووي جيهان ململانبييه كي به رده و امه له نيوان جهنگ و ژياندا. نيوان پادشا، جهنه رال و ديكتاتور ه كان و خوداكاني جهنگ له لايه ك، ژيان و

ئەو مەروۇفانەى ھەمىشە قوربانى و سووتەمەنى
جەنگن لە لايەكەى تر. كەچى كتيبەكانى ميژوو پر
پر لە قارەمانيتى و پيروزيى جەنەرال و
ھەلگيرسيئەرانى جەنگ، ئەوھى لە باسدا نيە، خوین
و عارەقە و گريان و ئازارى قوربانىيەكانە.

گەر گەنجىكت بينى لە بەردەم سىنەمايەكى شاردا،
لاقيكى لە دەست دابوو. ئەوھە ياسەيە، بۆ لە بىرکردنى
خو، پاش ئەوھى قاچىكى جەنگ دەبيات. خو
دەداتەوھە سىنەما. بە ئومىدى گەرانەوھە بۆ دەخيلەى
يادەوھرى بەلەزەتى مندالى، بۆ راکردن و خو
بزرکردن لە جەنگ و ھەوالەكانى جەنگ.

پاش ئەوھى لە پشتى زىلىكى پر تەرم و برينداردا
دەيگەيەننە نەخوشخانەيەكى سەربازىي. بە پەلە و بۆ
رزگار کردنى لە مەرگ، بە ناچارى ئەو قاچەى لە بندا
دەبرنەوھە، كە پارچەى گوللە ھاوھن وەك خەيار دوو
لەتى کردووھە.

لە گەرانەوھەشيدا دايكى كە بە شيوھەيەكى ترسناك،
خەم و ئازار چرچەل و ويړانى کردووھە. توند لە
باوھشى دەگرى، بە دەم بەرنسكى گريان و فيغانەوھە
دەلى: "خۆزگە خاليديش، ھەردوو قاچ و دەستەكانى
لە دەست بەدايە، بەو مەرچەى وەك تو بگەرپايەتەوھە
ناو باوھشم...!"

کاتیکیش دەرودراوسی، هاتنه خزمه تی بو
هه والپرسین و هاوخه می، مه لا قادر هه ر زوو پیی
وت: "دلگران مه به کورم، خودا تووی خوشدهویت و
رهحمی پیکردووی که قاچی راستت په ریوه. ئەگینا
هه موو چوونه سه ر ئاویک گوناهاار ده بوویت!"
هه ر یه که و جوړیک قسه یان کرد. ماموستا بیجامه
خه ت خه ته که ش وتی:

"قاچیک هیچ نییه، هه زاران روچ، هه موو جهسته یان
له ده ستدا. به س نییه زیتوزیندوو ماوی."
"دووعا بکه جاریکتر نه تگه ریننه وه سه ربازی،
ئەگه ر نا، کیشهی تو به یه ک دار شه ق چاره سه ر
ده بییت."

"دل خوشبه که له پیناو نیشتماندا که م ئەندام
بوون، ئیوه گه وره و سه روه ری ئیمه ن، خوشه ویستی
حیزب و سه روک سه دام حوسینن خودا بیپاریزی."
ئەمه ی دوا بیان که قسه ی کرد، ره فیق به عسییه که
بوو، که هاوکات موختاری گه ره کیش بوو.

روژی دواتر ده مه و نیوه رو، مارسیدسیکی نووی
ره ش، له به رده م ماله که دا وه ستا، ژنیکی قه د و قامه ت
ریکی ریکپووشی لی دابه زی، که ساوایه کی به
باوه شه وه بوو. بووه جی سه رنجی هه موو
دراوسیگان، چونکه هاوکات له گه ل ئەودا، دوو گه نجی
چه کدار، به جلو به رگی سه ربازییه وه له ئوتومبیله که

هاتنه خوارهوه. ئهوان پاسهوان و شوڤیره‌که‌ی بوون. ژنه له ده‌رگای هه‌وشه‌وه که لاو نیو کرابووه خوی کرد به ژووردا، له نیو هه‌وشه‌که‌دا کچه و دایکه به گریان و فیزاحه‌وه یه‌کیان له باوه‌ش گرت. کۆرپه‌که‌ش له سام و ترسدا له زیره‌که‌ی گریانیدا. یاسر به دار شه‌قه‌که‌یه‌وه خوی گه‌یانده به‌ر هه‌یوانه‌که. ئه‌سرا کۆرپه‌که‌ی خسته‌کۆشی دایکی و به روومه‌ت رنینه‌وه له به‌رده‌م براکه‌یدا که‌وت به زه‌ویدا. به چه‌پۆک و چرنووک که‌وته و یزه‌ی خوی و پر به ماله‌که ده‌یقیژاند. یاسر، خۆیدا به سه‌ریدا خیرا خیرا ماچی ده‌کرد. ده‌سته‌کانی ده‌گرت و داوای هیوربوونه‌وه‌ی لیده‌کرد. برا و خوشک تاویکی باش له باوه‌شی یه‌کتردا گریان و دل‌ی یه‌کیان دایه‌وه.

کاتیکیش هه‌ر سێکیان، گریان شه‌که‌ت و ماندوویان ده‌کات. سه‌ر ده‌نینه‌ته‌نیشته‌یه‌ک و ده‌که‌ونه‌نه‌رمه‌گفتوگۆی خیزانیی. له‌باره‌ی باوکیان و خالیدی جوانه‌مه‌رگ، له هه‌وال و باسی پایته‌خت و جه‌نگ ده‌دوین. جار جار ه‌ش یاسر ده‌که‌ویته یاریکردن له‌گه‌ل کۆرپه‌که‌دا. که باوکی ناوی ناوه عوده‌ی، یاسر به ده‌ستی ده‌یگلمینی و ده‌لایت:

"خه‌پۆله، وه‌ک عوده‌یه‌که‌ی سه‌رۆک بی قیমে‌ت ده‌رنه‌چیت."

ئەسرا، دەست دەبات و سەفتەيەك دە دیناری لە جانتاکەى دەردەهینیت، لە تەنیشت سەرىنەكەو دەیدەنیت. یاسر ھەلیدەگریتەو دە دەیەوى بیخاتەو نیو جانتاکە.

ئەسرا، دەستی دەگریت و دەلێت: "ئەمە پارەى ئەو خاکەيە كە تۆ لە پیناویدا كەم ئەندام بوویت، لە دەمى ئەو سەگانەى سەرۆكم فراندوو، با تۆش هیندەت بەركەویت."

لاى ئیوارە، ئەسرا، رووى كرده دایكى و وتى:

"ھەر هیندە ئیزن دراوم، دەبى بگەریمەو."

دایكى بە سەرسورمانەو وتى:

"بۆ وا بە پەلە كچم، ئەمشەو لاى ئیمە بمینەرەو؟"

بە دەم خۆ كۆكردنەو، بە دایكى وت:

"قەیناكە دایە گیان، خەمت نەبى، لەمەولا زوو زوو

سەردانتان دەكەم."

ياسر، زۆر بەى رۆژەكان دەچوو سەینەما، یان لە كتیبخانەى گشتى دەخویندەو. لاى ئیوارانىش، لە گەل چەند برادەریكیدا، دەچوو یانەيەكى خوارنەو دە سەر خاسە و تا درەنگانى شەو دەخواردەو.

سالیك بەم جۆرە رۆتینە ژيانى برده سەر. تا ئەو كاتەى بانگهێشتى نەخۆشخانەى شەرحەبیل، كرایەو. بۆ لاى لیژنەيەكى سەربازى و تەندروستى، بە مەبەستى گەرانەو دە بۆ ریزی سەربازى یا تەسریح

کردنی. چووه ریزیکی دریژ له مروقی که مئه‌ندام و پیر و په‌ککه‌وته و نه‌خۆش و شیت‌ه‌وه که چاوهرپی چاره‌نووسی ره‌شی خویان ده‌کرد. کاتیکیش نوره‌ی هات. کز و لانه‌واز له‌سه‌ر کورسییه‌ک دایاننا، دوو دکتور و سی پله داری سه‌ربازی ورد و درشت لیان روانی. پاش چند پرسیار و وه‌لامیک، هر پینجیان وهره‌قه‌یه‌کیان ئیمزا کرد و له زهر فیکه‌ی رنگ قاوه‌بیدا دایانه ده‌ستی، پینان وت:

"ئه‌م کتابه به‌روه بو فه‌وجه‌که‌ت."

جاریکی تر و سه‌رله‌نوئ، به‌رگی سه‌ربازی به به‌ردا کرایه‌وه، که ده‌رلنگی راستی پانتوله‌که‌ی له دواوه به‌ده‌رزییه‌ک شه‌ته‌ک درابوو.

راسته‌وخو گواستیانه‌وه بو سه‌ربازگه‌یه‌کی نزیک ده‌ریاچه‌ی حه‌بانیه، له‌وی خستیانه به‌شی نوینگه‌ی قه‌له‌م و ئارام و هیمن، بزر له دنیا، ژبانی سه‌ربازی به‌ری ده‌کرد.

جهنگ تا ده‌هات توندتر و به‌ربلاوتر ده‌بوو، له سنوره‌وه ده‌کشا بو نیو شار و شاروچکه‌کان. هاوکات لافیته ره‌شه‌کانیش زیاتر ده‌بوون، به‌لام دنیای ئه‌م، له جه‌نجالی شاره‌وه گو‌ردرا به سه‌ربازگه‌یه‌کی دوور له جه‌نگ. له نیو سه‌ربازگه‌که‌شدا، به تاقه ژووریک، له پشتی میژیکی ئاسنه‌وه. که به ژوور سه‌رییه‌وه و له ژیر وینه‌یه‌کی

گه وره‌ی سه‌رۆکدا، به خه‌تیک‌ی گه‌وره‌ ئه‌م درووشمه
نوسرابوو.

"آمة عربیة واحدة... ذات رسالة خالدة"

به‌رده‌وام سه‌رقالی نووسین بوو. هه‌ندی جار
گه‌شتی سه‌ر ده‌ریاچه‌که‌شی تیده‌که‌وت و له‌گه‌ل
به‌پرسه سه‌ربازییه‌کاندا، بو خواردنه‌وه و خواردنی
ماسی برژاو، تا دره‌نگانی شه‌و خو‌ش رایده‌بوارد.
چه‌ند مانگ جاریکیش به‌مۆله‌ت ده‌گه‌رایه‌وه لای
دایکی.

له‌و ماوه‌یه‌دا، دوو که‌ره‌تیش چووه‌ زیندانی
ئه‌بوو غریب و چاوی به‌ خاله‌ ئازهری که‌وت. که
سزای زیندانی هه‌تا هه‌تایی به‌ سه‌ردا درابوو.
به‌ندیخانه‌یه‌که‌ هینده‌ گه‌وره و هینده‌ پر مه‌خلووق
بوو، تووشی شوکی کرد. تا ئه‌و کاته نه‌یده‌زانی که
نزیک به‌ نیوه‌ی ولات، ئه‌وه‌تا له‌ کونجی زینداندان. له
یه‌که‌م سه‌ردانیدا، له‌ نزیک خالییه‌وه، یانزه‌ پیاوی
زیندانی ده‌بینیت، که‌ ده‌وری ته‌شته‌ ئاوکیان داوه و
خیرا خیرا، خاوییه‌کانی ملیانی لی هه‌لده‌کیشن و
ده‌یخه‌نه‌ ده‌میانه‌وه. ئه‌و دیمه‌نه‌ی زۆر لا سه‌یر ده‌بیت
و پرسیار له‌ خالی ده‌کات. ئازهریش به‌ پیکه‌نینه‌وه
پیی ده‌لێت:

"ئه‌و خاویانه‌ ئه‌م‌رۆ سه‌ردانکه‌رانیان بۆیان
هیناون، له‌ عاره‌ق هه‌لکیشنراون و دراونه‌ته‌ به‌ر خۆر

تا وشک بوونه ته وه. بهم جوړه ئه مان ته ږی ده که ن،
کحوله که ی ده مژن و خو یانی پی سهرمه ست ده که ن!"
له وه خو شتر ئه وه بوو، ئه و یانزه که سه پیکه وه
له سهر خه ونی یه کیکیان گیرابوون. ئازهر ده لیت:

"ئو یه که یان ده بینیت، سهر سپیه قه له وه که یان؟
ئو وه روژیک ده چپته لای مه لای مزگه و ته که یان و پی
ده لی. ماموستا ئه مشه و له خه ونمدا ببومه سهر و کی
ولات، ده بی مانای ئه م خه ونه چی بیت؟ بو نه گبه تی
پی او یکی ئاسایش، گو یی لی ده بی و خیرا هه والی
لیده دات و ده ستگیر ده کریت. ئیتر له ژیر ئازار و
ئه شکه نجه دا، دان به خه ونه که یدا ده نیت. به لام به وه ش
وازی لینا هیتن و داوای ناوی وه زیرانی کابینه که ی
لیده که ن. ناچار له ژیر هه ره شه و ته عزیزیدا، له
راپور تیکدا، ته واوی ناوی وه زیرانی کابینه که ی
پیش که ش ده کات که ئه م براده رانه یه تی وه ک
ده یان بینی. دادگا به توومه تی کوده تا هه موویانی لیتره
په ستاوه ته زیندانه وه. جا له وه ش خو شتر ئه وه یه،
به رده وام شه ریانه و پیکه وه ناسازین، روژ نییه چند
جاریک، سهر وک وه زیران، هاوار به سهر یه کیک له
وه زیره کاندا نه کات و نه لیت، که ری تی خو مه پی او ی
وه ک تو ده که مه وه زیر."

ئو سهر دمه، به پیی ده ستور و یاسای سهر وک،
هر که سیک، هه ولی ئه وه بدات، یان بیر ی لیکاته وه،

يان تەنانەت خەونىشى پېۋە ببىنيت، كە بچىتە سەر تەختى دەسلەلات، ئەوا خائىن و تاوانبارە، دەبى بە سزاي خۆى بگات.

جاريكىش، لە سەردانەوہى بۆ مالەوہ، لووتى تەقى بە لووتى باوكيدا. تەنھا سالاويكى سارد و سريان لە يەك كرد، بى ھىچ گفتوگۆيەك لە يەك دوور كەوتتەوہ. بەلام ئەو دوو شتەى دواتر بۆ ھەميشە لە يادەوہريدا نەسرايەوہ. باقوبريقى ئەو مەداليىاى ئازايەتية بوو كە بەسەر سينگى باوكيەوہ بوو. لەگەل قەمەرە سورە بەرازيليهكەى بەر دەرگا، كە نرخەكەى خوئى خاليدى براى بوو.

بۆ ئىوارەش، لەگەل دايكى دەچىتە گورستان كە جمەى دەھات لە خەلك. چەشنى شارە ميرولەيەك تىكچرژابوونە نيو گورەكان، بە ديار مردووەكانيانەوہ دۆش دامابوون. ھاتبوون تا بە بۆنەى جەژنى رەمەزانەوہ، پيرۆزبايى لە مردووەكانيان بكن. ياسر لاو نيو لەسەر گورى ھەلبەستراوى براكەى دانىشتبوو، ھەر دوو دەستى خۆى دابوو بەسەر دارشەقەكەيدا و كز و مات دەپروانييە بەر پىي خۆى. بى جوولە و بى دەنگ ھەر وەك كىلى گورەكان. دايكى گەرچى ھەميشە و تا دەمرىت، بە گومانە لەوہى كە ئەمە گورى خاليد بيت، بە گريانكى جەرگ بڕ كورەكەى دەلاواندەوہ.

پیش دوو سال، ئەم شوینەى خالیدیان تیادا ناشت
دامینی گۆرستانە که بوو. بەلام ئیستا که وتۆتە
ناوەراستەو، له سەر دەمی جەنگدا، هیچ شتیک وەک
گۆرستان ناکشی و فراوان ناییت.

ئەو سى مندالە، لە گەل نەکیاندا هاتوونەتە سەر
گۆری باوکیان، سى مانگ پیش ئیستا که باوکیان له
بەرەکانی جەنگ دەکوژری. دایکیان شوو دەکاتەو و
هەر سى مندالە کەش بەسەر خەسوو پیرە کەیدا
جیدیلێت و دوور دەروات. ئەو کۆمەلە ژنە سەراپا
رەش پۆشەیش که شین و واوەیلایان جەرگ و
هەناوی مروّف دەپسینی. هاتوونەتە سەر گۆری
باوکیان، که مانگیک بەر له ئیستا و له بەردەم
مالە کەیدا و بە تۆمەتی سیخوری و جاشایەتی بۆ
پیاوانی بەعس، دەکوژری. حەوت کچی جوانی بی
کەس و بی دەرەتانی له پاش بەجی دەمینی. ئەوەتا
هیتدە کاریگەر دەگرین، کافریان پی مووسلمان
دەبیت. ئەو ژنەش که له نیو حەساری پینج گۆردا
فرمیسکی گەش دادەبارینی. دایکی چوار کوری
شەهیدی کوردایەتییه، چوار کوری نازدار و
جوانەمەرگ، که دوانیان پاش چوار سال زیندانی، له
قەسابخانە کەى ئەبوو غریب سزای له سیدارەدانیان
بەسەر دا جیبەجی دەکەن. دوانیشیان له

پیشمه رگایه تی شه هید بوون. هر پاش چه ند مانگیک
باوکیشیان له خه م و خه فه تدا سهر ده نیتته وه.

دوو گوپی ئه ولاتر، هی ئه و باوک و کورهن، که
له سهر پارهی کورپرایان، ئه وهی ده بیته قوربانی
جهنگی قادسییه، ده بیته شهریان و یه کتر ده کوژن.
ئه و ژنه دوو گیانهش، که هاوته ریب به ته نیشته ئه و
قه بره وه راکشاوه، بو باوکی مه لوتکه که ی هه ناوی
ده گریته، هه مان شکل و شیوهی قه بریکی وه رگرتووه.
قه بری نوتفه که ی هه ناوی. ژنانیش جوړیکی ترن له
قه بر، له خویندا مردنیک په روه رده ده کن.

پی به پی له گه ل گوړه کاندا هه نگاو هه لیبینه و
حیکایه تی مه رگه به سوپکان بیسته. که که میان، زور
که م، به مه رگی خودایی مردوون. به گشتی گه نج و
جوانکه ی قوربانینیانی جهنگن. له م خاکه دا، مندالدانی
دایک دهرده په رینتی و جهنگی سه روکیش له گوړیان
ده نیت. واپروات نیو شه قام و سهر سه ربانه کانیش
ده بنه جی قه بر، له بری نه مام، باخچه کانیش ته رمیان
تیا ده نیژریت.

وهک وهه فایه ک بو هاوپی مردووه کانی، که وته
گه ران به دوا ی گوپی ئایدن و زریاندا. زیکزاک و
خیرا به نیو گوړه کاندا که وته هه نگاو هه له پتان. به سهر
گوپی زریانه وه، نه و نه مامی به رویه کی بینی که له
دهسکی ته وره که وه روابوو. به ته نیشته گوپی ئایدن

و باوکیشییه وه، توپه لئی گووی بینی. له دلی خویدا
وتی: "له گوریشدا گوو واز له مروّقه هه ژار و
پاکه کانی ئەم ولاته ناهیتی!"

ئیتر خودا زوولی دانابیت ئەم جهنگه یه، ئەو که
نزیک ده بیته وه له کوتایی، ده بیته سه گیکی هار و در
و به هه زاران هه زار که لبه و چه پوکی کوشنده
هه لمهت ده بات. له ئاخ و ئوخردا، وهک ئەوهی ئەو
هه موو خوین و شه لوشیته، ئەو هه موو مالویرانییه،
ئەو هه موو مندال هه تیوه بهس نه بیته. خیراتر و
درندانه تر په لامار ده دات. هه ولده دات له و ماوه که مهی
ماویتی به کو و به لیشاو خه لک بکوژیته و شار و
گونده کان بسووتینیته. به ته نها له شاریکی وهک
هه له بجه دا، پتر له پینج هه زار مروّقی مه دهنی له ژن و
مندال و پیر، به چه کی کیمیاوی که فرۆکه کانی عیراق
ده پریژن به شاره که دا، شه هید دهن و ده هه زاری
تریش بریندار دهن، شاره که ته ختی زهوی ده کریته.
هاوته ریب له گه ل کوتا مانگه کانی جهنگه که دا، نیوهی
سوپا و جاش له پرۆسه یه کی به ناو ئەنفالدا، هیرش
ده به نه سه ر ته واوی گوند و شاروچکه کانی
کوردستان، له ماوه یه کی که مدا، پتر له چوار هه زار
گوند و ده یان شاروچکه له نه خشه ی ژیان و
ئاوه دانیدا ده سرنه وه و سه د و هه شتا و دوو هه زار
له خه لکی ئاسایی، که زوربه یان ژن و مندال، راپیچی

بیابانه‌کانی باشور ده‌کهن و له‌وئی زینده‌به‌چالیان ده‌کهن.

له لایه‌کی تریشه‌وه، هیژی گاردی کۆماری و سوپا، هیرشیکی به‌ربلاو ده‌کهنه سهر دوزمن، به مه‌به‌ستی رزگار کردنی نیمچه دورگه‌ی فاو که نزیکه‌ی دوو سال بوو، له لایهن سوپای ئیرانه‌وه داگیرکرا بوو. له‌وه‌ه‌رشه‌دا، که هه‌مووی سی و پینج کاتژمیری خایاند، فاو له چنگی ئیران دهره‌ئیرایه‌وه، به‌لام به خوینی هه‌زاران سهربازی هه‌ردوو لا.

پاش هه‌شت سال، کاتی جه‌نگ وه‌ستا. له هه‌ردوو ولاتدا، یه‌ک ملیۆن کوژراو هه‌بوو، دوو هینده‌ش بریندار و که‌مه‌ندام، سی هینده‌ش مندالی بی باوک و مالویران و ئاواره. له هه‌موو ماوه‌ی جه‌نگه‌که‌دا، سهربازانی عیراق هه‌میشه دوو په‌نجه‌یان له شیوه‌ی ژماره‌هه‌وتدا به‌رز ده‌کرده‌وه، وه‌ک ئاماژه و هیمایه‌ک بو سهرکه‌وتن. به‌لام له کۆتاییدا، له هه‌شتی هه‌شتی سالی هه‌شتا و هه‌شتا، هیماکه پیچه‌وانه بووه‌وه و له شیوه‌ی دوو په‌نجه‌ی رووه‌و خوار به دۆران کۆتایی هات.

پاش ئه‌وه هه‌موو زهره‌ر و زیانه، پاش ئه‌وخوینه به به‌لاش رژاوه، جاریکی تر، له هه‌مان گۆره‌پانی پیشوودا. به ئاماده‌بوونی هه‌مان خه‌لک، سه‌روکی فه‌رمانده، له به‌رده‌م هه‌مان خه‌لکی گه‌مژه‌ی پر

هه لهه له و دروشم و ریزنه ی چه پله دا. هه مان
ریکه و تننامه ی که پیشتر دپی و خستییه ژیر
پیه کانی، جاریکتر ئیمزای کرده وه. ریک وهک فیلمیک
که به پیچه وانه وه دهیگه رینیتته وه. پارچه کاغه زی
ریکه و تننامه که، له ژیر پییه وه دهگه رینه وه بو ناو
دهستی سه روک، وهک ئه وهی زه من له وه موو
ماوه یه دا وه ستا بیّت و هیچ رووی نه دابیّت.
حه قیقه ته که ئه مه بوو. گالته جارییه که ش ئه وه موو
لافیته رهنگا وره نگانه بوون که به دیواره کانی ولاتا
هه لواسران. لافیته ی پر دروشمی سه رکه وتن و
گوره یی سه روکی فه رمانده، دروستکهری
سه رکه وتن و عیراقی نوی، سه دام حوسین، خودا
بیپاریزی.

له ئاوها حالیکدا که ژیان نرخی ته پالهی نه ما بوو.
که چی له ته له فزیونه که ی به عسه وه، کومه له کیژیکی
کورده، به بهرگی ئالووالاوه، به کورس سرودیان بو
سه روک دهوت:

"زیره، زیره، سه دام زیره..."

ئاخو ئه مه ی هاتوته پیش ئاشتییه، یان هیشتا
قه فه کانی جهسته ی جهنگ، زور چر و ئالوز، به
هه موو ولاتا پیچی داوه. ئالوزتر له وهی ئه ندیشه
بکریّت.

پاش شەش وەر ز لە جەنگ، دیکتاتور بۆ خو
رزگارکردن لەو ھەموو ئاستەنگ و کێشە و
مەترسیانە ی ئابلۆقەیان داو. بۆ دەربازبوون لە
ئیفلاسی مادی و مەعنەوی، دیسانە وە جەنگی تری
بەرپاکرد. جەنگی ترسناکتر و بەربلوتر، بە
پەلاماردان و داگیرکردنی ولاتی کویت، جەنگی دژ بە
ھەموو جیھان راگەیان.

گەر پیشتر جەنگ ھەر لەسەر سنورەکان بویت.
ئەوا ئاگری ئەم جەنگە نوێیە، ھەموو ولاتی گرتەو.
بە تاییەتی پایتەخت و ھەموو شارەکان.

لە بەرامبەر داگیرکاری و ئامادە نەبوون بۆ
مەرجی ھاوپەیمانان، لە کشانەوێ سوپاکە ی لە
ولاتی کویت، جەنگ سووک و ئاسان گەرایەو.
شەویک بە سەدان فرۆکە ی ئەمەریکا و ولاتی تر،
ھاتنە ئاسمانی عێراق و مووشەک بارانیان کرد. چل
رۆژ وەک دالی لاک خوور، ولاتیان کرد بە کەلاکی
تۆپیوی نیو کەلاوہیەک. بە ریزە ی ھەزار بۆردومان
لە شەو و رۆژیکدا، ھەرچی دامودەزگا و پرۆژە ی ئاو
و کارەبا و پرد و کوگای چەک و تەقەمەنی و
ناوھندی سەربازی و ھەوالگری و لوجستی ھەبوو،
بە مووشەک و بۆمب تەخت و خاپوورکران. بە گشتی
ھەشت ھەزار و دوو سەد و سی دامەزراوہ ی
حکومی بە تەواوہتی خاپوور کران، دوو ھەزاری

تريش نيوه وييران، به دهر له بيست هزار خانووي
نيشته جيپوون و مولي بازارگاني.

عيراق له سهر زهوي و دوژمن له ئاسمان، ولات
چه شني شاره ميروله يهك، ورچ تني به ربووي داري
به سهر به ردييه وه نه ما. بچ ئه وهي سوپا مليونييه كه ي
سه روک، ته نانهت يهك سه ربازي ئه مه ريكي و دوژمن
بيينن. له ماوهي ته نها چل روژدا، جهنگه كه ي به و
پهري سه رشوپرييه وه دوړاند.

له چل روژدا، سه د هزار تن موشهك و بومب و
يورانيومي پيتيندراو، هه لدرانه عيراقه وه، نزيك به
سه د هزار سه رباز كوژران، جگه له خه لكي سقييل.

له يه كيك له روژه كاني ئه و چل روژه دا، دوو
فروكه ي جوړي (ئيف ۱۱۷) له ريگه ي بومبيكي
زيره كه وه، په ناگه ي عامرييه، بوړدوومان دهكهن و
چوار سه د و سيانزه ژن و مندال دهكوژن. له نيو
كوژراوه كاندا، ئه سرا و هه ر دوو منداله كه ي كه
دووه ميان، ته نها كهوت روژي ته مه نه ده بنه قورباني.
له ناو ئه و سئ سه د هزار سه ربازه برينداره يشدا،
ياسر، يه كيكيانه و بو جاري دووه هم به خه ستي
ده پيكرت.

له دوو روژي كو تا يي ئه و چل روژه شدا، ئه و
كاته ي هيرشي دهر په راندني سوپاي عيراق ده ست
پيده كات. سوپاي عيراق ئاگر له كهوت سه د و بيست

و پینج بیره نهوتی کویت به رده دات. دووکه لی رهش و خوین و ئیسکو پروسک، رۆحی په شمورده ی سه ربا، بۆنی بارووت، هه لمی ئاسنی توواوه، به زهویی و ئاسمانی ناوچه که دا په نگ ده خواته وه.

دیمه نی هه له اتنی به لیشاوی سوپای تیکشکاو و بۆردومانی فرۆکه ی هاو په یمانان، دیمه نی سووتان و توانه وه ی ئیسک و ئاسن. هاوار و نرکه ی گریان و ناله ی برینداران، دوکه لی رهشی په نگ خوار دووی ئاسمان. بیابانی پر ئامیر و توپ و راجیمه و تانکی تیکشکاو، دهسته و دامینی سه ربا زانی عیراق و کرنووش بردنیان بۆ مارینزه کانی ئەمه ریکا، ده بیته دوا وینه ی قیزه ونی جهنگی سه ده ی بیسته م. سه ده ی جهنگ و نه مانی ههستی ئاسوده یی لای مرۆف.

جهنگی گه رده لوولی بیابان، به جوړیک ولاتی خاپوور کرد. هیچ به ها و ده سه لاتیکی بۆ حکومت و حزبی به عس نه هیشته وه. سه رۆک و پیاوانی حزب و سوپا، له ترسی فرۆکه، هه ریه که و خویان له کونی کدا شار دبو وه. دیواری ترس رووخا و سوپای ماندو و تیکشکاو، خه لکی قین له دلای دژ به به عس، به مه بهستی کوتایی هینان به و هه موو شکست و مه رگبارانه ی به عسییه کان به سه ر خویان و ولاته که یاندا هینا بوویان. له پر هه لگه رانه وه و شوړشیان راگه یاند. له ماوه یه کی که مدا، هه رچی

شاره‌کانی باشوور هه‌بوو له پیاوانی رژییم پاک کرانه‌وه و کهوتنه دهستی خه‌لکی شیعه‌ی راپه‌ریوه‌وه. له باکووریشه‌وه، کورده‌کان ئه‌وانی له میژ بوو چاوه‌پیی هه‌لومه‌رجیکی له‌م شیوه‌یان ده‌کرد. راپه‌پین و له پیر نیو ملیۆن جاش، هه‌لگه‌رانه‌وه و رووی چه‌که‌کانیان کرده ده‌وله‌ت. له ماوه‌ی ده دوانزه روژدا، ته‌واوی کوردستانیان له رژییمی به‌عس پاککرده‌وه.

پیشتر که پیاوانی به‌عس خه‌لکیان ده‌کوشت، پیچه‌وانه بووه‌وه، ئیدی خه‌لکی راپه‌ریو پیاوانی به‌عسیان ده‌کوشت. خه‌لکی داخ له دل به‌ لیشاو هی‌رشیان ده‌برده‌ سه‌ر داموده‌زگا داپلۆسینه‌ره‌کانی رژییم و هه‌رچیان ده‌که‌وته به‌رده‌ست تیکوپیکیان ده‌شکاند. هه‌ر به‌ ته‌نها له شاری سلیمانی، نزیکه‌ی چوار سه‌د به‌عسی له نیو ده‌زگای ئه‌منه‌ سوره‌که‌دا کوژران. ئه‌و ئاسایشه‌ عه‌ره‌به‌ به‌عسیانه‌ له میژ بوو مروّقی کوردیان به‌ درنده‌ترین شیواز ئازار و ئه‌شکه‌نجه‌ده‌دا، له‌وه‌ش زیاتر سته‌مکار و بینامووس بوون که خه‌یال وینای بکات. ئه‌وان ته‌نها به‌ شیوه‌ له مروّف ده‌چوون. ئه‌گه‌ر نا ئامیریک بوون بو کوشتن و ئه‌تک کردنی لاوان و کچانی کورد هینرا‌بوونه‌ شاره‌ کوردییه‌کان.

دوا شار که کوردهکان خویان بو رزگار کردنی
ئاماده دهکرد، شاری کهرکوک بوو. ئەو شاره گرنه
و ستراتیژییهی که به هوی نهوتهکهیهوه به
دهولهمندترین شاری جیهان ئەژمار دهکریت. ئەو
شارهی له هه موو رابردوودا، ببوه هۆکاری ئاستهنگ
و تهلهزگهی نیوان کورد و دهولهت. تهنانهت
گرنهترین هۆکاری شکستی ریکهوتنی یانزهی ئازاری
نیوان رژیم و بارزانی، به هوی کهرکوکهوه بوو. ئەو
کات شوپشی کوردیی دهیانویست شارهکه بکهوئته
نیو ناوچهی ئوتونومییهکهوه، بهلام رژیمی بهعس
ئوهیان بو قبول نهکراو و جهنگیان دژی کورد
بهپاکرد.

س سهر به ستي و دراوسئ

سهر له نوئ جهنگ هه لگير سايه وه. ئەم جاره يان جهنگي ناوخۆ، نيوان دهولت و گهل. ئەمهریکا به ئاستيک به عسي لاواز کرد. له هه موو لايه که وه جه ماوهر هه لمه تيان ده برده سهر يان.

کورده کان له ميژبوو خهوني گه وره يان ئازاد کردني شاري که رکوک بوو. ههر بويه له دوو قولي چه مچه مال و هه وليتره وه خويان ئاماده ده کرد. ناوه ناوه هه لمه تيان ده برده سهر ناوچه نزیکه کاني شاره که. له به رامبه ردا، به عس بو ريگري کردن له راپه پيني خه لک، پيشتر هه رچي پياو و لاوی کورد هه بوو، ره شبگيري کرد بوو. زیاتر له چل هه زار

كهسى به رهو شوينىكى ناديار بردبوو. هاوكات بو
 چاو ترساندن، له گه رهكى شورجه و له يهك جيڊا،
 سى و سى لاوى كوردى شارهكه، به فه رمانى خودى
 عهلى حه سهن مه جيڊ، گولله باران ده كرين. جيا
 له وهش هيزىكى زورى وهك دوا هيلى به رگرى به
 دهورى شاردا بلاوه پيكردبوو. بو ترساندن و دوور
 خستنه وهى هيزى خه لك و پيشمه رگهش، ناوه ناوه
 هيرشى بچوكى به رپه رچدانه وهى ده كرد. يان به
 فروكه و هه ليكوپتهر، به موشهك و ناپالم له
 شاره كانى دها و خه لكى دهكوشت. خه لكيش له
 ترسى چهكى كيمياوى، كه پيشتر چه ندين جار دژى
 ناوچه كورد بيه كان به كارى هينا بوو. هه روا خه لك بوو
 نايونيان ده كرى و ده رگا و په نجه رهى ماله كانيان
 پيدا ده پوئشى. يان خه لوز و خوييان ده كووتى و له
 توره كه يهكى بچووكى خاميان ده كرد. چه شنى
 ده مامكيان لى دروست ده كرد! گوايه بو كاتى
 كيميا باران ده يان پاريزيت له ژه هرى مردن.

به يان بيهك هه شت تانك، به ياوه رى چه كدارانى
 مواه دىنى خه لقى ئوپوزسيونى ئيرانى، هيرش
 ده كه ن و هه ر كه سيكيان به رده ست ده كه وئ، به قه مه
 چاوى ده رده هينن و خه لكىكى زور ده كوژن. به توپى
 تانكه كانيشيان چه مچه مال بوردومان ده كه ن و
 به رده وام هه لمهت دئين.

دهمه و مه غریب، هیژیکی پیشمه رگه له دواوه په لاماری ئه و تانکانه ددهن و تیکیان دهشکیتن. سه رکرده ی هیزه کهش به دیلی ده گرن.

شه وه که ی پاش شه ری روژیکی سهخت و پر کوژراو، روژیکی پر ئاواره و هه له اتنی خه لک، ترس ئه وکی شار ده بیئت. هه موو شتیک کش و مات، بیدهنگی و تاریکییه کی خهست و سامناک شار و خه لکی شار داده پووشیئت. وهک ئه وه ی ژیانیش به ترس سر بو بیئت.

له نیو ماله کاند، چ دهنگیک یا جووله یه ک نه بوو. ئه و ماله نه ی ده رگا و په نجه ره کانیان، کون و که له به ره کانیان، توند و هه وا بر له ترسی گازی ژه هراوی به نایلون داپوش رابوون. ته نانهت به ته نیشته ساوای ناو بیشکه شه وه، که مامه یه کی چکولانه ی له خوی و خه لوز هه بوو.

ئه و شه وه، له یه کی له باره گاکانی پیشمه رگه دا، سه رکرده یه خسیره که ی به عس، که ئه فسه ریکی نیو گاردی کوماری بوو. له سوچیکدا و سه ر کز به سه ر کورسییه کی پلاستیکییه وه دانیشته بوو. له دواوه دهسته کانی شه ته ک دراو، ده یروانییه بهر پی خوی. به لا چاویه وه هیلیکی باریکی خوینی قه تماغه بهستوو، تا ژیر ملی کشا بوو. پیاوکی که ته ی چوارشانه، دوو چاوی قه ترانی گه وره، سمیلی پر و

رهش، بهرگه موغاویریه که ی بهری به رادهیه کی
سهیر جوان و سهرنج راکیشی کردبوو. ئەو شهوه،
چاوه پێی دوا چاره نوسی خوی بوو.

نیوه شهوه، سی پیشمه رگه دهستیان دایه ژیر بالی و
به رهوه دهره وه، بو نیو میکزهمینیکیان راپیچ کرد. سی
چه کداری توپه و پر وره، ئەملا و ئەولایان لیگرت.
تیژ به شهقامه چۆله که دا بو ی دهرچوون. هه وای
ساردی نیوه شهوه ی به هار، یاری به جامانه کانیان
ده کرد. جگه له وان هیچ ئاماژه یه که به ژیان بوونی
نه بوو. شاره که له شاری خێو دهچوو، بی چریه و بی
دهنگ و سامناک، بو نی خوین دههات. له خوارووی
شاردا، له تهنیشت شیویکی پر لاشه ی هه لئاوساوی
به عسییه کان، له جیگایه کی چۆل، سه یاره که وهستا و
یه خسیره که یان داگرت.

یه کییک له پیشمه رگه کان پێی وت: "به تو مه تی
کوشتنی خه لک، مندال و ژن، سزای گولله باران
کردنت دراوه."

ئه فسه ره که، دلنیا بوو له وه ی که ده یکوژن، بو یه بی
ترس وتی: "هو کاری ئه وه ی روو ده دات ئیوه ن، من
وهک ئه فسه ریک ئه رکی سه ربازی خۆم ئه نجام داوه،
ئه رکی پاراستنی نیشتیمان له خائین و خو فرۆشان."

"ئه و مندالانه ی ئه مرۆ به فه رمانی تو، به تو پی
دوو رهاویژی تانکه کانت کوژران، خائین بوون؟"

"ئەوان قوربانى دەستى ئىۋەن، ئىمە لە جەنگداين و ئىۋە لە پىشتەۋە پەلامارمان دەدەن. ئىۋە بە درىژايى مېژوو جاشايەتيتان بۆ دوژمنەكانمان كردوۋە و لە دواۋە خەنجەرى ژەھراويتان لىداوين. ئىۋەن سەرچاۋەى ئەم جەنگە، خويىنى ئەوانەى دەكوژرىن لە ئەستۋى ئىۋەيە."

پېشمەرگەكە دەكىشى بەسەر سىنگىدا و لە خۆى دوور دەخاتەۋە، بە گالته جاريپەۋە پىي دەلئيت:
"ئىرە خاكى ئىمەيە گەمژە، تۆ داگىركار و فاشىت،
حزبەكەت دەيان ھەزار ژن و مندال و خەلكى بى
گوناهى ئىمەى كوشتوۋە."

ئەفسەرەكە، ۋەك ئەۋەى لە ناو تارىككەدە، بە دواى فرىشتەى رۆحكىشى خۆيدا وىل بىت. دوور دوور دەپروانى و چاۋى نەدەترووكاند، لە سەرخۆ ۋتى: "ئىۋەش دەيان ھەزار سەربازى ئىمەتان كوشتوۋە، ئىۋە خائىنن."

پېشمەرگەكە خىرا و دەستتوبرد، مىلى دەمانچەكەى ھىنايەۋە. فېشەكىكى نا بە سەرى ئەفسەرەكەۋە و كوشتى. بكوژ فەھاد بوو، لەگەل راپەرىنى جەماۋەردا، ئەۋىش رۆحى كوردايەتى بۆ دەگەرىپتەۋە و دىسانەۋە دەبىتەۋە چەكدار. كوژراۋىش ساتە تىكرىتى بوو، مىردى ئەسرا.

فەرھاد بى ئەوھى بزائىت، ئەو شەوھ، زاواكەى
خۆى بە فېشەكەك سارد دەكاتەوھ.

ھەشت رۆژ دواى ئەو شەوھ، ھىزى پېشمەرگە
ھەموو بەر بەستەكانى بە عس تىكدەشكېنن و دەچنە
ناو شارى كەركوك و ئازادى دەكەن. پانزە سال
دواتر، فەرھاد لە كتيبى يادەوھرىيەكانىدا، ئاوا لە
بارەى رۆژى رزگار كەردنى كەركوكەوھ دەنووسى:

"بەرەى كوردستانى، وايداناوھ ئاگرى نەورۆز
لەسەر قەلای كەركوك بكاتەوھ. ئىستا لەگەل
سەدان پېشمەرگەدا، لىرەوھ لە قەرەھەنجىرەوھ،
ھەست بە گرى باوھگورگور دەكەم. باوھگورگور بە
گور ھاتم بو كور ھاتم. بو ئازاد كەردنت لە چنگى
ئەژدەھىھەى ھەفتا سالەى دوژمنت، گرمان گرتووھ و بو
ئاوئە بوونى گرت ھاتىن. تەر و سەرما بىردەلەين و
دەين خو دەدەينە بەر گرت. شارى شىخ رەزا و عەلى
مەردان، واھاتىن.

ھىزى جەماوھر و پېشمەرگە ھەلمەتيان بىرد و شار
ئازاد بوو. لەگەل نەورۆزدا، جەژنى ئازادىمان گىپرا.
شورجە و ئازادى و ئىمام قاسم و رەھىماوا، رژانە
سەر جادەكان و پىر بە شار ھاوارىان دەكەرد. بژى
پېشمەرگە، بژى كوردستان. ژنان و كچان
ھەلدەپەرىن. بەلام ئاخ، ھىزى شەخۆرە و تالانچى
خەرىكە مەسەلەكە بە ئاقارىكى تردا دەبات. ئەم

هه موو ته قه ی خو شییه چییه؟! دلّم باش نالیّت. وا
بروات، رهنکه دیسانه وه له ریزیکدا و مل شوږ، ناچار
به فرۆشتنی چه که که م بکریم...

له پهره گرافیکی تر دا، نووسیوو ی:

" ئازادی که رکوک، ته نها هه شت روژی خایاند،
به عس به هیزی زور و توکم وه گه رایه وه، ئیمه ش
هه له اتین. له گه ل ئیمه شدا و له ترسی تو له کردنه وه ی
به عس، تیکرا خه لکی کوردستان هه له اتن و چوار
ملیون پیاو و ژن و مندال، که وتنه سه ر سنوره کان و
به سه دان که س له برسا، یان له سه رمادا، گیانیان
سپارد. له سه ر سنور، نه و کاتی له قافلّه ی دریزدا
وه ستابووین تا ولاتی ئیران، ده رگامان بو بکاته وه.
گویم لیبوو، پیره ژنیکی سیما خالاوی که رکوک
ده یوت، رو له چووزانین و امان لیئه که ن، هه له هله و
چه پله مان پی لیده دن. دوایی سووک و ئاسان جیمان
دی لن و فرکان فرکان، راده که ن. کوره گو یی وه قه ور
باوک پی شه مه ره، وا مال ئیمه یان رمان. رو له له و
حه مکه ی مالو حاله، نه ها به س خو م و نه م کراسه ی
به رم بو ده رچو ییه، حه مووی بییه قوربان کوردایه تی.
قور عالهم وه بان سه رمان..."

هیئده بی نامووسه جهنگ، به ئاسانی ناروات. که
رویشتی ش برسی تی و قاتوقری وهک شاره زه رده واله
ده ورژنی ته سه ر خه لک. وهک نه وه ی نه و هه موو

کاولکاری و مهرگه، بهس نه بیئت و تهسکینی دللی نه دات. گهر خوئی له دهره وه، یان له سهر سنوره وه ههلمهت بیئیی، ئهوا به دواي خویدا و له ناوه وه له شیوهی سهگیکی برسی و هار دهگه ریته وه. برسیتی له ساتی به نوتفه بوونه وه په لامار دهادت. رهحمی ئارام و گهرم و تیروپر دهکاته هاوشیوهی سه لاجه یه کی بووش. برسیتی له مندالدانه وه هیدی هیدی دهکوژیئت. کورپه یه کی نیمچه مردووی له پر و لاواز دهخولقیئییئت، ئیفلج و نه خووش. له دایکیکی برسی و ماندوو، ههر به رهه میکی نا کامل دیته بوون. مندالانیک بهر له وهی بیئه نیو دنیاوه، تووی داپزان و مردنیان تیدا چینراوه.

جهنگ جاریکی تر رویشت و ملی شکاند. رویشت و ولاته کهی سپارده گه ماروی ئابوری، که وهک تهوقی ئه ژدیهایه ک خوئی له ملی ولات پیچا و له جهنگ سامناکتر و بکوژتر، له جهنگ بی رهحمت.

جاریکی تر، ویرانتر و ماندوو و برسی، یاسر گه پرایه وه لای دایکی، دایکیکی جهرگ سووتاو که روژ دواي روژ وهک کلوه به فریک هیدی هیدی دهتوایه وه. گه پرایه وه نیو مالیکی رهقورووت، مالیکی له بیخه وه دزراو. له ژیر پالتوکه یه وه دهستی راستی کرده ملی دایکی و سهری نا به سینگی خویه وه. بی دهنگ و پیکه وه فرمیسیکی گهرمیان داباراند به یه کدا، بو ئه سرا

و مندالە بى تەرمەكانيان گريان. تائەو ساتەى داىكە دەستى راستى برده ژىر پالتوكەو، ويستى توند دەستى چەپى كورەكەى بخاتە نيو دەستى و بيگوشى و ھەست بە گەرمى و زيندويەتى بكات. دەستى كوتا و گەرا، گەرا و گەرا. بەلام ھەرگىز دەستى راستى داىك و دەستى چەپى كورەكەى پىك ناگەن، جەنگ دزى و بردى.

لەگەل راچەلەكىنى داىكەدا، پالتو شوپرەكە داكەوت. دەستى چەپى ياسر لە بن بالىيەو قرتابوو. داىكە لە زرىكەيدا، كەوت بە زەويدا و لە ھوش خوى چوو. پياويكى يەك لاق و يەك دەست، پتر لە داھول دەچوو نەك مرووف، داھوليك بە يەك لاق و يەك دەستەو. داھوليكى سەر و ريش دريژ و تىكچرژاو وەك تۆپەلە پوشىك دەستى زەمەن پرژال پرژالى كردبىت.

ديسانەو دەرودراسى بو سەرەخوشى و بە خىرھاتنەو، ھاتنەو لای و كەوتنەو چەنەبازى.

مەلا قادر وتى: "بە داخەوھىن بو حالت، بەلام خۆزگە دەستى چەپت نەبوايە! شەرع عىبى نىيە، ھەر چوونە سەر ئاويك و تاراتىك بە دەستى راست، تووشى گوناھىك دەبى. بەلام قەينا كورم خودا بە رەحمە."

مامۇستا بىجامە خەت خەتەكەش، ئەوھى دنيا بە بەر چاوييەو ئاوبىبات. باكى نىيە و ھەمىشە وەك

هاو کیشە یەکی نە گۆر، لە قاتە بیجامە یەکی خەت
خەتدایە و رادیویەکی لە بن گویدایە وتی:
" مەرۆف بوونە وەرێکی خو گونجینە، بە دەست و
قاچیکیش ژیان دەکریت و ئاساییە، بەس نییە ماوێت
و زیتوزیندووی."

و هەک هەمیشەش قسەکانی بە پەندە گرنگ و
دلخوازەکی، ئەو هی بی گویدانە گونجان و
نەگونجانی بو بابەتی مەجلیسەکە بە کۆتا هینا:
"گەر دیوارەکە رووخا، بچۆرە سیبەری دیواریکی
تر."

دراوسی بە عسیه کەش، پاش ئەو هەموو کاولکاری
و شکستە گەورەییە، و هەک ئەو هی هیچ رووی نەداب
و لە لووتکە ی سەرکەوتندا بن، کەوتە چەنە بازی:
"وا نبوخرنە سەر دیسان لە نیو کۆشک و
تەلارەکانی بابله وە سەر بەرز دەکاتە وە. ریز لە
ئازایەتی و قارەمانی نەو هەکانی عیراق دەگریت. ئەو
عیراقیانە ی لە گەل گزنگی هەلاتنی یە کەم
شارستانیەتی مەرۆقاییە تیدا، یە کەم پیتی نووسینیان
دارشت و یە کەم تووی گەنمیان چاند و یە کەم
داستان و شیعریان نووسی. ئیمە بووین خەلکی ئەم
سەر زەمینە مان خستە سەر ری ژیان و ئاوەدانی و
مانای پیشکەوتنیان فیرکردن. بوو یە وا هیژمان
دەکەنە سەر. ئیستا گیانی پیروزی ئەوانە لە دەماری

ئىيمە دەگەرپى و زىندوو دەبىتتەو. ئەفسانەى جەنگى
ئىيمە دژ بە ئەمەرىكا و ھاوپەيمانەكانيان زىندوو
دەمىنى، جەنگى شەرەفمەندانە و بە گژدا چوونى
گەورەترىن شەيتانى ئەم سەردەمە، مېژوو لە يادى
ناكات. چونكە توانيمان لە ساىەى سەركردايەتى
بلىمەت و كەلە عاشقى گەورەى عىراقى مەزن،
سەرۆك سەدام حوسىن خودا بىپارىزى، سەر بلند
و مەزن بگەينه تروپكى سەركەوتن و شانازىکردن.
بە قوربانى ئىو و بە شمشىرى دەستى سەرۆكى
مەزن و برۆاى بەتىنى، پشتى ھەموو ناحەزان
دەشكىنين. ئىو لە پىناو شتىكى مەزن و پىرۆزدا، قاچ
و دەستان لە دەست داو، ئىو شانازىن بو گەل و
خاكى پىرۆز، عىراق دەست و قاچى گەورەى
ھەموومانە، ھىچ خەمتان نەبىت، شانازى بە خۆتانەو
بكەن."

بەفراو لە پرمەى گريانيدا، بە دەنگى بەرز ھاوارى
کرد: "ئو مالى سەرۆككەت بە قور بگىرى، وەك
مالى ئىمەى بە قور گرت."

لەگەلیدا لە پرمەى گريانيدا. ھاوكات ياسرىش
خوى بو نەگىراو سەرى داخست و قورت قورت گرىا.
دەرودراسىش، بى ورتە ھەستان و مالەكەيان
جىھىشت.

دوو ملۆزم، تهوقی دوو نهگبهتی له عیراق
ئالابوون. له لایهکهوه قاتوقپی و برسیتی کهوتبووه
رۆح و جهستهی خهک. له لایهکی تریشهوه تیمی
نیودهولهتی کون به کونی عیراق دهگهپان و
دهیانپشکنی. به دواي چهکی کۆکوژی و قهدهغه
کراودا که ههرگیز نه دۆزرایهوه. به ئارهزوی خۆیان
کهرامهتی به عس و سهروهی خاکی عیراقیان پیشیل
دهکرد.

س سال و برسیتی

سالانی دواتر بو یاسر، گهلیک سهخت بوو. وهک کهم ئەندامیک، نیوه پیاویکی یهک دهست و یهک قاچ، ئەرکی به خییوکردنی خوئی و دایکی که وتبووه ئەستۆ. دهبوایه نانی خوئی و دایکه کزۆله کهی دابین بکات، له روژگار و سهردهمیگدا، که نان، تهنانهت نانی وشکیش به زهحمهت پهیدا دهبوو. گهمارۆی ئابوری، به ئاستیک کهمه ر شکین بوو. وهک پایز چۆن دار و درهخت رووت دهکاتهوه. ئاوا مروۆی رووت و رهجال کردبوو. خوړاک به ئاستیک گران ببوو، کهس به ئاسانی بۆی نه دهکردرا. به ناچاری، کهوته گهپان به دووی کاریگدا. به لام ههوله کانی مایه پووچ بوون.

مروقی بازوو ئەستوری سپوساغ، کاری دەست
نەدەکەوت. چ جایی کەمئەندامیکی نیمچە مروّف.
خەيالی بۆ سینهما، بردییهوہ بۆ شەقامی سینهماکان
و لە دلی خۆیدا وتی:

" تاقە شوینیکی ئارام و جوان مابیت، سینهماکانە،
بەلکو لای ئەوان کاری بلیت برینم بە نسیب بی. هەم
کار و هەم بینینی فیلم، چ بەختەوہرییهکە."

خەونەکەئە نەهاتە دی، نەک کار، تەنانەت هەر
چوار سینهماکەش، حەمرا و عەلەمەین و ئەتلەس و
سەلاحەدین، بە هۆی سالانی جەنگ و برسیتییهوہ،
بیوونە گەراجی ئۆتۆمبیل و جیگای عەرەبانە
دەستگیرەکان. یان بیوونە کەلاوہ و مشک شریتی
فیلمە پەرەنگەکانی دەقرتان و تەونی جالجالۆکەش،
پەردە سپییهکەئە بە تۆری پەر مێش و مەگەز
لەوتانبوو!

تا رۆژیک نامەیهکی لە لایەن خالە ئازەر یەوہ،
پێدەگات. کە تیایدا داوای لێدەکات خۆی بگەیهنیته
ناوچە ئازادەکانی ژیر دەسەلاتی پیشمەرگە و هیژە
سیاسییهکانی کوردستان، تا لای خۆی بیکاتە
پیشمەرگە مووچەیهکی باشی بۆ ببریتهوہ. ئازەر
پاش ئەوہی لەگەڵ کۆمەلێک لە هاوڕی و
هاوزیندانییەکانی، بە ریکەوتنییک و پرۆسەیهکی
ئالوگۆر، لەگەڵ ئەو ئەفسەر و پلەدارە یەخسیرانەئە

که له راپه‌رینه‌که‌دا که‌وتبوونه لای هیزه کوردییه‌کان،
ئازاد ده‌کریټ. وه‌ک کادریکی سیاسی په‌یوه‌ندی به
حیزبه‌که‌ی ده‌کاته‌وه.

به‌ده‌م نامه‌که‌وه ده‌چیت و له‌گه‌ل دایکی‌دا روو
ده‌که‌نه کوردستان، له‌قه‌له‌م‌په‌روی به‌عسه‌وه،
ده‌گوازنه‌وه بو‌ ناوچه‌کانی ژیر ده‌سه‌لاتی کورده‌کان.
ئه‌و ناوچانه‌ی که حکومت له ژیر فشاری جه‌ماوهر
و برپاری نیو ده‌وله‌تیدا، سوپا و داموده‌زگاکانی خو‌ی
لی کشاندبووه‌وه.

ده‌بیته پیش‌مه‌رگه لای خالی، وه‌ک روژانی
سه‌ربازی له‌قه‌له‌می فه‌وجدا دایده‌نین و کاروباری
نوسینی پی راییده‌که‌ن. دایکیشی له‌که‌لاوه‌یه‌کی نیو
ئوردوگایه‌کدا، نیشته‌جی ده‌که‌ن که‌پره له‌ژنانی
ره‌شپۆشی هاوشیوه‌ی خو‌ی. ژنانیک له‌پاشماوه‌ی
ئه‌نفال، ژنان و کچانیک که‌چوار سال بوو به‌عس
پیاو و براکانیانی بی سه‌روشوین کردبوون، ژانیان
ته‌نها شین و روړو بوو.

زو‌ری نه‌برد، هیزه کوردییه‌کان له‌نیوان خو‌ی‌اندا
بوو به‌شه‌ریان و که‌وتنه‌گیانی یه‌کتری. سه‌رباری
برسیتی، جه‌نگی براکانیش روژ له‌دوای روژ قورستر
و به‌ربلاوتر ده‌بوو. تا‌گه‌یشته ئه‌وه‌ی له‌جه‌نگیکدا
هه‌ردوو خالی به‌ره‌و رووی یه‌کتر بینه‌وه، له
ئه‌نجامدا، پتر له‌بیست که‌س له‌هه‌ردوو لا ده‌کوژرین

و چەندینی تریش بریندار دەبن. بۆ نەگبەتی، یەکیک
لە کوژراوەکان خالی دەبێت و بی پشت و پەنا
دەمێننەو.

ئازەر، ئەو کورپە یەمموو ژیانە نەزری
کوردا یەتی کردبوو، ئەو کورپە یە هەوی
کوردا یەتی یەو، چەندین سال لە ژێر ئەشکەنجە و ناو
زیندانی بە عەسدا بوو. سەرەنجام و قەدەری ژیانە
کوژی هاتن بوو بە دەستی برا کورداکانی. بە فراو
سەرلەنوێ برینیکی قوولتر و سەختتری تیدا روا. تا
نزیک بوونەو لە مردن، شیوەنی گێرا و روومەت و
پرچی خۆی رنی. هیندە ی تر تووایەو، بوو کۆ
بە فریکی بچووک بچووک، چارەنووسی ریک
هاوگونجای ناوێکی بوو. بەردەوام وەک بە فر
دەتوایەو.

خالە فەرهاد، لە رینگای پە یامیکەو، داوای لی کرد.
پە یوئەندی پێو بکات. ریزی خاین و خۆ فرۆشان
بە جی بهیلت و بیتە ریزەکانی ئەوانەو، کە سەنگەری
کوردا یەتی و مەردا یەتی. بە لام یاسر، بە جۆریک دلی
شکابوو، بی ئەو ی وە لام بداتەو. نە فرەت لە هەموان
و کوردا یەتی یەکان دەکات. دایکی بۆ کۆری شینی
ژنانی رەشپۆشی گەرمیان جیدە هیلت و سەری خۆی
هەلدەگریت. لە دلی خۆیدا بە خالوی دەلیت: "ئازەر

هەم مەرد و هەم كورد و هەم برات بوو، كەچى
كوشتان، هەمووتان لە باوكم دەچن."

بە تەنھا دەگەریتەو كەركوك، داىكى لە نىو ئاپوراي
ژنانى رەش پۆشى ئوردوگا كە بە جىدەهەلەيت. لە
رەگاي ھاوڕىيەكى رۆژانى سەربازىيەو، دەچیتە
بەغداى پايتەخت و لەوئى لای دكتورىكى مندالان
دەچیتە سەر كار. لە پرسگەكەدا و لە پشت مەزىكى
شەروە، وەرەقەى نەخۆش دەبریت. رۆژانە، لە پاش
نىوەرۆو دەچیتە نۆرىنگەكە و لە نىو ژاوە ژاوە و
زرىكە و نوزانەوئى دەيان مندال و ژندا، مژۆلى
وەرەقە برىنە. ژنانىكى عەبا بەسەرى رەقەلە، بە
كووشى مندالى نىمچە مردووى بەدخۆراكەو، كە
گەمارۆى ئابورى تەنھا پىست و ئىسكى پىو
هەشتوون. رۆژانە بە بەر چاويەو چەندىن ساوا و
مندالى دەبىنى كە بە ھوى برسەيتىيەو، وەك چۆلەكە
بە باوئى داىكانەو، ئەو داىكانەى لە بى خۆراكىدا
چۆرىك شىر لە مەكە سىسەكانىندا نەبوو تا
كوورپەكانىانى پى تىر بكن، ملىان بەلادا دەھات و
رۆحىان دەردەچوو. شەوانىش ماندو و پەرىشان،
دەگەرپاىو نىو ژوورە تەقورەقەكەى لە ئوتلىكى
پىس و لاچەپەكى شەقامى سەدوون. تەنانەت لە
ترسى چاوى خەلك بۆ يەك ساتىش نەيدەتوانى بچیتە
نىو بازار و قەرەبالغىيەو، دەسلەت بە تۆمەتى دزى

کردن. هیندهی بازرگان، به چهرداغی دوکانه‌کانیان‌ه‌وه له سیداره دابوو، (ئه‌وانه‌ی جهنگ دروستی کردبوون و ئیستاش له ئاشتیدا له سیداره ده‌دران). هینده ده‌ست و قاچی خه‌لکی بریپوو، له‌گه‌ل ئه‌واندا جیانه‌ده‌کرایه‌وه و هر وهک دزیک ته‌ماشایان ده‌کرد.

حه‌وت سالیکی به‌م شیوه‌یه، برسی و بی هیچ گۆرانیک به‌ریکرد. له‌و ماوه‌یه‌دا، تاکه ته‌سکینی دل و رۆحی جگه‌ره بوو. زۆرتیرینی مووچه‌که‌ی ده‌دایه جگه‌ره و عاره‌ق، وهک ژیان و ته‌مهنی خۆی به‌بای ده‌دا. بزر و دوره‌په‌ریز له‌هه‌موو که‌س و شتیکی، هاوته‌ریب له‌گه‌ل مه‌رگی مندا‌لاندا ده‌ژیا. له‌و ماوه‌یه‌دا شیوه‌ی به‌ته‌واوه‌تی گۆرا.

حه‌وت سال بۆ ئه‌و وهک سه‌د سال بوو، سه‌ر و ریشی ته‌واو سپی هه‌لگه‌را، ده‌موددانی به‌هۆی به‌دخۆراکی و نانی بۆری پر زیخه‌وه، که‌ل و ره‌ش داگه‌ران. سیمای قووپاو، پر چرچ و لوچ بوو. تاقه ده‌سته‌که‌ی وهک شه‌قشه‌قه ده‌له‌رزی، ئازاری گه‌ده کوور و بی حه‌وسه‌له‌ی کردبوو.

پاش سالانی نه‌هامه‌تی، سالانی برسیتی و تیکشکانی مرۆف به‌که‌رامه‌ت و رۆحه‌وه. مردن وهک سه‌رده‌مانی کۆلیرا، خه‌لکی لالوپال ده‌خست و ده‌یکوشتن. مندا‌لان به‌لیشاو ده‌مردن. پیر و په‌که‌ه‌وته‌کان بی په‌ناوپه‌سیو که‌وته‌نه سه‌ر جاده،

سوالکەر و لەش فرۆش روژ دواى روژ له زور بووندا بوون. عىراق له ولاتيکى نهوتى دهوله مهنده وه بوو به ولاتي لات و برسى و ههژاران، هه موو شتيک ريسوا و دارزاو بوو. لانكى شارستانيهت بوو به تابووتى مهرگ و ههژاريى. پاشان کوتا ديمه نى فيلمه که نه وه بوو، نه مه ريکا و هاوپه يمانه کانى، به بيانوى بوونى چه کى کوو کوژى و يارمه تيدانى تيرورى جيهانى، هاتنه وه و له ماوه ي سى ههفته دا، کوتاييان به رژيمه که ي سه دام هينا. ديسانه وه له ريگاي فرۆکه و مووشه ک بارانه وه، که وتنه وه ويژه ي عىراق. جگه له ده يان هه زار کوژراو و بريندارى مه دهنى، هه ر به ته نها له نيو فرۆکه خانه ي به غداى نيو دهوله تيدا، به هه زاران گاردى کومارى و فيداى سه دام، به چه کى نيوترونى و مووشه کى ده ته نى، کوژران و وه ک په شمه ک تووانه وه. که نه بووياسر، يه کيک ده بيت له توواوه کان.

س سهره نوئیک و چاره نووس

وهک هه میشه له ریگهی ئه و تیشکه روونه وه که
له ده لاقهی کونی ماله که مه وه ده پژی به سیمامدا،
هه ستم به سپیده کرد. وهک نه ریتیکی دووباره
رادیۆکه م داگیرسان، خۆم رادهستی دهنگ و میوزیک
کرد. له گه ل سه دای عه لی مه راندا، ئاویتته بووم.

"شه رته وهک مه جنوونی بی که س

دهشت و کیۆ بی مه سکه نم

تا به یادی له ییلا

ده منینه قه بری ته نگم"

به ده م گۆرانییه که وه، فرمی سکم چۆراوگهی به ست.
مه گهر من که ی نه گریاوم، یاده وه ری ئه و ماوه یه ی

بەر له فریدانم لیره، چه شنی فیلمیکی سینه مایی له
 ئەندیشه و هزرمدا خوئی نمایش دهکات. گیرامیه وه
 بو ئه و قهدهره تالهی منی هینایه ئەم سهره نویکه
 بوگه نه، نیو ئەم کونه گورگه تاریکه.
 ئاخ دایکه گیان، بیرم ناچی تو هه میشه ده تگوت.
 بهره لای ته نکیه وه ده درئ، منیش بهرده وام جهنگ
 دایده دریم. هه ر جار، به شیکی لی ده کردمه وه. وهک
 ئه وهی هه ر به ته نها من ده ست و قاچم هه بو بیته.
 دوا جهنگی که نداو، ئەو جهنگی کو تایی به
 فه رمانره وایی سه دام و داروده سته که ی هینا و
 ئەمه ریکا عیراقی داگیر کرد.

به هوی مووشه کیکه وه که بهر ئەو باله خانیه
 که وت تیایدا نیشته جی بووم، قاچی چه پیشم له ده ستدا.
 نازانم بو نه مردم، تا له م ژیانه سه خیفه رزگارم
 بیته.

نازانم چاره نووس و قهدهر بو کویم ده ئاژوئی!
 خوزگه وهک سه عید، منیش به مردوویی ده هاتمه ئەم
 دۆزه خه وه، خوزگه من کو رپه مردووه که ده بووم.
 نهک ئاوا به بی قاچ و به ته نها ده ستیکه وه له م
 خه سته خانه پیس و پر ژاوه ژاو و برینداره دا، بی
 کهس و پر ئازاره بتلیمه وه. ئەو مووشه که، ئەو فیشه که
 کوا که ده بی روحم به ریته. من بو چی ده هیلیته وه
 خودایه؟! بو نامکوژی، بو روژم ته واو ناکه یته؟ له وه

زیاتر مه مکه به پهندي زهمانه، لیت ده پاریمه وه
رؤحیشم به ره، په لووپام جهنگ بردی، تکایه توش
رؤحم به ره. تهنه مه گهر به مردن له جهنگ رزگارم
بیټ.

له ژووریکي خه سته خانه که وه، به سهر
قهره ویله یه کی چلکنه وه، گویم له هاتوهاواری سهر
شه قامه که یه، له ریپیان و دروشمی به رزی جه ماوه.
هه موان ده قیژینن، ولات پر پر بووه له ئالای
رهنگا ورهنگ و دروشم، له لافیته و وینه ی جوراو و
جور. خه لک خوشحالن به وهی دیکتاتوریه ت نه ماوه و
ئازادن. گوئییه کانم پرین له هه له هله ی خوشی و
رزگار بوون له دیکتاتوریه ت، شه قامه کان جمه یان
دیت له و خه لکانه ی گورانی بو ئازادی و دیوکراسی
ده لین. چاوه کانم پر دیمه نی هه شاماته که فرکان
فرکانی دزینی شمه ک و کالای داموده زگا
حکومییه کانن. له و خه لکه داخ له دلانه ی به پیله قه و
تف باران، نیشتوونه ته سهر وینه و بتهکانی سه دام.
له په نجه ره ی ژووره که مه وه، که ده روانیته سهر
شه قامیکی دریژ، چه ندین تانک و سهر بازی ئه مهریکی
ده بینم که خه لک په یتا په یتا گولیان بو هه لئه دهن.
به سهر دووکان و باله خانه کانه وه ئالای رهش و سور
و سهوز ده شه کینه وه. منیش له ئازاری جه سته مدا
نغروم، له بیکه سیدا بی دهنگ فرمیسیکی گهش و

درشت دهرپيژم. خوښحالی جه ماوهر، به دنيای پاش سه دام زوړی نه خایاند و کوشتن و تیرور بووه دیاردهیه کی روژانه ی به ربلاو. سه ره تا به کوشتنی پیاوani رژی می پیشوو شه قام و کولانه کان پر بوون له په له ی سوور. دواتر بوو به شه ری ناین و مه زه ب. شیعه و سوننه که وتنه گیانی یه ک، روژانه سه دان له یه کتر ده کوژن. به غدای پایته خت بووه ناوه ندی جه نگی گرووپگه لی جیاواز جیاواز. عیراق که وته نیو جه نگی ناوخوو و روژانه چه ندین ئوتومبیلی بومب ریژکراو له شوینه جه نجاله کاندای ده ته قنه وه، به لیشاو خه لک ده بنه قوربانای.

هر زو منیان له خه سته خانه فریدایه دهره وه. روژانه دهیان مروقی که له پاچه ده هینران، جییه ک بو ئه وه موو قاچ و ده ست په ریوانه نه نه بووه وه. مارینزه کانی نه مه ریکا، له ترسی تیرور و ته قینه وه ی مین و ئوتومبیلی مین ریژکراو، به هه موو لایه کدا ده سترپیژیان ده کرد. روژ نه بوو چه ندین خه لکی مه دهنی و داماو نه کوژن. نه و جا نه وان به تومه تی تیرور، خه لکیان ده په ستایه نیو زیندانی نه بوو غریبه وه. بی ده ست و بی قاچ، دیسانه وه که وتمه وه سه ر شه قامه کان، وه ک کرم به زه ویدا ده خشام. نه مدد زانی به ره و کوی بروم. منی بی ره گ و بی ناسنامه، منی باوک عه ره ب و دایک کورد، ده بی سه ر به چ لایه ک و

چ دنيايهك بم. روو له كام بهرهيان بنيم باستر و سهلامهت تر ده بم؟ يان هر دوو لايان بي هيچ لپرسينه وهيهك وهك گاي قوچي قورباني سهرم ده برن و ته ويلم به موري كوفر و گومرايي ده سوتين. كه وتمه هاوشاني سهدان مروقي خوم ئاساي بي لانه و مال، شيت و تيكشكاو، ئهوانه ي له زيندانه قوول و تاريك و ترسناكه كانه وه، يان له شيتخانه كانه وه هاتبوونه دهره وه. پاش ئه وه موو ساله هيچ شوين و دهره تانيكيان نه بوو رووي تيبكه ن. تا ئه و كاته ي گروپيكي شيعه منيان گرته خويان، خزمه تي زوريان كردم، منيان به حوسه يني ژير چه پوكي زولمي به عس چواند. كردميانه ئارمي مه زلووميهت و ميژووي دريژي قورباني مه زه به كه يان، وهك هيماي بي مافي و يه خسري و برينداری خويان پيشاني هه موو دنيايان ئه دام. ده يانخسته سهر مينبه ري مزگه وته كان، وهك نه وه ي غه در ليكراوي "اهل البيت"، به دم لاوانه وه ي جه رگبره وه بو حوسه ين، هون هون له به رامبه رم ده گريان. له ريپوان و خوپيشاندان و ياده پيروزه كاندا، منيان له پيشي پيشه وه ده خسته سهر شان، به دوامدا هوتاف و دروشم و جنيويان به دهنكي به رز و پر قين و تورپيه وه ده وته وه. جه سته يان به رهنكي خوين سواغده دا و به دوامدا

حه شاماتی زۆر و ریزی دريژ دريژ له پياوی پشت و
سینگ رووت، به زنجير و چه پۆک له خۆيان دها و
ده گريان. ده گريان و نمايشه که وابوو که منيش به
تاقه دهسته کهم، به ریتمیکی هونه رییانه به سینگه
رووته کهمدا بکیشم و شلپه ی بگاته گویى ئەو
خه لکه ی به مبه روئه و به رى شه قامه که که هۆن هۆن
ده گريان.

شه و و روژ من له کونجیکی بچووکی
حوسینییه که دا ژيانم به سه ر ده برد. مجیور و
سه ردانکه ران خواردن و خواردنه وه یان بو ده هیتام .
ته نانه ت بو ئەوه ی بیزاریش نه بم، نیژگه له یه کی گه وره
و زۆر باشیان بو هینابووم. منيش شه و و روژ وه ک
شه مه نه فه ر دوو که لم لیبه رز ده بو وه وه. هینده م
هه ریسه ی خیر و بۆنه کان هه لقوراندبوو، خرت و
قه له و ببووم. خزمه تی باشیان ده کردم. له به رامبه ردا
ته نها هینده م له سه ر بوو له ریپیوان و یاده کاندا له
به رز بگريم و شیوه ن بکه م و به خۆمدا بکیشم.

جار چاره ش، پاک و جوان ده یانگوریم،
ده یانخسته مه به رده م کامیرای تیقیکان و پیشانی
ته واوی ولات و جیهانیان دهام. باسی خوینرپیژی و
سته مکاری رژیمی پیشوویان ده کرد. منیان وه ک
قوربانیه کی ده ستی زولم و سته می ئەوان پیشانده دا.
ته نانه ت ناویشیان گۆریبووم به ئەبوو حوسه ین. به

كورتى وەك بووكەلەيەك بە ئارەزووى خۆيان و
چۆنيان بويستايە ئاوا ھەليان دەپەراندەم.

رۆژيەك چەندە مامە بەسەر و جبە پۆشيك ھاتنە
سەردانم، زۆريان پيادا ھەلدام. پييان وتم تۆ لە
مەرتەبەي پياو چاك و ئەوليكانى، تۆ يەكەم كەس
دەبى كە ئىمام مەھدى، چاوەروانكراو دەبينى. ئەو
كات بە دوو قاچى تۆكەم و پيرۆزەو، دوای
دەكەويت و دژى زولم و ناعەدالەتى جيهان
دەجەنگيت. لەگەل ئەو شەدا خەمت نەبيت، ئيمە
ناردوومانە لە خۆرئاوا، دوو قاچ و دەستيكي
دەستكردى ئالتوونيت بۆ بيت. خەمت نەبيت
دەتكەينەو بە پياويكى سپوساغ، وەك جارى جاران
دەتكەينەو خاوەنى دوو قاچ و دوو دەستی پر
جوولە.

رۆژ دوای رۆژ جەنگى ناوخۆ و تەقینەوھى
ئۆتۆمبيلي بۆمب ريژكراو توندتر و زياتر دەبوو.
بەردەوام دەنگى ئەمبولانس دەھات. تيرۆر و تۆقاندن
و فراندنى خەلك، دۆزينەوھى تەرم و سەر و دەست
و قاچى براو، رۆژانە و بەردەوام بوو. كەس لە سەر
و مال و حالى خۆى ئەمىن نەبوو. ئەوھى دەيتوانى لە
ولات ھەلدەھات و سەرى خۆى ھەلدەگرت، ئەوھى
دەمايەو، لە ھەموو چركەيەكدا چاوەرپي مەرگ بوو.
خەستەخانەكان پر ببوون لە تەرمى ھەلا ھەلابووى

بئى خاوهن، پىر بېوون لە برىندارى دەست و لاق
پەريو.

جەنگى ناوخۆ دار و بەردى پىكەو دەسووتان،
وەك ماشىنىكى زەبەلاح، وەك دەراسە رۆحى مروقى
دەدورىيەو. ھەر بە پىي سەرژمىرىيەكى گۆقارىكى
برىتانى، لەرۆژى داگىركردنى ئەمەرىكاو تا سالى
۲۰۰۶، ۶۵۰۰۰ ھەزار عىراقى كوژراون و بوونەتە
قوربانى.

بەيانىيەك، لە رىورەسمىكى گەورە و فراواندا، لە
قافلەيەكى درىژى ماتەم گىرپىدا كە روو و مەزارگەى
ئىمام كازم بە گريان و لەخۆدانەو دەجمائىن.
حەشاماتىكى زورمان لى كۆببوو و بەمبەروبەوبەرى
شەقامەكەو لىيان دەروانىن. لە پىر لە نىزىكانەو
نالەيەك ھات. ھەر ھىندە و ئىدى من چوومە ھالى بئى
ئاگابىيەو.

سى رۆژ دواتر كاتى لە خەستەخانە
بەخۆھاتمەو، وتىان بە ئەعجووبە رزگارت بوو.
گرنگ نەمردووى، لە دەستدانى چاويك ھىندە كىشە
نىيە و چاويك سەروزيادە بو ژيان كردن. وتىان تو
پياو چاك و ئەھلى بەيتى، خۆشەويستى ئىمامى دوا
رۆژى بوئے نەمردى، ئەگىنا ئەوانى لەگەل تودا بوون
ھەموو گەيشتە دوا پلەى بالاي خويان و شەھىد
بوون.

ديسانه وه مامه وه بۆ سه گه سه گه ی ژيان، به تاچه
 چاويك و تاچه دهستي كه وه و بي قاچ، به سيمايه كي
 قيزه ون و ترسناكه وه، ته نانه ت زاتي ئه وه م نه بوو له
 ئاوينه دا ته ماشاي خوم بكه م. ريش و سميلاكي پر و
 سپي، سه ريكي ساف و لووسي بي موو، لووتيكي زل
 و جي چاويكي كويزه وه بوو، له هه موو شتيك
 ده چووم ته نها مروف نه بيت. سه گ و به راز و
 كه متيار له من زياتر هه ست و شعوريان ده جوولان.
 به جوړيك كه لكي باخچه ي ئاژه لانيشم نه بوو، چونكه
 ده بوومه مايه ي شهرم و قيزليها ته وه ي ته ماشا كه ران.
 كه چي به و حاله شه وه هيشتا نه خودا و نه عه بده كاني
 ده سته ردارم نه بوون. له جهنگي به ناو دژ به تيروردا
 و بۆ وره به رزكردنه وه و هانداني خه لكي زياتر به
 چهك هه لگرتن، دژي گروپه چه كداره كاني به رهي
 به رامبه ر رايپچي به ره كاني جهنگي به ناو دژه
 تيروريان كردم. گه رچي من به كه لكي جهنگ
 نه ده هاتم و ده ست و قاچي به شداري كردنم نه بوو.
 به لام ئه وان وتيان، وهك ئاماژه و هيماي حه قيقه تي
 مه سه له ره واكه مان، وهك به لگه ي ئه وه هه موو
 سته مه ي به دريژايي ميژوو دهره قمان ئه نجام دراوه،
 تو ده بيت له گه لماندا بيت. بووني تو وهك قوربانويه كي
 پيروژ بۆ ئيمه هيز و تينه، پشت و په نايه، گري

به‌رگری و قاره‌مانیه‌تیمان تیادا گه‌وره‌تر و زیاتر ده‌کات.

خستمیانه سهر عاره‌بانیه‌کی که‌مئه‌ندامیی و ئالایه‌کی گه‌وره و ره‌شیان خسته‌تاقه ده‌سته‌که‌مه‌وه. وتیان که‌تفه ده‌ستی پیکرد، ئالاکه به‌رز راگره و با بشه‌کیت‌وه. هیزه‌که‌ی ئیمه ده‌بوايه هیرش به‌رنه سهر گوندیک که‌که‌وتبووه ژیر ده‌سه‌لاتی ئه‌و تیرورستانه‌ی به‌رده‌وام له‌ویوه ئوتومبیلی بومب ریژکراو یان خوکوژیان لیوه ده‌نارده‌ناو پایته‌خته‌وه.

گوندیک بوو که‌وتبووه نیو باخی چر و بی پایانی دار خورماوه. شه‌ر ده‌ستی پیکرد، له‌هه‌موو لایه‌که‌وه ده‌نگی ده‌سرپیژ و گولله ده‌هات. له‌سه‌ره‌وه هه‌لیکوپته‌ر بوردوومانی ده‌کرد. له‌خواره‌وه‌ش به‌گولله‌هاوه‌ن نیو گونده‌که‌یان داگرته‌بووه. منیش هاوشانی ده‌یان سه‌رباز و چه‌کدار، به‌ره‌و پیشه‌وه هه‌لمه‌تمان ده‌برد. کاری من له‌نیو ئه‌و فیشه‌ک بارانده‌ا، ته‌نهما به‌رز راگرتنی ئالا ره‌شه‌که‌بوو. زوری نه‌مابوو به‌خومان و تانک و می‌کزه‌مینیه‌ دوشکه‌کانه‌وه بگه‌ینه نیو گونده‌که‌، کاتی له‌پر تانکی‌کمان به‌هوی مینی‌که‌وه چوو به‌ئاسماندا وه‌پروون به‌هه‌پروون بوو. له‌گه‌لیدا و له‌ماوه‌ی چاو ترووکانیکدا، له‌نیو مال و باخه‌خورماکانه‌وه،

سه‌دان چه‌کداری دوژمنمان لی هاته ده‌ست و ئاگر بارانیان کردین.

ئیمه شکاین و ئه‌وه‌ی کوژرا کوژرا، ئه‌ویشی هه‌له‌هات هه‌له‌هات. ته‌نها خۆم مامه‌وه، به‌سه‌ر عاره‌بان‌یه‌کی که‌مه‌ئەندامانه‌وه که به‌رز به‌رز ئالایه‌کی ره‌شم به‌تاقه‌ده‌سته‌که‌م گرتووه. خۆ من قاچی هه‌له‌هاتم نه‌بوو، به‌ناچاری ئالاکه‌م فری‌دا. له‌جیگه‌ی خۆمدا بی جووله‌چاوه‌ریم کرد تا فیشه‌کینک بی‌ت و رزگارم کات له‌ژیان، فیشه‌کینک نیو چاوم کون کات و پشته‌سه‌رم هه‌له‌ته‌کینیت.

ئیت‌ته‌واو ئه‌وه‌مردن گه‌یشت، ده‌گه‌ریمه‌وه‌بو لای سه‌عید، بو‌لای برا جومگه‌که‌م، ئه‌و برایه‌ی هه‌ر له‌سه‌ره‌تاوه‌جیی هیشتم و ئاماده‌نه‌بوو وه‌ک من هه‌زاران جار بم‌یت. بارته‌قای هه‌موو دنیا ئازار بچیزیت له‌پیناو ژیانیک و هه‌ناسه‌یه‌کدا به‌تامی ژه‌هری تال. ئوخه‌ی وا مه‌رگ گه‌یشت، بو‌ئه‌به‌د رزگار ده‌بم. مردن چیه‌؟ ته‌نها ساتیکه، ئازاریکی تیژ تیپه‌ره و گه‌رانه‌وه‌ی یه‌کجاره‌کیه‌بو‌لای سه‌عید. به‌خه‌یالی مه‌رگه‌وه، سه‌رم به‌رز راگرتبوو بو‌فیشه‌کی ره‌حمه‌ت. به‌لام له‌وه‌موو فیشه‌که‌هیچی به‌ر من نه‌که‌وت. له‌وه‌موو ته‌قه و ده‌سرپه‌ژه، له‌فیشه‌که و گیزه‌ی فیشه‌ک، هیچی به‌نسیبی من نه‌بوو. له‌بری مه‌رگ، دیلی هات. زیتوزیندوو که‌وتمه‌نیو چنگی

دوژمن. بووم به دیل، دلیک که پر به گهروویان به
دهورمدا پیده که نین و هاواریان دهکرد:

"ئه مه چ جهنگاوهریکه، چ یه خسیریکه ته نانه ت
دهست و قاچیشی نییه که له پچه ی بکهین؟!"

وهک شتیکی عهنتیکه لییان دهروانیم، به سه ره
نیزه ی چه که کانیا ن تیوه یان دهژه نیم و قسه ی سووک
و جنیویان پیده دام، قه شمه رییا ن پیده کردم. هاواریان
دهکرد: "وهرن ته ماشای سه ربازی ئیبلیس بکه ن!"

له گه ل مندا، چه ند دلیکی تریش هه بوون که هه ر
زوو، له مه ی دانی جهنگه که دا، گو شاو گو ش وهک
ئاژهل سه ریان برین. گه رچی من له میژه حه زم له
مه رگه، به لام بینینی ئه و سه ر برینانه و ته وژمی
خوین و لرخه لرخه ی دوا هه ناسه ی خوینینی
قوربانیه کان، زمانی لاکردم. له سامناکی و ترسناکی
دیمه نه که دا که سه ری مندالی سپی ده کرد. دانه چۆقه م
پئ که وت و بهر تا قه چاوه که م ره ش داگه را، له هوش
خۆ چووم.

نازانم چه ند بی ئاگا بووم، کاتیک به ته وژمی
ئاویکی سارد که رژا به سه روگو یلاکما، له گه ل له تر و
هه ناسه یه کی ساردا، به ئاگا هاتمه وه. هه ر به سه ر
عه ره بانه که مه وه له ژوو ریکی گه وره دا، خرابوومه
به رده م پیاویکی ریش دریزی به و یقار، پیاویکی که ته
و زل، ناوشان پان، چوارمشقی دانیشتبوو. پشته وه ی

یهک پارچه کتیبی قه‌به قه‌به بوو، که به‌سه‌ر یه‌که‌وه
هه‌لچنرابوون. قورئانیک له به‌رده‌میدا والا بوو، به
دیواره‌که‌شه‌وه ئالایه‌کی سه‌وز هه‌بوو. که‌تیا‌یدا
شمشیریک و له ژیر شمشیره‌که‌شدا به‌خه‌تیکی
گه‌وره نووسرابوو.

" دولة مجاهدین الله."

پیاوه سامناکه‌که، که‌وته قسه‌کردن. به‌ده‌نگیکی
گر و ریتمیکی خاو، به‌پرسیاری زور دایگرتمه‌وه.
منیش به‌شهرم و ترسه‌وه، کز و سه‌ر شور و ه‌لام
ده‌دایه‌وه. سه‌ره‌تا پرسپاری ناو و شوینی له‌دایک
بوون و خیل و عه‌شهرتی لیکردم، پرسپاری هوکاری
له‌ده‌سدانی قاچ و ده‌ست و چاوم، پاشان وتی: "تو
چی ده‌که‌ی له‌نیو سوپای رافزی و مورته‌د و
موفاقیندا؟"

وتم "نازانم، نه‌وان منیان خسته‌سه‌ر نه‌م
عاره‌بانیه و ئالایه‌کیان دایه‌ده‌ستمه‌وه و خستمانه
پیشی خوین، بی‌گوناهم، بی‌ویستی خوم بو ئیره‌یان
راپیچ کردووم."

به‌گالته‌جاریه‌وه پیی وتم: "نا‌هینده‌ش بی‌گونا
نیت، به‌لام جاری نازانم و بوم روون نییه‌بو
که‌سیکی وه‌ک تو و به‌م حاله‌وه، شه‌ری خودا چ
سزایه‌کی داناوه. سه‌رمان نه‌بریویت چونکه
حوکه‌که‌ت جاری روون نییه، که‌سیک به‌م حاله‌ی

تووه و به ئالای کوفرهوه دهبی چۆن مامه له بکریت!
دهبی ئەمشه و به هه موو ئەم کتییی فیه و شه رعه نه دا
بچمه وه، تا به پیی ویست و ئیراده و شه رعی خودا
حوکمت بدهم."

شه وه که ی هه ندی خوار دنیان پیدام و له ناو
ژووریکی بچکۆلانه دا ده رگیان له سه ر کلۆم دام. له
نیو تاریکیدا هه تا توانام هه بوو، هه تا دل و دروونم
خواستی، به دهنگی به رز بو کلۆلی و نه گبه تی خۆم
گریام. هینده ی سه د چاو، له تاقه چاوه که مه وه
فرمی سک هاته خوارئ. سه ره تا له ژووره کانی
ته نیشتمه وه، چه ند دهنگیک هاواریان لی به رز بو وه وه.
به جنیو و قسه ی ناشرین داوایان لی کردم که کر بم و
چیتر به گریان به سویکه م ئازاری رو حیان نه دم.
به لام من باکم پییان نه بوو، بو خۆم ده گریام،
که فوکولی ئازاری ناخم بوو هاواری ده کرد. وه ک
لیدانی دلم، هه ناویشم خو به خو لرفه و هاژهی
ده هات و نه مده توانی به ریان پی بگرم. جگه له شین
چیم هه یه و چی ده زانم، جگه له گریان چ ئاماژه یه ک
هه یه تا ببیته به لگه بو زیندوو یه تیم!؟

زۆری نه برد دهنگی زیندانییه کانی تر له
سه رزه نشت و جنیوه وه گوڤا بو نوزانه وه، پاشان
وه ک من بوون به گریانی به رز و به کول.

سات دواى سات دهنگهكان زياتر و زياتر دهبوون،
دهيان گهرووى زيندانى نيو تاريكى پر به زيندانهكه
دهياننالاند. كور و ژن و دايك و باوكى خويان
دهلاواندهوه. نركه و نالهان، زريكه و هاوارمان، وهك
ههورهگرمه بهرز و توقينه ر بوو.

بو دووهم جار، راپيچى بهردهم قازيبهكهيان
كردمهوه. بهردم يارى كردن و دهستهينان به ريشه
دريژ و خهناوييهكيدا، پيى وتم: "تا ئيسته كهس
هيندهى تو ماندووى نهكردووم، ئەمشه و به هوى
مهسهلهى تووه نهوستووم، تا بهرهبهيان لاپهريه
ئەم كتيبانهم ئەمديووديو كردووه. بو دوزينهوهى
حوكميك، يان جوورى سزاكەت. بهلام لهوه دهچى بو
برياردانى تو پيوستمان به ئيجتihad بيت."

به بى ترس پيم وت: "پيوست به خومانوو كردن
و ئيجتihad ناكات، سهرم بپرن و تهواو."

هر هيندهم وت، بهرزه پي بوم ههستا و نهپاندى
بهسهرما: "ههى كافرى مهلعوون، رافزى بى ئابروو،
بى شهرف، بو كوشتتمان هاتوووت و گووى زياد
دهخويت. تو وائەزانى ئيمه به ئارهزووى خومان
مروڤ سهر دهبرين؟ وائەزانى ئيمه پياو كوژين؟!
ئيمه تهنهعهبد و مواهيدي خوداين، شهرع و
ياساى خودا چى دانابى، ئيمه ئەوه جييهجى دهكهين.
ههرچى دهيكهين شهرعى ئيسلامه، تو دتهوى ههر له

به گريان و دهموپلی پر خوینه‌وه وتم:

"ئه‌ی حوکمی من چیه، خودا هوار؟"

که‌میک هیور بووه‌وه و وتی:

"مه‌ترسه، له هه‌موو حالیکدا شایه‌نی مردن نیت،

ره‌نگه به ده‌ست برینیک رزگارت ببیت."

هه‌ر واش‌بوو، دوو روژ دواتر و به تو‌مه‌تی

هه‌لگرتنی ئالای کوفر و رافزی و لایه‌نگری حوکمی

تاغوت، به به‌رچاوی خه‌لکه‌وه، ئه‌و تاقه ده‌سته‌ی

که مابووم، له ناوه‌راسته‌وه قرتانديان. هه‌رچی گریام

و پارامه‌وه، که هه‌ر ئه‌و تاقه ده‌سته‌م هه‌یه مه‌ییرن.

بمکوژن له‌وه باشتره، ئاخ‌ر ئیتر چو‌ن ئاو و نان

بخو‌م؟ چو‌ن تارات بگرم؟ زورم وت، به‌لام که‌س

گو‌یی پی‌نه‌دام، وه‌ک خو‌یان وتیان. یاسا و شه‌رعی

خودایان به‌سه‌رمدا جیه‌جی کرد. ده‌ستیان له

ئانیشکه‌وه، به‌ته‌وریکی گه‌وره و تیژ برییه‌وه. دوا‌ی

برینه‌وه‌که‌یش هینده‌ی پی‌شتر و زیاتر ده‌سته‌ودامینیان

بووم، تیمارم نه‌که‌ن و لی‌گه‌رین به‌ئازار و خو‌ین

له‌به‌ر رو‌شتنه‌وه دوا هه‌ناسه‌ بده‌م و بمرم. ئه‌وه‌شیان

پی‌ ره‌وا نه‌بینیم و ری‌گه‌ی مردنیان لی‌ به‌ستم. له

دوا‌ییشدا، له‌گه‌ل چه‌ندین سه‌ری بر‌او و لاشه‌ی

بو‌گه‌ندا، فری‌یان دامه‌ پشتی پیکابیکه‌وه و له‌ دوور، له

نیو ئه‌م سه‌ره‌نو‌یلکه‌ گه‌وره‌یه‌دا هه‌لیان‌رشتم.

رادیۆكەم نووزەه‌ی تیا نه‌ما و خۆم كووتا بۆ
دەرەوه. هەر كه له كونه‌كەم سه‌رم هینایه دەرەوه،
چاوم كه‌وته سه‌ر شتیکی سپی، كه به زه‌وییه‌كه‌دا
رژابوو. زهنده‌قم چوو و خیرا و پاشه و پاش
كشامه‌وه دواوه. ته‌زوی ترسیك، هه‌ناسه‌ی سوار
كردم و خۆم كړ و مات كرد.

پاش قه‌ده‌ریك، له قاقای پیکه‌نیندا، به ده‌نگی به‌رز
كه‌وتمه گه‌توگۆی خۆم: "باشه گریمان خوییش بی‌ت،
خۆ من كرمه لیه نیم تا بتویمه‌وه!"

هینده به زه‌ویدا خشاوم، بۆ چه‌ند ساتیك خۆم
لی بووه ئەو كرمه لیقانه‌ی به مندالی دایك‌م له نیو
حه‌وشه و هه‌مامه‌كه‌دا خوی پێدا ده‌كردن و
كرمه‌كانیش له جیگای خۆیاندا، وه‌ك په‌شمه‌ك
ده‌توانه‌وه.

من چ به‌د حال‌م، چ ترسنۆكم، به هه‌موو عومرم
هینده‌ی ئەم چه‌ند ساله‌ شاد و دلخۆش نه‌بوومه.
كه‌چی خه‌ریكه له خۆمی تیك ده‌ده‌م. هه‌موو عومرم
ته‌مه‌نای مردنم كردوو، سه‌دان جار له قوولایی
ناخمه‌وه هیوای مه‌رگم خواستوو و نه‌مردوو.
ئێستا كه له نه‌شه‌ی عه‌شقدام، ترس خه‌ریكه ته‌فره‌م
ده‌دات. نه‌گه‌ته‌ی ته‌واو، من به هۆی سه‌له‌واوه، پڕ پڕم
له ژیان، له خۆشه‌ویستی، ئیتر ده‌ست و قاچی من
ئوه، هیوا و شادی من ئوه. ئیدی من بنیاده‌میکی به

زهوق و به وره و به به ختم، ئارام و ئاسووده و پپر
عه شقم، دلم هیندهی سه د قاچ و دهست و چاو به
گور و تینه. سه رشار و که یفساز، یه که مین و
گه وره ترین عاشقی نیو ئەم سه ره نوئیکه منم.

شاد و به که یف، به ره و ده ره وه خووم کووتا. عه موو
ره زوان دهنگی لیته لبری: "به یانیت باش دووره گ،
ببوره توژی به ره له ئیستا سه لوهی کچم، ئەم
شه کرهی رشته به ره ماله که ت، گوناھی ئه ویش نه بوو،
فه قیره عه لاگه که ی درا."

"گوئی مه ده ری عه موو گیان، کیشیه که نییه،
گهرچی چاک ترسام و وامزانی خوئییه، قه ینا شه کر
شیرینییه."

بو ئەو وام وت و له دلی خو شمدا وتم:
"قوربانی ئەو پاته لاستیکه دروانه ی بم که به
به رده م که لاوه ی مندا تیپه ریون. قوربانی ئەم
به ره به یانه هاوینه یه بم که به ناوی یار دهست
پیده کات." عه موو ره زوان دیسانه وه وتی:

"چایه کی دوو غه زالی خو شم ده م کردووه، نزیک
به ره وه با دوو چای گهرم و دوو سیگار به با که یین،
ژیان ههر ئەو دووه ی تیا ماوه." چمکی دزداشه سپییه
چلکنه که ی خستبووه نیو قایشه ئەستوره که ی
که مه ری که شلپه ی دههات له ئاودا، کاتیک ئاورم بو
لای چه پی خووم دایه وه راچله کیم. تهرمیکی باریکه له ی

رهقهه لاتوو به سهر كه وه مووجه ميده كه وه بوو. ئه وهى
عه موو ره زوان وهك تهخته شوو بو شووشتنى ته رم
به كارى دههينا. تهرمى پياويكى باريك و دريژ، ههر
دوو قاچى له سهرووى ئه ژنويه وه ريك و رهق
له سهر مووجه ميده كه وه هاتبوونه ده ره وه، له
بو شـــــــاييدا ره پ وه ســـــــتابوون.
رووم كرده عه موو، به سه رسو پرمانه وه ليم
پرسى: "ئه وه جه نازهى كئيه؟!"

به دهم چا تيكر دنه وه وه لامى دامه وه: "عه واده شيته،
ئه م به ره به يانه به مردوويى دوو زيو يانه ته وه. "
ئاي خودا عافووت كات عه وادى نه گبه تى كورى
نه گبه ت، خوات له گهل عه واد گيان، ئه ي داماو.
خه لكى ده لين دهميگ سال بوو عه واد، ليره ده ژيا. له
نيوان ئه و دوو بو ريبه زه به لاحه ي نه وته دا كه تا چاو
هيزى بينينى هه بى به سه ره نو يلكه كه دا كشاوه. هه ندى
چينكو و ته نه كه ي سهر يهك نابوو، شه وان له ژيري دا
ده نووست. به روژيش به رده وام به پارچه ئاسنيك
دهيكي شا به بو ريبه ئه ستوره كه دا و ته ق... ته ق... ته ق...
ههر ته قه ي ده هات. به چاو يش ده ير وانيه تا وه رى
زه به لاحى كاره باكه و له بهر خو يشيه وه له سهر يهك
جنيوى ده دا.

روژانه خيره ومه ند، له وهى به ده ستيان دههينا له
زبله كه دا، كه ميكي شيان به و ده دا، ئيتر ئه مه حالى بوو.

ئەو ھەتتا بوو ھەتتا جەستە يەككى رەقى بى رۇح و بە يەك
 جارەكى لەم دنيا پيس و بۆگەنە رزگارى بوو.
 رۇژىك خزمىكى ئەم عەوادە، تاويك لاي دايە ژىر
 ساباتەكەى عەموو رەزوان و حىكايەتى ئەم شىتە
 مردووى لە نووكەو ھە بۆ گىراپنەو ھە.
 عەواد لە مېردمندايدا، رۇژى بەو ئەندازيارانەى كە
 ناو ھە ناو ھە دىنە گوندەكەيان و خەرىكى نەخشەدانان و
 گوايە شوپىنى عاموودى كارەبا ديارى دەكەن. تا ھىلى
 كارەبايان بۆ رابكيشن دەلەت، ئىو ھە ئەم سى سالە
 نەخشە دەكيشن. تا ئىستا چاومان بە كارەبا
 نەكەوتوو ھە، ئىو ھە درۆ دەكەن، كارەبا بگاتە ئەم كىرەى
 من، ناگاتە ئەم گوندە! دە سال دوواتر عەواد لە
 لايەن دەزگاي ئاسايشى بەعسەو ھە، بە تۆمەتى ئەندام
 بوون لە رىزەكانى حىزبى شىوعيدا دەستگىر دەكرىت
 و بى سەروشوپىنى دەكەن. خزمەكەى دەپوت، لە
 زىندان دەيخەنە ژىر ئەشكەنجەى قورسەو ھە، بەلام
 ئەو ھىچ نادركىنى. دواچار ئەمنەكان پەنا دەبەنە بەر
 دپندەترىن ئەشكەنجە، كارەبا، لە كىرى دەدەن.
 جەللادەكان توشى شوک دەبن، كاتى دەبين لە برى
 ھاوار و نالە، قوربانىيەكە بە دەنگى بەرز، قاقا
 پىدەكەنى. جەللادەكان بەسەر سوپمانەو ھە دەورى
 دەدەن و پىي دەلەن. بەچى پىدەكەنى، خۆ تۆ خەرىكە

دەمریت؟! عەواد ھەر بە دەم پیکەنینه وە دەلی. وا
 کارەبا گەیشتە کێرم و نەگەیشتە ئاواپیە کەمان.
 ھێندە کارەبای لی دەدەن، تا ئێقلی لە دەستەدا و
 بە شیتی بەرەلای سەر جادەدی دەکەن.
 پاش چا خواردەنەو، عەموو چوووە لای
 تەرمەکە و بە چەند لافیتە یەکی پەر دروشمی مافی
 مروّف، کفنی کرد و دای بە کۆلیدا، بردی بو ناستن.
 منیش بە دەم چا خواردەنەو و بە با کردنی
 دووکەلی جگەرەو، چاوم بڕیە پینشی خۆم.
 سەگوردانیک ھەتا چاوی بکردایە بە دەشتاییدا
 کەشابوو. لە دەیان لاوێ دووکەلی سپی و رەش ملی
 ئاسمانیان گرتبوو بەر. گرد و تەپۆلکە ی زبڵ وەک
 چیا ی بەفرینی جەمسەری باکوور ھەلکشابوون،
 سەدان و بگرە ھەزاران قەلەرەشکە قاغە قاغ و بالە
 فرەیان بوو. روو بە ھەر لایە کدا وەرگێری، چەندین
 سەگ و پشیلەت بەرچاوی دەکەوین، ئەوانیش وەک
 مروّفەکان ویلن بە دوا ی شتیکدا خۆیان پێ تیر
 بکەن. ملیۆنەھا مێشوولە و مێش و مێرووی ھەمە
 جۆر، ھەمە قەبارە تیکچەرژاوان. سەدان گێژەلۆکەیان
 لە ھەوا بۆندارە کەدا خولقاندوو. بۆنی نایلۆن و
 پلاستیکی سووتاو، ھەوایان قورس کردوو. بەسەر
 بۆرجی بەرز و زەبەلاحی تاوہری کارەباکەو،

سەدان بالەندەى ھەمە چەشن، لە قەلەپرەشكە و كۆترە
بارىكە و دالى لاك خۆر ھەلنىشتوون.

بەو بەيانىيە، سەدان كىژ و كور و منداڵ و پىر،
پەرشوبلاو بە نىو زبلى تەر و پر بۆندا، وروژابوون
و دەگەرەن. تووژالىكى چر و پىس ئاسمانى ناوچەكەى
داپۆشى بوو، ژاوه ژاوى دەنگى زۆر و غەلبەغەلب و
قەرەقەشە، گووى كەر دەکرد.

ئىرە دنيايەكى ترە، دنيايەك ھاوشىوھى دنياى
قالوئىچەكان، ئەوانى لە ئەزەلەوھ گوو خردەكەن، ھانكە
ھانك و تەپاوتل پالى دەنن. ئىرە رەنگە گەورەترىن
زبلدانى دنيايەت، تا چاو بر بكات ھەر زبل و پىسىيە.
شويىنى فرىدانى ماشين و تانك و جبەخانەى
تىكشكاوى جەنگەكانە كە تا دوور دەبينرين. شارىكە
يا ولاتىكە بو خوى.

چوار سال بەر لە ئىستا، كاتى منيان لىرە فرىدا،
ئىرە ھىندە گەرە و فراوان نەبوو. عەموو رەزوان
دەلەت: "پىشتر تا سەردەمى بەعس، روژانە يەك دوو
سەيارە دەھاتن و زبليان دەرشت. بەلام لەگەل ھاتنى
ئەمەرىكىيەكان، وردە وردە بزىوى ئىمەش باشتەر بوو.
روژانە دەيان سەيارەى خۆلە عەمەلە دىن و زبل
دەپىژن. برۋانە نىوھى زىاترى ئەو زبلەى ئىستا
دەپىژرىت، بوئلە ئاو و كولا و شووشەى
مەشرووبات و كارتونى جگەرە و شمەك و ئامىرى

کاره‌بایی مالانن. ولاته‌که بۆ خۆی بوو‌ته زبڵخانه‌ی دنیا، له هه‌موو لاوه پێسی تینفری دهریت. وابروات زبڵ هه‌موو عێراق داگیر ده‌کات.

چوار ساله من گیانیکم به‌م پیاوه عه‌گال به‌سه‌ره پیره‌یه، هه‌تا بلی بۆم باشه، سه‌ر راست و به‌ته‌قوا و له‌خودا ترسه، خۆی و هه‌ر چوار کوپ و سی کچه‌که‌ی هه‌موو روژیک له‌به‌ره‌به‌یان‌وه دینه‌ئهم سه‌گوردانه و تا ده‌مه و مه‌غریب به‌نیو زبڵه‌کاندا ده‌گه‌رین. شت کو ده‌که‌نه‌وه و سه‌رله‌نوێ ده‌یبه‌نه‌وه نیو بازار و ده‌یفروشنه‌وه به‌خه‌لکی هه‌ژار. به‌م جووره رزقووزی خۆی و مال و مندالی دابین ده‌کات. هه‌میشه ده‌لی:

"خودا نه‌ییری، مروّف نابێ زور داوا بکات، که‌م و چه‌لال بۆ ئهم دنیا و ئهو دنیاش نیعمه‌ته، زور و چه‌رام، مایه‌ پووچییه و ریسوایی له‌دوایه. خودا ئیره‌مان بۆ به‌یلت، له‌هیچمان که‌م نییه."

هه‌موو دره‌نگانی روژیک، لی‌ره له‌به‌رده‌م کونه گورگه‌که‌ی مندا، پیکه‌وه فه‌رده چلک‌نه گه‌وره‌کانیان له‌سه‌ر ئهم که‌ر و عاره‌بانیه شه‌ته‌ک ئه‌ده‌ن و ملی ری‌ی ماله‌وه ده‌گرنه‌به‌ر. به‌یانیان ده‌یان سه‌یاره دین و باره‌کانیان لی‌ره رو ده‌کن. ئیوارانیش ده‌یان که‌ر و عاره‌بانیه و تیکتوک و لوری و کۆله‌به‌ر، لی‌ره‌وه فه‌رده بار ده‌به‌نه‌وه بۆ ناو شار و نیو بازاره‌کان. جگه له

ههينى، هه‌ميشه ئيره جمه‌ى ديت له خه‌لك، له
قاووقيزى منداله ورتكه و كور و كال، بازارپكه بو
خوى. ده‌لاله‌كان هه‌ر ليره، قووتوى بيره و فافون و
پاته‌ى لاستيك و پارچه ئاسن و هه‌ندى شتى تريان
به كيلو لى ده‌كړنه‌وه، بارى ده‌كهن و ده‌رون.

ئيره جگه له‌وه‌ى شوينى كه‌سابه‌ته بو زور كه‌س،
شوينى نيسته‌جى بوون و دالده و په‌ناگه‌ى ژيانيشه
بو زورى ترى وهك من. به ده‌وروبه‌رى ماله‌كه‌مدا،
دهيان كه‌سى تر هه‌ن و ده‌ژين، به چينكو و له‌وح و
ته‌نه‌كه و خره به‌رد، كوخيكيان بو خويان چى
كردووه و له‌سه‌ر پاشماوه‌ى زبله‌كان ده‌ژين. هه‌موو
نيوه مروقى شه‌لوشين، يا تيكشكاو و ده‌روون
بیمارن، له‌و مروقانه‌ن كه‌ پيشتر له‌ نيو زيندانه‌ تاريك
و ترسناكه‌كاندا هاتوونه‌ته ده‌ر. يان به به‌رچاويانه‌وه
كه‌س و كار يان هه‌موو كوژراون، يان وهك من جه‌نگ
و ته‌قينه‌وه به‌شيك يا چه‌ند به‌شيكى جه‌سته‌ى
بردوون.

سه‌دان هو‌كار هه‌يه بو ئه‌وه‌ى مروف تاك و ته‌نيا
بكه‌ويته ناو ئه‌م دنياى زبله‌وه، بو ئه‌به‌د پشت بكا‌ته
ئاوه‌دانى و مروقه‌كان.

خوشبه‌ختانه ليره‌دا به‌ مه‌لائيكه‌ى كو‌نه‌ هاوپى
روژگارى سه‌ربازيم ئاشنا بوومه‌وه، مه‌لائيكه‌ ئه‌و
كو‌ره شاعيره به‌سراييه‌ى پر بوو له شيعر و

ئەدەبىيات. بىروانە ئەو تايە زەبەلاخانەى خستونىتە
سەر يەك، مالى ئەو، لەسەرەوۋە خۆى تىدەھاوئى و
لەژىرەوۋەش زەوئىيەكەى ھەلکەندوۋە، ژوورىكى خۆش
و پاكى تىدا دروست كىردوۋە. ئىستا ئىتر ئەو نە
دەخوئىنئەو، نە شىعر دەنووسىت. رۆژىك لىم
پىرسى:

"بۇ وازت لە شىعر ھىنا؟"

بە تەوسەوۋە ۋە لامىدامەوۋە:

"بۇ وازى لى نەھىنم؟ ھەزار رۆمان و دىوانە
شىعرم خوئىندەوۋە، كەچى لە ژيانمدا، جگە لە پىرسىارى
جەنگ و چەك و شتى تورەھات، كەس لە بارەى
ئەدەبەوۋە پىرسىارىكى لىنەكردم. كەسىك گوئى لە
شىعرىكم نەگرت!"

لەگەل ئەوۋەشدا ئەو كەمىك لە من خۆشبەختتەرە،
ئەو تەنھا قاچىكى لە دەستداوۋە، بە دارشەقىكەوۋە بەم
رۆژگارە بە پىچ و پەناى زبلى ھەلشاخاودا دەگەرئىت
و كەيف دەكات.

جگە لەو، ھەر بە رىزى مالەكەيدا، خانوۋىەكى تر
دەبىنرئىت. ئەو بىرىك جوانتر و سەرئىچ راکىشترە.
جۆرە تەلارسازىيەك و ھارمۆنىيەتىك لە رەنگ و
قەبارەيدايە. ئەوۋەيان، مالى دوو ھونەرمەند و
ئەندازىارىكى تەلارسازىيە. بەم رۆژگارە دەروانن و
گفتوگوۋ دەكەن، خەون و بەرنامەى ئەوۋەيان ھەيە،

سەرەنۆيلكەكە بکەنە مۆزەخانەيەکی ھونەريی. لە
کەرەسەي پيکدا ھەلپژاو، لە ھەتە ماشين و ئاسن،
قەبارە و شيۆە و شکی ھونەريی سەرنج راکيش
بخولقینن، (ئەمە پاش ئەوەي زبەلە کەلەکە بووھکان
تەخت دەکەن و لە شيۆەي باخچە دەپرازيننەوہ).

عەموو رەزوان، جگە لەو پارچە پليتە لووسەي کە
بۆ بەر سنگمی دروست کردووە، تا لە کاتي خشاندا
سنگم نەروشی. بە تەل و ئاسنیش دەستیکی بۆ
کردووم، لە خواردن و خواردنەوہ و جگەرەکيشاندا،
زۆر خزمەتم پيئەکات. ئيسپرینگیکی لەھيم کردووە بە
شيشیکی ئاسنەوہ و لە قۆلە تيژە براوہکەمی
ھەلەدەکيشیت، بە قايشیک توند شەتەکی ئەدات.
سەرەکەي تری، لە شيۆەي پەنجە، چوار بەشی بۆ
دروستکردووە، ھەموو کاریکی خۆمی پيپايی دەکەم.
پەنجەيەکم موگناتيسیکی شيۆە کەوانەي پيۆە
لکاندووە. بۆ چەسپکردنی لە پەرداخ و قاپە ئاسنەکان
و بردنيان بۆ دەمم. ھاوکات بە تەلی نەرم ئەلقەيەکی
بچووک، ھیندەي جي فلتەري جگەرەيەکی بۆ کردووم،
ئەويان بۆ جگەرەکيشان. پەنجەيەکی ترم، شيۆە
قولاپیکە بۆ ھەلگرتنی شتومەک، دوا پەنجەشم بریتییە
لە بزماريکی تيژ، ئەميان بە کەمی بەکار ديئم. مەگەر
چۆنھا، کارتونيک يا شتيکی لەسەر ري پي لابهرم. بۆ
خوراندنی جي پيۆەدانی ميشولەش ھەر زۆر نايابە.

رۆژانه بە دەم چا خواردنەو و کیشانی جگەرە
ئیکسپایەری دۆزراوەی نیو زبەکانەو، لە گەل
رەزوان، وەک دوو پیاوی بەختەوەر دوور دەروانین.
بێدەنگ و ئاسودە، خۆشحال وەک دوو پادشای
مەملەکتیکی گەرە و ئارام، وەک دوو سەرکرده و
سەروەری زبڵخانە، که لە ژیر خۆری گەشدا، پڕ پڕ
بوو لە درەوشانەو و ئالتوونینی شووشەیی بەتال، پڕ
پڕ بوو لە رەنگی عەلاگە، هاوشیووی باخچەیی گولزار.
لە مرووف و پەلەوەر، میرو و ئاژەل، هەموو پیکەو
تەبا و ئارام دەژین.

عەموو رەزوان، خۆشحالە بەووی خاوەنی
مەملەکتیکی، کەس چاوی لەسەری نییە، رۆژ دوا
رۆژ دەکشیت و فراوانتر دەبیت. هیچ سوپایەک
تەماحی تیدا نییە و پەلاماری نادات. خەونی ئەو،
کشان و فراوانبوونی قەلەمرەوییه کە یەتی تا نا کوتا،
تا هەموو سەر زەمین.

خەونی منیش، گەیشتن بوو بە سەلوای کچی،
فریشتەکەیی رۆحم، شاژنی ئایندهی ئیمپراتۆرییه تی
هەموو سەرەنوێلک.

پاش دوو کاتژمێر عەموو لە ناشتنی تەرمە کە
گەراییەو، تۆزیک چەفتە و عەگالە کەیی جولان، لە گەل
مژی قوولی جگەرە کەیی نیو پەنجەیی و نیگای قوولدا،
بێ ئەووی تەماشام بکات وتی:

"ئەزانى دوورەگ، كيشەى مەملەكەتەكەى تۆ لە داىكتەوہ چىيە؟ من زۆر لەگەلىاندا ژيام. ئەوان ھەتا بلىى خەلكى باشن، بەلام كەوتوونەتە ناو زىلدانەوہ، لە ھەموو لايەكەوہ زىل ھىرشىيان دەباتە سەر. رۆژ لە دواى رۆژ زىل قووتيان دەدات و بچوكتەر دەبنەوہ. ئەزانى بو؟ چونكە باووباپىرەكانت، ئەوہى دەبوو بىكەن نەيانكرد، ئىستاش ھىچ ناكريت تازە خوښيان پىر بوون لە زىل."

موگناتىسەكەم چەسپى پەرداخەكە كرد و بردم بو دەمم، قومىكم لىدا، ھىچم نەوت. لە دلى خوڤدا پىم وت: "مەملەكەتى دلخوازى من سەلوای كچتە، تۆ پەلى ئەوم بدەرى، خوداى دەكرد ھەموو دنيا دەبوو بە زىل."

دىسانەوہ وتى:

"چىيە ئەمرو رادىوكەت دەنگى نىيە؟!"

پىم وت: "ئەمشەو پاترىيەكانى مردن و نووزەيان تيا نەما."

رووى تىكردم، بە شىوہ سەرزەنشتىكەوہ وتى:
 "ئەى بو قسە ناكەى؟" ھەر ھىندە و دەستى برد و لە گىرفانى قوولى دىداشە سىپىيە چلكنەكەى، مۆبايلەكەى دەرکرد و ناى بە گوئيەوہ.

" ئەلوو، ھەمودى، چاۋ بگىرە و چەند دانە پىلى گەورە بۆ رادىئوگەى دوورەگ پەيدا بگە، بە برا و خوشگە كانىشت بلى كە پاترىيان بينى ھەلىگرنەوہ..."

ئەم پىاوۋ ھىندە چاكەى بۆم بوو، لە بەردەمىدا ھەست بە شەرەمە زارىيەكى زۆر دەكەم. چ دىل و دەروونىكى گەورە و پاكەت ھەيە ھەموو رەزوان، ئاى بۆ ئەو رۆژەى كچەكە شتم دەدەيتى، بە يەكجارەكى دەمكەيتە كورپى خۆت، خۆزگە دەمتوانى و زاتم دەكرد. ئەو داوايەشت لى بگەم و پىر بە گەرووم ھاوار بگەم:

"ئەى ھاوار من شىت و شەيداي سەلوام، لە ناخەوہ وەك دۆزەخ بۆى دەسووتىم. ئىلھام بەخشى ژيانم تەنھا چاۋەكانى ئەوہ، تەنھا نىگاكانىتى، من بگە بە كورپى خۆت و سەلوام لى مارەكە، ھەتا ماوم وەك خودايەكى مەزن دەتپەرستم. ئەم چاكەيەشم لەگەل بگە، دلت بە دلم بسوتى ھەموو گيان، لەم دنيايە ھىچ خەون و ھەزىكم نەھاتونەتە دى. خۆت لە ھەموو كەس باشتر، لە ھالەم تىدەگەى و دەزانى. بە دلە گەورەكەت بمخەرە ژىر سۆز و بەزەيى خۆتەوہ. كچەكەت بۆ من، ماىەى سەرلەنوئى ژيانەوہيە، سەرلەنوئى بە دەست ھىنانەوہى دەست و چاۋ و پىنيەكانمە. مامە فرىامبگەوہ، خەون و خولىاي كچەكەت بە رادەيەك داگىرى كردووم، مەھالە بى

ئەو بتوانم بژىم. وزەى دەنگ و جوولەى من ھەر ئەو، سەلوا پاترى رۆحەكەمە لەم تۆپەلە گۆشتەدا.

ھەرگىز مەحالە بویرى ئەم قسانەم ھەبى، لەو ھەر ناچى بەم زوانە بى ئۆقرەبى و ئازارى دلى من كۆتايى بىت. كى ئامادەيە كچى خوى بە پياويك بدات، لە كونە سەگىكدا بژى. پياويك بى دەست و بى قاچ، دزىو و ناشىرىن ھەك جنۆكە. عەموو رەزوان، گەر فرىشتەش بىت زەحمەتە ئەمە بكات و بە من رازى بىت، مەحالە. تاقە ئومىد سەلوا خويەتى، مەگەر ئەو خوى عاشقم بىت و پىي لى بكاتە كەوشەو و بلى يا بو ياسر، يا بو گل. ھەك شازادەى ناو فىلم و چىرۆكەكان، شەپم لەسەر بكات و لە پىناو پىگەيشتەنمان ھەموو رىگايەك بگريتە بەر. تۆ بلى ئەو ئاگاي لە سووتانى من بىت؟ بلى روژى لە روژان ھەست بە خوشەويستىم بكات؟ بلى ئەويش خوشى بوويم؟ خو زور جارن نىگام دەكات و بە دەممەو پىدەكەنيت.

ھەمىشە لەو شىرىنى و ميوەيانەشم بەش دەدات، كە لە نيو زبلەكەيا دەياندۆزىتەو.

چەندىن جار بە رىكەوت كە تاكە چاوەكەم كەوتۆتە سەر چاوەكانى، پەشۆكاو و خىرا نىگاي لەسەر ھەلگرتووم. باشە گەر عاشقم نىيە، بو ھىندە لىم دەروانى و چاوى دەخاتە سەرم؟ بەدلىيايىو

دەزانم وەك چۆن من وەك كازىمۆدۆ، شىت و شەيدايىم، ئەويش بو من وايە. ئەويش وەك ئەزميرالداي فيلمەكەي پشت كۆرەكەي نۆتردام، كە بە ھەرزەكارى لەگەل خالدا بينيم شەيداي منە. خوداي من، خو تو لە ھەموو كەس باشتەر حاالى من دەزانى، لىت دەپارىمەو، كرنووش بو گەورەيىت دەبەم. تەنھا ئەم جارە دل شكستم مەكە و مورادم حاسل بكە. خو كوفر نايىت بو تاقە يەكجار ھەست بە سەر كەوتن و دلخۆشى بكەم. ئاخ، ئەزميرالداكەم، كەي بىت بە خۆتەو ھەم شەتەك بەدەيت و ھەناسەي گەرم ت ئاويتەي ھەناسە ساردەكەم بكەيت؟ نيگاي تو عەشقە، يا بەزەيى؟ من چىم بو تو؟ سەگىكى بى چوار پەل، يان يار و دلدار؟ خۆشت دەويىم و دەتەويى ھاوژىنم بىت؟ يا نيگات، نيگاي بەزەيى پىداھاتنەو ھەيە؟ خودا ھاوار لە ناروونى نيگاي تو! بە قسە بى و شتى بلى، من بو تو چىم؟

لە كاتىكدا سەرم داخستبوو، لە خەيالى قوولدا نغزو بووم.

لەپەر دەستىك كەوتە سەر شانم، ھەمودى برا گەورەي بوو، چوار پىلى خستە بەردەم. ھاوكات بە دەستى خوئى چاويلكەيەكى خستە سەر چاوم و وتى:

" ئەم عەينەكە يەك چاوم بو تو ھىناو، رىك فىتە لەگەل چاوە ساغەكە تدا."

به دەنگی بەرز سوپاسم کرد. له عەینەکه
 رەشەکهو، دنیا کهمیک جوانتر و تاریکتر دەرکهوت.
 هەستیکی خوۆش و ئارامی تیا وروژاندم، لهویش
 گرنگ تر، ئیتر به کامی دلم دەمتوانی له سه‌لوای یارم
 بپروانم. چاویلکهکه به ئاستیک رهش بوو، کهس
 ئاراستهی چاومی نه‌دەبینی. له ناخی دلّوه سوپاسی
 حەموودی و خودام کرد، بو ئه‌م دیارییه گرنگ و
 جوانه. ئیتر چاوی ژیر چاویلکه‌م هه‌میشه روو له
 فریشته‌که‌م بوو، بی هیچ ترس و شله‌ژانیک لیم
 دەروانی، لیبی ورد ده‌بوومه‌وه. وای خودایه، چەند
 جوان نان ده‌خوات، چ په‌له و خیرا نان و ته‌ماته‌که،
 ده‌په‌ستیته ده‌می‌ه‌وه. خوژگه‌م به‌و می‌شانه، که
 وروژاونه‌ته چه‌وری لا لیو و چه‌ناگه‌یه‌وه و ده‌میژن.
 خوژگه‌م ده‌بوومه‌وه و دلّوپه‌رۆنانه‌ی له‌ تیکه‌که‌ی
 ده‌ستییه‌وه ده‌که‌ونه‌ سه‌ر ترۆپکی مه‌مکه‌ به‌رز و
 زله‌کانی. خوژگه‌م ئه‌و فووه‌ی له‌ په‌رداخه‌ چاکه‌ی
 ده‌ستی ده‌که‌یت، له‌ دلّ و رۆحی گه‌رمی منت ده‌کرد
 و که‌میک هه‌ناومت فینک ده‌کرده‌وه. چەند به
 ده‌ستوبرده، سه‌رباری ماندوویه‌تی هه‌موو سفره‌ و
 خاونه‌که‌ی له‌ چاوترووکانیکدا کوژکرده‌وه. هاوسه‌ری
 ناینده‌ی من، شوهره‌ژنی به‌ سه‌لیقه‌ و به‌ ته‌دبیره، سلّو
 له‌و رۆژه‌ی پیکه‌وه له‌ ژیر سه‌قفیکدا ده‌ژین.

هیچ کات هیندهی ئەمڕۆ، بە کەیف و بەختەوهر
 نەبووم. بە هۆی عەینەکه تاک چاوهکهوه، بە کهمالی
 ئیسراحت له یارم رووانی. ورد و بە سهرنج و بی
 ترس. بە لاچاو تهماشام دهکرد... لهشولاری رهقوتهق
 بوو، بالای مهتر و نیو دهبوو، لاواز و لهڕ، لۆقی درێژ
 و ههنگاوی گهوره، هههمیشه تورپه و تهوسن، کهمترین
 دنه‌دان بهس بوو تا تورپه‌یی بته‌قینه‌وه. هه‌همیشه چهند
 دانه خالیکی رهشی گه‌رۆک به سیمایه‌وه بوو،
 میشه‌کان هه‌ر جاره و به شوینیکییه‌وه دهنیشتنه‌وه.
 ده‌بوونه نه‌خش، ده‌بوونه خالی ره‌ش. به‌هۆی باهۆز
 و گه‌ره‌ی گه‌رمی زبڵدانه‌که، پیستی زه‌رد و
 ره‌نگه‌په‌ریوه. عه‌زییه‌کی جه‌رسه‌ی شه‌پۆلداری
 سووری پر ئەستیره‌ی سپی له‌به‌ردا بوو، پر له‌په‌له‌ی
 چلک و پیسی، ده‌ست و پی قلیشاو، چاوه‌کانی
 ریپۆقاوی.

تا ئه‌و کاته‌ی هه‌ر یه‌که، به‌ لایه‌کدا راکشان و
 چوونه‌ خه‌وه‌وه. چاو و ناخم پر پر بوو له‌ دیمه‌ن و
 سیما و جوانی سه‌لواکه‌م.

منیش، پاشه‌وپاش کشامه‌وه کونه‌که‌م، وه‌کو
 هه‌موو رۆژیک کپ و ئارام لێ نووستم.

هه‌همیشه ئیواران، بۆ من مایه‌ی غه‌م و هه‌ستی
 قوولی ته‌نه‌اییه، ئه‌و کاتی عه‌موو ره‌زوان،
 عاره‌بانه‌که‌ی شه‌ته‌ک ئه‌دات له‌ فه‌رده پیسی

ھەلئاساۋ و لەگەل منداڵەکانیدا لۆژە لۆژ، بە لا
 تەنیشتی کەرە سەپپىھە وە مى رىگای مالىھە
 دەگرنەبەر. دەبمە گوناھىكى بى ئىرادە و دۆراو،
 دەبمە عاشقىكى جىماۋى لە عىل دابراو، ئىفلىج و
 كۆلەوار دەروانمە ھەنگاۋى دوور كەوتنەھەى يار و
 ھىچم پى ناكرىت. لەگەل ھەر ھەنگاۋىكىدا، دلم خاوتر
 و كزتر لىدەدات. ھەتا لە چاۋ بزر دەبن، دەروانم و
 ئاھوناڵەمە. پاشان ھەك بتيكى دەست و قاچ شكاۋى
 سەر سەگوردانىك، بى جوولە و بى رۆح دەچمە
 حالى كۆماو، تا بەتەواوھەتى تارىكى دىت، ھەموو
 شتىك دادەپۆشى. تا ئەو كاتەى دەنگگەلى زۆرى
 سەگ و چەقەل و بالندە دەگمەن و فرە جۆرەكان،
 فەزاكە پر دەكەن لە قريشكە و نووزانەوھە و لوورەى
 درىژ و سامناك.

لە تارىكى چر و خەستدا بە كول دەگرىم. دەنگى
 پر سۆز و ئازارىشم ئاۋىتەى شەو و نوزانەوھەى
 ھەموو رۆحەبەرانى شارى سەرھەنوئىك دەبىت.
 ئاۋىتەى دەنگى كز و غەمگىنى رەبابەكەى ھەمدوونە
 دىوانە دەبى. ئەو كۆرەى ھەموو شەۋىك تا
 بەرەبەيان گۆرانىيەكى بەسوئ و پر لەرەى خنكاو و
 ماتەم رىتم، ئاۋىتەى دەنگى رەبابەكەى دەكات. ھەر
 كە سەدای ئەۋىشم بە گوى دەگات، ئىتر كر و بىدەنگ

گوئی ده گرم، ده چمه وه تیفکرینی خو مه وه. برادره
ئه ندازیاره پیره که م، ده لیت:

"حه مدوون قوربانی عه شقیکی ناکامه، ئه و گورانی
نالیت، ئه و بو عاشقه مردووه که ی ده نالینئی، بو کچه
ئاموزاکه ی."

به پیی گیرانه وه که ی ئه و بیت، مامی کچه که ی
ناداتی، به زور و ناچاری دهیداته کورپه دهوله مه ندیکی
گونده که. به لام کچه به شیوه یه ک شیت و شهیدای
حه مدوونی پس مامیتی، به جلی سپی بوو کینیه وه
خوی ده هاوئته رووباری دیجله وه و خوی ده کوژیت.
تا به ئیستاش ده گات، تهرمی دیجله بر دووی
نه دوزراو هته وه. له و رۆژه وه ئه م کورپه، وه ک شیت
ده که ویته ده شتودهر. تا دوا جار لیره، له م سه گوردانه
ده گیرسیته وه. هه موو رۆژ ده نویت، هه موو شه ویش
ده نالینئی و بانگی غه زاله ی خوشه ویستی ده کات.
هاوده می ره باببه که ی، داوا له دیجله ده کات،
خوشه ویسته که ی بو بگیریته وه.

خودایه، ئه م هه موو چاره نووسه به د و تراژیدیایه
چییه ده یخه یته سه ر شانی عاشقه کان؟ بو هه میسه
تیکیان ده شکینی و به خه م و دهرده وه ده یانکوژی؟
خودایه ئه وه له گه ل من مه که، چاوئیک و چوار په لت
بردم، کردم ت به په ندی زه مانه قهینا، به لام لیت
ده پاریمه وه سه لواکه م نه به یته. خودایه ریگام والا و

كورت و ئاسان بکه، تا به عه شقه کهم بگه م و ئەو
تەمەنەى ماومە بە ئارامىي و بەختە وەرى لە باوەشى
ئەودا بژيم. خودای من بەزەيى، بەزەيى...

پيڤه چى خدا بۆ خۆيشى عاشقىي گرينۆك و دل
شكاو بيت، رەنگە باران، فرميسك و نالەى ئەو بيت.
زستانان ئەو شەوانەى باران دەباريت، دەنگى
حەمدوون ناگاتە گوئ. دەنگى باران دەبيتە
سەمفونىاي بوون. دلۆپە بارانى سەر زبلدانەكە سەير
و سامناكە، دەنگى بەرکەوتنى دلۆپە باران بە ئاسنى
ژەنگاوى و موقەبا و پلاستىك و شووشە و
عەلاگەكان، تىكرا دەبنە ئاواز و رىتمىكى سەير و
سامناك. دەبنە سەمفونىاي پووچى ژيان، دەنگى
باران و بۆنى زبل، ئاويتە دەبن و هەست دەكەيت
هەموو زەمىن برىتييه لە دلئىكى گەورە، دلئىك بۆ
جاويدانى و عەشق، بۆنكرۆزى سووتانى ليديت.
دەنگيەك لە دوامەو، لە ناو تاريكييهكەو بە بانگى
ليكردم:

" دوورەگ لە كوئى؟"

ئاورمدايه وە و هاوارم كرد:

"ئەو تەمەنەى ليرە."

چوار تارمايى دەركەوتن، مەلائىكە و دوو
هونەر مەندە شيوەكارەكە و ئەندازيارە پيرەكە بوون.

دلخۆش و به كهيف بوون، تىكرا، له شيوهى كۆرس،
جديى و بلند هاواريان كرد:

" جهژنى له دايكبوونت پيرۆز."

يهك يهك ماچيان كردم. خييرا چهنه
روژنامه يهكيان، وهك سفره راخستوو و كهوتنه
رازاندنه وهى. چهنه دانه مۆميكيان پيكرد. من ههروا
سه رسام ته ماشاي دهستوپل و جووله و ئه وه موو
شووشه عارهق و ويسكى و مهزه هه مه جورانه م
ده كرد كه ده يانخسته سهر سفره كه. كوشنه كه ميان،
ئه وهى عه موو، له نيو قه مه ره يه كى به رازيلى
فريدر اوى ناو سهره نويلكه كه، بوى هينا بووم. هه لگرت
و برديانه به رده م سفره رازاوه كه، فه رموويان ليكردم.
من ههروا هير و هه په ساو ته ماشام ده كردن، بزهى
تالى گالته جار پيم بو ده كردن. ئه ندازياره پيره كه، چهنه
دانه مۆميكي ترى داگيرساند و چه سپى كرده سهر
سفره كه، دوو هونه رمه نده كه، ههروا خه ريكي
ريكخستنى په رداخ و جيكردنه وهى مه زه كان بوون.
مه لائيكه ش، له ژير ليوه وه گوراني دهوت.

پاشان دوانيان منيان هه لگرت و خستميانه سهر
كووشنه كه م. پيكيان تيكرد، په رداخه ئاسنينه پر
عه ره قه كهى منيشيان چه سپى موگناتيسه كه كرد.
مه لائيكه وتى:

" دەی پیکه کانتان بەرز بکه نه وه، به خوشیمان،
 جه ژنی له دایکبوونی هه موومان شاد و پیروژ."
 پیکیان هه لدا و پیکه وه فوویمان له مۆمه کان کرد.
 سه باح دلیمی هونه رمه ند، به دهنگی بهرز هاواری
 کرد: " بروخی شار و هه ر ئاوه دان بیت زبلاخه."
 به دوایدا مه هدی ئه لوان، هه ستایه سه ری و
 قریشکه یه کی دریژ و به رزی کرد و وتی:
 " پیکه وه له دایکبوون و پیکه وه مردن، چ قه ده ریکی
 گالته جار ه!"

من هیچ حالی نه بو بووم و نه مده زانی مه سه له
 چیه، هیواش و سه رسام لیم پرسین:
 " مه سه له چیه هاو پریان؟"
 مه لائیکه وتی: " مه گه ر نازانی ئه مرۆ یه کی
 ته مموزه."

وتم: " جا چیه، با یه کی ته مموز بیت."
 مه هدی ئه لوان، دهستی برد، ته سه که ره که ی له
 گیرفانی ده رهینا و خستییه بهرچاوم وتی:
 " چۆن چیه، بروانه به پیی ئه م ناسنامه یه بیت، له
 یه کی هه وت ها توومه ته دنیا وه. ئه م براده رانه شم
 روژی له دایکبوونیان هه ر یه کی هه وته، دلنیام توش
 له ته سه که ره که ت هه مان روژ نووسراوه. ئیمه
 هه موومان نه وه ی یه کی ته مموزین، ئه مرۆ به خوشی

و پیرۆزی ئەو رۆژە میژوووییەوه، ئاھەنگی خۆشی
هاتنە نیو ئەم زبڵدانە ی پێی دەلێن ژیان دەگیڕین.
مەلائیکە رووی تیکردم و پرسى: "بۆ ناخۆیتەوه؟"
سەرم داخست، بە بیزارییەوه وتم:

"تاقەتم نییە، حەزم لە خواردنەوه نییە."
کەوتەوه قسە و وتی: "چوار پیاو لە بەیانییەوه
کەوتووینەتە نیو زبڵ و بە دوای سیگار و مەشرووبدا
ویلێن، تۆش دەلێی حەزم لێی نییە، دەی پیکەکەت
هەلەدە. ئێمە بە خۆشی یادی لەدایکبوونی تۆوه، ئەم
ئاھەنگ و سفەرەیه مان ساز و ئامادە کردوو،
بخۆرەوه دەی."

پیکەکەم هەلەدا، بە دوایدا جگەرەیه کیان خستە
پەنجە ئەلقەکەمەوه. پیرە ئەندازیاریش، پاش
هەلپچرینی قوتوو ماسییەکەى دەستی، خستییە
بەردەم و وتی:

"دەى ماسى بخۆ، تەنھا یەک مانگ وادەى بەسەر
چوو، ئاخر بوغرایى و پارە زۆرى خەلک نەبیّت،
مانگیكى حیز چییە ئەم خواردنە پاکی فری بدەیت!"
سەباح دلیمی، خیرا خیرا پیکى هەلەدا، دیسانەوه
دەنگى لێهەلپری:

"بە شەرەفم هەرچی دیتە ئەم ولاتەوه ئیکسپایەرە،
ئەوهى لە شارەکانیشدا دەخوری هەر هیندەى ئەم
گەلا کاهووە پاکە."

له گه ليدا كاهووه كهى ته پانه دهمه زله كه يه وه. پيټك
 دواى پيټكمان به دهم گويگرتن له دهنگى چه مدوونه
 ديوانه و ره باب كه يه وه هه لئه دا. جگه ره مان به جگه ره
 داده گيرسان. پينچ كه سى دهرده دارى ناو تاريخى، بى
 ئه وهى باش سيماي يه ك ببينين، به ره و دنياى مه ستي
 دهر و يشتين.

پاش ئه وهى لالوپال ليټكه وتين، ههر يه كه و له
 رابردو و دنياى خويدا به ورته ورت، گورانى
 دهگوت. رووه و ئاسمان له ئه ستي ره مان دهر وانى.
 له ژير كاريگه رى عاره قه كه دا، گهرم و پر خه يال
 ببووم. خه يالى سه لوا، وهك شان ههنگ، له ميشكم
 وروژابوون و پر پريان كردبوو له ههنگوين. له
 شيوهى كورپه يه كدا توند له باوه شى گرتبووم و
 رايده كرد. به باخچه ي هه مه رهنگى زبلدا هه لمه تى
 دهر برد و ماندوو نه ده بوو. پرچى خاوى به هه وادا
 شه پوليده دا، منى توند له مه كه كاني چه سپ كردبوو،
 هه ردوو كمان له ناخه وه ده تري قاينه وه. به سه رگرده
 زبله كاندا هه لده كشا و به خليسكانى ده هاته خواره وه.
 پر به گه رووى هاوارى ده كرد. خوشمده ويى ئه ي
 پياوى بى پهل، ئه ي دووره گى پر رهگ، رايده كرد و
 من له باوه شيدا، گورانيم ده وت. رايده كرد و به
 دواماندا، هه زاران قه له ره شكه قيغه قيغيان بوو.
 رايده كرد و عه زى سووره پر گوله كه ي به رده وام

دهكشا و رهشه‌بای به‌هیزی دهخولقاند. به‌دوایدا
 ملیونان عه‌لاگه‌ی سوور و شین و زهرد و سپی،
 ملیونان پارچه‌مقه‌با و کاغه‌زی همه‌مهره‌نگ، ملیونان
 گول و گه‌لای نایلون، گهرد و غوباری پیسی، ملیونان
 ته‌نی نامو و همه‌مقه‌باره به‌کاریگه‌ری کراسه
 ئاوریش‌مینه‌که‌ی به‌دواماندا که‌وتبوونه ئاسمان و
 شه‌پولیاند‌دا. ملیونان می‌ش و مه‌گه‌ز و می‌شووله، له
 شیوه‌ی گیزه‌لوکه‌ی بچووک بچووک‌دا، به
 ته‌نیشتمانه‌وه هورژمیان ده‌برد. هه‌زاران کتیبی پر
 ش‌یعر و جوانی و فه‌لسه‌فه، که‌که‌س
 نه‌یخویندبوونه‌وه و فریدرابوونه ناو حاوی خوله‌وه،
 تا دواچار لی‌ره گیرسابوونه‌وه. به‌دواماندا ده‌فرین. به
 نیوئه‌وه هه‌موو ژاوه‌ژاو و تیکچرژانه‌دا، سه‌لوا هه‌تا
 هیزی تیدا بوو به‌ره‌و ئاسمان، وه‌ک کوتریک هه‌لیدام
 و قیزاندی، بفره، ده‌ی له‌شه‌قه‌ی بال‌ده‌ئه‌ی
 خوشه‌ویست. دوو بال‌م لی‌روا و ویستم بفرم.
 ده‌ستیک، که‌ده‌ستی پیره‌ئه‌ندازیار بوو، گه‌راند‌می‌ه‌وه
 بو‌دانیشتنه‌که‌ه.

"گوی‌ده‌ره‌من، با‌چیرۆکی‌کی خوشی خومت بو
 بگیزمه‌وه."

وای‌وت و پیره‌هه‌ستایه‌وه، یه‌کی‌ک له‌مۆمه‌کانی
 داگیرسانه‌وه. ده‌ستی کوتا به‌بووتله‌کاندا، گه‌را‌تا له
 یه‌کی‌کاندا که‌می‌ک عاره‌قی دۆزییه‌وه، کردییه

په رداخه که یه وه و که و ته قسه کردن. هیندهی
 خوار دبووه وه به ئاسته م دهنگی دهردهات:
 " له هه شتاکاندا، ئه و کاتی له ئه لمانیا ده مخویند.
 له گه ل کۆمه لێ براده ری عیراقیدا، به شه و له
 ریستوران تیکدا کارمان ده کرد. به خاتری ئه وه ی
 بتوانین در یژه به خویندنه که مان بدهین و بژیوی
 ژیا نی خو مان دابین بکهین. خاوه ن ریستوران ته که
 پیاویکی مه کسیکی بوو، کردبووی به نه ریت، هر
 کارمه ندیک یادی له دایکبوونی هه بوایه، ئه و شه وه ی
 بو ده کرده پشوو. روژی پیشتر ئیمه هر حه وت
 عیراقیه که داوای مؤ له تمان کرد. حه وت کریکار
 چووینه به رده می و تمان. سبه ی سالپوژی
 له دایکبوونمانه! کابرا، سه ره تا وایزانی پیی رائه بویرین
 و توره بوو.

کاتی دلنیامان کرده وه که به راستمانه. ئه و جا له
 قاقای پیکه نینیدا و وتی. یانی ئیوه هر حه وتتان
 خه لکی یه ک ولاتن، هر حه وتیشتان له یه ک روژدا
 هاتوونه ته ژیا نه وه؟! چون شتی واده بیت؟ بروا ناکه م!
 یه کییک له براده ره کان پیی وت. ده توانی بروانیته
 پاسپورته کانمان؟ کابرای مه کسیکی پاش ئه وه ی دلنیا
 بوو له راستگویی مان، دیسانه وه به سه رسورمانه وه
 پیی وتین. یانی چی هه مووتان له یه کی حه وتدا
 له دایک بوون؟! منیش به گالته جار ییه وه پیم وت.

قوربان، ئىمە لە ولاتىكەوہ هاتووين كه هەموو پياوہكانى بە فەرمانى سەرۆك لە يەك رۆژدا دەبى ژن بىنن. تا هەموو ژنەكانىش لە يەك رۆژدا منداڵ بخەنەوہ. دواچارىش تا هەموو نەوہكان لە يەك جەنگدا و بە يەكەوہ بكوژرين، يا لە يەك گۆرى بە كۆمەلدا بئىژرين. خاوەن كار، ديسانەوہ لە قاقاى پىكەنىنى داىەوہ، ئەوجا وتى:

"ولاتىكى سەيرە! كەوايىت سەبەى شەو بو هەموومان دەبىتە پشوو، خو بى ئيوە ئىمەش هيچمان پىناكرىت."

بە نەرمە پىكەنىنەوہ مەهدى ئەلوان، بە دوايدا وتى: "تا هەمووشمان پىكەوہ، لە سەگورداندا بخوين و بخوينەوہ."

سەباح دلیمی، كەوتە سەر لا، خويدا بەسەر شانيدا و لىي پرسىم: "ئەوہ كوا راديوكەت؟ بو نايهينى هەندى گوى بدەينه گورانى، خو تازە ئەمشەو خەو نىيە؟"

پىم وت: "واز لە راديو بىنە، لە رۆژگارى سەربازىيەوہ، گويم لە شيعرى مەلائىكە نەبووہ، با ئەو شيعرىكمەن بە دەنگە خوشەكەى خوئى بو بلى."

مەلائىكە سەرى بەرز كردهوہ، دەستى داىە دارشەقەكەى، هەستا و چووہ تاريكييەكەوہ، خوڤەى ميزەكەى و گرمەى تر و بوئى گووہكەى ئاويتهى رەبابەكەى ديوانە بوون. كاتىكىش لارەلار گەرايەوہ،

به زمانیکی شکاوهوه که له ژیر کاریگری مهیه که دا
باش قسه ی بۆ نه ده کرا وتی:

"منننن ده میکه وووازم له ششششیر و میعر
هیناوه، هیچم نییییه بیلیم، ههههاورپیان"
سه باح، که له هه موومان به ئاگاتر و وریاتر بوو،
پیشتر یه ک دنیا منجری بۆ کردبووین، له سه ر به
مۆزه خانه کردنی سه گوردانه که. که چۆن له گه ل
ئه لوان و پیره دا، ئیره ده که نه کاریکی هونه ریی گه وره
و ئه فسووناوی، به شیوه یه ک له هه موو سه ره نویلکه
گه وره کانی جیهانه وه بیته ته ماشا کردنی.

نیو سه عات زیاتر وه ک سیحر بازیک باسی ئه و
باچه و ده ریچه و ئه ستیله پر پلاستیکه شانیه ی بۆ
کردبووین که له خه یالیدایه. باسی ئه و کۆشک و قیلا
و دینگه پر زه خره فانه و دیواره به رزانه ی به
خۆلوخاشاک ده یانخولقینیت. یا ئه و دره ختانه ی
قه دیان له ئاسن و گه لایان له بتله شووشه و به ریان
له قووتوی بیریه. به شیوه و له ره ی کورپوزانه وه
رووی کرده مه لائیکه:

"ده ی توخودا دلّی مه شکینه، با ئه مشه و دنیا به
دلّی هه موومان بیت."

دیسانه وه مه لائیکه له سه ر پشت راکشا، هه ردوو
دهستی خسته ژیر سه ری، به دهنگیکی گر و ریتمیکی
خاوه وه وتی:

" هیییچم له یاد نه مماماوه، بببوره یاسر گیییان."
 خه یال گه راند میه وه بو رابردوی دور، بو لای
 مه هدی زریان، بو ئه و شیعره ی که شهوی پیش
 کوشتنه که ی نووسی بووی. ئه و شیعره م هینه
 خویند بووه وه، دهرخم کردبوو، زور جار له بهر
 خوومه وه ده موته وه.

به دهنگی بهرز و غه مگینه وه، ئاویتته به دهنگی
 دووری ره بابه که تیهه لچووم:

ره سیدیکی بی به های باو کم بووم
 له ده خيله که ی دایکما نوستبووم
 له و به ره به یانه پر ناله ی ناپالما
 قه ده ریکی تال و مامانیکی نه زوک
 له درزی ده خيله که وه

هاویشتمیانه ئه م زبلخانه تاریکه ی زه مه نه وه
 له بیشکه که دا شه ته کیاندام له قوناغه کانی ته مه ن
 گایه کی عه ودالی بوغرای

به لچی دریژ و زمانی پر لیکي ژه هراوی
 وه ک چکلیتی جه ژنانه جویمی
 له ده می چلیسیدا بوومه بنیشتی کاویژ
 مندالی و هه رزه کاری و لاویمی ژاکان
 ته نها پیری بو هیشتمه وه

چ پیریکی که نه فت و ساوام
 ناسنامه ی ته مه نی خو م بزر کردوو

يان رهنگه مامانه كه م
 له گه ل بريني هيللي په يوهني نيوان من و دايكمدا
 چه قوی له ناسنامه كه م دابی و
 بو باوكی زاروكمی كردبيته كولاره
 ئه شبی و له وانه يه تاته ی گه وره م
 له گه ل شوشتنی په پړوپاتالی من و دايكم
 بی ئاگا ژماره ی ساله كانمی له پيسيدا خنكاندبی
 له نیو تهرمد و هاوشانی تهر م ژيانم به هه دهردا
 له م سه گوردانه وه به ئيمه چی گوله كانی دهریا
 گه شن

به ئيمه چی نه وره سه كان به رزه فرن و
 ماسییه كان به پووله كه رهنگاله بییه كانیان
 چاواشقی عه شقیان له گه ل ده كه ن
 به ئيمه چی كه فه سپییه كانی كه نار دهریا
 شیرینتره له لیوی كه نیشکی دوی ژوان
 ئیره مالی تهرمه و تهرمیش شوړش ناكات
 نه ماچ و نه خنده و نه شهرم ناكات
 تهرم پیاوه بازووه به هیزه كانی هوزه كه مه
 پیاوه پیره بی حیکمه ته كانی خپله كه مه
 ئه وانه ی هه ر نویژی سهر تهرم و فاتیحا دهران
 ئه وانی سواری ژنه زوره كانیان دهن و
 دیسانه وه گه رای زوری تهرم دانه كه ن
 لیگه رین با ژنه زوره رهش پوښه كانی ولات

به سهر تابووتی تهرمهوه شین و واوهیلا بکهن
که چوو، شین و گریان کهلکی چییه
که چوو، کیلی بهرز و رازاوه کهلکی چییه
تهرم تهرم تهرم تهرم، دواى تهرم بهریکهن
تهرم و جهنگ تهرم و نانی رهق تهرم و پیکی
ژهنهپال

تهرم تهرم تهرم، تهرمی پاش و تهرمی پیش
تهرم تهرم تهرم، تهرمی راست و تهرمی چهپ
تهرم به ریشهوه تهرم به خوْلوهوه تهرم به ئالای
سوورهوه

دهرگاگان داخن ئه مه له شکر کیشی گورستانه
ئه وهی ویزدانی وهک قور بو سولتان بشیلئ
تهرم نایخوا
ئه وهی فونه تیکی زمانی تووتی بزانی با دنلیا بی
ههرگیز تهرم خوْشی ناوی
پییره و سهباح، چووبوونه خهوی قوولهوه،
پرخه یان دههات. ئهلوانیش، خوْی گرموله کردبو. له
خه یالی خویدا نغرو بووبوو. وهک که سیک تازه بهنج
به ریدابیت ورینه ی دهکرد:

"ئیه، ئه ئه ئه ی ئه وانه ی ئیمه تانتان فریداوه ته ئه ممم
سه گورردانه وه، ئیه که دهمرن له کوشکه کانننتانه وه
دده چنه زبلدانی میژووه وه وه وه، زرز زبلدانی
تاوانه کانتان، دزرزی ووو خخخیا نه ته کانتان، زبلدانی

ئۆۈ ئۆبەدىي و نەبِراوہیہ. ببببہ لام ئۆمہ کہ دەمرین،
لۆرہوہ ددددہچینہ بہہشتی ویژدانننن و
ئاسوودہبیبییہوہ، ئۆۈ ئۆبەدیي..."

بہ ئۆسپایی، بی ئۆوہی ہیمنیی نیوہشہوہکہ
بشۆینم، بہرہو دوور خۆم بہ کیش کرد. تا
گۆرستانی کہللہسەر و کہرتہ مرۆقہکان، ئۆوانہی لہ
چہند سالی رابردوودا، عہموو رەزوان لہ
سہگوردانہکہدا دۆزیبوونیہوہ و لۆرہ ناشتبوونی.
مہست و کہنہفت، لہسەر سک و لہ ناو
گۆرستانہکہدا، لہ نۆو تاریکی شہودا، یادہوہری
ہلپچامہوہ بو ئۆو رۆژہی لہگہل چہندین
کہللہسەردا، لۆرہ لہم سہگوردانہ ہلپنرشتم. ئۆو
رۆژہی عہموو رەزوان، لہ زبلی تەر و بۆگہندا
دۆزیمیہوہ، باوہشی کردم و تا ئۆرہی ہینام. پاشان
لہ دوو گونیہدا، خۆیی و کورہکہی کہللہسەرہکانیان
لۆرہدا خستہ ژیر گلہوہ.

عہموو رەزوان، بہدہم گریان و نالہی بہرزہوہ
ہاواری خودای دہکرد:

"خودایہ ئۆم زوولمہ قبوول نہکہی، خودایہ
نہزیفی خوینی ئۆم خاکہ کہی کوتایی دیت؟! خودایہ
بو ریگا دہدہیت و تاکہی سہری ئۆم عہبدہ پاکانہت
ئاوا بہ برین بچیت."

ئەو دەگريا و منيش دەگريام. پىر بە دنيا هاوارم
دەکرد: "منيش سەر بېرە، توخودا سەرم لە لاشەم
جيا بکەرەوه و لەگەڵ ئەم سەراندەدا بياننيزە. عەموو
گيان، ئيتىر تواناي هەلگرتنى ئەم سەرە پىر ئازارەم
نويه، منيش بنيزە عەموو گيان."

بەلام ئەو وەك باوكتىكى ميهربان، ئەو
ميهربانويهى كه له هەموو تەمەندا لىي بى بەش
بووم. لە باوەشى گرتم و توند بە سينگيهوه
نووساندى. بە دەم دابارينى فرميسكى گەشەوه، كه
وەك بارانى بە هاره بە سەرمدا دەرژا، وتى:

"رۆلە، ئيمە گەر سەر بېر بووينايه، لىرە نە دەژيائين،
ئيمە عەبديكى زهليلى خوداين، كه ميك ئارام بەرەوه
كوپم، خودا گەورە و بە رحمه."

لە ژيەر ئەم بستمە خاكەدا، سەدان كەلەسەر
نووستوون و خەون بە دەست و قاچيانەوه دەبينن.
سەدان و رەنگە هەزارانيش بيت، كى چووزانيت،
رەنگە هەر عەموو رەزوان و خودا بزائن چەندن.

عەموو رەزوان بوو بە فريادرسەم، گەراندميهوه
بو ژيان، ئەو هەم فريشته بوو، هەم فريشتهى پى
بەخشيم. هەر ئەو رۆژە، كاتى چاوم بە چاوى
كچەكەى كەوت، وەك پيرە درەختىكى وشكەوه بوو،
سەرلەنووى ناخم چەكەرەى كرد و سەوز بوومهوه.

چوار ساله، به هه‌وای عه‌شقی سه‌لواوه ماوم و ده‌ژیم، چوار ساله ئاگریکی وای تیدا هه‌لگیرساندوم که به ئاسانی بتوانم به‌رگهی ئه‌م دۆزه‌خه پیسه بگرم. هه‌ر له یه‌که‌م بینینه‌وه، که تازه وه‌ک نه‌ونه‌مامیک هه‌لده‌چوو، ئاره‌زووی ژیانه‌وه‌ی له دلمدا جۆشدایه‌وه.

چوار ساله، جوانی و عیشقی پاکی ئه‌و، وه‌ک بوومه‌له‌رزه دهمه‌ه‌ژینی. له چاوه‌کانیدا له دایک ده‌بم و له بالایدا هی‌زی خۆم ده‌بینم. ئیستا دلم که وه‌ک منداڵ ده‌گری، سه‌ر هه‌لده‌برم و له خودا ده‌پاریمه‌وه، وه‌ک عه‌موو ره‌زوانم له‌گه‌ل بکات:

"خودایه، چاره‌نووسی عه‌شقی بی‌گه‌رد و پاکی من، به‌ ده‌ردی عه‌شقی هه‌مدوونه دیوانه‌مه‌به. تۆش هی‌نده‌ی عه‌موو ره‌زوان، به‌رامبه‌رم، ئه‌م جاره به‌ به‌زه‌یی به، خودای گه‌وره، ته‌نها هه‌ر تۆی به‌ ده‌ردی دلم ده‌زانی. تۆ شاهیدی که به‌ که‌سم نه‌وتوو و با‌سم نه‌کردوو، خۆت به‌و ئاسمانه‌وه ده‌زانی، من چه‌ند به‌دبه‌خت و ریسوا و ترسنۆکم، چوار ساله ده‌سووتیم و هی‌شتاش نه‌مویراوه به‌ ئه‌زیزی دلم بلیم خۆشمده‌ویتی. خودایه تاقه ئومیدم هه‌ر تۆی، تا بمخه‌يته سه‌ر ئه‌و ریگایه‌ی له باوه‌شی سه‌لواوی هاوسه‌ری ئاینده‌ما کۆتایی دی."

له گه ږانه وده دا، بېنېم پېره ئەندازيار هېشتا بېداره.
سهري شوږكردبوو، له بهر رووناكي كزي مومه كه دا
روژنامه ي ده خوینده وه. قاقا پېده كهنې، ده توت شېته.
كاتېك ههستي به من كرد. هه ر به پېكه نينه وه وتي:
"گوئ له م هه واله عه نتيكه يه بگره هاوړئ،
هه هه هه هه هه ده لئ دوو تيمى مه شقى سه ربازيى
هو لندي و سویدی، به مه به ستي راهينانې سوپا
گه يشتنه عيراق هه هه هه هه هه هه هه. له ئاده م و حه واوه،
ئيمه شه ر ده كهن و يه ك ده كوژين و ئەتكده كهن.
له برى ئەوه ي ئيمه تيمى راهينان و مه شق كرنى
پياو كوژى بنيرينه هه موو دنيا. كه چى له و ولا تانه ي
كه نازانن جهنگ ماناى چييه، تيمى فير كرنى مرو ف
كوشتنمان بو دنيرن! ئەى گوو به شه ره فتان
ئه ريوه لالا هه هه هه هه هه هه هه ...

س سه مه ندهر و كه لله سهر

له كونه تاريخه كه مدام و خهوم زړاوه. گويم داوډته
كرته كرتي دداني تيژي مشكه كان. دهليي شاره
زهرده والله له سهرم ئالاوه، خهون و خوليي له
راډه به در نايه لن بنووم. هه وای عه شق ماندو و
شه كه تي كړدووم، خه و خوراكي نه هيشتووم.
به رده و ام نيگای سه لوا، به پيش تاقه چاوه كه مه و هيه،
دهم هوي قه ناعت به خوم بهينم، بو به رده نگار بوونه وه
و روو به روو بوونه وهی خووی و باوكی، دلم هانم
دهدات تا له به ردهم هه رډووكياندا، دليرانه عه شقی
خوم ده ربرم و هاوار بكه م. من شيت و شه يداي
كچه كه تم، داواكارم پيشكه شمی بكه يت. من عاشقتم

ئەى كچى نازدار، شووم پى بکه و ببه به هاوسهرم،
 دەستت بىنه و بىخه ره سه ناوچه وانم.
 له ناخه وه ئازايه تيبه كى درندانه پهل ده هاوى، دهيه وي
 بيته دهره وه و هه موو ئاستهنگه كان تىكبشكىنى، تا
 ئاويته بوونى باوه شى گهرم بمئاژوى.

كهچى هه ميشه ش له به رامبهردا، سهرم، ئەوهى
 ده بوايه به برين بچى و بو نه گبه تى هه ر ماوه. ده بيته
 له مپه ر، ناهيلى دواى دل كه وم. خوژگه مروف
 بيتوانيايه به بى سه ريش بژيت. خوژگه له برى قاچ و
 دهسته كانم، ئەم سه رم به برين بچووبايه كه هه ميشه
 نه رم و له سه رخو، هيدي و جوان ده مگيرپه وه بو
 دوخى پر عه زاب و چاوه پروانى، له مه ترسى و
 كه ريتى هه ر سه رچلييه ك په شيمانم ده كاته وه.
 له نيوان شه رى هه ميشه يى ئەو دوو به ره يه دا، ئەوهى
 باشه هه ميشه خه يال فريام ده كه وي. خه يال هه ميشه
 دوور ئەمبات، بالم پى ده به خشى، ده فرم. له فه زاي
 شينى بريقه داردا، له هه ورى سپى چرپدا، به سه ر
 ئوقيانووسى شينى پر پوه له كه ي تيشكدا، به نيو
 دارستانى سه هوز و ته ردا. ده فرم و هاوشان و
 هاوسه فه رى هه ميشه ييم سه لواكه مه، پي كه وه له
 شه قه ي بال ده ده ين، به رز به رز ده بينه وه. له ناو
 هه وره كاندا، به توپه لى سپى كه ف گه مه ده كه ين. له
 ناو تاله تيرى خو ردا، يه ك راده مووسين، پرچى يار و

پرچی خۆر تیکده ئالین، په لکه زیږینه ی هزاره رنگ
 دهرده که وئ. به قه وسی پرچی ههردووکیاندا، وهک
 هه رزه یه کی سهر خلیسکانه تیژ داده گه ږیم. ده بینم
 سه رهنویله که یهک پارچه بوو ته باخچه ی گول و
 گولزار، پر په پوله ی زیوین، پر بولبولی دهنگ خوش.
 به لام تاکه ی به خه یال بژیم، تاکه ی؟ چوار ساله، به
 وه هم ده یگوزهرینم، چه ندی تر و ابژیم؟ چه ندی تر
 وهک قه قنه س بسووتیم؟ یان وهک سه مه ندر، ئه و
 گیانداره ئه فسانه یی هه میشه له ئاگردا ده ژی، منیش
 له ئاگری عه شقدا بسووتیم؟ عه شقیکی یهک لایه نه که
 ته نانهت خویشمی لی بزر کردووم. به ئاستیک نازانم
 کیم و چیم، به خه یالیش دایکم نایه ته وه یاد، ئاخو
 ماوه، یان ئیستاش چاوه کانی به فرمیسکی گهش و
 سه رده بریس کینه وه؟
 دلّم پرّه، دهمه ویت بگریم، خو من جگه له گریان، هیچ
 کاریکی تر نازانم. سۆز و نوستالوژیایی دنیای دایکم،
 دهسته ئاسنینه که می خسته سهر دوگمه ی رادیوکه و
 هه لم کرد. له سه رخو بامدا، گه رام به دوا ی په خشیکی
 کوردیدا. له بهختی من چووه سهر گورانییه کی
 حه سه ن زیرهک، سحری میلودی چیا بردمییه وه بو
 گوند و پیده شته کانی کوردستان، بو سه رده می
 مندالیی و هه رزه کاریی، بو ژیان و خه لکی ساده ی

كوردەوارى. لەگەڵ دەنگى چىايى حەسەندا، ئاويته
 بووم، خەم و ئازارەكانم لە ياد كرد.
 "لە دوورى تويە رەش پۆشم
 مەست و خومار و سەرخۆشم
 بە ماچت دى فەرامۆشم
 كۆلوانە و بۆ گرى دەدەم
 چارۆكەت بۆ گرى دەدەم
 كچى ئەگەر داىكت رازى بى
 دەستى لە مەمكت ئەدەم"
 ئەى خۆ من دەستم نىيە، چۆن دەستى لە مەمكى
 بدەم؟!

حەسەن لە برى دلدانەوهم، ديسانەوہ گەراندمييەوہ
 بۆ ئازارەكانم. بەم چەند كۆپلەيەى بە ئاگای هينامەوہ
 لە غەفلەت و ناتەواوى جەستەم، هەرچى خەونىكىشم
 هەبوو تىكىشكان و بى ريگای كردم. بە دەنگە
 سىحرييەكەى و ئەو دىرە ئىروتىكييانە، لە خەوى
 خۆش و قوول بىدارى كردمەوہ. هەر بە راست مەمكى
 پىر و توند و قوتى سەلوا، پىرە لە تامەزرۆيى
 گوشين، خۆ من دەستى گوشينم نىيە؟ خۆ من
 ناتوانم پىرچى شانەكەم، يان سنگ و سمتى بگوشم؟
 حەسەن دەيگوت و من دەگرىام. ئاخىر بى دوو
 دەستى گەرم و بەهيز، دوو دەستى ميهربانى،
 عەشق چۆن دەكرىت؟ سەلوا، دللى بە چ شتىكى من

خۆشبی، منیک سهرباری ئەوهی هه‌ژار و نه‌دار، به
 خیر و سه‌ده‌قه‌ی باوکی و خه‌لک ده‌ژیم و ئەم کونه
 سه‌گه‌ ماله‌که‌مه؟! باشه‌ گریمان هاو‌ریکانم له‌ خۆل و
 خاشاک، کۆشکیکیان بۆ بنیادنام، له‌ قهره‌ویله‌ شکاو،
 ته‌خته‌ و فۆرمیکای سه‌گوردانه‌که‌ شازی مال و
 سیسه‌میان بۆ دروست کردم. گریمان ئەویش بۆ
 خودا، له‌ سۆنگه‌ی سۆز و به‌زه‌ییه‌وه‌ خۆی کرده
 قوربانیی و رازی بوو شووم پێیکات. ئەه‌ی دوایی
 چی؟ مه‌گه‌ر من پیاوم تا شووم پێ بکات. من ته‌نانه‌ت
 مندالی‌ش نیم، پیریکی په‌که‌وته، له‌ من گه‌لیک چاکتره‌،
 جگه‌ له‌ پارچه‌ گۆشتیکی دارزا و بۆگه‌ن، هه‌چی تر
 نیم. ته‌نها بۆ مردن باشم، ئەویش نایه‌ت. ناشتوانم
 خۆم بکوژم، خۆکوژی ئازایه‌تی گه‌ره‌که‌، بۆ نه‌گه‌تی
 ئەویش نییه‌.

که‌ ده‌ستم نه‌بی چۆن باوه‌شی که‌م، چۆن قاچی به‌رز
 که‌مه‌وه؟ ئەه‌ی گه‌ر خۆم قاچم نه‌بی، چۆن جیماعی
 له‌گه‌ڵدا بکه‌م؟ گه‌ر لووتکه‌ی چیژ و دلنه‌وایی
 مه‌عشووق، باوه‌شی گه‌رم و پر سۆز بیت؟ خۆ من
 توانای باوه‌ش کردم نییه‌.
 خودایه‌ بۆ نامکه‌ی به‌ به‌ربه‌شاته‌ر، تیر به‌ دللی خۆم
 ده‌ست و قاچ له‌ خۆمدا بروینم. به‌ سه‌دان ده‌ست
 یاری له‌گه‌ڵ بکه‌م، ده‌ستیک له‌ نیو قژی، ده‌ستیک له
 نیو مه‌مکی، ده‌ستیک بۆ نه‌رمه‌ چرنوکی روومه‌ت و

دەستىك بۇ گووشىنى نىو ران، دەستىكى نەرمىش بۇ مەساجى پىشتى. تو گەورەيى و تواناي بى سنورى خۆت ئەى خودا، بىمكە بە بەر بەشاتر، بەلەين بىت ھەمىشە بە دەيان دەست نرات بۇ بىكەم. يا ھەر ھىچ نەبى بىمكە بە ھەزار پىيەك، خۆ من ئىستا كرمە لىقەيەك زياتر نىم، ھەر ھىچ نەبى لە كرمەو بە بىم بە ھەزار پىيەك.

لەم كاتەدا كە لەگەل خۇداى خۇمدا دەدوئىم، دەنگى بە لرخەى عەموو رەزوان، لە دەرەو توند و شىپرزە، لە سەر يەك بانگم دەكات. بە پەلە بە دەنگىيەو دەچم. تىشىكى خۆر، تاقە چاوە سوور ھەلگەراو بە فرمىسكە كەشم پى دادەخات.

"كۆرەكەم تەلەفوونى بۇ كردم، دەلى فرىامكەو، من دەپۆم بۇ لای بزنام چى بوو، ئاگادارى ئىرەبە تا دىمەو.

ئەمەى بە پەشۆكاويىەو و ت و بە پرتا و رۇيشت. چووم، بە قولاپى دەستە ئاسنىيەكەم چايەكم تىكرد، بەدەم چا خواردەنەو و جگەرەكىشانەو بە تەواوى سەگوردانەكەدا رووانىم. پىر بوو لە خەلكى ورووژاوى نىو زىل و سەگ و بالندەى لاک خۆر، لە دووكەلى رەش و سىپى، لە ژاوە ژاوى دەنگگەلى نەشازى ماشىن، ھاتوھاوارى مرؤف، قىغەقىغى قەلەرەشكە، بۆرەى مانگا و حوشتر، مەپومالائى

گوندییه‌کان. له لای راستیش—مه‌وه و دوور، براده‌ره‌کانم، سه‌رقالی کاریکی هونه‌ریی بوون. کز و به ئاسته‌م ده‌نگی چه‌کووش و مشاره‌کانیان ده‌گه‌یشتنه گویم. له‌ولاشیانه‌وه مه‌لائیکه، سه‌رقالی مامه‌له‌کردنی عاره‌ق و ویسکی و جگه‌ره بوو، له‌گه‌ل ئه‌و مندالانه‌ی که روژانه هه‌رچی له‌و بابه‌تانه ده‌دۆزنه‌وه بـو مه‌لائیکه‌ی ده‌هیـنن. ئیره شاریکه بو خۆی، ناوه‌ندیکی گه‌وره‌ی بازرگانی و ئابوورییه، هه‌زاران کهس بژیوی خۆیان لی‌ره به چنگ ده‌خه‌ن.

عه‌موو ره‌زوان، که‌ره‌تیک پیی وتم، خه‌لک هه‌بووه به‌خت یاوه‌ری بووه، لی‌ره پاره و ئالتوونی زۆر و گه‌وه‌ه‌ری گرانبه‌های دۆزیوه‌ته‌وه و ئیستا ده‌وله‌مه‌ندن. خه‌زان هه‌یه به‌که‌سابه‌تی ئیره، منداله‌کانی پیگه‌یاندووه، ئیستا دکتۆر و ئه‌ندازیار و پیاوی گه‌وره‌ی ده‌وله‌تن!

به‌وه‌موو فرکان فرکان و دیمه‌نانه، بزیه‌ک نیشته سه‌ر لیوم، به‌ده‌نگی به‌رز وتم:

"چ سه‌یره ئه‌م ژیانه.

چی سه‌ره‌نوێلکیکه ئه‌م دنیا، چه‌ماندو و گوناوه ئه‌م ئینسانه، خه‌م و ناسۆر هه‌رگیز کۆتایی نایه‌ت. "

گه‌رده‌لولیکی خه‌را له‌ دوور هه‌لیکرد. خۆی کرد به سه‌گوردانه‌که‌دا، سات دوا‌ی سات به‌رزتر و زه‌به‌لاح

تر دەبوو. لەگەڵ خۆیدا دنیا یەک لە خۆلۆخاشاکی
هەلگرت، لەنیو خۆیدا دەیخولاندنەو. هەزاران
عەلاگە ی رەنگا ورەنگ و کاغەز و مقەبای
هەمەچەشن، وەک پۆلە بالەندە دەفرین. ئاسمان یەک
پارچە بوو بە تیکچرژانی رەنگ و تۆز، بە کەرنەقالی
باقوبریق و بریسکە.

هەمیشە یەکیک لە سەر مەستی یەکانی من، ئەم
گەردەلولە لە ناکاوانە یە. دەکەومە سەر پشت و بە دل
و دەروونی خۆشحالی یەو، دوور دەروانمە قوولایی
ئاسمان. لەگەڵ عەلاگە فریو هەرە بەرزەکاندا
دەکەومە پیشبڕکی. سۆز و یادەوهری دەمباتەو بۆ
ئەو فیلمە هیندیانی ی پر بوون لەو ژن و پیاو
رەنگالەییانی بە دەم گۆرانی یەو، بە مشت رەنگیان
دەرپشته هەواو، پەردە ی سینەماکە دەبوو بە هەشتی
خەیاڵ و هارمۆنیایی رەنگ و جوانی. یان لە دلی
خۆمدا، رەنگیکم هەلدەبژارد و دەمکردە ئەسپ و
کووتری خۆم، هانم دەدا خیراتر بفریت. بەرز بەرز
ببیتەو، پیشی هەموان بداتەو و خەلاتی یەکەم
بەریتەو.

هەتا چاو بری بکردایە، هەتا عەلاگەکان لە قوولایی
ئاسماندا، دەبوونە پنتی بچووک بچووک رەش، بە
تاقە چاوەکەم لیم دەروانین. وەک چۆن ئیستا، چاوم
برپووتە عەلاگە یەکی بەرزەفری شین.

لهوسه‌ری سه‌ره‌وه عه‌موو ره‌زوان، به پشتی
كووره‌وه به دياركه‌وت. به هه‌نگاوی قورس و باری
زوره‌وه گه‌یشت، بینیم ره‌نگ به روویه‌وه نه‌ماوه.
گونیه بووره‌که‌ی له به‌رده‌م مندا کیشا به زه‌ویدا و
نالیه‌کی کرد. خویشی له هیلاکیدا، هانکه هانکی پی
که‌وتبوو، به تیلهی چاو هه‌ر له گونیه‌که‌ی ده‌روانی.

لیم پرسى: "ئه‌مه چی تیدایه عه‌موو، پیده‌چی ئه‌م‌رو
ده‌سکه‌وتی باش‌تان هه‌بی‌ت؟"
به ته‌وسه‌وه وتی:

"ده‌سکه‌وتی چاک!"

پاش قه‌ده‌ریک هه‌ستایه‌وه، ده‌ستی دایه
خاکه‌نازه‌که و خستییه سه‌ر شانی، ئه‌وجا چمکیکی
گونیه‌که‌ی گرت. به دواى خویدا به‌کیشی کرد و
وتی: "دوامکه‌وه بو گورس‌تانه‌که."
له‌سه‌ر سک بوى خشام، دواى که‌وتم تا شوینی
ناشتنی که‌لله‌سه‌ره‌کان. کاتی گونیه‌که‌ی هه‌ل‌رشت،
شه‌ش که‌لله‌سه‌ری خویناوی و ده‌ستیک که‌وتنه سه‌ر
خوله‌که. به سام و ترسه‌وه، پاشه‌وپاش کشامه‌وه، به
چاوه ئه‌به‌له‌قه‌که‌م لینیانم ده‌روانی.
شه‌ش که‌لله‌سه‌ری تو‌زاوی و ترسناک، که دوانیان قژ
گفن و ریش دریژ بوون. سیانیشیان سمیل پر و بی
ریش، ئه‌وی تریان تازه مووی لی‌هاتبوو. په‌رچه‌م دریژ
و قه‌ترانی، لا ته‌نیشته‌کانیشی به شیوه‌ی مؤدیلی

حه فر ته نك كرابوون. هه موويان گوچكه و لووتيان،
 جي قه پالي سهگ و جرج و جروجانه وهريان پيوه ديار
 بوو و خورابوون. دوانيان قه له ره شكه، چاوه كانيانى
 هه لگولي بوون. هه رچى دهسته كهش بوو رهنك تاريك
 و پر رى رى دهمارى رهش بوو، له بندا برابووه وه،
 به سهه نه رمايى خوار ئه نيشكييه وه به خه تيكي
 ناشرينى تاتو نووسرا بوو.

" بعد عسر يسرا "

يه كى له كه لله ريش دريژه كان، هيشتا زه قزه ق
 ده پروانى. به لام ئه وانى تر هه موو يا بى چاو بوون، يا
 ده تووت تازه خه ويان ليكه وتوووه.
 عه موو ره زوان كه وته چال هه لكه نندن.

پيم وت: "ئهى له سهه ر مووجه ميده كه نا يانشويته وه؟"
 به دهم فشار كردنه سهه ر خا كه نازه كه وه
 وتى: "سهه ر چاوه ي پاكي و پيسى به نى ئاده م، ناو
 سهه ريتى، ئاو پيى ناگات و پيويست به شور دن
 ناكات."

كه ميك دوور، چاوم بريوه ته چاوى ئه و
 كه لله سهه ر هى ئاماده نيه چاو ليكنيت و وهك
 هاوريكاني بنويت! به زمانى چاو، پيى ده ليم. "كورى
 باش بو نانويت؟" ئه ويش هه ر به نيگاي چاو ده ليت.
 پياو به و مه هيله بمنيزيت، دهمه وي له گه ل جهسته مدا

به رېۋرەسمېكى شايستەو، بچمه گۈرېكى شايستەو.

رووم كرده عەموو، لېم پرسى:

" بۇ چاۋەرې نەكەين، بەلكوو جەستەكانىشيان بدۆزىنەو؟"

له وهلامدا وتى: "زۆر گەرپام جەستەيان نەبوو، ھەمىشە كەللەسەرەكان بى جەستە بوونە، خو گەر جەستەكانىشيان بدۆزىنەو، كى دەتوانى بزائىت، كام جەستەيە ھى كام كەللەسەرەيە؟"

ديسانەو پرسىم:

"ئەى ئاخۇ جەستەكانيان دەبى لە كوئى بن؟"

عەموو بە دەم خۆل دەر كردهو وتى:

"كى دەزانى، رەنگە لە سەگوردانىكى تردا فرېدرا بن، كورم تەنھا خودا دەزانى."

رووم كردهو دوو چاۋە زەقەكە، ديسانەو ھەر بە نىگای چاۋ پىم وت.

"ببورە ناتوانم ھىچت بۇ بكەم، دەبى بە چارەنوسى خۆت رازى بيت، دەبى بى جەستە بچىتە گۆرەكەتەو مەترسە و خەم مەخۇ. بعد عسر يسرا."

عەموو رەزوان، بى خەم و ھەست وەك ئامېرىكى ئۆتوماتىكى، يەكە يەكە سەرەكانى لەگەل دەستەكەدا، خستە چالەكەو و دايپوشىن. وەك ئەوہى شووتى

بی کہ لک، یا سہری گویرہ کہ بن. ئەوجا ہەر دوو
دہستی بہرز کردوہ، بہ دەنگی بہرز وتی:
" ئەلفاتیحہ."

ہہندی ویردی خویند و دەستی بہ سمیل و ریشہ
سپیہ کہیدا ہینا، دیسانہوہ ہاوارى کرد:
"انا لله وانا اليه راجعون" خودا عافووتان کات و
لیتان خوش بیت."

بیلہ کہی خستہوہ سہر شان، بہ روویہ کی پر
خوشحالی و ئارامیہوہ وتی: "دہی با برۆین."
پیشکەوت و منیش کہ پیشتر ہیندہ بو حالی خوم
گریا بووم، تاقہ دلۆپہ فرمیسیکم نہبوو بو
کہللہ سہرہکان، خشەخش وەک ئەوہی ہیچ نہبوو بیت
بەدوای کہوتم. لە ژیر ساباتەکہ، لە کاتی کدا ئەو
خەریکی چیشتلینان بوو، دیسانہوہ لیم پرسى:
"عەموو ہەندی لە گۆرہکان تەواو و کاملن، وەک ہەر
گۆرپکی تر، ئەوانہ گۆری کین؟"
بەدەم تیوہردانی کہوگیری ناو مەنجەلہ رەشەکہی
سہر ئاگرہ کہوہ، ہیمن و لەسەرخۆ وەلامی دامەوہ:
" ئەم گۆرستانہ، دوو بەشہ، بەشیکیان ئەو
سہرانەن تیرۆر بریونی، وەک ئەوانہی ئیستا ناشتمن.
بەشەکہی تریشی کہ گۆری تەواون، یا ہی ئەو
مروڤہ بی کہسانہی چەشنی عەوادہ شینن. یا ہی ئەو

ٲافرہ تانہن، کہ لہ سہر شہرہف، پیاوان کووشتویانن،
لیڑہ لہم سہرہنوئیلکہ، تہرمہکانیان فریداون۔"

بہر لہوہی ہاوسہری ئایندهم، فریشتہکہی رۆحم، لہ
نیو زبالانہوہ بہدہرکہوئیت۔ گہرامہوہ کونہکہم،
چاویلکہ یہک چاوہکہم و رادیوکہم ہینا۔ لہسہر
عہرشہکہم، رۆنیشتم روو بہ ریی یار و گویم دایہ
گورانی۔ وہک ہہر نیوہرؤیہکی تر، لہ یہکہم ساتی
دہرکہوتنییہوہ، تانان و چا خواردنی و بہلادا
کہوتنی بو پشوو، چاوم بو چرکہیہکیش لی غافل
نہکرد۔ رۆح و دللی خوّم، پپر پپر کرد لہ نہرمہ
جوولہی، لہ نیگا و قہد و قامہت و دہنگہ بہ
سوڑہکہی، لہ پرچی ئالۆزکاو، سینگی بہرز و پپر، لہ
جی برینی میٹش و مہگہزی سہر باسک و مہچہکی،
بی ئہوہی کہس ہہستم پی بکات۔ لہ ژیر چاویلکہی
رہشہوہ، خوّم پپر کردہوہ لہ وزہی عہشق و جوانی۔

ہہست دہکہم، خہریکہ پہی بہ راز و نیازم دہبات!
ئہمرو، جیا لہ ہہموو رۆژانی تر پیڈہکہنی و دل
خۆشہ، بی ئوقرہیہ و جی بہ خوئی ناگری۔ عہزی و
لہچکی سہری کہمیٹک پاکتر و بہ رہونہق ترہ۔
کراسہکہی لہ رہنگی پایزہ، پپر گولی کانزایی زہرد،
گولی تیچپرژاوی بہ ناو یہکداچوو۔ لہچکہکہی لہ
رہنگی بہہارہ، سہوزیکی کال، پپر میتکہی بازنہی
وردی توخ۔

ئەمپرۆ زۆر تەماشام دەكات، چەندىن كەرەت نىگامان
يەكانگىر بوو. ھەست بە شتى خۆش دەكەم! رەنگە
گريان و نزاكانم لای خودا گىرابى. رۆح و ھەناسەى
پرەشقىمى بە شىۋەى وەحى خستىتە ئەشكەوتى
ناخىيەو، تا لە دليدا وەك نەمام شىن بىم. سوپاس و
ستايش بۆ خوداى مەزن، سوپاس ئەى يار كە منت
بە خۆشەويستى خۆت قبوول كەرد. دەى وەرە ئەى
پەرستراو، وەرە، عەشقى تۆ ھىزى ھەزاران دەست و
قاچم پىدەبەخشى. ئىتر من كەملى و تەواو و پىرم، پىرم
لە چاو، لە دەستى بەھىز و قاچى پتەو، لەم ساتەو
سەرلەنوى لەدايك دەبمەو. لەمپرۆو تەبا و گونجاوم
لەگەل ھەموو سروسشت، ھەموو نەينى و
پىرۆزىيەكەانى گەردووندا.
ئەو تە عەشق، ئەو شى وەك خۆم ھەراسان كەردو.
چاوەكانى گەرچى بچووكن، بەلام ھەمىشە تىشكىان
لى دەبارى. ھەست و ھىزىك پەخش ئەكاتەو كە
زمان ناتوانى پەى پى ببات، ئەقلىش لە ئاستىدا
دەستەوستانە.

ھەموو چاوەكان، چاوى باوك و برا و خوشك،
ھەموو نوستوون، ھەموان سىمايان لە ترسى مېش و
مەگەز بە كەلوھەسسىرەكانيان داپۆشيو. بە تەنھا
چاوى سەلواكەم نەبىت. گەر ھەواى عەشق لە كەللەى
نەداو، ئى بۆ وەك رۆژانى تر، بە ھەمان شىۋەى

خیزانه که ی نانویت و پشوو نادات؟ ئەو جووته چاوه
پر جوانییه، پر زیره کییه، بو ئارام و خاموش نابیت؟
مه گەر جگه له تیری عه شق، ئەوه چیه، خه وه له
چاواندا ناهیلی؟

پاش چوار سال له سووتان، ئەمڕۆ له ئەوجی
یه کانگیری و ته باییداین. من لێی دەروانم، ئەویش
هەر دوو ئەژنوی له کۆشی گرتوو و چه ناگهی
خستۆته سەر دهسته کانی، قورس و نیگه ران دور
دەروانی. دلنیا م بێر له من، عه شقی من و
خۆشه ویستی من ده کاته وه. گه رچی رووی لێره نییه،
دلنیا م خه یال و ئەندیشه ی هاوته ریب و هاوئاوازی
خه یال و ئەندیشه ی منه. بێ ویستی خۆم، فرمیسی
به خور له چاومه وه جوگه له ی به ست. له ناخه وه
گریانم قولپیدا، وای له م به خته وه رییه، ئەمه یه که م
جاره له ژیاندا، فرمیسی شادی دەرپژم. یه که م
جارمه بگه مه ساتیکی وا که نه له واقیعدام و نه له
خه یال.

چوار ساله، به نهینی له ریگای تاقه چاوه که مه وه، له
ریگای ته زووی رۆحه مه وه، په یامی عه شقت بو دهنیرم
سه لوا گیان. له بهر پێیه کانتا، وه ک سه گ دهنالینم و
ده قورسکینم، چوار ساله هاوارت لێ ده که م. دل م ئای
له دل م وای دل م، تازه پێی ده زانی. به لام قه ینا،
به خته وه ریش ماوه یه کی ده ویت تا ده گات. باکم نییه

گەر هه موو ته مه نيشم قوربانى تو بى، رو حيشم هى
 تويه. وهك چون جهنگ په لوپوى بردم. توش ده توانى
 سهر و روحم بهریت، بيخه يته ژير پاته لاستيكه كانت.
 ماله كه م خو ده بينى عه شق چ خوشييه ك ده هاويژي ته
 سهر سيمامان؟ خو ده بينى چهند جوان، پرمان دهكات
 له رازيبوون؟ له ميژه مالى تو له م دله مندايه،
 سوپاس گيانه كه كه ريگات والا كرد، تا منيش دلى
 تو بكه مه مالى خوم.

مائلوا ئه ي موته كه ي خه م، ئيتر من نه و خاكه م
 هه ميشه بوومه له رزه ي خوشى دهيله رزينى، نه و
 چپايه م له ناخه وه گرگانى ژيان و خوشه ويستى تيايدا
 ده ته قيته وه. له مه ودوا هه ميشه دلم وهك منداليكى بى
 ئاگا له خه م و ئازار هه ر پيده كه نى، قاقا له تريقه ي
 به خته وه رى ده دات. وهك نه و مه له ئازاده ي دواى
 چوار سالى نيو قه فه س، ده جريو ينم.
 عه موو ره زوان، له خه و رابوو، به ده ورى خويدا
 روانى و ته ماشايه كى كاتژمي ره كه ي ده ستى كرد،
 ئينجا وتى:

"كچم سه لوه درهنگه، نه و چايه بخه ره سهر."

يار له خه يالى من راچله كى، ده ستوبرد كترييه كه ي
 خسته وه سهر پشكو خاموشه كه، خو ي مژولى
 ئاگره كه كرد. منيش به بزه و شادييه وه وتم: "عه موو
 خه وى چاكت كرد، نه مرؤ باش ماندوو بووى."

دوو جگه ره ی پیکرد، یه کیکانی خسته ئه لقه که مه وه و ههستا. چوو سه تلئ ئاوی خسته بهردهم که ره سپی، گه راپیه وه یه که منداله کانی له خه و بیدار کرده وه. له پر حاجی عه لوان، دهر که وت. وه که هه میسه به گرمه و ناله، ئارامییه که ی شیواند، به دهن گه به رزه که ی که وته گله یی و گازنده. حاجی عه لوان، به هه مانشیوه ی عه موو ره زوان، له و به ری که ندره که وه که پریکی چیکرد بوو. ئه ویش له گه ل مال و منداله کانیدا هه مان کاری نیو زبلیان ده کرد. ده میک بوو له گه ل ره زواندا، هاوه لی یه که بوون و ناوه ناوه سه ردانی یه کیان ده کرد. به گه یشتنی، بهر له سه لام و که لام شیرانی:

"به شه رفم ئه وه ی له م ده سه لاته نزی که بکه ویتته وه، مووی پیاوه تی و ئینسانی تی نامینی!"

عه موو، دهستی خسته سه ر شانی و پیی وت:

"دیسانه وه چیه، بو و تو وره ی؟ وهره جارئ دانیشه و با چایه که بخوینه وه، ئه و جا چی ده لیی بیلی."

سه لوا گول، ریزه چای دانا، دوا که سیش به نیگایه کی گهرم و دل بزوینه وه چاوی تیبریم. له بهردهم ممدانووش تیه وه، په رداخه پره که ی خسته بهردهم م. بو چه ند ساتیک، بو نی که وته سه رووی هه موو بو نی زبلدانه که، پر به سییه کانم هه ناسه و

بۆنى ئارەقەى سنگ و بەرۆك و پرچىم ھەلمژى،
لە ژىر لىۋەو ھە پىم وت:
"سوپاس خانم گيان."

بزهيه كى كرد و سەرى ھىنايه بن گويمەو، بە
ئەسپايى وتى: "دووعاى خىرم بۆ بگە."
واى خودايە، ئەو چەند وشە كەمە چ ھەستىكى
خۆشى تيا و روژاندم! خوینم شلەقا و ھەستم كرد
ھەموو دنيا بە دەورمدا دەخولیتەو.

لە دلى خۆمدا وتم:

"با ھەرچى فرىشتەى ئاسمان و زەوى ھەيە، نزا و
كار بۆ خىر و بەختەو ھەرى تۆ بگەن، ئازيزە
جوانكيله كەم. نەك دووعا، بە رۆح و گوشت و
ئىسكەو ھە دەبمە نۆكەرت، دەبمە قوربانەت."
بە ئاستىك رۆچووبوومە گفتوگوئى خۆم و ئەو دىرە
سىحرييەى يارەو، ئاگام لە دنيا نەبوو، تا ئەو كاتەى
عەموو ھاوارى كرد:

"ياسر بۆ كوئى رۆيشتووى؟ چايەكەت سارد
بوو ھەو."

سەلوا و برا و خوشكەكانى دەستيان دابوو ھە گونىە
و قولاپەكانيان، بەرپى كەوتن بۆ كار.
حاجى ەلوان، ھاوارى دەكرد:

"خودا بى شەرەفى دانابى ئەم برازايەى منە!"

عەموو رەزوان دەيوت: "ئاخر بۆ حاجى، برازات كىيە و چى كردووه؟"

حاجى بە پەلە و بەرزتر، بەردەوام دەيوت: "خۆ لەبىرتە سالى رابردوو هاته ئيره و كۆي كردينه وه و وتى، دەنگم پييدەن لە هەلبژاردندا، عەهد و پەيمان بى كە دەرچووم كارى شايستەتان بۆ دابىن ئەكەم، لەم سەرەنوێلكە رزگارتان ئەكەم. لەبىرتە خۆ؟"

"بەلى لەبىرمە، ناوى چى بوو؟"

"عەباس ئەلعاسى، خۆ لەبىرتە هەر ئەوه نەبوو دەست و پيمان ماچ بكات، تا دەنگى پييدەين. كەچى شەوى رابردوو لە تەلەفزيۆن بينيم، لە نيو پەرلەمان هاوارى دەكرد. ئەم ولاتە خەريكە زبىل دەيخوات. وابىرات عىراق دەبىتە سەرەنوێلكى گەورە، دەبى بە زووى كارگەى ريسايكلين هاوردە بكەين. سەرلەنوێ ئەو خۆل و خاشاكانە بگەرينينه وه بۆ بەكارهيتان."

عەموو بە سەرسورمانە وه وتى:

"ريسايكلين يانى چى؟"

لە شوينى خۆمە وه، خيرا وه لامم دايه وه:

"يانى جاريكى تر گەرانه وهى زبىل بۆ كارگە و دروستكردنه وه و ئامادەكردنه وهى، بۆ دووباره بەكارهيتانه وهى."

عەموو رەزوان، كەمىك سەرى بادا و وتى: "يانى چاويان بربووتە ئىرەش، ئەمەشمان پى رەوا نابىنن؟! ئەمانە كەى تىر دەخون؟"

حاجى تفيكى رۆكرده زەوييه كە، ديسانەوہ تىهەلچووہوہ:

"تف بى شەرەف، ئەوہ باوكە مەلعوونەكەشى تا مرد، ئاوا خىرى كەسى نەئەويست. ئاخىر ھەرچى خىروبيىرى ئەم ولاتەيه، لە نەوت و سەروەت و سامان، ھەموويتان بۆ خوتان دزى. ئەوہى بۆ ئىمە ماوہتەوہ و پاروہ نانكى لى پەيدا ئەكەين ئەم زبلەيه، ئەمەشمان پى رەوا نابىنن. ئەى ھاوار ئەمانە چ جورە حوكمپرانىكن! داخم ناچى خوم و ھەر چوار ژنەكەم و سى و پىنج لە نەوہكانم دەنگمان بۆ دا." عەموو رەزوان، لە ژىر لىوہوہ، بە دەنگىكى كز و غەمگين وتى:

"لا ھەولەوہ لا قووہتە ئىلا بىلا، وابروا ئەم سەگوردانەش وەك نەوتەكە دەخون!"

ترس لەوہى سەرچاوہى رزق و كەسابەتيان نەمىنى، رەنگى بە روويانەوہ نەھىشت، خەرىك بوو دەگريان.

لە دوور مەلا جەبار، بە "آللە آكبر" دەنگى لى ھەلبرى. كاتىكىش ھەستان بۆ نوپژ كردن. عەموو رەزوان، بە ھاوپرەكەى وت: "با بچين بە لای نوپژەكانمانەوہ،

قسه کردن به دهر د ناخوات. بۆ ئه به د سیاسهت، له م
ولاته دا، له رهشمه ی که ره که ی من ده چیت.

رووه و گرده زبله که، ئه وه ی که وتبووه نیوان
خویان و قیبله وه، چوونه کړنووشه وه. پاشانیش
دهستی دووعایان هه لبری و هاواریان ده کرد:

" خودایه ئه م سه گوردانه مان بۆ بهیله، خودایه
به ره که ت بخهره ماله کانمانه وه و خومان و مال و
مندال و بژیویمان بپاریزه. شوکر و سه نا بۆ تو
خودایه له ناز و نیعمه تیک که به ئیمهت به خشیوه.
سوپاس و ستایش بۆ گه وره بیتان، ئه ی په روه ردگار،
بۆ ئه م پارووه پاک و حه لاله ی له م زبله پیسه وه، بۆت
فه راهه م کړدووین. له چاوی به د و ته ما حکار
مه حفوزمان بکه..."

منیش خه یالم گه رایه وه بۆ پیره ی ئه ندازیار که
دهیوت: "مرؤف له ترسی خودا، نویت و ئیتاعهت
دهکات، تا بیدار نه بیته وه. چونکه ئه م ژیانه خه ونی
خودایه، هه ر کاتیک له خه وی خوی بیدار بووه وه،
ژیان کۆتایی دیت."

گه رامه وه بۆ کونه تاریکه که م، بیرم له وته که ی
سه لوای رۆح و دلّم ده کرده وه. ئاخۆ مه بهستی چیبوو
که وتی، دوعا ی خیرم بۆ بکه! دووعا بۆ چی؟ تو بلایی
نه مانی ئاسته نگ و ریگرییه کانی به رده م بۆ یه ک
بوونمانی مه بهست بیت؟ دلنیا م هه ر ئه و مه بهسته یه.

خودايه دلی هەردوو کمان رازی بکە و پیکمان شاد
بکە، مەرازی دلی هەردوو کمان حاسل بکە، خودايه
هەر تۆمان هەیت. هەر تۆ ئومید و هیوامانی.

راچلە کیم، ئاخخخخ میثولهی سهگباب، ئیوهش
دهزانن دەستم نییه، به ئاره زوی خۆتان پیمه وه
ئەدەن. سیمامتان یهک پارچه کردووه ته قنچکهی
رهشی پر کیم، نه فره تتان لیبت. هیئده به م په نجه
نووک تیژه ئاسنینه م جهسته و چروچاوم
خوراندووه، وهک پۆرتیتی قان کوخ، پر پر م له
شوختی دریژ و پیچاویچ.

س سيفون و ئاسن

مه غريبىك، مه لائىكه هات بۆ لام وتى:
"ئەمشەو دەعوەتى برادەرانىن، خۆت ئامادەكە و با
برۆين، ئەوان چاوەروانمانن."
ئەو بە دارشەقەكەى و ھەنگاوى ورد، منىش بە لا
تەنىشتىيەو ە خشەخش، بە رىگاي ھەوراز و لىژىي و
پىچەلىدا بەرپىكەوتىن. بە ئەسپايى بەسەر پردى بارىك
و رزىوى سەر چلكاو و گەنووگووى زىرابى شاردا
پەرىينەو ە. ئەو چلكاو ەى ھەموو سالىك و بە روژىك
بەر لە مانگى رەمەزان، بە لىشاو بوتلە عارەق و
ويسىكى پىدا دىت.
شەبايەكى فىنك، بۆن سووتانى تىژى زبلى دەکرد بە

لووتماندا. له دوور دهنگی کونده په پویه ک دهات. به
مه لائیکه م وت:

" ئەم په پووه چی له م سه گوردانه داوه، بۆ ناچیت
به سهر ئاوه دانی شاریکدا بخوینی. مه گهر ئیره جگه له
زبل چی تری لییه؟"

له وه لامدا وتی: "کونده په پوو بوونه وه ریکی ئاقل و
پیشبینیکه ره، گهر خه لک گویمان لیبگرتایه، دنیا ئیستا
پر ئارامیی و ئاشسته وایی ده بوو."
به ره وهی بگهین، دهنگی همدوون دیوانه و
ره بابه که ی گه یشته گویمان.

دیجله کوا بوو که که م

رووبار کوا خوشه ویسته که م

ئهی مانگ چاو بگیره له ئاودا بۆ غه زاله

گهر دهستی سپی وهک شیرت بینی

گهر چاوی گهشی قه ترانیت بینی

پیم بلی

گهر...

له بهرده ممددا چراخانیک دهر که وت! ئەمه یه که م
جارمه له نزیکه وه ئەم ماله ده بینم، قیلایه ک بوو بۆ
خوی. دیواری هه وشه که له بووتله شووشه
بوو، وهک ته نافی دریز چهند چینیک به سهر یه که وه،
به دم شنه باکه وه چه شنی دهریا شه پۆلیان دها،
دهنگیکی خوش و ناسکیان بلاوده کرده وه.

له بهردهم دەرگای چوونه ژوورهوه به ههردوو لادا،
دوو پهیکه ری شیوه سهیری له پارچه ئاسنی ماشین
و کهرستهی فریدراو، وهک سهری ئهسپ بهرز و
سامناک هه لکشابوون. دوو که له کی بهرز، دوو
چه کوشی ئامیری نهوت دهرکردن بوون، له ژیراندا
دهیان خوده پۆلای سهربازی که کوونی جی
فیشه کیان پیوه بوو که وتبوون.

وهک دوو دیوی زه به لاج، سامناک بوون.
ناو هه وشه کهیش، پر بوو له درهختی سنه و بهر،
قه دیان له ئاسن و گه لایان له بتله شووشه ی رهنگ
سهوزی بیره. پر بوو له بالنده و گیانداری کیوی، به
سهرنجی خیرا بووت دهرده کهوت، له پلاستیک و ئاسن
و وایه ری کاره با و بووری و شتی تری بیکه لکی نیو
سهگوردانه که خولقاون.

له ناوه راستی هه وشه که دا، چاوم کهوته سهر
پهیکه ری برۆنزی که لله سهری سه دام، به لووت و
گویی شکاوه وه. له ولاشییه وه به دایی گوواوی، توپی
زه وییان خولقاند بوو.

به خه تیکی گه وره له ژیری دا نوسرا بوو.
مۆمینی هی لکه ی گه نیوی خولگه ی خۆر.
ئه وه ی زۆر لام سهیر بوو، جیی پرسیارم بوو! ئه و
گلۆپه گهش و پر رووناکییه کاره بایانه بوون که
نه مده زانی له م سه ره نو ی لکه دا، چۆن و به چ شیوه یه ک

کار ده‌که‌ن! کاتیکیش مه‌لائیکه په‌نجه‌ی نا به
 دووگمه‌یه‌کدا، له ناوه‌وه ده‌نگی مؤسیقایه‌کی خوش
 هاته گویم و له پر ده‌رگای سکه‌ی مینی پاس جولاً و
 به لادا هات. ئاودیو بووین و هاوړییانمان
 پیش—وازییه‌کی گهرمی—ان لیک—ردین.
 چه‌ندین پنتی رووناکي کز و هه‌مه‌ره‌نگ له چه‌ندین
 شویننه‌وه سه‌رنجی کیش‌کردم و نه‌مده‌زانی چاو
 بخرمه‌ سه‌ر چ شتی. زه‌وی مال‌ه‌که هه‌موو شووشه
 بوو، زه‌وییه‌ک له بووتل که به ده‌مدا چه‌قینرا‌بوون و
 وه‌ک بازنه‌ی بچووک بچووک چه‌شنی کاشی مه‌ر‌مه‌ر،
 ته‌خت و ساف و لووس. سه‌قفی ناوه‌ندیش، له ته‌به‌قه
 هیلکه‌ی ره‌نگراو دروست کرابوو. دیواره‌که‌یش یه‌ک
 پارچه به وینه‌ی مروّف داپوشرا‌بوو.

ئه‌لوان کاتی بینی تاقه چاوه‌که‌م بریوه‌ته سه‌ر
 پورتریت‌ه‌کان، هاته لامه‌وه و به چیچکانه‌وه ده‌ستی
 خسته سه‌ر شانم و وتی:

”ئه‌مانه وینه‌ی شه‌هیدانی جه‌نگی قادسییه‌ن، جه‌نگی
 یه‌که‌می که‌نداو، ئه‌و به‌ریش شه‌هیدانی جه‌نگی
 دووه‌می که‌نداون، ئه‌ولاتریش شه‌هیدانی جه‌نگی
 سیئیه‌می که‌نداون، شه‌هیدی هه‌موو جه‌نگه‌کانی تیدایه،
 ئه‌و بو‌شاییه‌شمان داناوه بو شه‌هیدانی جه‌نگی
 چواره‌م و پینجه‌می که‌نداو، ئه‌م وینانه‌مان له نیو

رۆژنامه‌کان دهره‌یناوان.

دلیمی دهنگی لیئه‌لبری: "فهرموو با بچینه ئه‌و دیو."

به ریره‌ویکی بازنه‌ییدا تیپه‌رین که چهند دانه گونجی گهره‌ی ئاوه‌رۆی ژیر شه‌قامه‌کان، ئه‌وانه‌ی له چیمه‌نتۆ دروستکراون، به نیو یه‌کدا تیئه‌لکیشراو بوون. وه‌ک ریره‌ویکی ئه‌فسانه‌یی دهرده‌که‌وت. دیواره‌کانی به‌ وینه‌ی کۆلاج له موقه‌بای ره‌نگاوپه‌نگ و سیدی و چه‌پ و شووشه‌ شرووب و ده‌یان ماتریالی تر رازینرابوونه‌وه. به‌رامبه‌ر به‌ یه‌ک، دوو وینه‌ی سه‌دام هه‌بوون. یه‌کیکیان وینه‌ی ساتی ده‌ستگیرکردنی بوو که چلکن و ریشن ده‌می بو دکتۆره ئه‌مه‌ریکیه‌که داچه‌قاندووه و فه‌حسی ده‌موددانی ده‌کات. ئه‌وی تریان، وینه‌ی ساتی شو‌رپوونه‌وه‌ی بوو به‌ په‌تی سیداره‌که‌وه. له‌وسه‌ریشه‌وه که‌وتینه‌ نیو فه‌زایه‌کی گهره‌ی رووناکه‌وه، له‌ چهندین ده‌لاقه و سه‌قفه‌که‌وه گورزه‌ رو‌شنایی ده‌رژا به‌ جه‌سته‌ماندا.

ژووریکی گهره‌ و رازاوه به‌ تاومی قه‌نه‌فه و میز و کورسی، تیقییه‌کی گهره به‌ دیواره‌که‌دا هه‌لواسرابوو، کتیب‌خانه‌یه‌ک که له‌ سندووقی میوه‌ی له‌سه‌ر یه‌ک هه‌لچنراو دروست کرابوو، پر بوو له‌ کتیب، یه‌ک دوو ئینجانه‌ گولی راسته‌قینه‌ی سه‌وز و گه‌ش که له‌به‌ر په‌نجه‌ره گهره‌که‌دا دانرابوون،

ئىنجانەكان خودەپۆلا و قەوانى گوللە تۆپ بوون. بە
دىوارى مالەكەو، كاتژمىرىكى گەورەيان لە مین
دروستکردبوو. لەبرى ژمارە، دوانزە جوړ مینى
قالمارايان دانابوو. مېلەكانى لە شىوہى دارشەقدا
بوون كە هیدى هیدى دەجولا. ئەلوان وتى:

"زیاتر لە بیست و پینج ملیۆن مین لە عیراقدا
چینراون كە دەكاتە یەك لەسەر چواری ھەموو كیلگە
مینهكانى جیھان.

سەرو ملیۆنىك قوربانى و كەمئەندامى مینمان
ھەبە و بەردەوام لەگەڵ ھەر چركەبەكدا، ئەگەرى
ئەوھمان لەسەرە پياماندا بەتەقینەو، چونكە بۆ ھەر
عیراقیەك، مینىك دژ بە رۆح و قاچى چینراو و
تەنھا لەسەر كات و شانس وەستاو. "
ئیتەر مالىك بوو تەواو، لە ھیچى كەم نەبوو. پڕ بوو لە
مۆبیلی ئستیل و لالەى كرىستال. زەوى ژوورەكە بە
فەرشى تیسكن و موکیتی رەنگاوپرەنگ رازینرابوو. ھە
لە زىل و كەرەسەى فریدرا و بەھەشتىكیان بۆ خویان
خولقاندبوو.

بە دیوارەكەو، چەندین تابلۆى رۆنىی و ئاوى
ھەبوون كە بە خویان نەخشاندبوویان و ھەمووشیان
گوزارشت بوون لە ژيانى نىو سەگوردانەكە. لە
سوچى لای خوارەوہى ھەر تابلۆیەكیشدا، بە چەند
وشەبەك، ناوى تابلۆكە نوسراو بوو... عەترى

خاشاک... تابلو بزره‌کانی به‌رزخ... ولاتی مه‌نهۆل و
حاوییه...

به‌سه‌ر فه‌زا گه‌وره‌که‌شدا و له‌هه‌موو لایه‌که‌وه،
ده‌لاقی بازنه‌یی هه‌بوو، که‌ پێده‌چوو ئه‌وانیش هه‌ر له
گونجی زه‌به‌لاحی چیمه‌نتۆ بن و بو‌نووستن به
کاربه‌ینرین. ریزه‌ویک ده‌چوووه‌وه‌سه‌ر ناندینه‌که‌ و
ریزه‌ویکی تریش بو‌ته‌والیته‌که. به‌ئه‌لوانم وت:
"ماله‌که‌تان زۆر خو‌ش و جوانه، به‌راستی ئیوه
هونه‌رمه‌ندن! به‌لام ئه‌وه‌ی لێی تیناگه‌م ئه‌م گلوپانه‌یه،
ئه‌م کاره‌بایه‌تان چۆن دابین کردووه‌؟" ئه‌لوان ئه‌و
په‌رده‌یه‌ی که‌ له‌ فلیکس بوو، پر بوو له‌ دروشمه‌کانی
هه‌لبژاردن لایداو وتی: "وه‌ره‌ ته‌ماشاکه."
سێ دانه‌ پاتری گه‌وره‌ی لۆری به‌ته‌نیشته‌یه‌که‌وه
دانرابوون و به‌چه‌تال گه‌یه‌نرابوونه‌ ئینقیگته‌ریک. پێی
وتم "گلوپه‌کانی هه‌وشه‌ به‌و غازه‌ کار ده‌که‌ن که‌ له
زبلی به‌ره‌م دینین، ژووره‌وه‌یش له‌م ریگایه‌وه."

به‌سه‌ر ته‌پله‌کیکیشه‌وه‌ چه‌ند دانه‌ ئه‌شیعه‌یه‌کی
پزیشکی سه‌ر یه‌ک خرابوون، مه‌راقی ئه‌وه‌شم
هه‌بوو بزانه‌م بو‌چی به‌کاری ده‌هینن. ئه‌لوان ئه‌وه‌شی
بو‌روون کردمه‌وه: "ئه‌م هه‌موو تابلویانه‌ی به
دیواره‌که‌وه‌ ده‌یانبینی له‌سه‌ر ئه‌م ئه‌شیعانه‌ کیشراون،
سه‌ره‌تا به‌ ئاوی پیاز رتووشیان ده‌که‌ین و پاشان به
بو‌یه‌ی رۆنی و چه‌قۆ کاریان له‌سه‌ر ده‌که‌ین."

وای له سیحری هونەر، چ جوانی و نهینییهکی ناوازهیه، ئهوه تهنها دهست و پهنجهی هونهرمهنده، رۆح به بهر زبل وشمهکی بی کهلک و فریدراودا دهکات، پری دهکاتهوه له بهها و جوانی. سهگوردان له نیو تابلوکاندا دهتوت بهههشته، پر ئهفسوون و پر هارمونییهتی رهنگ و خهیاڵ. تهناهت له زبل تابلوی دوا جوانی مهسیحیان هینه جوان و پاک لاسایی کردبووهوه، ههزت دهکرد یهکیک بوویتایه له یاوهرانی و به ههردوو چنگ پهلاماری خوانهکه بدهیت! سهر میزهکهیان به مهزه ی ههمهجور و بوتله عارهق و ویسکی داپۆشی و فهرموویان لیکردین.

جاریکی تر هه پینجمان پیکگه یشتینهوه و به دهم گوینگرتن له میاده ههناوییهوه، له دهوری میزیکي رازاوهدا رۆنیشتین. بهرلهوهی یهکه م پیک ههلهدن. دلیمی هاواری کرد:

"ئوو... جا خو ئیمه پهرداخى ئاسنمان نییه بو دوورهگ!؟"

هه موو دهستیان کیشایهوه و تهماشای یهکیان کرد. تا پیره ئهندازیار ههستایه سهر پیی و بهدهم رۆشتنهوه وتی:

"کیشه نییه، ئیسته چاره سهری دهکه م." رۆیشته ناندینهکه و پاش کهمیک هاتهوه و سۆندهیهکی سپی و باریکی موغهدی به دهستهوه

بوو، به جلهه لگره یه ک له یه خه ی قه میسه که می شه ته کدا، به جوړیک که ده می سوڼده که تا سه ر ده مم هاتبوو. ئه وسه ریشی خسته گلاسه که ی به رده مم و وتی:

"ئیسته ئیتر با پیک هه لده ین."

به ده م پیک هه لده یه وه، گفتوگو ی نه رم و جدی ده سته پیگرد. دلیمی ده یوت:

"هه موو شتیک له م گه ر دوونه دا زبله، ته نانه ت مروقیش، رووه و به زبل بوونه. ئه وی ئه مرو به ره ونه ق و نوییه، سبه ی زه من کوئی ده کات و فری ده دریت، یان ده مریت و بوگه ن ده کات. به لام به و پییه ی که ماده له ناو ناچیت، ئه وا مردن و کوڼ بوونیش ناکاته کو تایی، به لکوو له شیوه یه که وه ده گوپردریت بو شیوه یه ک و بارودوخیکی تر."

ئه و جا ئه لوانیش وتی:

"یانی هه موو ئه وه ی له بووندایه، بی گوومان به ئیمه ی مروقیشه وه، رووه و سه گوردان مل ده نین. چونکه بوون گریدراوی قازانج و خزمه ته، هه موو ئه وه ی که هه یه سوودی لیده بینریت، که سوودیشی نه ما له به ین ده چی. به لام به شیوه یه کی تر و له کرداریکی ئالووگوپردا شتی نویی لی دیته بوون، چه شنی ئه م ماله ی ئیمه، ئه م تابلویانه."

منیش وتم:

"بۆ نموونه، ئەو ھەموو شەھیدانەى وینەکانیانتان بە دیواردا ھەلواسیوه، چ شتیکی نووییان بەرھەم ھیناوتەو؟"

بە دواى پرسیارەكەمدا، تەماشایەكى یەکیان کرد و بزە كەوتە سەر لیویان. پیرە ئەندازیار، بە فانیلە عەلاگە سپییەكەى و قژ و سەر و ریشە چلكنەكە یەو ھە خێوی دەکرد. پیکیکی ھەلدا، جگەرە یەكى پى کرد و وتى:

"پرسیاریکی بە جییە، ئەم ھەموو خوینەى لەم ولاتەدا دەرژیت بە ناوی شەھید بوونەو چى بەرھەم ھیناوتە؟ بیگوومان جگە لە ویرانە و برسیتی و دایک و خوشكى رەش پۆش و مروڤى تیکشكاوی وەك ئیمە، تا ئیستا ھیچی تری لى سەوز نەبوو. ئیرە پیچەوانەى ھەموو دنیا، ژيانى نوئ دەكاتە قوربانى دنیاى كۆن و بى كەلك. قەدەرى ئیرە وایە، ھەمیشە خوینى گەش و نوئی دەوئ، تا كەلتە كۆن و بەدەرەكانى سیاسەت و ئاین درێژە بە مانەوەى خۆیان بدن و نەكەونە زبڵدانەو."

دیسانەو دلیمی تیھەلچوووەو، بە دەنگی گپ و توورپەو و تى:

"ئەو ھەموو كتیبانە دەبینى؟"

له گه ليدا ئاوري دايه وه بو كتیبه كان، له كاتكدا
دهست و په نجهی هه ر رووه و كتیبخانه كه بوو
دریژهی پیدایه وه:

"پره له گالیلو و داروین و مارکس و فرۆید و
ئه نیشتاين، پره له ئه بوو عه لای موعه ری و شكسپیر
و دوستوفسکی و هه للاج، دهیان بیرمه ندی گه وره ی
تر. پره له و ئه قل و دنیا بینانه ی كه ژیان ریسایکلین
ده كه نه وه. بنه ما و رینیشاندهرن بو دنیا ی نو ی و
شارستانییه ت بنیات ده نی نه وه. روژگار یك ئه وانه
ده خوینزانه وه، به لام ئه وه تا ئیستا فری ده درین و
روژ نییه له سه گوردانه كه دا، چه ند دانه یه ك
نه دوزینه وه!

بۆیه خوینی ئه وه هه موو لاوانه نابیته به ره میکی
بالا بو ژیان. چونكه ئیمه خه لکانی کین، ئه قلی نو ی
تووړ ده دهینه زبله کانه وه و ئه قله رزیوه بو گه نه کانش
به پیروژ و موقه دهس ده بینین. خه لک له و مه سه لانه ی
مانایان هه یه تیئاگه ن و ئه و مه سه لانه شی بی مانان
خو یانی له سه ره به کوشت ده دن!"
مه لاییکه، كه تا ئه و کاته بی ده نگ گو یی ده گرت، به
بیزاریی ه وه وتی:

"سه ری خو تان به چیی ه وه ده یه شینن، پیک هه لده ن
و جگه ره و مه زه ی ئیکسپایه ری بکه ن به سه ردا.
حه لی نییه تا هه موو ئه وه ی پیی ده وتریت موقه دهس،

نه‌که‌ونه ئه‌م سه‌گوردانه‌وه. تا جه‌ماوهر وه‌ک ئه‌مه،
 نه‌که‌ونه ئه‌ره و له‌ جه‌ماس و پياه‌لدان نه‌که‌ون، ههر
 واده‌مینه‌ته‌وه. رۆژگارێک به‌عس له‌به‌ر جه‌نگ و به
 گه‌مژه‌ هه‌شته‌وه‌ی خه‌لک، رینگایان نه‌ئه‌دا کتیب
 بخوینینه‌وه.

پاش به‌عس، ئه‌وه‌تا ته‌نانه‌ت کتیبێک ئه‌قل بجولینه‌ی
 بووه‌ته‌ شتیکی بقه، ئه‌و کتیبانه‌شی پرن له‌ وه‌هم و
 درۆ، ولاتیان لێ پـرـ کـردوو. "پیره‌ ئه‌ندازیار، سه‌ری به‌ ئاماژه‌ی نه‌خه‌ر بادا و وتی:
 "پیم‌ وانیه‌ هاوڕی، خو‌ جه‌ماوهر له‌ میژه‌ له‌ ناو
 جه‌رگه‌ی زبله‌که‌دایه، که‌چی هه‌تا دیت توندتر چه‌پله‌
 لیده‌دات و کوێرانه‌تر په‌لامار ئه‌دات."

به‌ لاره‌ لار هه‌ستا و چوو له‌ نیو کتیبه‌کاندا، ده‌ستی
 دایه‌ یه‌کیان، له‌گه‌ل خویدا هه‌نای و خسته‌یه‌ سه‌ر
 میژه‌که‌. کتیبیکی قه‌به‌ی ره‌نگ خو‌له‌میشه‌ی، که‌ شی و
 پیسی به‌سه‌رییه‌وه‌ قه‌ماغه‌ی به‌سته‌بوو. یه‌ک دوو
 جار په‌نجه‌ی کیشا به‌ کتیبه‌که‌دا و وتی: "گه‌رچی من
 خو‌م قوربانی ده‌ستی دیکتاتورییه‌ت و ده‌سه‌لاتی
 توندوتیژ و شـمـوولیم، به‌لام ئه‌سته‌تا، له‌م
 پاشاگه‌ردانییه‌ی ولات تیی که‌وتوو، له‌ گه‌نده‌لی و
 شه‌ری مه‌زه‌ب و گروپ و ئه‌تنیکی جیاواز و تیرۆر
 و ترس و تۆقین، ته‌نها رینگا ئه‌م کتیبه‌یه‌. گه‌رانه‌وه‌ بو
 ده‌سه‌لاتیکی گشتگیر و ره‌های پیروژ، چونکه‌ مرو‌ف

بووننه وهریکی ئەقلانی و کۆمه لایه تی نییه، پره له درندهیی و ته ماح و چاوچنۆکی و تاوان، ده بییت یاسایه کی به هیز جلهوی بکات.

به خه تیککی گه وره له سههر کتیی به که نووسه رابوو (ئه ژدیهه) له خواره وهیش ناوی نووسه ره که ی به کالی ده بینرا (توماس هۆبز) تا نزیک به نیوه شهو، خواردمانه وه و گفتوگومان کرد، گویمان له گۆرانی و موسیقا گرت. دواچار ئەلوان وتی:

"له ریگای گه رانه وهی ئەم پیسی و قیزه ونییه و پاشه رۆیانه وه، دهمه وی تۆله له هه موو ئەو به ها و بیرورا پیروزه ساختانه بکه مه وه که ژیانئیمه یان کرده دۆزه خ و هیچ به هایه کیان بو مروّف و ژیان نه هیشته وه. ئەشی زبله کان بگێرینه وه بو شکلو شیوهی ئیستاتیکی، به لام هه رگیز ئەو به ها و جوانییه ساختانه ی مروّف فریو دهن. خویان وه ک جوانی نمایش ده که ن و ژیانان کردو وه ته پانتایی جهنگ و توندوتیژی و دزی، هه ر ئاسته نگ دهن له بهردهم جوانیدا، هه رگیز دهستبهرداری ستهم نابن."

دلیمیش وتی: "جیاوازی ئەم سه ره نوێلکه و مروّف ئەوهیه که مروّف هه میشه له هه موو کاتی کدا ئەگه ری به زبلیوونی ئامادهیه، ئەشی وه ک سه عیدی برا جومکه کهت هه ر له سه ره تاوه به زبلیی بیته بوونه وه."

ھەر بەدەم قسە كىردنەۋە، روۋى كىردە پىرە
ئەندازىيار و پىيى وت:

"ئەۋەى تۆ بە چارەسەرى ئەم فەوزايەى دەزانى،
ھەمان ئەۋ ستەمكارىيەى بەعس و سەدامە، دىسانەۋە
و سەرلەنۆى گەرانەۋەى بە خالى سەرەتا، بۆ ئەۋ
دىكتاتورى و فاشىزمەى بەردەوام مەۋقە لاۋەكان بە
شىۋەى تەرمى ھەلاھەلا فېرى دەداتە زىللەۋە."
پىرە بە تورپەيىۋە ۋەلامى دايەۋە:

"لەۋەتەى ئەم وشەى دىموكراسىيەش ھاتوۋە،
سىياسەت بوۋەتە زىلدانى دز و بى مۆرال و
پىاۋكوژەكان. بوۋەتە سەرچاۋەى تىرۆر و ئاشوب و
شەرى ناوخۆ... كەس متمانەى بە كەس نەماۋە و
ولات بوۋەتە دۆزەخ و كەلاۋە و سەرەنۆىلك."
زۆرمان خواردەۋە و زۆرمان قسە كىرد.

پىرە ھەستا و چوۋ عوۋدەكەى ھىنا، لەگەل
ژەنىندا بە مەقامىك دەنگى لى ھەلبېرى:

اللي مضيع ذهب في سوگ الذهب يلگاه
واللي مضيع حبيب يمكن سنة و ينسأه
بس اللي مضيع وطن وين الوطن يلگاه
ولو نمشي طول الدهر ما نلگی كيف تونسنا
پاشان مايكى مۆتۆربۆكەى بۆ راگرتەم و وتى:
"دەى ئىنجا نۆرەى تۆيە گۆرانىيەكمان بۆ بلىيى."
ھەرچەندە وتم، دەنگم خۆش نىيە و لە برى گۆرانى

چیرۆکی فیلمی کتان بۆ باس دهکهه. رازی نهبوون و مهلائیکه وتی:

"چیرۆکی هه موو فیلمه کانتیمان دهیان جار گوئی لئ بووه، دهی گۆرانییه کهت بلئی."

ناچار، سه رمه ست و پر نه شه، به گۆرانییه کی سابیر کوردستانی تییه لچووم:
سه رله نوئی کولاره ده که م

هه موو زام و برینی

به زه بییت به مندا دی

تو گهر حاله بیینی

بۆ وات کرد له خۆرای

جیت هیشتم به ته نیایی

کچی غه ریبم من غه ریبم، خۆم غه ریب

عاشق و دل بریندار و بی ته بیب....

له ژیر کاریگه ری گۆرانییه کان و مه یه که دا که قهت هیندهم نه خوار دووه ته وه، غه رقی فشار و هاژه و لرفه ی شه پۆلی عه شقی یار بووم، که له ناخه وه بورکان ئاسا که فچرینی بوو، هه لده چوو.

حه زی له میژینه م بۆ ئاشکرا کردنی عه شقه پاک و نه نییه که م، کاری خۆی کرد و له پر، دهنگیکی به رزم لئ هاته دهره وه:

"هه هه هه هه او رییان... مهن عه شش ششقم..."

ئەلوان وتى: "ھەموومان عاشقین."
دیسانەوہ ھاوارم کرد:

"عاششششقى سسسسسھلوام... کچچچە
گەرەكەى عەممموو رەزوان، دەدەدەمەوئ داواى
دەستى لەلەلە باوكى بېكەم..."

ھەموو بېدەنگ بوون، تاوئىكى باش لىم رومان.
تېكرا و توند، كەوتنە چەپلە لىدان. تەنانەت ئەلوان،
پەنجەكانى خستە سەر لىو و زمانى، دوو فېكەى
درىژى بو کرد. دلئىمىش دوو چەقەنەى بو کرد و بە
قاقاى پېكەننەوہ وتى:

"پىرۆزە، دەلىم ئەم رەنگ زەردى و لىو بەبارىيەت
بى موبالات نىيە، ئەمە لە كەيەوہ؟"
ئەوجا ھەرسىكيان لەگەل ميا دەدا گۆرانىيەكەيان
دەوتەوہ:

"انا بعشائك انا... انا كولى الك انا..."

پىرە، ھەستابو و قونى بادەدا، دانىشتنەكە بوو بە
گالئەجارى. وەك تارمايى، وەك خەيال بە دەورمدا
دەخولانەوہ.

پاشان تاوئىك بېدەنگ بوون، ھەر سىكيان سەير و بە
بزەوہ تەماشايان دەکردم.

لەو ماوہىدەدا، ئەوہى بى دەنگ و بى جوولە
سەرى داخستبو و تەماشاي بەر پىي خوى دەکرد،
مەلائىكە بوو. دلئىمى وتى:

"ئى قسه مان بۆ بکه با بزانی له که یه وه عه شقی
ئه و کچه یت؟ چۆن که وتیته داوی زولفه رشکنه که ی؟"
به شهرم و به زه بییه وه، پچر پچر که باش قسه م بۆ
نه ده کرا، پیم وتن:

"تکا ده که م... مه یکه نه گالته جار ی... خخخخه ونمان
هه یه پیکه وه ممممالئکی خنجیلانه دروست بکه ییننن...
و پیکه وه... وه ککککک دوو هاوسهر، دوووووو...
عاشق بژیییییین..."

پیره دهستی برد بۆ پیکه که ی و هاواری کرد:
"پیروژه، پیروژه، پیروخه رۆ بن پیکه وه... ده ی
هاوارییان، به خووشی بووک و زاوا، پیکه کاتتان
هه لدهن."

هه موو پیکیان هه لدا، ئه و جا ئه لوان وتی:
"باشه ئه م عه شقه دوو لایه نه یه، یا جار ی هه ر
توووووی بۆی ده سووتی" وتم: "نانانانن... جار ی به
قسه کردن هییییچمان له له له له نیواندا نییییه، ته نها
بیببه... نیگا و دنایام ئه ویش عاشقی منه..."

دلیمی له پرمه یدا و هه رچی له ده میا بوو پرژان دییه
سه ر میزه که، به پرتاو هه ستا و به رز له پیکه نییدا.
ئه لوان قیژانی: "خواو بی هه موو میزه که ت له وتان!"
دلیمی که هه روا پیده که نی، پچر پچر وتی: "باشه...
بیورن... هه هه هه هه هه... ئاخر بۆم وینا نا کر ی... یانی
چۆن چۆنی گگگگگان، ده که ن... هه هه هه هه هه."

سهرم داخست و له شهزما نوزهم له خوَم
برې. پیره ئەندان یاریش شتیکی وت، وهک نهشتهر
بریمی. وهک ئەوهی بهردیکی گهوره بکیشن به
سهرمدا، راجله کیم و به تورهبیه وه هاوارم به سهریدا
کرد:

"توووووو... دروووو ئەکهیت..."

مهلائیکه دواى ئەو هه موو بیدهنگیه، دهستی
خسته سهر شانم، به نهرمیه که وه پئی وتم: "درو
ناکات، هه موو ئەوانه ی له م سهره نوئیکه دهژین.
ئاگاداری که ینوبه ینی ئەو کچه و شوفیری سه یاره ی
خۆله عه مه له کهن. منیش چه ندین جار بینومن پیکه وه
له پیشی سه یاره که دا، خه ریکی ده ستبازی بوون. "
به و قسانه هینده ی تر گرم گرت، وهک به راز کونه
لووته کانم فیشکه یان دههات:

"ئییییوه... دروووو ئەکهن، ئیوووووه بوختانچین،
ناووناتوره دواایی ئەو کچه ئەخخخه ن، ئەووو به
تهنها منیبیی خوووووشده ویت..."

دیسانه وه پیره وتی: "تو دواى وه هم که وتوویت.
ئهو کچه خوشه ویستی کابرای شوفیره، خو ت کهر
مه که، تو کوا که لکی ژن هینانت ماوه!"

ئهان ههر چواریان چاویان بریبوووه تاقه چاوه کهم
که دلۆپ دلۆپ فرمیسی که شی لی دههاته خوار.
سهرم به گیژ کهوت و بهرچاوم رهش داگه را.

هەر هیندەى یەك دوو هیلنجمدا، ئەلوان پىرى پىدا
 كردم و بە باوەش فراندەى بۆ تەوالیتەكە، بەر لەوەى
 دامگریت. پىمام بەسەر سنگیدا و گیانیم نەهیشت.
 لەسەر سیفۆنەكە هیلنجم دەدا، یەك بە خۆم دەمناڵاند
 و دەمشىراند. ئەوەى خواردبووم بە ئازارەو
 هەلمهینایەو. پاشان خۆم هەلدایە ناو بانىو پىر ئاوە
 ساردەكە و كەمىك هۆشم هاتەو بەر.

بە دیوارى ئاودەستەكەو، چاوم كەوتە سەر وینەى
 سیفۆنىكە كە پیاویكى رەقەلەى خەمبار و قات لەبەر،
 باوەشى لى دابوو. پیاویك، بە قەلەم جافیكى سوور
 سمیلێكى گەورەیان بۆ دروست كردبو. لە لا
 تەنیشتییهو نووسرابوو، مارسىل دۆشامپ، لە
 بەرخۆمەو و تم: "كەواتە ئەمەیه ئەو پیاوەى كە
 ئەمشەو ئەلوان دنیايەك چەنەى لەبارەیهو دا!"
 شەو لە نیوہ لايدابوو، كاتى بە دەم جنىوہو و تەر
 تەر لە مالەكە هاتمە دەرەو. هیندەم ئاگا لیبوو،
 مەلائیکە وىستى بەرم پى بگریت و گلمداتەو، بەلام
 گویم پینەدا، بە خشكەبى خۆم كووتا بۆ دەرگاكة، لە
 دواوہ پىرە ئەندازيار وتى:

"لى گەرپىن با بروات و بە وەهمى خۆيهو بژیت."
 یەكەم هەست لە دەرەو كە بەرى كەوتم، هەواى
 ساردى پايز بوو. بە ناو زبىدا دەخشام و جنىوم بە
 ئەرز و ئاسمان ئەدا: "سەگگگ ببىباينە، بى شەرەف

و بئى ئەخلاقىنە، گۈۈ بە شششششششەرەف و
هونەرتان، درۈزنى كەزابانە، ئىۋە بئى شەرەفن و
بەخخخىلى بە عەشقەكەم دەبەن، سەللىلوا جگە لە
مەممەن كەسى تىرى خۇش نەنناۋىت... "

لە دور، بە ئاستەم دەنگى ھەمدونە دىۋانە و
رەبابەكەى دەگەيشتە گويم كە بەردەوام داۋاى لە
دىجلە دەكرد، يارەكەى بۇ بگىرپتەۋە. نىكتىر و لە
دوامەۋە دەنگى مەادە ھەناۋى، بە تارىكىيەكەدا
شەپۇلى دەدا. كذبە... كذبە، انت كذبە، لكن احدى
كذبە... لكن شوف الدمعه و بحر من الاحزان...
لە بەردەم كونەكەمدا، تىر بە سىيەكانم ھەۋاى پاكىم
ھەلمىزى، تىر روۋانىمە مانگەشەۋە گەشەكە و سىماى
سەلۋام تىدا بىنى، ھارام لى كرد:

"سەلۋ ئەى يالار، بە كويزاى چاۋووۋۋۋى
دوژژژژمان، ھەر بۇ يەك دەبىننن."

دەيان سەگ دور و نىك دەيان لوورانە بە
شەۋەكەدا، لە ھەموۋ لايەكەۋە دەنگى بئى بىرەنەۋەى
سىسرەكە و بوۋنەۋەرە شەۋگەرەكان دەھات.

لە ئەستىلكە بۇگەنە پىر كەلاكەكەۋە، قىرە قىرى
بۇق نەدەبىرايىەۋە. بەد مەست و وپ و گىژ، خۇم
كوۋتايە كونەكەم، ھەر زوۋ چوۋمە دىناى خەۋەۋە.

لەگەل سەلۋا پىياسە دەكەين، پىم لە زىل
ھەلدەكەۋى و بە دەمدا دەكەۋمە پىسىيەۋە، لە پىرمەى

گریان ددهم و هاواری دایکم دهکه م. سهلوا، په لامارم
 دهدات، سیمام به نیو له پی دهرپیت و توند له ئامیزم
 دهگریت. هیندهی مندالیکی چوار سالانم، دهمم دهبم
 بو مه مکی دایکم، تا تیر شیر بم. دایکم نایه لی و
 دهلیت. تو م له شیر بریوه ته وه، عه یبه ئیتر تو
 گهورهی. وهک مندالیکی چه توون و لاسار، ورک
 دهگرم. دست و پی راده وه شینم، دهریکینم. دایکم
 بهرگه م ناگری و شل و خاو دهبی، دهداته پرمهی
 گریان، من دهگرم و ئه و دهگری. له زبله که دا
 ورکاوی خو م دهگه وزینم، ئه و قاقا پیده که نی و لیم
 دوور دهکه ویته وه، من دست ددهمه خو ل و
 خاشاک، به دووی دایکما راده که م و پیسی تیده گرم.
 له پر خاله فه رهاد و ئازهرم، بانگم ده که ن.
 سه عیدی برا جومگه که م، له ناو مندالدانی دایکمه وه
 بانگم ده کات. ئه سرا و دوو منداله که ی، دستم بو
 راده وه شینن و هاوار ده که ن. چه ندین مندالی
 سه ره نوئلک په یدا دهبن، وهک من، به دووی دایکم
 ده که ون. له پر سه لوا، وهک درنده یه ک لیمان
 هه لده گه ریته وه، ئه ویش تو یکه شووتی و سه لکه
 پیازی بو گه نمان بو ده هاویژئی. من و سه دان مندال
 دژ به سه لوائین، له پر عه موو ره زوانیش،
 دهرده که ویته و پاریزگاری له که چه که ی ده کات.
 له هه موو لایه که وه خه لک دینه شه ره که وه، خوشک و

براکانی سەلوا دین. ئەلوان و دلیمی و پیره ئەندازیار، دین و زبڵ دەهاوین. حاجی و خیزانەکی و هەزاران مروۆفی تری نیشتهجیی زبڵەکه دین. شوڤیری ئۆتۆمبیلی خوڵەکه، دیت که دەستی پر هیلکهی گەنیوه. ئیمه به تەماتە ی ئەو جووتیارە ی له داخی بی بازار ی و بی نرخ ی به رووبوومه کهیدا، لیتره باره که ی رشتوووه. کابرای شوڤیر، دەدەینه بهر تەماتە. مەلاییکه، له دوورهوه هاوار دەکات. تکایه شەر راگرن، با کهس نەمریت. بەلام شەر تا دیت قورستر و فراوانتر دەبیت. ئەوان به هیلکه ی بوگەن، ئیمەش به تەماتە ی رزیوهوه تیکدەئالین. هەزاران دەست هیلکه ی پیس و هەزاران دەست تەماتە و زبڵ دەهاوین. هەموومان غەرق بووین له پیسی، له گەنوگوو، بەلام هەر شەرمان دەکرد. لیشاوی خەلکی زبڵ بەرەو شارەکان کشان.

لەسەر تەپۆلکه ی زبڵەوه مەلاییکه، پر به دنیا هاواری دەکرد. کۆیلەکانی خودا، دەست هەلگرن له شەر، وازبینن، لیترهوه لەم بەرزاییهوه، یانزه زبڵدانی گەرە، هاوشانی دوو ولات دەبینم هیرش دەهینن. مندالان و ژنان و پیاوه پیرهکانی سەگوردانی هەموو جیهان هیرشیان هینا و شارەکانیان دایه بهر پیسی، جام و رووی پاکی بالەخانەکانیان، به چۆراوگە ی هیلکه ی پیس، به تەماتە ی رزیو، به خوڵ و خاشاک

لهوتان. زريانم بينى به تهورهكهى دهستتيهوه، ههلمهت دهبات. ماموستا بيجامه خهتخهتهكهى دراوسيمان، به راديوكهى بن گوئييهوه، خووى دهكوتى بۆ سيبهريك. مهلا قادر و باوكم و دراوسى بهعسييهكهمان، له ناوشهقامهكهدا، قوونيان روت دهكهن، گوو دهكهن به شاردا، ههزارانى تر دهرشانهوه، ههزارانىش پييان له پيسى و لينجى ههلهخليسكا و به سهردا نغرو دهبوون. ههزاران دهكوكين و ههوايان پر قايرؤسى كوشنده دهكرد. ههموو جيهان بوو به سهگوردان، سهگوردانىكى گهوره. شار له دواى شار دهبوو به ژير زبلهوه.

من دهمهوى له نيو زبلدا سهلوا بكوورم، عهموو رهزوان دهيهوى من بكوورتي. شوڤيرى خول ريژهكه دهيهوى من بكوورتي، باوكم دهيهويت خالم بكورتي. خالم دهيهويت خاله بچوكهكهى ترم بكورتي. زريانى شاعير دهيهويت بهعسييهكان بكورتي. ههموان ههولى كوشتنى ههموان دهه. سهرهنوئلك پهلامار دهيات و دهيهوى شـــــــار بكورتيــــــــــــت. جهنگى جيهانى نيوان سهرهنوئلك و شاره. لهو بهرزاييهوه، له تروپكى چيائى گهنووگوهوه مهلائيكه به ريشى دريژهوه، به عاساكهى دهستتيهوه، وهك نووح، هاوار دهكات. هو خهلكينه، هو نهندانى پير، هو نهلوان، هو دليمى، هوؤو دووردهگ، ئيوه هه

ھەمووتان، ئەم شەرھەتان لە پای چىيە، راکەن و
 سەرکەونە ئەم بەرزايىيە. لە دوورەوھە لىشاوى
 پلاستىكى دورگەى ئوقيانووسى ئارام، دەبينم بۆ ئىرە
 دىت. خۆتان رزگار بکەن، لافاوى سەرەنوئىكى
 زەبەلاھى نىودلھى و لاکۆس و برنس و شىلفۆرد و
 درىدن... وا زەوى نغرو دەکەن و دايدەپۆشن. لىرەوھە
 ھەزاران چەکووشى زەبەلاھى نەوت دەبينم، لە دىوى
 نىو ئەفسانەکان دەچن، لە ئەژدەيا و ھەزىا دەچن، لە
 دەميانەوھە زىل دەردەپەرى. راکەن بەرەو لای من، بۆ
 سەر لووتکەى ئەم شاخە زىلە بەرزە.
 ھەشاماتىک تىکچەرژابوون بە وىنەى قىامەت، زىل تا
 ئەژنۆ ھاتبوو، ھەروا مروڤ بوو لە لىنجى خويىدا،
 پىي ھەلئەکەوت و لە زىلدا نغرو دەبوو. زەوى
 دەقلىشا و دادەتەپى، لەگەل خويىدا، مروڤ و
 بالەخانەکانى قووت دەدا. لە نىو ئەو جەنگەدا، بە
 دواى سەلوادا، دەگەرەم. بەلام ھىچ ئەسەرىكى نەبوو.
 لە سەرەوھە مەلائىکە، ھەر بانگى لىدەکردم. بە چىا
 زىلەکەدا سەرکەوتم، زۆرم نەمايو بگەمە لووتکە.
 دوا ئاورم داىوھە بۆ دۆزىنەوھى سەلوا، مروڤ و
 لىشاوى زىل، وەک گىژەلوکەى دەريا دەخولانەوھە و
 شەپۆليانەدا.

لە چاووتروکانىکدا، سەلوام بينى بە باوھشى شوفىرى
 ئوتۆمبىلى زىلەکەوھە پىدەکەنى. لەو بەرزايىيەوھە، بينىم

هه‌موو سه‌ر زه‌وی شیوه‌ی وینه‌ی سیفونی نیو
 ئاوده‌سته‌که‌ی هاو‌پیه‌کانمی وه‌رگرتوو، هه‌موو
 جیهان له‌ ناویدا غه‌رق ده‌بیت. له‌ دوا هه‌نگاودا،
 ده‌ستم بو‌ مه‌لایکه‌ دریتژ کرد، داوای یارمه‌تیم لیکرد.
 توند ده‌ستی گرتم، ویستی هه‌لمکیشیت. حه‌یف پی‌م له
 تویکله‌ مؤزیک‌ی نه‌عه‌له‌تی خلیسکا. له‌گه‌ل خۆمدا،
 هاو‌پیه‌شم له‌سه‌ر سه‌ر و تیژ خلۆر کرده‌وه بو‌ نیو
 چه‌قی سیفونه‌که.

به‌ده‌م هاواریکی به‌رزه‌وه‌ راپه‌ریم، جه‌سته‌م شه‌لالی
 ئاره‌قه‌ و بو‌گه‌نی بوو، سه‌رم به‌ ئازار و هه‌ناسه‌م
 توند بوو. گویم به‌ زه‌ره‌ی که‌ره‌ سپی زرن‌گایه‌وه،
 روانیمه‌ ده‌لاقه‌ی ماله‌که‌م. به‌ نا روونیه‌که‌یدا
 هه‌ستمکرد هیشتا کازیوه‌یه. به‌ ئومیدی هه‌وایه‌کی
 پاک، جگه‌ره‌یه‌کم پی‌کرد و خۆم په‌لکیشی ده‌ره‌وه‌ کرد.
 چاوم مه‌تری‌ک پیش خۆی نه‌بینی، به‌ ئاسته‌م تارمایی
 عه‌موو ره‌زوانم ده‌بینی، شپ‌رزه‌ ده‌هات و ده‌چوو.
 ته‌پوتۆزیک‌ی چ‌ر، مه‌یله‌و سوور دنیای داپۆشی بوو،
 خۆل و لم ده‌باری. وه‌ک ئه‌وه‌ی بیابان نیشتیته‌ سه‌ر
 سه‌ره‌نوێلکه‌که‌، چاو چاوی نه‌ده‌بینی. هاوارم کرد:

"عه‌موو ره‌زوان... عه‌موو ره‌زوان..."

به‌پرتاو، به‌ره‌و لام هات و هاواری کرد:
 "بچۆره‌وه‌ ماله‌که‌ت، ئاخ‌ر زه‌مانه‌، خۆل بارینه‌که
 ته‌حه‌موول ناکرێ. وا خۆم کۆده‌که‌مه‌وه، ته‌له‌فونیشم

بۆ مندالەکانم کردووه هاكا هاتنهوه و دهگه پرينهوه بۆ مال. بچۆرهوه ژوورهوه، شتتیکيش بده به بهر ده لاقه ی مالە که تدا، با نه خنکي! "

له کاتیکدا ئەو خیرا خیرا و شپرزە قسه ی بۆ ده کردم. خه ریکی به ستنی کهر و عاره بانه که بوو، له پیر ناله یه کی گه وره هات، هه ردوو کمان راچله کین. عه موو هاواری کرد:

"یا ئەلله... ئەوه ته قینه وه بوو! خودایه به خیری بگیری."

به ره و قولایی سه ره نوێلکه که، بۆ لای مندالەکانی غاریدا.

ناوه ناوه، نارنجۆک و بۆمبی چیندراو به خه لکی نیو زبله کاندا ده ته قینه وه. مانگی رابردوو، پیاویک ده ستنی بردبوو بۆ توره که یه ک، له پیر ناله ی کردبوو. کابرا و کوره پینج سالانه که یان، به پارچه پارچه ی بچووک کۆکردبووه و ره وانه ی خیزانه که یان کردبوونه وه. مروّف چ سه رسه خت و نه گریسه، هه میشه به شیکی خه یالی من نزای پیوه بوونی سه لوا ده کات، له و ته قینه وانهدا، چه ندین جار، یا با بلیم هه میشه خه یالم، لای ئەوه یه روژییک به و ته قینه وانه وه بییت و هه ر چوار په لی له ده ست بدات. یا هه ر هه یچ نه بییت هه ر دوو قاچی، یا هه ردوو ده ستنی، تا بیته ئاستی من و به خۆشحالی و ناچاری پیم رازی بییت. گومانم هه یه

كەسكى تۆكمە و تەندروست، بە من رازى بىت. پىم
وايە ھاورىكانم راست دەكەن، ئەو كچە، ھەرگىز
نايىت بە خوشەويستى من. لە كاتىكدا من بو ئەو
سووتام، ئەو خەرىكى دەستبازى خويەتى، سەلوا،
گەر سەقەت نەبى، مەھالە بە سەقەتىكى وەك من
رازى بىت. خودايە دووعاى مردن و رۆحى ناكەم،
خودايە بە تەقىنە وەيەك، پەلوپۆى بقرتینە، وەك منى
لى بگە تا قبولم بكات.

بەسەر عەرشە بەرازىلىكە مەو، رۆنىشتوم و لە
ناو تەمومژى چرى تۆز و خۆلدا، بە دەم سىگار
كىشانەو، بىر لە كەمئەندام بوونى يار دەكە مەو.
چاوەرپم كەمىكى تر بى دەست و قاچ، بە باوەشى
باوكىيەو، دەرکەوى و ھوار بكات. من لىرە لای
پادشا دلخوازەكەم جىبھىلن، ئىو، برۆن، من ئىتر
دەبمە شازادەى ياسر، پىكەو، درىژە بە ژيانمان
دەدەين. عەمووش، سووك و ئاسان لە بەردەم مندا
دايدەنىت و دەلى. خودا، پشتووپەناتان بىت و پىكەو
شادومان بژين.

لەم خەيال پلاويىە دام، عەموو و مندالەكانى لە پر
لە ناو تەپوتۆزەكەو، دەر دەكەون. شلەژا و بى
ئۆقرە ديارن، ترس و سامناكى تەقىنە وەكەيان پىو
ديارە. دوو بچكولەكەيان ھىندە گرىا بوون، دوو
جۆگەلەى فرمىسك كە بەسەر تووژالى خۆلى

سىماياندا رژابوو، نەقشيان گرتبوو. ھىندە شلە و
 برنجى نىو زبليان خواردبوو، دەموپليان سوور
 دەچووە. سەلوا و ھەمودى، دەم و لوتيان
 ھەلپچابوو، تەنھا چاويان ديار بوو كە پىر بوون لە
 ترس، لەشيان بە پەلەى خوینەو بوو. خىرا
 تۆرەكەكانيان ھەلدايە سەر عارەبانەكە و كەوتنە
 ھەچە ھەچەى كەرە سپى. ھاوارم لىكردن و وتم:

"چى بوو؟" ھەمودى، بە دەم رۆيشتنەو، كز و
 خەمبار وتى: "خىزانىك بۆمبى تىئىتتيان پىدا تەقيەو.
 سى كەس بە سەختى بريندار بوون، بە پەلە
 خستماننە دواوھى سەيارەى خۆلە عەمەلەكە، خىرا
 بردننى بى خەسـتەخانە."
 ئەوان رۆيشتن، منيش سەرم شۆر كرد و لە دللى
 خۆمدا وتم:

"ئەم سەلوايە، ھەرگىز ھىچى لى نايت... ھەرگىز."
 بەلام ھەر زوو لەم دالغە و خەيالە پووچ و نا
 مروقانىەى خۆم پەشيمان دەبوومەو. لە دلەو دەيان
 تەم لە خۆم و ئەو ھەستانەم دەكرد و نزام دەكرد بە
 پىچەوانەو، ھەرگىز سەلوا ھىچى لى نەيت، ھەرگىز.
 بەو حالەو چوومە تىفكرينەو، لە خۆم و لە
 چارەنوسى رەش، لە نەگبەتى و بى كەسىم. لە
 گوناھى مەخلوقى ئىرە، لە كەرىتى ھەمودى، كە بەو
 گەنجى و جوانىيەو، بەو ھىز و پەلوپۆيە پتەو،

سهرى خۆى هەلناگریت و ئیره به جى ناهیلیت. ئەو
هەمیشە دەلیت:

"ئیره بو من نیشتیمانه، دایک و باوکه،
بۆنوبه رامه ی ئەم سهره نوێلکه م لى بېریت ده مرم.
ئیره، به هه موو دنیا ناگۆرمه وه."

له ناکاو دهنگى مه لا جه بار، به ئاسته م گه یشته
گویم که ده یگوت، حه یا علی الفلاح. ئەم مه لایه که له
نه وه ده کاند، به تۆمه تی دزی، ده سه لات قاچیک و
ده ستیکی ده بېریت. ئیدی له و کاته وه، روو ده کاته ئاین
و پاشان له ترسی تیروور و تۆقاندنی پاش رووخانی
به عس، دیته ئیره و پینج فه رزه ده چیته سه ر
ته پـۆـلـکه یه کی زبـلـ و بانـگـ ده دات.
له پر، له ناو ته پوتۆزه که وه، تارمایی مه لائیکه
ده رکه وت. لاره لاره هات، له ته نیشتمه وه دانیشت و
وتی: "سلأو"

سیگاریکی پیکرد و له په نجه ئەلقه که می گیر کرد،
پاشان بو خۆیشی دانه یه کی تری پیکرد.
به دم هه لمژینی تۆز و دووکه له وه، به تۆنکی گله یی
ئامیزه وه وتی: "ئه وه شه و بو وات کرد؟"

وتم "بو چیم کرد؟"

"جا چیت نه کرد! هه زار جار حیز و گه واد و بی
شه ره فت کردین، خو جنیو نه ما پیمانی نه لیت!"
به شه رمه وه وتم:

"خه تاي ئيوه بوو، ئيوهش به بووختان و قسه رهقه کانتان منتان عه زيه تدا. منيش زورم خوار دبووه وه، خووم بو کوئنترول نه کرا..."
پاش بيدهنگيه کي زور، مه لائیکه وتی:

"به سه يابيان دهوت شاعیری باران، گهر وازم له شيعر نه هینايه، ئیستا ببووم به شاعیری ته پوتوز، خو باران له م مه مه له که ته دا نه ماوه!"
پاشان له گیرفانی پانتوله که ی، چاره کي عاره قی دهرهینا و وتی:

"ها بگره ئه مه م بو تو هیناوه. ههر ویستم بتبینم و له حالت بپرسمه وه. وهک ده بینم تو هینده روو قایمی رهنگه تا قامی قیامهت، بو ئه م سه گه سه گه ی ژیان بمینیت."

به ده م هه ستانه وه، دیسانه وه وتی: "چوره ژووره وه و دهرگای ماله کهت قایم بکه، رهنگه ئه م خو ل بارینه چهند روژیک بخایه نیت."

پیم وت: "ئه م عاره قه به ره وه، هیشتا ئه وه ی شه وی به ری نه داوم، هیچ مه زه یه کیشم نییه پیوه ی بخوم."
به ده م رویشتنه وه و به توئیکی گالته جارانه وه وتی:

"پیویست به مه زه ناکات، له گه ل ههر پیکیکدا ده مت بکه ره وه بو ئه م خو له، پره له تامی خوین و ئیسی قوربانیه کان."

به ددانم ئاغزه جگه ره کهم، له ئه لقه که راکیشا و به
تهوژمی هه ناسه یه کی توند دوور فریما. له ژیر باری
به زهیی خۆمدا، هیوام خواست زوو بمرم و رزگارم
بیته له م سه ره نوێلکه پر میکروبه، له م هه موو پوخلیه.
که نه توانم چاوم هه لکلۆفم، پشتم بخورینم، له پیکی
تهر بهینم به ته ویلما، تاویک یاری به ریش و سمیل
بکه م، یان په نجه به ته قینم، ئیتر ژیان چ مانایه کی هه یه.
هینده ی هه موو دنیا، بیرى نینۆک کردن ده که م.

س سەلوا و فرمیسک

کەوتبوومە گومانی قوولەو، لە ناخەوێ هەپروون بە هەپروون دەبووم. بە خۆم دەوت، بڕیار بەدە کەلتە کۆنی ئیفلێج، ئەحمەقی هیچ لەبار نەبوو. خۆ هەموو ژیانتم بەم ترس و راراییەوێ نابهیتە سەر، خۆ هەموو ژیانم، سەلوا، چاوەڕێی تۆ ناکات؟ بە دنیاییەوێ گەر فریا نەکەوم، شۆفێرە پیرەکەش نەبێ، کەسێکی تر هەر پەیدا دەبێت، لێمی بدزێت.

رۆژ دواى رۆژ دەردەدار تر دەبووم، بە رۆژی رووناک و شەوی تاریک، هەر دەگریام و خەم و خەفەتم دەخوارد. کەمتر لە کونەکەم دەچوومە

دهره‌وه، فیره ورك و گوشه‌گیری بیووم، به‌رده‌وام
هه‌ستم به سه‌رما و ئازاری گورچيله ده‌کرد. هه‌ستم
به ترس و فه‌نابوون ده‌کرد.

له و شه‌وه‌وه، گومانی په‌یوه‌ندی نیوان سه‌لوا و
شوفیری زبله‌که، بو‌یه‌ک چرکه‌ش له هزر و خه‌یالم
ده‌رناچی. سه‌ری دنیا‌م لی‌هاتوو‌ته یه‌ک و له هه‌یچ
حالی‌ نام. له لایه‌که‌وه روژانه و به تایبه‌تی نیوه‌روان،
هه‌تا خوا‌هه‌ز کات، سه‌لوا، له‌گه‌لم به سو‌ز و به
به‌زه‌ییه. له لایه‌کی تریشه‌وه، گومانی ئه‌وه‌ی که‌وتیته
داوی پیره شوفیره‌وه، ئارامی لی‌بریوم. بریارمدا
خوم بکه‌ومه چاودی‌ری کردنی، تا راستی و دروستی
ئه‌و بوختان و قسه‌و قسه‌لوکانه‌ی ناحه‌زانم بو
ده‌رکه‌ویت.

به‌یانیه‌ک، به سه‌که خشکی و هانکه هانک، به
ده‌ریای زبلدا تی‌په‌ریم. به‌سه‌ر گردی هه‌ل‌دراوه‌ی
پیسیدا سه‌رکه‌وتم. له لووتکه‌ی به‌رزه‌وه دوور و
نزیک روانیم و چاوم گی‌را. تاک چاوه‌که‌م، بی ئوقره
به دوا‌ی یاردا ده‌گه‌را و با‌ی وشکه سه‌رماش
هه‌لیده‌له‌رزاندم. ئه‌مه چ دنیا‌یه‌که خودایه، ئه‌م هه‌موو
مه‌خلووقه ده‌بینی چو‌ن پرژاونه‌ته نیو زبل و پیسی،
ئه‌مه‌ی تا‌قه چاوه کزه‌که‌م ده‌بینی، توش ده‌بینی؟ ئه‌و
مندا‌لانه ده‌بینی؟! هه‌ستی بو‌ن و جوانیت ماوه؟

ئەو رۆژە تا نيوەرۆ، بە تايبەت چاوم خستە سەر
ئۆتۆمبیلی زبلەکان، ئەوانەى دوور و ئەوانەى نزیکم
هەموو چاودیڤى کرد. بەلام یارم پيش چاوانەکەوت
و نەکەوت. کەمیک دلخۆش و ماندوو گەرامەو،
بەسەر عەرشەکەمەو و لە ژیر چاویلکەکەو تیر و
پرتەماشای سەلوای خۆشەویستم کرد. لە دلی
خۆمدا هەزار جنیوم بو ھاوړیکانم نارد. بى شەرەفى
دروژنانه، چون دلتان دیت تۆمەت بو ئەم فریشتە
پاک و بى گەردە هەلبەستن. چەند بى شعور و بى
کەرامەتن، کە پاکیزەبى و رەوشتی بەرزى ئەم
پەپوولە ئیسک سووکە، دەرووشینن. دەک بەر سزا و
نەفرەتى خودا بکەون.

بەلام شەوى دريژ، بە دەم گوڤگرتن لە گۆرانى و
جگەرە کيشانەو، دیسانەو گومان هەلەدەچوو و
هەراسانى دەکردم. پیاویکی وەک پیرە ئەندازیار، بە
هۆى حەقیبىژى و راست گۆببەو، کەوتۆتە ئەم
سەرەنوێلکەو. پیاویک ئامادە نەبووبى ئیمزای درۆ و
دزى بکات، بو دەبى درۆ لەگەل مندا بکات؟
شاعیریک، هەمیشە دژى ستەم و دەسەلات بووبى،
هەمیشە وەک برا و ئەزیزى خۆى مامەلەى لەگەل
کردبم، بو دەبى و لەبەر چى درۆم لەگەل بکات؟ نا
هەر دەبى شتیک هەبیت، بریارمدا تا گەیشتنە
حەقیقەت کۆل نەدەم.

چوومه دهرهوه بۆ میز کردن، زۆربهی شهوان تارمایی مروّقی زۆر دهبینم. یار و نهیار که ویل و سه‌رگه‌ردان، به سه‌ره‌نوئیکه‌که‌دا دین و ده‌چن. عه‌موو ره‌زوان ده‌لێت، ئەوانه روّحی ئەو قوربانیانه‌ن که گۆرپیان نییه و به دوا‌ی جه‌سته‌کانیاندا ده‌گه‌رین. قسه‌که‌شی له راست ده‌چیت، چونکه دوینێ شه‌و له دوور تارمایی باو‌کم بینێ. له دزداشه‌یه‌کی سپیدا که سه‌ر سنگی پر له مه‌دالیای ئازایه‌تی بوو، به ناو سه‌گوردانه‌که‌دا ده‌گه‌را و به‌رده‌وام له‌به‌ر خوویه‌وه ده‌یوت، س سه‌روک یه‌کسانه به س سه‌رکه‌وتن، س سه‌رکه‌وتن یه‌کسانه به س سه‌روک... منیش له‌گه‌ل خوڤه‌ی میزه‌که‌مدا، هاوارم لی کرد. بیره‌دۆزه‌که‌ت هه‌له‌ بوو، س سه‌روک، یه‌کسان بوو به س سه‌ره‌نوئیک. سینی سه‌روک، بوو به شینی شه‌یتان، سین بوو به شین، شینی شه‌ر و شه‌وه‌زنگ و شه‌رم و شووره‌یی و ئاشوب. به‌رزتر و پر به نیوه‌شه‌وه کشوماته تاریکه‌که، هاوارم لی کرد، نه‌فره‌تت لی بیت فیراس نه‌فره‌ت، نه‌فره‌ت له مه‌دالیا ئازایه‌تیانه‌ی سه‌ر سنگت، که ئیمه‌ت له پیناویدا فه‌وتاند، نه‌فره‌ت له سه‌روکه‌که‌ت، که هه‌موو ولاتی کرده سه‌ره‌نوئیک.

روژی دواتر، دیسانه‌وه چوومه‌وه قوولایی سه‌ره‌نوئیکه‌که، دوور دوور رویشتم، تا نزیکی شوینی هه‌ل‌ر‌شتنی زب‌له‌ ته‌ر و تازه‌کان. له

به‌رزاییه‌کدا، له نیو خهرمانی عه‌لاگه‌ی پر دایی و
گه‌نوو‌گوودا، خوّم مت کرد و چاوم گێرا.

پاش دوو کاتژمێر له چاوه‌روانی و چاو گێران، له
دووره‌وه ئۆتۆمبیلی زبله‌که‌م بینی، به‌هیواشی و
زیکزاک به‌ ریگا پیچاوپیچه‌که‌دا به‌ره‌و لای من ده‌هات.
تا نزیکتر ده‌بووه‌وه، دلم به‌رزتر لێیده‌دا، هه‌ستم
ده‌کرد شتیکی خراپ رووئه‌دات. زیاتر خوّم مات کرد،
هات و له دامینی ئه‌و گرده‌ی منی به‌سه‌ره‌وه بووم،
وه‌ستا. که‌می‌ک سه‌رم خوارکرده‌وه تا ناو ئۆتۆمبیله‌که
و شوڤیره‌که‌ی ببینم. راچله‌کیم و ته‌زوویه‌کی کاره‌با
ئاسا، هه‌موو جه‌سته‌ی له‌رزاندم.

خودایه، ئه‌وه چییه ده‌یبینم؟ سه‌لوای پاکیزه، به
سنگی رووته‌وه خو‌ی هاویشتۆته باوه‌شی پیره
شوڤیره‌وه، یه‌ک رائه‌مووسن، خه‌ریکه یه‌ک قووت
ئه‌ده‌ن.

خۆزگه ئه‌م چاوه‌شم نه‌ده‌بوو، تا ئه‌م دیمه‌نه
قیزه‌ونه ببینم. چاوم کوێر بوایه و ئه‌و ده‌سته پیسه
گرنج گرنجانه‌م نه‌بینیایه له سنگ و به‌رۆکی
خۆشه‌ویسته‌که‌مدا. له هه‌موو ماوه‌ی ده‌ستبازی
ئه‌واندا، من مه‌ست بووم، به‌ پرچه ره‌شه درێژه‌که‌ی
یار که وه‌ک کیلگه‌ی گه‌نمی ره‌شگول شه‌پۆلی ده‌دا.
ئه‌مه یه‌که‌م جارمه ده‌یبینم. ئاخ‌خ‌خ‌خ سه‌لوای
خائین و داوین پیس، ئاخ‌خ‌خ چۆن دلت دیت ئه‌و دم

و لیوانهت که هی منن، بخهیته ئه و دهمو فلّقه پیره
 بۆگه نه وه. ئیستا هه موو شتیکم بۆ روون و ئاشکرایه،
 ئیستا بۆم دهرکه وت. بۆچی ماوه یه که به ته نها و له
 ریگایه کی جیاواز له ریگای برا و خوشکه کانت
 ده گه پرایته وه لای که پره که. ئیستا روونه، بۆ ده ست
 به خۆتا ده هینا و که یفساز و هه میشه ته ر و دلخۆش
 بوویت! من چ گه مژه و که ر بووم، چ پیاویکی
 خه له فاو، پر وه هم بووم که پیّم وابوو هه موو
 خۆشحالیی و نیگای گهرم و خه نده ی لیوت، بۆ من و
 عه شقی منه.

به سهر سه رمه وه تیشکی خۆر به ستوونی، خۆم و
 عه لاگه پر پیسییه کانی گهرم ده کرد. به هه موو
 جه سته مدا ئاره قه ی شه رم و خه جاله تی ده چۆرا.
 سه لوا و پیره ی به که یفیش، له ناو فه زای فیئکی
 ئۆتۆمبیله که دا، یه کیان ده لسته وه. که واته راستیان وت
 هاوړیکانم، هه موو ئه وه ی سه باره ت به م بی حه یایه
 وتیان، ئه وه تا به تاکه چاوه که م ده یبینم. ئه وه تا هه ر
 ئه لپی ته ماشای فیلمیکی پۆرن ده که م. ده کولیم و هه ر
 ده لپی له ناو ساونادام، به ئاسته م هه ناسه م بۆ
 ده دریت. هالاوی چر و گهرم و بۆگه ن، وړ و کاسیان
 کردووم. خه م و تو ره ییش، له ناخه وه مه وچ ده دات،
 خواخوامه تا نه تو واومه ته وه، زوو له یه ک تیر بن و
 ملیان بشکینن، خه ریکه ده پر وکیّم. به فه رده یه کی

پرەوہ خوی ھاویشتہ خوارەوہ، ئۆتۆمبیلەكەش پیچی
کردهوہ و بە ھەمان ریگای پیشوودا گەرایەوہ.

یەك یەك دووگمەکانی سینەیی دادەخست، پرچە
پەرشوبلاوہکەیی کۆکردهوہ و لەچکەکەیی توند لە
گەردنی شەتەکدا. ھەندی خوی ریکخست و لەوہدا
بوو گونییەکە بە کۆلدا. ویستم کەمیک سەرم بەرز
بکەمەوہ و لەگەل جوولەدا، بە سەردا خزام، لەگەلدا
چەندی تۆپەلە عەلاگەیی پیسیش، وەك بەفری چیا
ھەرەسی ھینا، تەپاوتل خلۆربووینە خوارەوہ بو
بەردەم سەلوا، کەوتە ژیر زبڵەوہ. ھەستم کرد ھاتە
سەر سەرم، گویم لە رۆچوونی قولاپەکەییەتی کە بە
ورگی عەلاگە رەشە پرەکاندا رۆدەچی و بەلایاندا
دەخات.

ھەر کە چاوی بە من کەوت، راجلەکی و
پاشەوپاش کشایەوہ، رەنگی سپی ھەلگەرا، منیش
زەق زەق لە نیو عەلاگەکانەوہ تەماشام دەکرد.
کەمیک لیم ھاتە پیشەوہ، بە خەشم و قینەوہ وتی: "لەو
سەرەوہ چیت دەکرد؟ چاودیریت دەکردین؟"

بە پارانەوہی پر گریانەوہ، پیم وت:

" لەگەل ئەوہشدا من ھەر عاشقی تۆم، دەمەوی
ھاوسەرگیریت لەگەل بکەم، عاشقتم گیانەکەم... بە من
رازیبە، واز لەو پیاوہ پیرە بیئە... ھەموو رۆج و دلّم
تۆی سەلوا گیان..."

زیاتر لیم هاته پیشه‌وه، خوئی به‌سه‌رمدا
نوشتانه‌وه و نووکی قولاپه‌که‌ی خسته‌سه‌ر مله
باریکه‌که‌م، ددانی له جیره‌برد. به‌تونیکی قورس و
توره‌تر وتی:

"بۆ تۆش مروّقی، هه‌ی سه‌گی له سه‌گ بوو؟ هه‌ی
نمه‌ک به‌حه‌رام، له پاداشتی ئه‌و هه‌موو چاکه‌یه‌ی
باوکم و خیزانه‌که‌م، جاسوسیم به‌سه‌ره‌وه ده‌که‌یت و
چاوت بریوه‌ته نامووسم؟ شوو به‌کویت بکه‌م، هه‌ی
تۆپه‌له‌ گوشتی رزیو و بۆگه‌ن!"

تیکش‌کاو و سووک و ریسوا، له به‌رده‌میدا
ده‌گریام و ده‌پارامه‌وه:

"عاشقتم، تاقه ئومید و تروسکایی ژیانم تۆیت."
"له‌به‌ر ترسی خودا نه‌بوایه، ئیستا به‌م قولاپه
جه‌رگ و دلتم هه‌لده‌دری، هه‌ی بی شه‌رف."
نوکی قولاپه‌ تیزه‌که‌ی نزیک کرده‌وه له چاوم و به
هه‌ره‌شه‌وه وتی:

"یه‌ک وشه‌ بیستمه‌وه له‌وه‌ی که بینیوته، به‌م
قولابه‌ ئه‌م چاوه‌ حیزه‌ت هه‌لده‌کوّم."
پشتی تیکردم و جیه‌هیشم. وه‌ک هه‌میشه‌ گه‌پارامه‌وه
بۆ پیشه‌ هه‌میشه‌یه‌که‌ی خۆم، زوو‌ره‌ زوو‌ر به‌ گریان
که‌وتم و پر به‌ سه‌ره‌نوێلکه‌که‌ هاوارم کرد:
"خیروبی‌رت به‌خشییه‌ بیگانه‌یه‌کی دووره‌ مال و
منی دراوسی مالیشت بیته‌ش کرد. نه‌فره‌تت لیبیت."

بۆ سبەى رۆژ، نيوەرۆ، برا گەرەكەى له پىر شالاولى هينايە سەرم، بە شەق تيم بەربوو. تا عەموو رەزوان فريا كەوت، ئەو دوو ددانەى مابووم، كەوتنە سەر زەوويەكە، دەموپلم پىر بوو له تامى سوپىرى خوین. حەمودى پىر بە سەرەنوێلكەكە، هاوارى دەكرد: "پياوێكى بى شەرەفە، سەربارى ئەو هەموو چاكەيەمان، چاوى بریووتە حەيا و نامووسمان، واز بێنە باوكە، با وەك سەگ بىتوپیتم."

گومانم لەوەدا نەبوو كە سەلوا، بۆ ئەم كارەى هانى دابوو، تا لە كۆل خۆيم بكاتەووە و دەرم بكەن، هەرواش بوو.

رۆژى دواتر، عەموو رەزوان هاتە ديار كونە مالهەكەم، بى ئەوەى يەك ببينين. دەنگى هيمن و ئارامى وەك تىغ گويمى درى: "كوپم، بەم ئاخىرى عومرە تووشى كيشەم مەكە، وا چوار سال زياترە وەك جەرگى خۆم خزمەتم كردووى. با مندالەكانم شتيكت بەسەر نەهيئن و خوینت نەكەويته گەردنم. سەرەنوێلكەكە هەتا خودا حەز بكات گەرە و فراوانە، بچۆ بۆ خۆت لە جىگايەكى تر، مشورى خۆت بخۆ، گەردنمان ئازاد بكە و با سبەى ليرە نەتبيتم."

ديسانەووە شين، تا ئيوارە درەنگ گريام. كاتيک ئەوان رویشتن، هاتمە دەرەووە. هەوریکى رەش، ئاسمانى داپوشیبوو، نمە بارانیك وەك فرمیسیكى

چاوم، له سهر خو دهباری. له بهردهم كونه كه مدا، چاوم كه و ته سهر بوكه له يه كى يه ك چاوى بى دست و قاچ، وهك خو م كو له وار، ته نها ئه وه نه بى قژيكي زهرد و بژ، سهرى دا پو شى بوو. دهنكه چكليتكي بهرگ شين، له سهر سينگى دانرابوو. بو دوا جار جامه ئاويكم كرده ژير نه مامه قه يسييه كه، ئه وى له بهر كونه ماله كه م شين ببوو.

پشتم كرده هه موو شتيك و دوور رو شتم. بو نيو شيو و شاخ و گردى كونه زبلى به بهرد بوو، بو ئه و شوينه ي كه ئيتر بو كه س گرنگ نه بوو. چول و سامناك، سهره نويلكيكي كونه سالى به كه له كه بووى چوون شاخى بهردين، ئاوه داني زبليشم پى رها نه بينرا. جهنگ و عه شق، سووك و بى كه رامه تيان كردم.

ليره كه و تمه هاوشانى مشك و مار و دوو پشك، هاوړبى چه قه ل و سهگ، كه تيكره شه وان پي كه وه دهنالينين. شه وان ده چمه لووتكه ي شاخه زبليك و وهك سهگ لموز ده كه مه ئاسمان، بهرز و دريژ ده لوورينم و شين ده گيرم. به روژيش، له گه ل ميرووه كاندا، سهره تاتكي مه به دواى خوړاكدا، خوژگه منيش هه زار پييه ك ده بووم.

وا ديسانه وه شه وه، بارانى ئاويته به قور له ئاسمانى هه ورى چلكن و چه و ر به پيسى به ليژمه

دەبارىت. سەداى دلوپە قوراو سامناک و فرە ئيقاعە،
 تاريكى وەك قير رەشە، بە نيو چلپاودا خوّم پەلكيش
 دەكەم بو سەر يالى بەرزى خوّلوخاشاکە كوّنە سالە
 بە بەرد بووہكە، كە ھەر دەلىى كوّنە زامىكە و دەمى
 داچرپىوہ. نووكى تيژى پارچە شووشە و تيغى
 ئاسنى ژەنگاوى و شتى تر، جەستە پر برينەكەم كە
 بووہتە لانەى گەراى ميش و كرم، شەقار شەقار
 دەكات، خوینی رەشم ئاويتەى قوراوہكە دەبيت.
 ريشم دريژ و پەرشوبلاو، گرى گرى، لينجە لە چلك
 و چلما.

دەخشيم و ھانكە ھانك بەرەو بەرزى سەردەكەوم.
 جار جارە رووناكى ھەورە برووسكەيەك بەر تاقە
 چاوەكەم بو ساتىك رووناك دەكاتەوہ. دەخشيم و بە
 دواى خوّمدا و بە زنجيرىك، ئەو بووكەلە بى دەست
 و بى قاچەى مورانە شىتال و كنىەى كردووە. ئەوہى
 سەلوا و پيرە پياوہ نابووتەكەى، بو پىزابواردن و
 وەك مەخسەرە، لە بەردەم كونەكەمدا دايان نابوو، بە
 دواى خوّمدا كيش دەكەم. نوكى قولاپى زنجيرەكەم لە
 جى چالى چاوەكەى گير كردووە و لای خویشمەوہ،
 تووند بە دەمە بى ددانەكەم قەپالم بە زنجيرەكەدا
 گرتووە، خشەخش بە دواى خوّمدا، قورس و بە ئازار
 ھەلیدەكيشم.

له سهرما هه‌لده‌له‌رزم و قورپاوی چه‌ور به هه‌موو
جه‌سته‌مدا داده‌چۆرپیت.

ده‌نگی دلۆپه باران که به‌ر شت ده‌که‌وئیت، له
ده‌نگی مارشی جه‌نگ ده‌چئیت. هه‌ر ته‌ن و هه‌ر
میتالیک، ئیقاعیکی جیا و سه‌یر ده‌رده‌کات، ده‌لئی
هه‌زاران ده‌ست، ته‌پلی کۆتایی جیهان لیده‌ده‌ن.
له ئاسمانه‌ پیسه‌که، توند تر فرمیسک ده‌رپژم، هه‌ر
دوو دلۆپی باران و فرمیسک، ئاوئیته به چلم، به
سمیل و ریشی سپی‌مدا رۆده‌چن. زنجیره ژه‌نگنه‌که‌ی
ناو ده‌م، ریگره له‌وه‌ی ده‌می پر گریانم داچه‌قینم و
به ناچاره‌ی له قورگه‌وه وه‌ک سه‌گه گه‌ره‌کان
ده‌قروسیکنم و ده‌نرکینم. وه‌سوه‌سه‌ی ناخ و هه‌زم
ئالۆزه و بیرم لای سپله‌یی و به‌دفعه‌ی سه‌لوایه، ئه‌و
کچه‌ی بریارم دابوو گه‌ر شووم پی بکات. وه‌ک
مشک، نا وه‌ک کرم، به هه‌موو ژیر سه‌ره‌نویکه‌که‌دا
بگه‌رپیم، هه‌رچی ئالتوون و گه‌وه‌ری نیوی هه‌یه
بدۆزمه‌وه و له رۆژی ماره‌بپیندا، به به‌رچاوی
هه‌موو دۆست و دوژمنانه‌وه بیکه‌مه ده‌ست و
گه‌ردنیه‌وه. په‌یمان و به‌لینم به خۆم دابوو، وه‌ک
هاوسه‌ریکی به ئه‌مه‌ک و به وه‌فا، به‌م ده‌سته
ئاسنینه‌م، به ئیسفه‌نج و لفکه‌ی نه‌رمی ئاوریشمین، به
ئاوی گولۆوی بۆندار بیشۆم، به کولۆنیای گران به‌ها
و رۆنی زه‌نجه‌فیل بیشیلیم، به فلچه‌ی له په‌ری تاووس

باوہ شینی بکہم. دہگہمہ لووتکہ و بہ قہ پالی یہک
دوای یہک لہ زنجیری نیو دہمم، سہری پر قژی
زہرد و پەر شووبلاوی بووکہ لہ یہک چاوه خوم ئاسا
بی پهلوو پوکہ، دہہینمہ تہ نیشٹ سہرہ کہ چہ لہ کہی
خومہ وہ. بہ گریانی بہ کول، قورت قورت و بہرز
دہلیم:

"سلاو بووکہ خان، سلاو چہ شنی من چارہ رپہش و
توردر او. بروانہ لہ و پادشا و لیبوکہ ی ئہ و فیلمہ
دہچین کہ ہہ موو دنیا پشتی تیکردن. ئہ وہی
روژگاری زو و لہ گہل خالدا بینیم. منیش و ہک شالیر،
بہ سہر ئہم چیا پاشہ روویہی مروقی پیس و
شہرہ نگیزہ وہ، پر بہ گہرووم ہاوار دہکہم:

دہی ہہوری چر، بہ گرمہ و برووسکہ کانت، گشت
ئہ و تووانہی مروقی نمہک حہرام دینن بو ئہم دنیاہ،
رابمالن و بیانفہ وتینن. دہی مووی سپیم بسووتینہ،
رہچہ لہ کی ژن و پیاوہ سپلہ کان بسرہ وہ لہ ژیاندا."

خوم خستہ سہر پشت و بووکہ خانم خستہ سہر
سنگم، قوول تاقہ چاوه کہم بریہ نیو تاقہ
چاوه فسفورپیہ کہی، ئہوی لہ تاریکیہ کہ دا و ہک
چاوی پشیلہ، گہش و بہ بریسکہ بوو.
بووکہ خان، من ناوم یاسرہ، بہ سکیک لہ گہل ئاشتیدا
لہ دایک بووم. بہ لام ئہ و تہ نانہت ہہ ناسہ یہ کیشی نہ دا
و مرد. بروانہ جہنگہ یہک لہ دوای یہ کہ کان چیان

لینکردووم، بېروانه عه شقیش هەر وهک جهنگ و ابوو
بۆ من، هەردووکیان ئاسان هاتن و گران کۆتاییان
هات. جهنگ جهستهی بردم وعه شقیش رۆحم. بهو
حاله وه ته زووی ههز و چلیسی تیامدا خرۆشا.
بزهیهک کهوته سه ر لێوه شهقار شهقارهکه م، له
دلی خۆمدا وتم، مڕۆف چ بوونه وه ریکی سه ر سهخت
و گونا و بێ هه یاه.

خه یال گه راندمییه وه بۆ رۆژانی زوو، بۆ زیندانی
ئه بوو غریب، بۆ دیمه نی ئه و پیاوه رهقه له ی که له
سووچیکدا تاک و ته نها، کز و غه مبار ته سییحاتی
ده کرد. پچر پچر ده گریا و به نیوه زمان و لاله په تی،
له ژیر لێوه وه وێردی ده خویند. دیمه نی هینده غه مگین
و کاریگه ر بوو، هه سته به زه یی له دل و ویزداندا
ده ورووژان. به دلنییایه وه ئیستا بووه ته
ئیسکو پرووسک، خالم وتی:

"فرمانی له سیداره دانی گه یشتوو، هەر چه ند
رۆژیکی له م دنیا یه دا ماوه."

به سه رسورمانه وه به خالم وت:
"جا ئه و داماو هه بیی به ئاگریش چی ده سووتینی،
ناشی ئه ویش به تومه تی کووده تا زیندانی بیت؟"
خالم بزهیه کی کرد و وتی:

"نا ئه مه پاسه وانی مردوو خانه بووه، هه موو شه و
دره نگانی ک، ته رمی رهق و به ستووی کچ و ژنانی له

سه لاجه كاندا دهرهيناوه. له بهر هيتهردا گهرم و شلى
کردوونه ته وه و سيکسى له گهل کردوون. "
خوزگه دهستىكى نه رمم هه بوایه و به خه یالى ئەم
بووکه جوانه وه، دهسپه ریکم بکردایه.

بۆ پیم رازی نه بووی؟ بۆ له خیروبییری خۆت بی
بهشت کردم؟! ههر هیچ نه بوایه بتکردمایه به مندالی
خۆت، خۆ ته مهنی من ته نها ئەو چوار سال و چهند
مانگه یه که تۆم تیا ناسی. ده بوو وهک ساواى خۆت
له باوهشت کردمایه سه لوا، ههر به خاترى
ئیفلیجییه کهم، که میک ره حمت بۆم هه بوایه، که میک
سۆز و به زه یی.

خودایه، بۆ هیشتت شو فیرى ئۆتۆمبیلی خۆله که
دلى بدزى. خۆ ته نانهت قاچیشم نه بوو تا
میرووله کانت بپلیشینمه وه، ته نانهت دهستیشم نه بووه
چه مۆله ی عه بدیکت بدهم! ئەى له پای چ تاوان و
گوناھیکدا واسووک و ریسواى ئەم زبلدانهت کردم؟
ئاخر بۆ خودایه؟ خۆ بینیت بهم دوا ییانه که دهستی
به خۆیدا دههینا و جلی جوان و مکیاژى ده کرد. چهند
به خته وهر بووم، چهند ئەم دلّه کزه م ستایش و
کړنوشی بۆ دهردی؟ چ غافلگیر و کهر بووم که
پیمو ابوو هه موو ئەوه بۆ من دهکات. چۆن دلّت هات
خودایه، بیهلى دلى ئەو شو فییره بیدزى و له دلى منى

بكات؟ ھەر لەبەر ئەو ھەي قوول خۆشمويست، وا قوول
و بە ئازار سزات دام؟

ناتوانم بروت پى بكم، ئىتر خۆشم ناوئىت، بروت
پى ناكم. با تا ئىرەت نەھىتامايە و ھەك خوداى فىلمە
ھىندىيەكان، كە ھەمىشە لە كۆتايىدا، عاشقەكانى
پىكەدەگەيانەد و ھەقى سەردەخست، تۆش منت
سەرفراز بكردايە.

چى دەبوو، گەر لە نىوان ئەو ھەموو "سەين" ھە
دۆزەخىيە، س سەلوات بۆ بكردمايەتە س سايە و
سەيەر و سۆز و سەبوورى. ھەردووكمانت بكردايەتە
رەگى دووجاى ھاوكتىشەيەك، چىرۆكتىكت لى
دروستكردينايە كە كۆتايىيەكەى س سەلوا يەكسان
بووايە بە س سەركەوتن، نەك س سىاچارە.

يان ھەر نەبووايە بۆ لاي خۆتت ببردمايەتەو، يا
ھەر ھىچ نەبا، ھىندەت ئازايەتى پى بەخشيمايە و
رىگات بدايە من بگەرپىمەو ھە بۆ لاي تۆ. ئەزانى لە
كەيەو، من تەمەنناى مردن دەكەم و تۆ پىم
نابەخشى؟ برىا منىشت ھەك برا جمكەكەم، بە
مردوويى دەھىنايە ئەم دنيايەو.

واھەست ناكم تۆ خوداى من بيت؟ دانىام ھەشقم
بۆ تۆش، بە ھەمان دەردى ھەشقم بۆ سەلوا، دەچىت
و ديسانەو ھە بى موراد دەبم. ئىتر ھەموو دل و رۆحم
دەدەم بەم بووكەلە پلاستىكييە، خۆم ئاوئىتەى دەكەم.

من له وه دەرچووم که مرؤف بم. شتیکی تایبەتی و
 عەنتیکەم، پێویستیم بە هیچ نییە، نە یار و نە خودا و
 نە هاوڕێ. جگە لەم بووکەلەیه، که هەر هیچ نەبیت
 چەشنی خۆم کەنەفت و داماو، وەکوو خۆم
 تیکشکاوێ دەستی مرؤفە، وەکو خۆم بێ کەس و بێ
 دەنگ و نیشتەجێی ئەم زبڵخانەیهیه. خۆ لە گەورەبیت
 کەم نە دەبوو و هە گەر تۆزیک رحمت بەم دلای من
 بکردایە؟ گەر هەموو گەردوون خودای هەبیت، من
 نیمە، ئیتر دلای منیش پلاستیکە، بێ خوین و بێ
 هەستە، وەک پلاستیک پیس و خراپەکارە، رۆحم
 ئاویتە ی زبڵ و ئاسنی ژەنگ گرتوو. وەک دەبە و
 شووشە ی بەتال، رۆحم بەتالە، بەشیکە لە زبڵدان.
 ئاخ، عەموو رەزوانی چاوچنۆک، لەگەڵ ئەو هی دلەم
 نایەت جنیوت پی بدەم. بەلام هەر بە خاتری بە
 دەستەینانی زبلی زیاتر و باشتر، کچەکەت فرۆشتە
 شوپیری زبڵەکە، هەتا ماوم لیت خوشنا بم، نە لە
 خۆت و نە لە کچە خۆفرۆشەکەت. تا مردن ئەو
 رۆژەم لە یاد ناچیت سەلوا، که پیم وتی. خوشم
 ئەو بیت، عاشقتم، شووم پی بکە، ببە بە هاوسەرم
 سەلوا گیان، بارتەقای هەموو دنیا دەتپەرستم.
 دەتکەمە شا بووکی ئەم سەرەنویلکە و هەموو دنیا.
 دەستە ئاسنینه کەم خستە سەر شانی بووکەلە
 هاوشیووەکەم، بە گریه و فیغانەوه چیرۆکی ئەو

رۆژەم بۆ دەگێراییەو. ئەزانی چی پێ وتم؟ پێلۆوه
 رەشە بە کلەکەیی بەرزکردەو و بزەییەکی سەیر
 کەوتە سەر لیۆهکانی، دلم داخوڕپا و بە خۆم وت،
 ئۆخەیی کە رازییە! کەچی لە پر لە قاقایەکی بەرز و
 شیۆه گالته جاریدا، زۆر بی شەرمانە وتی. بۆ تۆش
 عەشق دەزانی؟ ناشی خۆت بە بەشەر بزانی؟ تۆ جگە
 لە تووتکە سەگیکی نوقسانی بەر پێیەکانم کە شایەنی
 بەزەییەت، هیچی تر نیت. چۆن زاتی ئەو دەکەیت بە
 چاوی حەز و چلێسییەو لیم بروانی؟ چۆن ریگا بە
 خۆت دەدەیت خیائەت و ناپاکی لە خۆم و ئەو باوک
 و برایانەم بکەیت، کە چوار سال زیاترە خزمەتت
 دەکەن؟ لاچۆ و وەلبە لە پێش چاوم تا بە باوکم
 نەوتوو. سووک و چرووکی کردم، خەریک بوو بە
 قوولاپەکەیی دەستی، وەک کیسەیی پر پێسی
 هەلمدرییت.

ئای چەندم نالە و فیغان کرد. لە گیلیتی خۆمدا
 خۆم نقوم کرد. وەک نیمچە پیاویک لە بۆگەناوی
 خۆمدا گینگلدا، پیاویک کە هەرگیز ناتوانیت ببیتە
 خاوەنی ژنیکی. چ گەمژە و خەلەفاو بووم، کە پیم
 وابوو ئەم چەند مانگەیی دوايي بۆ عەشقی من، لەبەر
 خۆیەو نەرمە گۆرانی دەلی. بۆ من خۆی
 دەرازینیتەو و بۆ من داوی دووعای خیر دەکات.
 کەچی هەمووی بۆ پیاوی شوڤیری خۆلەعمەلەکە

بوو. ئەو پياووه پيره نابووتهى ئەو نيوهرۆيه له
باوهشيدا دلخۆش و به كهيف بوو.

ئاي بوو كه خانى رهنگ زهره و تاقه چاوشين و
گهش. كه نه توانم بمرم و بگه پيمه وه بو لاي سه عيدي
برا جمكه كه م، كه مه حكوم بم به م ژيانه و نه شتوانم
وهك ئەميبيا دابهش بيم. ئەوه با پيكه وه ئاوئيه بين،
دوور له مرووف، وهك ده عبايه كي بئ وهى، وهك
كرمى كه لاکى بوگهن، وهك سه مه ندهرى، نه ميري نيو
زبل، دريژه به ژيان بدهين. ئاخ، خوژگه منيش به
مردوويى ده هاتمه ئەم سيفونه وه، خوژگه.

خوژگه منيش، وهك تو بئ ههست و روچ ده بووم.
تو له من به خته وهر ترى بوو كه خان، هه ههچ نه بئ
روحت نيبه، تا ئازار بچيژيت.

به سه ر لووتكه ي زبله وه كه هينده ي ئيفرست
به رزه، وهك سه گ دهحه پينم، پر به دنيا هاوار دهكه م:
" باخى ئيمه پر گوو بوو... "

له ژيڕ بارانى ئاوئيه به قور، قورى چهور، دهست
له ملي بوو كه له كه م، به يهك چاوه وه قوول دهروانم
به تاريكييه كه دا، گويم له چه رخي پير و رزيوى
زه وييه كه له بهر ژهنگ و پيسيى، قورس ده خولئيه وه.
سيماى نيشتي مانه كه م ته لئخ ده بينم.

به م حاله شه وه، هيشتا هه ر ده ژيم. با ته نها و
ريسو ابم، با بئ په لويۆ و ده رده داربم، به لام نامرم،

دهژيم و پر بهم دنيايه هاوار دهكهم. ههموو
 سینهكانتان يهكسان بوو به سهرشوړی و ستهم و
 سهفتهكردنی پارهیی دزی. لهم لووتكهیی چیا زبلهوه،
 گهر هیچم پی نهكړی، خو دهتوانم تف له خوټان و
 میژووتان بكهم. ئاخ فیراسهكان، ئیوه و سهروكهكانتا،
 چیتان لهم ههواره نهكرد؟!

لهم بهرزاییهوه دهپوانم، شارهكان له بهردهم
 مووشهکی تانک و فروكهكاندا هارهیان دهكرد،
 دهبوونه زبل. نیرینهكان به گروپ سهر دهبردان و
 کیژ و ژنهكان دهكرانه كهنیزه. شهقامهكان پر بوون
 له رهتلی ماشین و ئامیری سهربازی و جهنگ.
 دهشتهكان پر پر بوون، له خیمهیی كهمپی ئاوارهیی
 مال ویران. جهنگ و مهرگ، وهك ئاگری بهر پووش،
 به ههموو لایهكدا دهكشا و ههلمهتی دهبرد.

ههرچی لاتوپووت و شهړهنگیزی جیهان ههبوو،
 رژابوونه خاکی میزوپوټامیاوه. بهسهر دارتیل و
 درهختهكانهوه، بی شوومار كوكوختی
 دهیانگمان. "بییسوو... بییسوو... ئاو... ئاو... ئاو..."

دایکم دهبینم، له ژوورهكهیدا چرچهل دهبیټ و
 وهك تویهله بهفریک دهتویتهوه، كز و به ئاستهمنزا
 دهكات و له ژیر لیوهوه دهلیټ:

"خودايه خاليدم بۆ بگيڤيتهوه، خودايه ئەمانهتي تۆ
و ياسه... خودايه ئاوي بکه بهم ئاگردا. ئاو... ئاو...
ئاو..."

له گۆرپه پانی مه شقی چه کداره رهش پۆشه کانيشدا،
ئهميريک ده بينم. توند و شه په نگيز، هاوار ده کات:

"التدريب... التدريب... ثم التدريب..."

به دوايدا هه زاران گه روو، پيکه وه، بهرز و تورپه،
هاوار ده کهن:

"خوين... خوين... خوين..."

له هه موو لايه که وه زبلم ده بينی ده هات. له
سنوره کانه وه، له ده ریا وه، له ئاسمانه وه، زبلم ده هات.
ده هات ده هات. زبلم... زبلم... زبلم...